

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

18. Η οδός της αναλυτικής γνώσης (18. Paṭisambhidāmaggaṭṭhi)

1. Το μεγάλο κεφάλαιο (1. Mahāvagga)

[Ps 1.0-10, PTS 1.1-2.91]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

18. Η οδός της αναλυτικής γνώσης

Τιμή στον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο

Στη συλλογή μικρών κειμένων

Η οδός της αναλυτικής γνώσης

1. Το μεγάλο κεφάλαιο

Πίνακας περιεχομένων

- 1.** Η σοφία στο αφούγκρασμα είναι η γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.
- 2.** Η σοφία στην αυτοσυγκράτηση μετά την ακρόαση είναι η γνώση που προέρχεται από την ηθική.
- 3.** Η σοφία στο να συγκεντρωθεί κανείς αφού αυτοσυγκρατηθεί είναι η γνώση που προέρχεται από την ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης.
- 4.** Η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.
- 5.** Η σοφία στον καθορισμό των φαινομένων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, αφού συνοψιστούν, είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης.
- 6.** Η σοφία στην παρατήρηση της μεταβολής των παρόντων φαινομένων είναι η γνώση της παρατήρησης της έγερσης και παρακμής.
- 7.** Η σοφία στην παρατήρηση της διάλυσης μέσω αναστοχασμού στο αντικείμενο είναι η γνώση στη διόραση.
- 8.** Η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο.
- 9.** Η σοφία της αρέσκειας για απολύτρωση, του αναστοχασμού και της παραμονής είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες.
- 10.** Η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από το εξωτερικό είναι η γνώση της αλλαγής καταγωγής.
- 11.** Η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφοτέρω είναι η γνώση της οδού.
- 12.** Η σοφία στην κατάπαυση της προσπάθειας είναι η γνώση στον καρπό.
- 13.** Η σοφία στην παρατήρηση του κομμένου κορμού είναι η γνώση της απελευθέρωσης.
- 14.** Η σοφία στην παρατήρηση της κατάστασης που έχει τότε προκύψει είναι η ανασκοπική γνώση.

- 15.** Η σοφία στον εσωτερικό προσδιορισμό είναι η γνώση για την ποικιλομορφία των αισθητήριων βάσεων.
- 16.** Η σοφία στον προσδιορισμό του εξωτερικού είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των αισθητηριακών πεδίων.
- 17.** Η σοφία στον καθορισμό της συμπεριφοράς είναι η γνώση της ποικιλομορφίας της συμπεριφοράς.
- 18.** Η σοφία στον καθορισμό των τεσσάρων φαινομένων είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των επιπέδων.
- 19.** Η σοφία στον καθορισμό των εννέα φαινομένων είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των φαινομένων.
- 20.** Η σοφία της άμεσης γνώσης είναι η γνώση με την έννοια του γνωστού.
- 21.** Η σοφία της πλήρους κατανόησης είναι η γνώση με το νόημα της διερεύνησης.
- 22.** Η σοφία στην εγκατάλειψη είναι η γνώση με νόημα την απάρνηση.
- 23.** Η σοφία της διαλογιστικής ανάπτυξης είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της μίας λειτουργίας.
- 24.** Η σοφία της πραγμάτωσης είναι η γνώση με το νόημα της επαφής.
- 25.** Η σοφία στην ποικιλομορφία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος.
- 26.** Η σοφία στην ποικιλομορφία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων.
- 27.** Η σοφία στην ποικιλομορφία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας.
- 28.** Η σοφία στην ποικιλομορφία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας.
- 29.** Η σοφία στην ποικιλομορφία των διαμονών είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της διαμονής.
- 30.** Η σοφία στην ποικιλομορφία των επιτεύξεων είναι η γνώση του νοήματος της επίτευξης.
- 31.** Η σοφία στην ποικιλομορφία της διαμονής και της διαλογιστικής επίτευξης είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της διαμονής και της διαλογιστικής επίτευξης.
- 32.** Η σοφία στην εκρίζωση των νοητικών διαφθορών λόγω της αγνότητας του μη περισπασμού είναι η γνώση στην άμεση αυτοσυγκέντρωση χωρίς μεσοδιάστημα.
- 33.** Η επικράτηση της ενόρασης, η γαλήνια επίτευξη της διαμονής, η κλίση προς το ανώτερο, η σοφία είναι η γνώση για τη διαμονή χωρίς διαμάχη.
- 34.** Επειδή είναι προικισμένος με δύο δυνάμεις και με την κατάπαυση των τριών δραστηριοτήτων, με δεκαέξι πρακτικές γνώσης, με εννέα πρακτικές αυτοσυγκέντρωσης, η σοφία της κυριαρχίας είναι η γνώση για την επίτευξη της παύσης.

- 35.** Η σοφία αυτού που έχει πλήρη επίγνωση στην εξάντληση της συνέχειας είναι η γνώση για το τελικό Νιμπάνα.
- 36.** Η σοφία στην ορθή εκρίζωση όλων των φαινομένων και στη μη επανεμφάνιση στην παύση είναι η γνώση για το νόημα του ισοκέφαλου.
- 37.** Η σοφία στην εξάντληση των πολλαπλών ποικιλόμορφων θερμοτήτων είναι η γνώση με σκοπό την αποσύνδεση.
- 38.** Η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας.
- 39.** Η σοφία στη φανέρωση των διαφόρων φαινομένων είναι η γνώση στην επίδειξη του νοήματος.
- 40.** Η σοφία στη διείσδυση της ενιαίας ταξινόμησης, της ποικιλομορφίας και της ενότητας όλων των φαινομένων είναι η γνώση του εξαγνισμού της ενόρασης.
- 41.** Η σοφία λόγω του ότι έχει γνωρίσει είναι η γνώση της αποδοχής.
- 42.** Η σοφία λόγω της επαφής είναι η γνώση της διείσδυσης.
- 43.** Η σοφία στη συγκέντρωση είναι η γνώση της μερικής διαμονής.
- 44.** Η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης.
- 45.** Η σοφία στην ποικιλομορφία είναι η γνώση της νοητικής μεταλλαγής.
- 46.** Η σοφία στον καθορισμό είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων της συνείδησης.
- 47.** Η σοφία στην κενότητα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων.
- 48.** Η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων.
- 49.** Η σοφία σχετικά με το αληθές νόημα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων μέσω των αληθειών.
- 50.** Η σοφία στην επιτυχία μέσω της δύναμης του καθορισμού του σώματος και της συνείδησης μαζί, καθώς και της αντίληψης ευτυχίας και της αντίληψης ελαφρότητας, είναι η γνώση διαφόρων ειδών υπερφυσικής δύναμης.
- 51.** Η σοφία στη διείσδυση των σημαδιών των ήχων της ποικιλομορφίας και της ενότητας μέσω της δύναμης της διάχυσης του λογισμού είναι η γνώση του εξαγνισμού του στοιχείου του αυτιού.
- 52.** Η σοφία στη διείσδυση της συμπεριφοράς της συνείδησης της ποικιλομορφίας και της ενότητας μέσω της δύναμης της διάχυσης των τριών συνειδήσεων, μέσω της ευαίσθητης ύλης των ικανοτήτων, είναι η γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων.
- 53.** Η σοφία στη διείσδυση των φαινομένων που εξελίσσονται από συνθήκες μέσω της δύναμης της διάχυσης της πράξης της ποικιλομορφίας και της ενότητας είναι η γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών.

- 54.** Η σοφία στην όραση των σημαδιών της ποικιλόμορφης και ενιαίας ύλης μέσω του φωτός είναι η γνώση του θείου οφθαλμού.
- 55.** Η σοφία στην κυριαρχία των τριών ικανοτήτων με εξήντα τέσσερις τρόπους είναι η γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών.
- 56.** Η σοφία σχετικά με το νόημα της πλήρους κατανόησης είναι η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο.
- 57.** Η σοφία στο νόημα της εγκατάλειψης είναι η γνώση σχετικά με την προέλευση.
- 58.** Η σοφία για το νόημα της πραγμάτωσης είναι η γνώση για την παύση.
- 59.** Η σοφία στον σκοπό της ανάπτυξης είναι η γνώση της οδού.
- 60.** Η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο.
- 61.** Η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου.
- 62.** Η γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου.
- 63.** Η γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου.
- 64.** Η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος.
- 65.** Η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων.
- 66.** Η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας.
- 67.** Η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας.
- 68.** Η γνώση για την ανωτερότητα και κατωτερότητα των ικανοτήτων.
- 69.** Η γνώση των κλίσεων και των υπολανθανουσών τάσεων των όντων.
- 70.** Η γνώση του διπλού θαύματος.
- 71.** Η γνώση της επίτευξης μεγάλης συμπόνιας.
- 72.** Η γνώση της παντογνωσίας.
- 73.** Η γνώση χωρίς εμπόδιο.

Αυτές είναι οι εβδομήντα τρεις γνώσεις. Από αυτές τις εβδομήντα τρεις γνώσεις, εξήντα επτά γνώσεις είναι κοινές με τους μαθητές· έξι γνώσεις δεν είναι κοινές με τους μαθητές.

Τέλος του πίνακα περιεχομένων.

1. Πραγματεία για τη γνώση

1. Ανάλυση της γνώσης που προέρχεται από τη μάθηση

1. Πώς η σοφία στο αφούγκρασμα είναι η γνώση που προέρχεται από τη μάθηση;

«Αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτά τα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτά τα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτά τα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στη σταθερότητα» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στη διείσδυση» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

«Αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

2. Πώς «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση;

Ένα φαινόμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό - όλα τα όντα υφίστανται με την τροφή. Δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - δύο στοιχεία. Τρία φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - τρία στοιχεία. Τέσσερα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - τέσσερις ευγενείς αλήθειες. Πέντε φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - πέντε βάσεις της απελευθέρωσης. Έξι φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - έξι ανυπέρβλητα πράγματα. Επτά φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - επτά θέματα για τον δεκαετή. Οκτώ φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - οκτώ βάσεις της υπέρβασης. Εννέα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - εννέα σταδιακές διαμονές. Δέκα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά - δέκα θέματα διάβρωσης.

3. «Το όλον, μοναχοί, πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Και τι, μοναχοί, είναι το όλον που πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό; Το μάτι, μοναχοί, πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· οι υλικές μορφές πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· η οφθαλμική συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η οφθαλμική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το αυτί πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· οι ήχοι πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστοί... κ.λπ... η μύτη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· οι οσμές πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές... η γλώσσα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· οι γεύσεις πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές... το σώμα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· τα απτά αντικείμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά... ο νους πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· τα νοητικά φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· η νοητική συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή, η νοητική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.»

Η ύλη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το αίσθημα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η αντίληψη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· η συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Το μάτι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το αυτί πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η μύτη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η γλώσσα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το σώμα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· ο νους πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός. Οι υλικές μορφές πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· οι ήχοι πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστοί· οι οσμές πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· οι γεύσεις πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· τα απτά αντικείμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· τα νοητικά φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά. Η οφθαλμική συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ωτική συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ρινική συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η γλωσσική συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η σωματική συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η νοητική συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η οφθαλμική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ωτική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ρινική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η γλωσσική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η σωματική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η νοητική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το αίσθημα γεννημένο από ωτική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το αίσθημα γεννημένο από ρινική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το αίσθημα γεννημένο από γλωσσική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το αίσθημα γεννημένο από σωματική επαφή πρέπει να γίνει

άμεσα γνωστό· το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η αντίληψη της υλικής μορφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αντίληψη του ήχου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αντίληψη της οσμής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αντίληψη της γεύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αντίληψη του απτού αντικειμένου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αντίληψη των νοητικών φαινομένων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η πρόθεση για την υλική μορφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρόθεση για τον ήχο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρόθεση για την οσμή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρόθεση για τη γεύση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρόθεση για το απτό αντικείμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η επιθυμία για ορατή μορφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επιθυμία για ήχο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επιθυμία για οσμή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επιθυμία για γεύση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επιθυμία για απτό αντικείμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Ο λογισμός για την υλική μορφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο λογισμός για τον ήχο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο λογισμός για την οσμή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο λογισμός για τη γεύση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο λογισμός για το απτό αντικείμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο λογισμός για τα νοητικά φαινόμενα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός. Ο συλλογισμός για την υλική μορφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο συλλογισμός για τον ήχο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο συλλογισμός για την οσμή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο συλλογισμός για τη γεύση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο συλλογισμός για το απτό αντικείμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο συλλογισμός για τα νοητικά φαινόμενα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

4. Το στερεό στοιχείο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το υγρό στοιχείο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το θερμό στοιχείο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο του αέρα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο του χώρου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο ύδατος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της φωτιάς πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του αέρα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το μπλε κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το κίτρινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το κόκκινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του χώρου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Οι τρίχες της κεφαλής πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· οι τρίχες του σώματος πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· τα νύχια πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· τα δόντια πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· το δέρμα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό, η σάρκα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· οι τένοντες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστοί· τα οστά πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· ο μυελός των οστών πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· τα νεφρά πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· η καρδιά πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το συκώτι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· ο υπεζωκότας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η σπλήνα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· οι πνεύμονες πρέπει να γίνουν άμεσα

γνωστοί· τα έντερα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά, το μεσεντέριο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· τα περιεχόμενα του στομάχου πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· τα κόπρανα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· η χολή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το φλέγμα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το πύον πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το αίμα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· ο ιδρώτας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· το λίπος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· τα δάκρυα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· το στέαρ πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το σάλιο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η βλέννα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το αρθρικό υγρό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· τα ούρα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· ο εγκέφαλος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Η αισθητήρια βάση του ματιού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αισθητηριακή βάση της ορατής μορφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η αισθητήρια βάση του αυτιού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αισθητηριακή βάση του ήχου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η αισθητήρια βάση της μύτης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αισθητηριακή βάση της οσμής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η αισθητήρια βάση της γλώσσας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αισθητηριακή βάση της γεύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η αισθητήρια βάση του σώματος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αισθητηριακή βάση της αφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η αισθητήρια βάση του νου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Το στοιχείο του ματιού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το υλικό στοιχείο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο της οφθαλμικής συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το στοιχείο του αυτιού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο του ήχου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο της ωτικής συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το στοιχείο της μύτης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο της οσμής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο ρινικής συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το στοιχείο της γλώσσας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο της γεύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο γλωσσικής συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το στοιχείο του σώματος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο της αφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο σωματικής συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το στοιχείο του νου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο των φαινομένων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο της νοητικής συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Η οφθαλμική ικανότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ωτική ικανότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ρινική ικανότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η γλωσσική ικανότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η σωματική ικανότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η νοητική ικανότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ζωτική ικανότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα της θηλυκότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα της αρρενωπότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα του σωματικού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα ευαρέσκειας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα δυσαρέσκειας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα αταραξίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα της πίστης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα της μνήμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

η ικανότητα της σοφίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

5. Το ηδονικό στοιχείο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το υλικό στοιχείο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το στοιχείο της άυλης σφαίρας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η ηδονική ύπαρξη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η λεπτοφυής υλική ύπαρξη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η άυλη ύπαρξη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η ύπαρξη της αντίληψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ύπαρξη της μη-αντίληψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ύπαρξη της ούτε-αντίληψης-ούτε-μη-αντίληψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

6. Η πρώτη διαλογιστική έκσταση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η δεύτερη διαλογιστική έκσταση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η τρίτη διαλογιστική έκσταση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η τέταρτη διαλογιστική έκσταση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η απελευθέρωση του νου μέσω της συμπόνιας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η απελευθέρωση του νου μέσω της αλτρουιστικής χαράς πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Η άγνοια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· η συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η νοητικότητα και υλικότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· οι έξι αισθητήριες βάσεις πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· η επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το αίσθημα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η επιθυμία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η προσκόλληση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το γίγνεσθαι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η γέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το γήρας και ο θάνατος πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά.

7. Ο υπαρξιακός πόνος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η προέλευση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η ύλη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η προέλευση της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρακτική που οδηγεί στην παύση της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Το αίσθημα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό... κ.λπ... η αντίληψη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή... κ.λπ... οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές... κ.λπ... η συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Το μάτι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό... κ.λπ... το γήρας και ο θάνατος πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· η προέλευση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρακτική που οδηγεί στην παύση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Ο σκοπός της πλήρους κατανόησης μέσω διείσδυσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εγκατάλειψης μέσω διείσδυσης της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πραγμάτωσης μέσω διείσδυσης της παύσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ανάπτυξης μέσω διείσδυσης της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός. Ο σκοπός της πλήρους κατανόησης μέσω διείσδυσης της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εγκατάλειψης μέσω διείσδυσης της προέλευσης της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πραγμάτωσης μέσω διείσδυσης της παύσης της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ανάπτυξης μέσω διείσδυσης της πρακτικής που οδηγεί στην παύση της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός. Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... των δραστηριοτήτων... της συνείδησης... του ματιού... κ.λπ... ο σκοπός της πλήρους κατανόησης μέσω διείσδυσης του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εγκατάλειψης μέσω διείσδυσης της προέλευσης του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πραγμάτωσης μέσω διείσδυσης της παύσης του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ανάπτυξης μέσω διείσδυσης της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

11

γίνει άμεσα γνωστή... οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές... η συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή... το μάτι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό... κ.λπ... το γήρας και ο θάνατος πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· η προέλευση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση της προέλευσης του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση της θέλησης και του πάθους για το γήρας και τον θάνατο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η απόλαυση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο κίνδυνος του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η διαφυγή από το γήρας και τον θάνατο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Ο υπαρξιακός πόνος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η προέλευση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η απόλαυση του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο κίνδυνος του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η διαφυγή από τον υπαρξιακό πόνο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η ύλη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η προέλευση της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρακτική που οδηγεί στην παύση της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η απόλαυση της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο κίνδυνος της ύλης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η διαφυγή από την ύλη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Το αίσθημα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό... κ.λπ... η αντίληψη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή... οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές... η συνείδηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή... το μάτι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό... κ.λπ... το γήρας και ο θάνατος πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά· η προέλευση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παύση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η πρακτική που οδηγεί στην παύση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η απόλαυση του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο κίνδυνος του γήρατος και του θανάτου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η διαφυγή από το γήρας και τον θάνατο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

9. Η παρατήρηση της παροδικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του μη-εαυτού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της αποστασιοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του μη πάθους πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της παραίτησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Στην ύλη η παρατήρηση της παροδικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στην ύλη η παρατήρηση του πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στην ύλη η παρατήρηση του μη-εαυτού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στην ύλη η παρατήρηση της αποστασιοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στην ύλη η παρατήρηση του μη πάθους πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στην ύλη η παρατήρηση της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στην ύλη η παρατήρηση της παραίτησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της παροδικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση του πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση του μη-εαυτού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της αποστασιοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στο

γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση του μη πάθους πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της παραίτησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

10. Η έγερση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η εξέλιξη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το χαρακτηριστικό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η συσσώρευση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η σύλληψη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο προορισμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η αναγέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επαναγέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η γέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το γήρας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η ασθένεια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή, ο θάνατος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η λύπη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο θρήνος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· το άγχος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Η μη-έγερση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-εξέλιξη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το χωρίς χαρακτηριστικά πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η μη-συσσώρευση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-σύλληψη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο μη-προορισμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η μη-αναγέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-επαναγέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-γέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· το μη-γήρας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· η μη-ασθένεια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η αθανασία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-λύπη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο μη-θρήνος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· το μη-άγχος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Η έγερση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-έγερση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η εξέλιξη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-εξέλιξη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Το σημάδι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το χωρίς σημάδι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· Η συσσώρευση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-συσσώρευση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Η σύλληψη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-σύλληψη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Ο προορισμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο μη-προορισμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· Η αναγέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-αναγέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Η επαναγέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-επαναγέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Η γέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-γέννηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Το γήρας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το μη-γήρας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· Η ασθένεια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-ασθένεια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Ο θάνατος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η αθανασία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Η λύπη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η μη-λύπη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· Ο θρήνος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο μη-θρήνος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· Το άγχος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό· το μη-άγχος πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η έγερση είναι πόνος· Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η εξέλιξη είναι πόνος· Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι το χαρακτηριστικό είναι πόνος· Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η συσσώρευση είναι πόνος· Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η σύλληψη είναι πόνος· Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι ο προορισμός είναι πόνος· Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η αναγέννηση είναι πόνος· Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η επαναγέννηση είναι πόνος· Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η γέννηση είναι πόνος· Πρέπει να γίνει

άμεσα γνωστό ότι το γήρας είναι πόνος. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η ασθένεια είναι πόνος. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι ο θάνατος είναι πόνος. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η λύπη είναι πόνος. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι ο θρήνος είναι πόνος. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι το άγχος είναι πόνος.

Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-έγερση είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-εξέλιξη είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι το χωρίς χαρακτηριστικά είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-συσσώρευση είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-σύλληψη είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι ο μη-προορισμός είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-αναγέννηση είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-επαναγέννηση είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-γέννηση είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι το μη-γήρας είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-ασθένεια είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η αθανασία είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι η μη-λύπη είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι ο μη-θρήνος είναι ευτυχία. Πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό ότι το μη-άγχος είναι ευτυχία.

Η έγερση είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-έγερση είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η εξέλιξη είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-εξέλιξη είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το σημάδι είναι υπαρξιακός πόνος, το χωρίς σημάδι είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η συσσώρευση είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-συσσώρευση είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η σύλληψη είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-σύλληψη είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο προορισμός είναι υπαρξιακός πόνος, η απουσία προορισμού είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η αναγέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-αναγέννηση είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η επαναγέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-επαναγέννηση είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η γέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-γέννηση είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το γήρας είναι υπαρξιακός πόνος, η απουσία γήρατος είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η ασθένεια είναι υπαρξιακός πόνος, η απουσία ασθένειας είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο θάνατος είναι υπαρξιακός πόνος, η αθανασία είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η λύπη είναι υπαρξιακός πόνος, η απουσία λύπης είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο θρήνος είναι υπαρξιακός πόνος, η απουσία θρήνου είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το άγχος είναι υπαρξιακός πόνος, η απουσία άγχους είναι ευτυχία - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Η έγερση είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η εξέλιξη είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το σημάδι είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η συσσώρευση είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η σύλληψη είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο προορισμός είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η αναγέννηση είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η επαναγέννηση είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η γέννηση είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το γήρας είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η ασθένεια είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο θάνατος είναι φόβος - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η

Η μη-έγερση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η μη-εξέλιξη είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το χωρίς χαρακτηριστικά είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η μη-συσσώρευση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η μη-σύλληψη είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο μη-προορισμός είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η μη-αναγέννηση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η μη-επαναγέννηση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η μη-γέννηση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το χωρίς γήρας είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η μη-ασθένεια είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το αθάνατο είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το χωρίς λύπη είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το χωρίς θρήνο είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το χωρίς άγχος είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Η έγερση είναι δραστηριότητες, η μη-έγερση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η εξέλιξη είναι δραστηριότητες, η μη-εξέλιξη είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το χαρακτηριστικό είναι δραστηριότητες, το χωρίς χαρακτηριστικά είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η συσσώρευση είναι δραστηριότητες, η μη-συσσώρευση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η σύλληψη είναι δραστηριότητες, η μη-σύλληψη είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο προορισμός είναι δραστηριότητες, ο μη-προορισμός είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η αναγέννηση είναι δραστηριότητες, η μη-αναγέννηση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η επαναγέννηση είναι δραστηριότητες, η μη-επαναγέννηση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η γέννηση είναι δραστηριότητες, η μη-γέννηση είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το γήρας είναι δραστηριότητες, το χωρίς γήρας είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η ασθένεια είναι δραστηριότητες, η μη-ασθένεια είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο θάνατος είναι δραστηριότητες, το αθάνατο είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Η λύπη είναι δραστηριότητες, το χωρίς λύπη είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Ο θρήνος είναι δραστηριότητες, το χωρίς θρήνο είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό. Το άγχος είναι δραστηριότητες, το χωρίς άγχος είναι Νιμπάνα - αυτό πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό.

Πρώτο μέρος της απαγγελίας.

11. Ο σκοπός της κατοχής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της συνοδείας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πληρότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πλήρους εστίασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη περισπασμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της μη διασποράς πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της μη θολότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ακινησίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της σταθερότητας της συνείδησης μέσω της εδραίωσης στην ενότητα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του αντικειμένου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του πεδίου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εγκατάλειψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της απάρνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ανάδυσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποστροφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της γαλήνης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του

ανώτερου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του απελευθερωμένου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του χωρίς νοητικές διαφθορές πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διάβασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του χωρίς χαρακτηριστικά πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του χωρίς πόθο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της κενότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της μίας γεύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της μη υπέρβασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της σύζευξης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εξόδου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αιτίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενόρασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της κυριαρχίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

12. Ο σκοπός του μη περισπασμού της νοητικής ηρεμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της παρατήρησης της διόρασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενιαίας λειτουργίας της νοητικής ηρεμίας και της διόρασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της μη υπέρβασης του ζευγαρωμένου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ανάληψης της εξάσκησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του πεδίου του αντικειμένου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της νωθρής συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αναίρεσης της ανήσυχης συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αταραξίας των αμφοτέρα καθάρων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του επιτεύγματος της διάκρισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της περαιτέρω διείσδυσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πλήρους συνειδητοποίησης της αλήθειας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εδραίωσης στην παύση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός της αποφασιστικότητας της ικανότητας της πίστης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της ικανότητας της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εδραίωσης της ικανότητας της μνήμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη περισπασμού της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενόρασης της ικανότητας της σοφίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός του ακλόνητου της δύναμης της πίστης απέναντι στην απιστία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του ακλόνητου της δύναμης της ενεργητικότητας απέναντι στην οκνηρία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του ακλόνητου της δύναμης της μνήμης απέναντι στην αμέλεια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του ακλόνητου της δύναμης της αυτοσυγκέντρωσης απέναντι στην ανησυχία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του ακλόνητου της δύναμης της σοφίας απέναντι στην άγνοια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός της εδραίωσης του παράγοντα φώτισης της μνήμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διερεύνησης του παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας του παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διάχυσης του παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της γαλήνης του παράγοντα φώτισης της γαλήνης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη περισπασμού του παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του αναστοχασμού του παράγοντα φώτισης της αταραξίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός της όρασης της ορθής άποψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εμφύτευσης του ορθού λογισμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διάκρισης της ορθής ομιλίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της προέλευσης της ορθής πράξης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της κάθαρσης του ορθού βιοπορισμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της ορθής προσπάθειας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εγκαθίδρυσης της ορθής μνήμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη περισπασμού της ορθής αυτοσυγκέντρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

13. Ο σκοπός της κυριαρχίας των ικανοτήτων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του ακλόνητου των δυνάμεων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εξόδου των παραγόντων της φώτισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αιτίας της οδού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εδραίωσης των εφαρμογών της μνήμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επίμονης προσπάθειας των ορθών επίμονων προσπαθειών πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επιτυχίας των βάσεων πνευματικής δύναμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του αληθούς των αληθειών πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της καταπράυνσης των προσπαθειών πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πραγμάτωσης των καρπών πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός της εμφύτευσης του λογισμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εξερεύνησης του συλλογισμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διάχυσης της αγαλλίασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαπότισης της ευχαρίστησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· Ο σκοπός της πλήρους εστίασης της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· Ο σκοπός της αναφορικής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της συνειδητοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της κατανόησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αντιληπτικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της μοναδικής ανάδυσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· Ο σκοπός του γνωστού της άμεσης γνώσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εξέτασης της πλήρους κατανόησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της απάρνησης της εγκατάλειψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενιαίας λειτουργίας της διαλογιστικής ανάπτυξης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επαφής της πραγμάτωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του συναθροίσματος των συναθροισμάτων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του στοιχείου των στοιχείων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αισθητήριας βάσης των αισθητήριων βάσεων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του συνθηκοκρατημένου των συνθηκοκρατημένων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη συνθηκοκρατημένου του μη συνθηκοκρατημένου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

14. Ο σκοπός της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αμεσότητας της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ανάδυσης της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποστροφής της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αιτίας της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της συνθήκης της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αισθητήριας βάσης της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του επιπέδου της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του αντικειμένου της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός·

ο σκοπός του πεδίου της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της συμπεριφοράς της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πορείας της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της σταθερής απόφασης της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εξόδου της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαφυγής της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

15. Στην ενότητα ο σκοπός της αναφορικής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της συνειδητοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της κατανόησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της αντιληπτικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της ενοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της σύνδεσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της εφόρμησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της διαύγειας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της σταθεροποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της απελευθέρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός του να βλέπει κανείς «αυτό είναι ειρηνικό» πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός του να το κάνει κανείς όχημα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός του να το κάνει κανείς θεμέλιο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της παρουσίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της συσώρευσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της καλής εκτέλεσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της διάκρισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της συνοδείας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της πλήρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της σύγκλισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός του καθορισμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της εξάσκησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της ανάπτυξης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της συχνής πρακτικής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της καλής ανύψωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της καλής απελευθέρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της αφύπνισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της επακόλουθης αφύπνισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της αντίστροφης αφύπνισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της πλήρους αφύπνισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της φώτισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της επακόλουθης φώτισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της αντίστροφης φώτισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της πλήρους φώτισης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός αυτού που συμβάλλει στη φώτιση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός αυτού που συμβάλλει στην επακόλουθη φώτιση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός αυτού που συμβάλλει στην αντίστροφη φώτιση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός αυτού που συμβάλλει στην πλήρη φώτιση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός του φωτισμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός της αναλαμπής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός του επακόλουθου φωτισμού

πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός του αντίστροφου φωτισμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· στην ενότητα ο σκοπός του πλήρους φωτισμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

16. Ο σκοπός της θέρμανσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της λάμψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποξήρανσης των νοητικών μολύνσεων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του χωρίς ρύπο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του απαλλαγμένου από ρύπο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του ελεύθερου από ρύπο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της γαλήνης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εξάλειψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποστασιοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πρακτικής της αποστασιοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη πάθους πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πρακτικής του μη πάθους πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πρακτικής της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποδέσμευσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πρακτικής της αποδέσμευσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του απελευθερωμένου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πρακτικής της απελευθέρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ρίζας της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της βάσης της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επίμονης προσπάθειας της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επιτυχίας της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποφασιστικότητας της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εδραίωσης της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη περισπασμού της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενόρασης της επιθυμίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ρίζας της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της βάσης της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επίμονης προσπάθειας της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επιτυχίας της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποφασιστικότητας της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εδραίωσης της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη περισπασμού της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενόρασης της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ρίζας της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της βάσης της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επίμονης προσπάθειας της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επιτυχίας της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποφασιστικότητας της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εδραίωσης της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη περισπασμού της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενόρασης της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ρίζας της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της βάσης της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επίμονης προσπάθειας της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επιτυχίας της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποφασιστικότητας της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εδραίωσης της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη περισπασμού της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενόρασης της διερεύνησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

17. Ο σκοπός του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της καταπίεσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του συνθηκοκρατημένου του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της φλόγωσης του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της μεταβολής του υπαρξιακού πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός. Ο σκοπός της προέλευσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της συσσώρευσης της προέλευσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πηγής της προέλευσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της δέσμευσης της προέλευσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του εμποδίου της προέλευσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διαφυγής της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αποστασιοποίησης της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη συνθηκοκρατημένου της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του αθάνατου της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός. Ο σκοπός της οδού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της εξόδου της οδού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αιτίας της οδού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της ενόρασης της οδού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της κυριαρχίας της οδού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Ο σκοπός του αληθούς πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του μη-εαυτού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της αλήθειας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της διείσδυσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της άμεσης γνώσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πλήρους κατανόησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του φαινομένου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του στοιχείου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός του γνωστού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πραγμάτωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της επαφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο σκοπός της πλήρους συνειδητοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

18. Η απάρνηση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο μη θυμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η αντίληψη του φωτός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· ο μη περισπασμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· ο καθορισμός των φαινομένων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· η γνώση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η χαρά πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Η πρώτη διαλογιστική έκσταση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η δεύτερη διαλογιστική έκσταση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η τρίτη διαλογιστική έκσταση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η τέταρτη διαλογιστική έκσταση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή. Η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου πρέπει να

γίνει άμεσα γνωστή· η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Η παρατήρηση της παροδικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του πόνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του μη-εαυτού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της αποστασιοποίησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του μη πάθους πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της παύσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της παραίτησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της εξάλειψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της παρακμής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της μεταβολής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της κατάστασης χωρίς πόθο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση της κενότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του κινδύνου πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του αναστοχασμού πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

19. Η οδός της εισόδου στο ρεύμα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επίτευξη του καρπού της εισόδου στο ρεύμα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η οδός της άπαξ επιστροφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επίτευξη του καρπού της άπαξ επιστροφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η οδός της μη-επιστροφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επίτευξη του καρπού της μη-επιστροφής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η οδός της Αξιότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· η επίτευξη του καρπού της Αξιότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Με τον σκοπό της αποφασιστικότητας η ικανότητα της πίστης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας η ικανότητα της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό της εδραίωσης η ικανότητα της μνήμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό του μη περισπασμού η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό της ενόρασης η ικανότητα της σοφίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην απιστία η δύναμη της πίστης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία η δύναμη της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια η δύναμη της μνήμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια η δύναμη της σοφίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό της εδραίωσης ο παράγοντας φώτισης της μνήμης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με τον σκοπό της διερεύνησης ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με τον σκοπό της διάχυσης ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με τον σκοπό της γαλήνης ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με

τον σκοπό του μη περισπασμού ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με τον σκοπό του αναστοχασμού ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό της εφαρμογής ο ορθός λογισμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με τον σκοπό της διάκρισης η ορθή ομιλία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό της προέλευσης η ορθή πράξη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό της κάθαρσης ο ορθός βιοπορισμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας η ορθή προσπάθεια πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό της εδραίωσης η ορθή μνήμη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

Με την έννοια της κυριαρχίας οι ικανότητες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· με την έννοια του ακλόνητου οι δυνάμεις πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· με την έννοια της εξόδου οι παράγοντες της φώτισης πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστοί· με την έννοια της αιτίας η οδός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με την έννοια της εδραίωσης οι εφαρμογές της μνήμης πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· με την έννοια της επίμονης προσπάθειας οι ορθές επίμονες προσπάθειες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· με την έννοια της επιτυχίας οι βάσεις πνευματικής δύναμης πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· με την έννοια του αληθούς οι αλήθειες πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστές· με την έννοια του μη περισπασμού η νοητική ηρεμία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με την έννοια της παρατήρησης η διόραση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστοί· με την έννοια της μη υπέρβασης ο συνδυασμός πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός.

Με την έννοια της αυτοσυγκράτησης ο εξαγνισμός της ηθικής πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με την έννοια του μη περισπασμού ο εξαγνισμός της συνείδησης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με την έννοια της ενόρασης ο εξαγνισμός της άποψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστός· με την έννοια της απελευθέρωσης η απολύτρωση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με την έννοια της διείσδυσης η αληθινή γνώση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με την έννοια της απάρνησης η απελευθέρωση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με την έννοια της εκρίζωσης η γνώση της εξάλειψης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή· με την έννοια της καταπράυνσης η γνώση της μη-έγερσης πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή.

20. Η θέληση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή με την έννοια της ρίζας· η προσοχή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή με την έννοια της προέλευσης· η επαφή πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή με την έννοια της σύνθεσης· το αίσθημα πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό με την έννοια της σύγκλισης· η αυτοσυγκέντρωση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή με την έννοια του επικεφαλής· η μνήμη πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή με την έννοια της κυριαρχίας· η σοφία πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή με την έννοια του ανώτερου από αυτά· η απελευθέρωση πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή με την έννοια της ουσίας· η Νιμπάνα βασισμένη στο θάνατο πρέπει να γίνει άμεσα γνωστή με την έννοια του τελικού στόχου.

Όποια φαινόμενα γίνονται άμεσα γνωστά, αυτά τα φαινόμενα γίνονται γνωστά. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν άμεσα γνωστά» είναι το

αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση».

Δεύτερο μέρος της απαγγελίας.

21. Πώς «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση;

Ένα φαινόμενο πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό - η επαφή με νοητικές διαφθορές, υποκείμενη σε προσκόλληση. Δύο φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - η νοητικότητα και η υλικότητα. Τρία φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - τα τρία αισθήματα. Τέσσερα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - οι τέσσερις τροφές. Πέντε φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - τα πέντε συναυροίσματα της προσκόλλησης. Έξι φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις. Επτά φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - οι επτά σταθμοί συνείδησης. Οκτώ φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - οι οκτώ κοσμικές αντιξοότητες. Εννέα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - οι εννέα κατοικίες των όντων. Δέκα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά - οι δέκα αισθητήριες βάσεις.

«Το όλον, μοναχοί, πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό. Και τι, μοναχοί, είναι το όλον που πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό; Το μάτι, μοναχοί, πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· οι υλικές μορφές πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητές· η οφθαλμική συνείδηση πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή· η οφθαλμική επαφή πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή· ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό. Το αυτί πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· οι ήχοι πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητοί... κ.λπ... η μύτη πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή, οι οσμές πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητές... η γλώσσα πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή· οι γεύσεις πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητές... το σώμα πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό· τα απτά αντικείμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά... κ.λπ... ο νους πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητός· τα νοητικά φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά... η νοητική συνείδηση πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή· η νοητική επαφή πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή· ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό.» Η ύλη πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή... κ.λπ... το αίσθημα πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό... η αντίληψη πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή... οι δραστηριότητες πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητές... η συνείδηση πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή... το μάτι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό... κ.λπ... το γήρας και ο θάνατος πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά... η Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητή με την έννοια του τελικού στόχου. Για όποια φαινόμενα προσπαθεί κανείς για την επίτευξή τους, αυτά τα φαινόμενα επιτυγχάνονται· έτσι αυτά τα φαινόμενα γίνονται πλήρως κατανοητά και διευθετημένα.

22. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της απάρνησης, η απάρνηση επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη του μη θυμού, ο μη θυμός επιτυγχάνεται.

Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της πρώτης διαλογιστικής έκστασης, η πρώτη διαλογιστική έκσταση επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Η δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου, η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης, η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας, η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο.

26

παρατήρησης της εξάλειψης, η παρατήρηση της εξάλειψης επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της παρατήρησης της παρακμής, η παρατήρηση της παρακμής επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της παρατήρησης της μεταβολής, η παρατήρηση της μεταβολής επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια, η παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου, η παρατήρηση του μη κατευθυνόμενου επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της παρατήρησης της κενότητας, η παρατήρηση της κενότητας επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο.

Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, η διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, η γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της παρατήρησης του κινδύνου, η παρατήρηση του κινδύνου επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της παρατήρησης του αναστοχασμού, η παρατήρηση του αναστοχασμού επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της παρατήρησης του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων, η παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο.

Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της οδού της εισόδου στο ρεύμα, η οδός της εισόδου στο ρεύμα επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της οδού της άπαξ επιστροφής, η οδός της άπαξ επιστροφής επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της οδού της μη-επιστροφής, η οδός της μη-επιστροφής επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο. Σε αυτόν που προσπαθεί για την επίτευξη της οδού της Αξιότητας, η οδός της Αξιότητας επιτυγχάνεται. Έτσι αυτό το φαινόμενο γίνεται πλήρως κατανοητό και διευθετημένο.

Για όποια φαινόμενα προσπαθεί κανείς για την επίτευξή τους, αυτά τα φαινόμενα επιτυγχάνονται. Έτσι αυτά τα φαινόμενα γίνονται πλήρως κατανοητά και διευθετημένα. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να γίνουν πλήρως κατανοητά» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση».

23. Πώς «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση;

Ένα φαινόμενο πρέπει να εγκαταλειφθεί - η αλαζονεία του 'εγώ είμαι'. Δύο φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - η άγνοια και η επιθυμία για ύπαρξη. Τρία φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - οι τρεις επιθυμίες. Τέσσερα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - οι τέσσερις νοητικές πλημμύρες. Πέντε φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - τα πέντε νοητικά εμπόδια. Έξι φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - οι έξι κατηγορίες επιθυμίας. Επτά φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - οι επτά υπολανθανουσες τάσεις. Οκτώ φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - οι οκτώ λανθασμένες οδοί. Εννέα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - τα εννέα φαινόμενα που έχουν ρίζα την επιθυμία. Δέκα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν - οι δέκα λανθασμένες οδοί.

24. Δύο εγκαταλείψεις - η εγκατάλειψη μέσω εκρίζωσης, η εγκατάλειψη μέσω κατάπαυσης. Και η εγκατάλειψη μέσω εκρίζωσης σε αυτόν που αναπτύσσει την υπερκόσμια οδό που οδηγεί στην εξάλειψη· και η εγκατάλειψη μέσω κατάπαυσης στη στιγμή του καρπού. Τρεις εγκαταλείψεις - η διαφυγή από τις ηδονές είναι η απάρνηση· η διαφυγή από την ύλη είναι το άυλο· ό,τι όμως έχει δημιουργηθεί, είναι συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενο, γεγεννημένο, η παύση είναι η διαφυγή από αυτό. Για αυτόν που έχει επιτύχει την απάρνηση, οι ηδονές έχουν εγκαταλειφθεί και έχουν απαρνηθεί. Για αυτόν που έχει επιτύχει το άυλο, οι υλικές μορφές έχουν εγκαταλειφθεί και έχουν απαρνηθεί. Για αυτόν που έχει επιτύχει την παύση, οι δραστηριότητες έχουν εγκαταλειφθεί και έχουν απαρνηθεί. Τέσσερις εγκαταλείψεις - διεισδύοντας στην αλήθεια του υπαρξιακού πόνου με τη διείσδυση της πλήρους κατανόησης, εγκαταλείπει· διεισδύοντας στην αλήθεια της προέλευσης με τη διείσδυση της εγκατάλειψης, εγκαταλείπει· διεισδύοντας στην αλήθεια της παύσης με τη διείσδυση της πραγμάτωσης, εγκαταλείπει· διεισδύοντας στην αλήθεια της οδού με τη διείσδυση της ανάπτυξης, εγκαταλείπει. Πέντε εγκαταλείψεις - η εγκατάλειψη μέσω καταστολής, η εγκατάλειψη μέσω αντικατάστασης, η εγκατάλειψη μέσω εκρίζωσης, η εγκατάλειψη μέσω κατάπαυσης, η εγκατάλειψη μέσω διαφυγής. Και η εγκατάλειψη μέσω καταστολής των νοητικών εμποδίων σε αυτόν που αναπτύσσει την πρώτη διαλογιστική έκσταση· και η εγκατάλειψη μέσω αντικατάστασης των λανθασμένων απόψεων σε αυτόν που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί στη διείσδυση· και η εγκατάλειψη μέσω εκρίζωσης σε αυτόν που αναπτύσσει την υπερκόσμια οδό που οδηγεί στην εξάλειψη· και η εγκατάλειψη μέσω κατάπαυσης στη στιγμή του καρπού· και η εγκατάλειψη μέσω διαφυγής είναι η παύση, η Νιμπάνα.

«Το όλον, μοναχοί, πρέπει να εγκαταλειφθεί. Και τι, μοναχοί, είναι το όλον που πρέπει να εγκαταλειφθεί; Το μάτι, μοναχοί, πρέπει να εγκαταλειφθεί· οι υλικές μορφές πρέπει να εγκαταλειφθούν· η οφθαλμική συνείδηση πρέπει να εγκαταλειφθεί· η οφθαλμική επαφή πρέπει να εγκαταλειφθεί· ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό πρέπει να εγκαταλειφθεί. Το αυτί πρέπει να εγκαταλειφθεί· οι ήχοι πρέπει να εγκαταλειφθούν... κ.λπ... η μύτη πρέπει να εγκαταλειφθεί· οι οσμές πρέπει να εγκαταλειφθούν... η γλώσσα πρέπει να εγκαταλειφθεί· οι γεύσεις πρέπει να εγκαταλειφθούν... το σώμα πρέπει να εγκαταλειφθεί· τα απτά αντικείμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν... ο νους πρέπει να εγκαταλειφθεί· τα νοητικά φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν... η νοητική συνείδηση πρέπει να εγκαταλειφθεί... η νοητική επαφή πρέπει να εγκαταλειφθεί· ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό πρέπει

να εγκαταλειφθεί.» Βλέποντας την ύλη εγκαταλείπει, βλέποντας το αίσθημα εγκαταλείπει, βλέποντας την αντίληψη εγκαταλείπει, βλέποντας τις δραστηριότητες εγκαταλείπει, βλέποντας τη συνείδηση εγκαταλείπει. Το μάτι... κ.λπ... γήρας και θάνατος... κ.λπ... βλέποντας τη Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο με την έννοια του τελικού στόχου, εγκαταλείπει. Όποια φαινόμενα εγκαταλείπονται, αυτά τα φαινόμενα απαρνούνται. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να εγκαταλειφθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση».

Τρίτο μέρος της απαγγελίας.

25. Πώς «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση;

Ένα φαινόμενο πρέπει να αναπτυχθεί - η μνήμη επί του σώματος συνοδευόμενη από ευχαρίστηση. Δύο φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - η νοητική ηρεμία και η διόραση. Τρία φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - οι τρεις αυτοσυγκεντρώσεις. Τέσσερα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. Πέντε φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - η πενταμελής αυτοσυγκέντρωση. Έξι φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - τα έξι θέματα αναλογισμού. Επτά φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - οι επτά παράγοντες της φώτισης. Οκτώ φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - η ευγενής οκταμελής οδός. Εννέα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - οι εννέα παράγοντες επίμονης προσπάθειας για την πλήρη εξάγνιση. Δέκα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν - τα δέκα επίπεδα κυκλικών διαλογιστικών αντικειμένων.

26. Δύο διαλογιστικές αναπτύξεις - εγκόσμια διαλογιστική ανάπτυξη και υπερκόσμια διαλογιστική ανάπτυξη. Τρεις διαλογιστικές αναπτύξεις - διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας, διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων της άυλης σφαίρας, διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων που δεν περιλαμβάνονται στον τριπλό κόσμο. Η διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας υπάρχει κατώτερη, υπάρχει μεσαία, υπάρχει ανώτερη. Η διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων της άυλης σφαίρας υπάρχει κατώτερη, υπάρχει μεσαία, υπάρχει ανώτερη. Η διαλογιστική ανάπτυξη των καλών νοητικών καταστάσεων που δεν περιλαμβάνονται στον τριπλό κόσμο είναι ανώτερη.

27. Τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις - διεισδύοντας στην αλήθεια του υπαρξιακού πόνου με τη διείσδυση της πλήρους κατανόησης, αναπτύσσει· διεισδύοντας στην αλήθεια της προέλευσης με τη διείσδυση της εγκατάλειψης, αναπτύσσει· διεισδύοντας στην αλήθεια της παύσης με τη διείσδυση της πραγμάτωσης, αναπτύσσει· διεισδύοντας στην αλήθεια της οδού με τη διείσδυση της ανάπτυξης, αναπτύσσει. Αυτές είναι οι τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις.

Άλλες τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις - η διαλογιστική ανάπτυξη της αναζήτησης, η διαλογιστική ανάπτυξη της επίτευξης, η διαλογιστική ανάπτυξη της ενιαίας λειτουργίας, η διαλογιστική ανάπτυξη της επανάληψης. Ποια είναι η

διαλογιστική ανάπτυξη της αναζήτησης; Σε όλους αυτούς που εισέρχονται στην αυτοσυγκέντρωση, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται εκεί έχουν ενιαία λειτουργία - αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της αναζήτησης. Ποια είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της επίτευξης; Σε όλους αυτούς που έχουν επιτύχει την αυτοσυγκέντρωση, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται εκεί δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της επίτευξης. Ποια είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της ενιαίας λειτουργίας; Σε αυτόν που αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης με τον σκοπό της αποφασιστικότητας, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης οι τέσσερις ικανότητες έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ικανότητα της ενεργητικότητας με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας, μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας οι τέσσερις ικανότητες έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ικανότητα της μνήμης με τον σκοπό της εδραίωσης, μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης οι τέσσερις ικανότητες έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης με τον σκοπό του μη περισπασμού, μέσω της δύναμης της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης οι τέσσερις ικανότητες έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας με τον σκοπό της ενόρασης, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας οι τέσσερις ικανότητες έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων.

Σε αυτόν που αναπτύσσει τη δύναμη της πίστης με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην απιστία, μέσω της δύναμης της δύναμης της πίστης οι τέσσερις δυνάμεις έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των δυνάμεων. Σε αυτόν που αναπτύσσει τη δύναμη της ενεργητικότητας με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία, μέσω της δύναμης της δύναμης της ενεργητικότητας οι τέσσερις δυνάμεις έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των δυνάμεων. Σε αυτόν που αναπτύσσει τη δύναμη της μνήμης με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια, μέσω της δύναμης της δύναμης της μνήμης οι τέσσερις δυνάμεις έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των δυνάμεων. Σε αυτόν που αναπτύσσει τη δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία, μέσω της δύναμης της δύναμης της αυτοσυγκέντρωσης οι τέσσερις δυνάμεις έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των δυνάμεων. Σε αυτόν που αναπτύσσει τη δύναμη της σοφίας με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια, μέσω της δύναμης της δύναμης της σοφίας οι τέσσερις δυνάμεις έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των δυνάμεων.

Σε αυτόν που αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της μνήμης με τον σκοπό της εδραίωσης, μέσω της δύναμης του παράγοντα φώτισης της μνήμης οι έξι παράγοντες της φώτισης γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της φώτισης με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων με τον σκοπό της

διερεύνησης, μέσω της δύναμης του παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων οι έξι παράγοντες της φώτισης γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της φώτισης με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας, μέσω της δύναμης του παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας οι έξι παράγοντες της φώτισης γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της φώτισης με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης με τον σκοπό της διάχυσης, μέσω της δύναμης του παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης οι έξι παράγοντες της φώτισης γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της φώτισης με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης με τον σκοπό της γαλήνης, μέσω της δύναμης του παράγοντα φώτισης της γαλήνης οι έξι παράγοντες της φώτισης γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της φώτισης με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης με τον σκοπό του μη περισπασμού, μέσω της δύναμης του παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης οι έξι παράγοντες της φώτισης γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της φώτισης με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας με τον σκοπό του αναστοχασμού, μέσω της δύναμης του παράγοντα φώτισης της αταραξίας οι έξι παράγοντες της φώτισης γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της φώτισης με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας.

Σε αυτόν που αναπτύσσει την ορθή άποψη με τον σκοπό της ενόρασης, μέσω της δύναμης της ορθής άποψης οι επτά παράγοντες της οδού γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της οδού με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει τον ορθό λογισμό με τον σκοπό της εφαρμογής, μέσω της δύναμης του ορθού λογισμού οι επτά παράγοντες της οδού γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της οδού με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ορθή ομιλία με τον σκοπό της διάκρισης, μέσω της δύναμης της ορθής ομιλίας οι επτά παράγοντες της οδού γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της οδού με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ορθή πράξη με τον σκοπό της προέλευσης, μέσω της δύναμης της ορθής πράξης οι επτά παράγοντες της οδού γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της οδού με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει τον ορθό βιοπορισμό με τον σκοπό της κάθαρσης, μέσω της δύναμης του ορθού βιοπορισμού οι επτά παράγοντες της οδού γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της οδού με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ορθή προσπάθεια με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας, μέσω της δύναμης της ορθής προσπάθειας οι επτά παράγοντες της οδού γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της οδού με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ορθή μνήμη με τον σκοπό της εδραίωσης, μέσω της δύναμης της ορθής μνήμης οι επτά παράγοντες της οδού γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της οδού με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Σε αυτόν που αναπτύσσει την ορθή αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό του μη περισπασμού, μέσω της

δύναμης της ορθής αυτοσυγκέντρωσης οι επτά παράγοντες της οδού γίνονται ενιαίας λειτουργίας - ανάπτυξη των παραγόντων της οδού με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Αυτή είναι η ανάπτυξη της ενιαίας λειτουργίας.

Ποια είναι η διαλογιστική ανάπτυξη μέσω της επανειλημμένης άσκησης; Εδώ ένας μοναχός ασκεί επανειλημμένα την πρωινή περίοδο της ημέρας, ασκεί επανειλημμένα και τη μεσημεριανή περίοδο της ημέρας, ασκεί επανειλημμένα και την απογευματινή περίοδο της ημέρας, ασκεί επανειλημμένα και πριν το γεύμα, ασκεί επανειλημμένα και μετά το γεύμα, ασκεί επανειλημμένα και την πρώτη περίοδο της νύχτας, ασκεί επανειλημμένα και τη μεσαία περίοδο της νύχτας, ασκεί επανειλημμένα και την τελευταία περίοδο της νύχτας, ασκεί επανειλημμένα και τη νύχτα, ασκεί επανειλημμένα και την ημέρα, ασκεί επανειλημμένα και νύχτα και μέρα, ασκεί επανειλημμένα και στη σκοτεινή δεκαπενθήμερο, ασκεί επανειλημμένα και στη φωτεινή δεκαπενθήμερο, ασκεί επανειλημμένα και στη βροχερή εποχή, ασκεί επανειλημμένα και τον χειμώνα, ασκεί επανειλημμένα και το καλοκαίρι, ασκεί επανειλημμένα και στην πρώτη περίοδο της ζωής, ασκεί επανειλημμένα και στη μεσαία περίοδο της ζωής, ασκεί επανειλημμένα και στην τελευταία περίοδο της ζωής - αυτή είναι η διαλογιστική ανάπτυξη μέσω της επανειλημμένης άσκησης. Αυτές είναι οι τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις.

28. Άλλες τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της κινητοποίησης της ενεργητικότητας που οδηγεί σε αυτό, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανάληψης. Πώς υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί; Σε αυτόν που εγκαταλείπει την ηδονική επιθυμία, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της απάρνησης δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τον θυμό, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω του μη θυμού δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τη νωθρότητα και την υπνηλία, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της αντίληψης του φωτός δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την ανησυχία, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω του μη περισπασμού δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τη σκεπτικιστική αμφιβολία, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω του καθορισμού των φαινομένων δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την άγνοια, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της γνώσης δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τη δυσαρέσκεια, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της χαράς δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τα νοητικά εμπόδια, οι νοητικές

καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της πρώτης διαλογιστικής έκστασης δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τον λογισμό και τον συλλογισμό, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αγαλλίαση, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της τρίτης διαλογιστικής έκστασης δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την ευτυχία και τη δυστυχία, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί.

Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη της υλικής μορφής, την αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης και την αντίληψη της ποικιλομορφίας, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται μέσω της επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί.

Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου, μέσω της παρατήρησης της παροδικότητας, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας, μέσω της παρατήρησης του πόνου, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού, μέσω της παρατήρησης του μη-εαυτού, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την απόλαυση, μέσω της παρατήρησης της αποστασιοποίησης, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει το πάθος, μέσω της παρατήρησης του μη πάθους, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική

ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την προέλευση, μέσω της παρατήρησης της παύσης, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την προσκόλληση, μέσω της παρατήρησης της παραίτησης, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη της συμπαγότητας, μέσω της παρατήρησης της εξάλειψης, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τη συσσώρευση, μέσω της παρατήρησης της παρακμής, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αντίληψη του σταθερού, μέσω της παρατήρησης της μεταβολής, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει το χαρακτηριστικό, μέσω της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την ευχή, μέσω της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την εμμονή, μέσω της παρατήρησης της κενότητας, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την εμμονή στην προσκόλληση στην ουσία, μέσω της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την εμμονή στη σύγχυση, μέσω της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την εμμονή στην προσκόλληση, μέσω της παρατήρησης του κινδύνου, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τη μη αναστοχαστικότητα, μέσω της παρατήρησης του αναστοχασμού, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την εμμονή στα δεσμά, μέσω της παρατήρησης του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί.

Σε αυτόν που εγκαταλείπει τις νοητικές μολύνσεις που συνυπάρχουν με τις εσφαλμένες θεωρήσεις μέσω της οδού της εισόδου στο ρεύμα, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τις χονδροειδείς νοητικές μολύνσεις μέσω της οδού της άπαξ επιστροφής, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τις νοητικές μολύνσεις που συνοδεύονται από υπολανθάνουσες τάσεις μέσω της οδού της μη-επιστροφής, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Σε αυτόν που εγκαταλείπει όλες τις νοητικές μολύνσεις μέσω της οδού της Αξιότητας, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται δεν υπερβαίνουν η μία την άλλη - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί. Έτσι είναι η διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί.

Πώς είναι η διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων; Σε αυτόν που εγκαταλείπει την ηδονική επιθυμία μέσω της απάρνησης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τον θυμό μέσω του μη θυμού, οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων... κ.λπ... σε αυτόν που εγκαταλείπει όλες τις νοητικές μολύνσεις μέσω της οδού της Αξιότητας, οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν ενιαία λειτουργία - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων. Έτσι είναι η διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων.

Πώς είναι η διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της κινητοποίησης της κατάλληλης ενεργητικότητας; Σε αυτόν που εγκαταλείπει την ηδονική επιθυμία μέσω της απάρνησης, κινητοποιείται η ενεργητικότητα - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της κινητοποίησης της κατάλληλης ενεργητικότητας. Σε αυτόν που εγκαταλείπει τον θυμό μέσω του μη θυμού, κινητοποιείται η ενεργητικότητα - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της κινητοποίησης της κατάλληλης ενεργητικότητας... κ.λπ... σε αυτόν που εγκαταλείπει όλες τις νοητικές μολύνσεις μέσω της οδού της Αξιότητας, κινητοποιείται η ενεργητικότητα - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της κινητοποίησης της κατάλληλης ενεργητικότητας. Έτσι είναι η διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της κινητοποίησης της κατάλληλης ενεργητικότητας.

Πώς είναι η διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης; Εγκαταλείποντας την ηδονική επιθυμία ασκεί επανειλημμένα την απάρνηση - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Εγκαταλείποντας τον θυμό ασκεί επανειλημμένα τον μη θυμό - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης... κ.λπ... εγκαταλείποντας όλες τις νοητικές μολύνσεις ασκεί επανειλημμένα την οδό της Αξιότητας - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Έτσι είναι η διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης.

Αυτές οι τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις βλέποντας την ύλη αναπτύσσει, βλέποντας το αίσθημα αναπτύσσει, βλέποντας την αντίληψη αναπτύσσει, βλέποντας τις δραστηριότητες αναπτύσσει, βλέποντας τη συνείδηση αναπτύσσει, το μάτι... κ.λπ... γήρας και θάνατος... κ.λπ... βλέποντας τη Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο με την έννοια του τελικού στόχου, αναπτύσσει. Όποια φαινόμενα αναπτύσσονται, αυτά τα φαινόμενα έχουν ενιαία λειτουργία. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να αναπτυχθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση».

Τέταρτο μέρος της απαγγελίας.

29. Πώς «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση;

Ένα φαινόμενο πρέπει να συνειδητοποιηθεί - η ακλόνητη απελευθέρωση του νου. Δύο φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - αληθινή γνώση και απελευθέρωση. Τρία φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - οι τρεις αληθινές γνώσεις. Τέσσερα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού. Πέντε φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - τα πέντε συναθροίσματα φαινομένων. Έξι φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - οι έξι άμεσες γνώσεις. Επτά φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - οι επτά δυνάμεις αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές. Οκτώ φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - οι οκτώ απολυτρώσεις. Εννέα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - οι εννέα σταδιακές παύσεις. Δέκα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν - οι δέκα καταστάσεις του πέραν της άσκησης.

«Το όλον, μοναχοί, πρέπει να συνειδητοποιηθεί. Και τι, μοναχοί, είναι το όλον που πρέπει να συνειδητοποιηθεί; Το μάτι, μοναχοί, πρέπει να συνειδητοποιηθεί· οι υλικές μορφές πρέπει να συνειδητοποιηθούν· η οφθαλμική συνείδηση πρέπει να συνειδητοποιηθεί· η οφθαλμική επαφή πρέπει να συνειδητοποιηθεί· ό,τι εγείρεται με την οφθαλμική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό πρέπει να συνειδητοποιηθεί. Το αυτί πρέπει να συνειδητοποιηθεί· οι ήχοι πρέπει να συνειδητοποιηθούν... κ.λπ... η μύτη πρέπει να συνειδητοποιηθεί· οι οσμές πρέπει να συνειδητοποιηθούν... η γλώσσα πρέπει να συνειδητοποιηθεί· οι γεύσεις πρέπει να συνειδητοποιηθούν... το σώμα πρέπει να συνειδητοποιηθεί· τα απτά αντικείμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν... ο νους πρέπει να συνειδητοποιηθεί· τα νοητικά αντικείμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν· η νοητική συνείδηση πρέπει να συνειδητοποιηθεί· η νοητική επαφή πρέπει να συνειδητοποιηθεί· ό,τι εγείρεται με τη νοητική επαφή ως συνθήκη, αίσθημα είτε ευχάριστο είτε δυσάρεστο είτε ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο, και αυτό πρέπει να συνειδητοποιηθεί». Βλέποντας την ύλη συνειδητοποιεί, βλέποντας το αίσθημα συνειδητοποιεί, βλέποντας την αντίληψη συνειδητοποιεί, βλέποντας τις δραστηριότητες συνειδητοποιεί, βλέποντας τη συνείδηση συνειδητοποιεί. Το μάτι... κ.λπ... γήρας και θάνατος... κ.λπ... βλέποντας τη Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο με την έννοια του τελικού στόχου, συνειδητοποιεί. Όποια φαινόμενα συνειδητοποιούνται, αυτά τα φαινόμενα αγγίζονται. Αυτό με την έννοια του γνωστού

είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «αυτά τα φαινόμενα πρέπει να συνειδητοποιηθούν» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση».

30. Πώς «αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή, αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στη σταθερότητα, αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή, αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στη διείσδυση» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση;

Σε αυτόν που έχει επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από ηδονή συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή. Η μνήμη σταθεροποιείται σύμφωνα με αυτό το φαινόμενο - φαινόμενο που οδηγεί στη σταθερότητα. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από απουσία λογισμού συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην υπεροχή. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αποστασιοποίηση συμβαίνουν, συνδεδεμένες με το μη πάθος - φαινόμενο που οδηγεί στη διείσδυση.

Σε αυτόν που έχει επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από λογισμό συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή. Η μνήμη σταθεροποιείται σύμφωνα με αυτό το φαινόμενο - φαινόμενο που οδηγεί στη σταθερότητα. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αταραξία και ευχαρίστηση συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην υπεροχή. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αποστασιοποίηση συμβαίνουν, συνδεδεμένες με το μη πάθος - φαινόμενο που οδηγεί στη διείσδυση.

Σε αυτόν που έχει επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αγαλλίαση και ευχαρίστηση συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή. Η μνήμη σταθεροποιείται σύμφωνα με αυτό το φαινόμενο - φαινόμενο που οδηγεί στη σταθερότητα. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην υπεροχή. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αποστασιοποίηση συμβαίνουν, συνδεδεμένες με το μη πάθος - φαινόμενο που οδηγεί στη διείσδυση.

Σε αυτόν που έχει επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αταραξία συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή. Η μνήμη σταθεροποιείται σύμφωνα με αυτό το φαινόμενο - φαινόμενο που οδηγεί στη σταθερότητα. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο του άπειρου χώρου συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην υπεροχή. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αποστασιοποίηση συμβαίνουν, συνδεδεμένες με το μη πάθος - φαινόμενο που οδηγεί στη διείσδυση.

Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από υλικότητα συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή. Η μνήμη σταθεροποιείται σύμφωνα με αυτό το φαινόμενο - φαινόμενο που οδηγεί στη σταθερότητα. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της άπειρης συνείδησης συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην υπεροχή. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αποστασιοποίηση συμβαίνουν, συνδεδεμένες με το μη πάθος - φαινόμενο που οδηγεί στη διείσδυση.

Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο του άπειρου χώρου συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή. Η μνήμη σταθεροποιείται σύμφωνα με αυτό το φαινόμενο - φαινόμενο που οδηγεί στη σταθερότητα. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της μηδαμινότητας συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην υπεροχή. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αποστασιοποίηση συμβαίνουν, συνδεδεμένες με το μη πάθος - φαινόμενο που οδηγεί στη διείσδυση.

Σε αυτόν που έχει επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της άπειρης συνείδησης συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην παρακμή. Η μνήμη σταθεροποιείται σύμφωνα με αυτό το φαινόμενο - φαινόμενο που οδηγεί στη σταθερότητα. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης συμβαίνουν - φαινόμενο που οδηγεί στην υπεροχή. Αντιλήψεις και προσοχή συνοδευόμενες από αποστασιοποίηση συμβαίνουν, συνδεδεμένες με το μη πάθος - φαινόμενο που οδηγεί στη διείσδυση. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στην παρακμή, αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στη σταθερότητα, αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στην υπεροχή, αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στη διείσδυση» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

31. Πώς «όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές, όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία, όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση; «Η ύλη είναι παροδική με την έννοια της φθοράς, ταλαιπωρία με την έννοια του κινδύνου, μη-εαυτός με την έννοια του χωρίς ουσιώδη υπόσταση» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση. «Το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... οι δραστηριότητες... συνείδηση... το μάτι... κ.λπ... το γήρας και ο θάνατος είναι παροδικά με την έννοια της φθοράς, ταλαιπωρία με την έννοια του κινδύνου, μη-εαυτός με την έννοια του χωρίς ουσιώδη υπόσταση» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Όλες οι δραστηριότητες είναι παροδικές, όλες οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία, όλα τα φαινόμενα είναι μη-εαυτός» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

32. Πώς «αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση;

33. Εκεί ποια είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου; Η γέννηση είναι υπαρξιακός πόνος, το γήρας είναι υπαρξιακός πόνος, ο θάνατος είναι υπαρξιακός πόνος, η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσαρέσκεια και το άγχος είναι υπαρξιακός πόνος, η συσχέτιση με τα μη αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, ο χωρισμός από τα αγαπημένα είναι υπαρξιακός πόνος, το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί είναι επίσης υπαρξιακός πόνος· συνοπτικά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης είναι υπαρξιακός πόνος.

Εκεί ποια είναι η γέννηση; Η γέννηση εκείνων των διαφόρων όντων σε εκείνες τις διάφορες τάξεις όντων, η γέννα, η σύλληψη, η επαναγέννηση, η εμφάνιση των συναθροισμάτων, η απόκτηση των αισθητήριων βάσεων - αυτή ονομάζεται γέννηση.

Εκεί ποιο είναι το γήρας; Η γήρανση εκείνων των διαφόρων όντων σε εκείνες τις διάφορες τάξεις όντων, το γέρασμα, το σπάσιμο των δοντιών, το γκριζάρισμα των μαλλιών, η ρυτίδωση του δέρματος, η μείωση της διάρκειας ζωής, η φθορά των ικανοτήτων - αυτό ονομάζεται γήρας.

Εκεί ποιος είναι ο θάνατος; Ο θάνατος εκείνων των διαφόρων όντων από εκείνες τις διάφορες τάξεις όντων, ο αποθαμός, η αποθαμή, η διάλυση, η εξαφάνιση, ο θάνατος, η λήξη του χρόνου, η διάλυση των συναθροισμάτων, η απόθεση του σώματος, το σταμάτημα της ζωτικής ικανότητας - αυτό ονομάζεται θάνατος.

Εκεί ποια είναι η λύπη; Αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή πλούτου ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή λόγω ασθένειας ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή ηθικής ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή άποψης ή αυτού που διακατέχεται από κάποια καταστροφή, αυτού που πλήττεται από κάποια οδυνηρή κατάσταση, η λύπη, το θρηνείν, η κατάσταση θλίψης, η εσωτερική λύπη, η βαθιά εσωτερική λύπη, η φλόγωση του νου, η δυσaréσκεια, το αγκάθι της λύπης - αυτή ονομάζεται λύπη.

Εκεί ποιος είναι ο θρήνος; Αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή πλούτου ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή λόγω ασθένειας ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή ηθικής ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή άποψης ή αυτού που διακατέχεται από κάποια καταστροφή, αυτού που πλήττεται από κάποια οδυνηρή κατάσταση, ο οδυρμός, ο θρήνος, το οδύρεσθαι, το θρηνείν, η κατάσταση οδυρμού, η κατάσταση θρήνου, η ομιλία, το άχυρο, η ανόητη φλυαρία, το παραμιλητό, η παραμιλία, η κατάσταση παραμιλίας - αυτός ονομάζεται θρήνος.

Εκεί ποιος είναι ο πόνος; Ο σωματικός πόνος, η σωματική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου που γεννιέται από σωματική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από σωματική επαφή - αυτή ονομάζεται δυστυχία.

Εκεί ποια είναι η δυσaréσκεια; Ο νοητικός πόνος, η νοητική δυσφορία, το δυσάρεστο αίσθημα που γεννιέται από νοητική επαφή, το δυσάρεστο αίσθημα πόνου γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή ονομάζεται δυσaréσκεια.

Εκεί ποιο είναι το άγχος; Αυτού που πλήττεται από καταστροφή συγγενών ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή πλούτου ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή λόγω ασθένειας ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή ηθικής ή αυτού που πλήττεται από καταστροφή άποψης ή αυτού που διακατέχεται από κάποια καταστροφή, αυτού που πλήττεται από κάποια οδυνηρή κατάσταση, η αγωνία, το άγχος, η κατάσταση αγωνίας, η κατάσταση άγχους, η κατάσταση αγωνίας, η κατάσταση άγχους - αυτό ονομάζεται άγχος.

Εκεί ποια είναι η συσχέτιση με τα μη αγαπημένα που είναι υπαρξιακός πόνος; Εδώ, σε κάποιον υπάρχουν ανεπιθύμητες, δυσάρεστες, μη ευχάριστες υλικές μορφές, ήχοι, οσμές, γεύσεις, απτά αντικείμενα, ή υπάρχουν εκείνοι που επιθυμούν τη βλάβη του, που επιθυμούν το κακό του, που επιθυμούν τη δυσφορία του, που επιθυμούν την

έλλειψη ελευθερίας του από τις δεσμεύσεις, η συνάντηση, η συγκέντρωση, η σύνδεση, η ανάμειξη με αυτούς - αυτή ονομάζεται η συσχέτιση με τα μη αγαπημένα που είναι υπαρξιακός πόνος.

Εκεί ποιος είναι ο χωρισμός από τα αγαπημένα που είναι υπαρξιακός πόνος; Εδώ, σε κάποιον υπάρχουν επιθυμητές, ελκυστικές, ευχάριστες υλικές μορφές, ήχοι, οσμές, γεύσεις, απτά αντικείμενα, ή υπάρχουν εκείνοι που επιθυμούν το καλό του, που επιθυμούν την ευημερία του, που επιθυμούν την άνεσή του, που επιθυμούν την ελευθερία του από τις δεσμεύσεις, είτε μητέρα είτε πατέρα είτε αδελφός είτε αδελφή είτε φίλοι είτε υπουργοί είτε συγγενείς είτε ομόιοι, η μη συνάντηση, η μη συγκέντρωση, η μη σύνδεση, η μη ανάμειξη με αυτούς - αυτός ονομάζεται ο χωρισμός από τα αγαπημένα που είναι υπαρξιακός πόνος.

Εκεί τι είναι το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί που είναι επίσης υπαρξιακός πόνος; Στα όντα που είναι υποκείμενα στη γέννηση εγείρεται έτσι η επιθυμία - «Αχ, μακάρι να μην ήμασταν υποκείμενοι στη γέννηση, και μακάρι να μην ερχόταν σε μας η γέννηση». Όμως αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί με την επιθυμία - αυτό επίσης, το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί, είναι υπαρξιακός πόνος. Στα όντα που είναι υποκείμενα στο γήρας... κ.λπ... Στα όντα που είναι υποκείμενα στην ασθένεια... Στα όντα που είναι υποκείμενα στον θάνατο... Στα όντα που είναι υποκείμενα στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος εγείρεται έτσι η επιθυμία - «Αχ, μακάρι να μην ήμασταν υποκείμενοι στη λύπη, τον θρήνο, τον πόνο, τη δυσαρέσκεια και το άγχος, και μακάρι να μην έρχονταν σε μας η λύπη, ο θρήνος, ο πόνος, η δυσαρέσκεια και το άγχος». Όμως αυτό δεν μπορεί να επιτευχθεί με την επιθυμία - αυτό επίσης, το να μην αποκτά κανείς αυτό που επιθυμεί, είναι υπαρξιακός πόνος.

Εκεί ποια είναι συνοπτικά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης που είναι υπαρξιακός πόνος; Δηλαδή: το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην ύλη, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στο αίσθημα, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στην αντίληψη, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στις δραστηριότητες, το συνάθροισμα της προσκόλλησης στη συνείδηση - αυτά ονομάζονται συνοπτικά τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης που είναι υπαρξιακός πόνος. Αυτή ονομάζεται η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου.

34. Εκεί ποια είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου; Αυτή η επιθυμία που οδηγεί σε επαναγέννηση, συνοδευόμενη από απόλαυση και πάθος, που βρίσκει ευχαρίστηση εδώ κι εκεί, δηλαδή - η ηδονική επιθυμία, η επιθυμία για ύπαρξη, η επιθυμία για μη ύπαρξη· και αυτή η επιθυμία πού εγείρεται όταν εγείρεται, πού εγκαθίσταται όταν εγκαθίσταται; Ό,τι στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, εκεί αυτή η επιθυμία εγείρεται όταν εγείρεται, εκεί εγκαθίσταται όταν εγκαθίσταται. Και τι στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση; Το μάτι στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, εκεί αυτή η επιθυμία εγείρεται όταν εγείρεται, εκεί εγκαθίσταται όταν εγκαθίσταται. Το αυτί στον κόσμο... κ.λπ... η μύτη στον κόσμο... η γλώσσα στον κόσμο... το σώμα στον κόσμο... ο νους στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, εκεί αυτή η επιθυμία εγείρεται όταν εγείρεται, εκεί εγκαθίσταται όταν εγκαθίσταται. Οι υλικές μορφές στον κόσμο έχουν αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, εκεί αυτή η επιθυμία εγείρεται όταν εγείρεται, εκεί εγκαθίσταται όταν εγκαθίσταται. Οι ήχοι στον κόσμο έχουν αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση... κ.λπ... τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο... η οφθαλμική συνείδηση στον κόσμο... κ.λπ... η νοητική συνείδηση στον κόσμο... η

οφθαλμική επαφή στον κόσμο... κ.λπ... η νοητική επαφή στον κόσμο... το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή στον κόσμο... κ.λπ... το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή στον κόσμο... η αντίληψη της υλικής μορφής στον κόσμο... κ.λπ... η αντίληψη των νοητικών φαινομένων στον κόσμο... η πρόθεση για την υλική μορφή στον κόσμο... κ.λπ... η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο... η επιθυμία για ορατή μορφή στον κόσμο... κ.λπ... η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα στον κόσμο... ο λογισμός για την υλική μορφή στον κόσμο... κ.λπ... ο λογισμός για τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο... ο συλλογισμός για την υλική μορφή στον κόσμο... κ.λπ... ο συλλογισμός για τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο είναι αγαπητός και ευχάριστος· εδώ αυτή η επιθυμία όταν εγείρεται εγείρεται, εδώ όταν εγκαθίσταται εγκαθίσταται. Αυτή ονομάζεται η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου.

35. Εκεί ποια είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου; Η πλήρης αποστασιοποίηση και παύση αυτής της ίδιας της επιθυμίας χωρίς υπόλοιπο, η γενναιοδωρία, η παραίτηση, η ελευθερία, η μη προσκόλληση· και αυτή η επιθυμία πού εγκαταλείπεται όταν εγκαταλείπεται, πού καταπαύει όταν καταπαύει; Ό,τι στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, εκεί αυτή η επιθυμία εγκαταλείπεται όταν εγκαταλείπεται, εκεί καταπαύει όταν καταπαύει. Και τι στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση; Η όραση στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, εκεί αυτή η επιθυμία εγκαταλείπεται όταν εγκαταλείπεται, εκεί καταπαύει όταν καταπαύει... κ.λπ... ο συλλογισμός για τα νοητικά φαινόμενα στον κόσμο είναι αγαπητός και ευχάριστος· εδώ αυτή η επιθυμία όταν εγκαταλείπεται εγκαταλείπεται, εδώ όταν καταπαύει καταπαύει. Αυτή ονομάζεται η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου.

36. Εκεί ποια είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση. Εκεί ποια είναι η ορθή άποψη; Η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου - αυτή ονομάζεται ορθή άποψη.

Εκεί ποιος είναι ο ορθός λογισμός; Σκέψη της απάρνησης, σκέψη του μη θυμού, σκέψη της μη βίας - αυτός ονομάζεται ορθός λογισμός.

Εκεί ποια είναι η ορθή ομιλία; Η αποχή από την ψευδολογία, η αποχή από τη διχαστική ομιλία, η αποχή από τη σκληρή ομιλία, η αποχή από τη φλυαρία - αυτή ονομάζεται ορθή ομιλία.

Εκεί ποια είναι η ορθή πράξη; Η αποχή από τον φόνο έμβιων όντων, η αποχή από τη λήψη του μη δοσμένου, η αποχή από τη λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά - αυτή ονομάζεται ορθή πράξη.

Εκεί ποιος είναι ο ορθός βιοπορισμός; Εδώ ένας ευγενής μαθητής, έχοντας εγκαταλείψει τον λανθασμένο βιοπορισμό, κερδίζει τη ζωή του με ορθό βιοπορισμό - αυτός ονομάζεται ορθός βιοπορισμός.

Εκεί ποια είναι η ορθή προσπάθεια; Εδώ ένας μοναχός για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται· για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων... κ.λπ... για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων... κ.λπ... για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων γεννά θέληση, προσπαθεί, ξεκινά ενεργητικότητα, καταβάλλει διαρκή προσπάθεια στη συνείδηση, αγωνίζεται - αυτή ονομάζεται ορθή προσπάθεια.

Εκεί ποια είναι η ορθή μνήμη; Εδώ ένας μοναχός διαμένει παρατηρώντας το σώμα στο σώμα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο. Στα αισθήματα... κ.λπ... στη συνείδηση... κ.λπ... στα νοητικά φαινόμενα διαμένει παρατηρώντας τα νοητικά φαινόμενα, ενεργητικός, με πλήρη επίγνωση, μνήμων, έχοντας απομακρύνει την πλεονεξία και τη δυσαρέσκεια για τον κόσμο - αυτή ονομάζεται ορθή μνήμη.

Εκεί ποια είναι η ορθή αυτοσυγκέντρωση; Εδώ ένας μοναχός, αποστασιοποιημένος από τις ηδονές, αποστασιοποιημένος από τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, έχοντας επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, που συνοδεύεται από λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αποστασιοποίηση, διαμένει. Με τον κατευνασμό του λογισμού και του συλλογισμού, έχοντας επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από εσωτερική ηρεμία και ενότητα του νου, χωρίς λογισμό και συλλογισμό, με αγαλλίαση και ευτυχία που γεννιούνται από την αυτοσυγκέντρωση, διαμένει. Με την απαλλαγή από την αγαλλίαση, παραμένει με αταραξία, μνήμων και με πλήρη επίγνωση, και βιώνει σωματική ευτυχία, αυτό που οι ευγενείς περιγράφουν ως - «αυτός που έχει αταραξία και μνήμη, που διαμένει στην ευτυχία», έχοντας επιτύχει την τρίτη διαλογιστική έκσταση, διαμένει. Με την εγκατάλειψη της ευχαρίστησης και του πόνου, και με την προηγούμενη πάροδο της ευαρέσκειας και της δυσαρέσκειας, έχοντας επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, που χαρακτηρίζεται από ούτε-δυσάρεστο-ούτε-ευχάριστο και την εξάγνιση της μνήμης λόγω της αταραξίας, διαμένει. Αυτή ονομάζεται ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτή ονομάζεται η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «αυτή είναι η ευγενής αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου, αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου, αυτή είναι η ευγενής αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου» είναι το αφούγκρασμα· η κατανόηση αυτού είναι η σοφία που αποτελεί τη γνώση που προέρχεται από τη μάθηση. Έτσι η σοφία στο αφούγκρασμα είναι η γνώση που προέρχεται από τη μάθηση.

Ανάλυση της γνώσης που προέρχεται από τη μάθηση, πρώτη.

2. Ανάλυση της γνώσης που προέρχεται από την ηθική

37. Πώς η σοφία στην αυτοσυγκράτηση μετά την ακρόαση είναι η γνώση που προέρχεται από την ηθική; Πέντε ηθικές - η ηθική της περιορισμένης εξάγνισης, η ηθική της απεριόριστης εξάγνισης, η ηθική της πλήρους εξάγνισης, η ηθική της μη προσκολλημένης εξάγνισης, η ηθική της εξάγνισης μέσω κατάπαυσης.

Εκεί ποια είναι η ηθική της περιορισμένης εξάγνισης; Των μη πλήρως χειροτονημένων με περιορισμένους κανόνες εξάσκησης - αυτή είναι η ηθική της περιορισμένης εξάγνισης. Ποια είναι η ηθική της απεριόριστης εξάγνισης; Των πλήρως χειροτονημένων με απεριόριστους κανόνες εξάσκησης - αυτή είναι η ηθική της απεριόριστης εξάγνισης. Ποια είναι η ηθική της πλήρους εξάγνισης; Των ενάρετων κοσμικών ανθρώπων που είναι αφοσιωμένοι στις καλές νοητικές καταστάσεις, που εκπληρώνουν το όριο της εξάσκησης, που δεν έχουν προσκόλληση στο σώμα και τη ζωή, που έχουν εγκαταλείψει τη ζωή τους - αυτή είναι η ηθική της πλήρους εξάγνισης. Ποια είναι η ηθική της μη προσκολλημένης εξάγνισης; Των επτά εξασκούμενων - αυτή είναι η ηθική της μη προσκολλημένης εξάγνισης. Ποια είναι η ηθική της εξάγνισης μέσω κατάπαυσης; Των μαθητών του Τατχάγκατα που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, των Ατομικά Φωτισμένων, των Τατχάγκατα, των Άξιων, των Πλήρως Αυτοφωτισμένων - αυτή είναι η ηθική της εξάγνισης μέσω κατάπαυσης.

38. Υπάρχει ηθική με όριο, υπάρχει ηθική χωρίς όριο. Εκεί ποια είναι αυτή η ηθική με όριο; Υπάρχει ηθική με όριο το υλικό κέρδος, υπάρχει ηθική με όριο τη φήμη, υπάρχει ηθική με όριο τους συγγενείς, υπάρχει ηθική με όριο τα μέλη του σώματος, υπάρχει ηθική με όριο τη ζωή.

Ποια είναι αυτή η ηθική με όριο το υλικό κέρδος; Εδώ κάποιος εξαιτίας του υλικού κέρδους, με συνθήκη το υλικό κέρδος, με αιτία το υλικό κέρδος, παραβαίνει τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει - αυτή είναι η ηθική με όριο το υλικό κέρδος. Ποια είναι αυτή η ηθική με όριο τη φήμη; Εδώ κάποιος εξαιτίας της φήμης, με συνθήκη τη φήμη, με αιτία τη φήμη, παραβαίνει τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει - αυτή είναι η ηθική με όριο τη φήμη. Ποια είναι αυτή η ηθική με όριο τους συγγενείς; Εδώ κάποιος εξαιτίας των συγγενών, με συνθήκη τους συγγενείς, με αιτία τους συγγενείς, παραβαίνει τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει - αυτή είναι η ηθική με όριο τους συγγενείς. Ποια είναι αυτή η ηθική με όριο τα μέλη του σώματος; Εδώ κάποιος εξαιτίας των μελών του σώματος, με συνθήκη τα μέλη του σώματος, με αιτία τα μέλη του σώματος, παραβαίνει τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει - αυτή είναι η ηθική με όριο τα μέλη του σώματος. Ποια είναι αυτή η ηθική με όριο τη ζωή; Εδώ κάποιος εξαιτίας της ζωής, με συνθήκη τη ζωή, με αιτία τη ζωή, παραβαίνει τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει - αυτή είναι η ηθική με όριο τη ζωή. Τέτοιου είδους ηθικές αρχές είναι θραυσμένες, διάτρητες, κηλιδωμένες, λεκιασμένες, μη απελευθερωτικές, μη επαινεμένες από τους νοήμονες, προσκολλημένες, μη οδηγούσες στην αυτοσυγκέντρωση, δεν έχουν ως βάση την απουσία μεταμέλειας, δεν έχουν ως βάση τη χαρά, δεν έχουν ως βάση την αγαλλίαση, δεν έχουν ως βάση τη γαλήνη, δεν έχουν ως βάση την ευτυχία, δεν έχουν ως βάση την αυτοσυγκέντρωση, δεν έχουν ως βάση τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, δεν οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, δεν οδηγούν στο μη πάθος, δεν οδηγούν στην παύση, δεν οδηγούν στη γαλήνη, δεν οδηγούν στην άμεση γνώση, δεν οδηγούν στην ανώτατη φώτιση, δεν οδηγούν στο Νιμπάνα - αυτή είναι η ηθική με όριο.

Ποια είναι αυτή η ηθική χωρίς όριο; Υπάρχει ηθική χωρίς όριο το υλικό κέρδος, υπάρχει ηθική χωρίς όριο τη φήμη, υπάρχει ηθική χωρίς όριο τους συγγενείς, υπάρχει ηθική χωρίς όριο τα μέλη του σώματος, υπάρχει ηθική χωρίς όριο τη ζωή.

Ποια είναι αυτή η ηθική χωρίς όριο το υλικό κέρδος; Εδώ κάποιος εξαιτίας του

υλικού κέρδους, με συνθήκη το υλικό κέρδος, με αιτία το υλικό κέρδος, δεν εγείρει ούτε καν σκέψη για να παραβεί τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει· πώς αυτός θα τον παραβεί! Αυτή είναι η ηθική χωρίς όριο το υλικό κέρδος. Ποια είναι αυτή η ηθική χωρίς όριο τη φήμη; Εδώ κάποιος εξαιτίας της φήμης, με συνθήκη τη φήμη, με αιτία τη φήμη, δεν εγείρει ούτε καν σκέψη για να παραβεί τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει· πώς αυτός θα τον παραβεί! Αυτή είναι η ηθική χωρίς όριο τη φήμη. Ποια είναι αυτή η ηθική χωρίς όριο τους συγγενείς; Εδώ κάποιος εξαιτίας των συγγενών, με συνθήκη τους συγγενείς, με αιτία τους συγγενείς, δεν εγείρει ούτε καν σκέψη για να παραβεί τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει· πώς αυτός θα τον παραβεί! Αυτή είναι η ηθική χωρίς όριο τους συγγενείς. Ποια είναι αυτή η ηθική χωρίς όριο τα μέλη του σώματος; Εδώ κάποιος εξαιτίας των μελών του σώματος, με συνθήκη τα μέλη του σώματος, με αιτία τα μέλη του σώματος, δεν εγείρει ούτε καν σκέψη για να παραβεί τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει· πώς αυτός θα τον παραβεί! Αυτή είναι η ηθική χωρίς όριο τα μέλη του σώματος. Ποια είναι αυτή η ηθική χωρίς όριο τη ζωή; Εδώ κάποιος εξαιτίας της ζωής, με συνθήκη τη ζωή, με αιτία τη ζωή, δεν εγείρει ούτε καν σκέψη για να παραβεί τον κανόνα εξάσκησης που έχει αναλάβει· πώς αυτός θα τον παραβεί! Αυτή είναι η ηθική χωρίς όριο τη ζωή. Τέτοιου είδους ηθικές αρχές είναι άθραυστες, αδιάτρητες, χωρίς κηλίδες, χωρίς λεκέδες, απελευθερωτικές, επαινεμένες από τους νοήμονες, μη προσκολλημένες, οδηγούσες στην αυτοσυγκέντρωση, έχουν ως βάση την απουσία μεταμέλειας, έχουν ως βάση τη χαρά, έχουν ως βάση την αγαλλίαση, έχουν ως βάση τη γαλήνη, έχουν ως βάση την ευτυχία, έχουν ως βάση την αυτοσυγκέντρωση, έχουν ως βάση τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι, οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα - αυτή είναι η ηθική χωρίς όριο.

39. Τι είναι η ηθική; Πόσα είδη ηθικής υπάρχουν; Ποια είναι η προέλευση της ηθικής; Με πόσους παράγοντες συνδέεται η ηθική;

Τι είναι η ηθική; Η βούληση είναι ηθική, ο νοητικός παράγοντας είναι ηθική, η αυτοσυγκράτηση είναι ηθική, η μη παράβαση είναι ηθική. Πόσα είδη ηθικής υπάρχουν; Τρία είδη ηθικής - καλή ηθική, φαύλη ηθική, αδήλωτη ηθική. Ποια είναι η προέλευση της ηθικής; Η καλή ηθική προέρχεται από την καλή συνείδηση, η φαύλη ηθική προέρχεται από τη φαύλη συνείδηση, η αδήλωτη ηθική προέρχεται από την αδήλωτη συνείδηση. Με πόσους παράγοντες συνδέεται η ηθική; Η ηθική συνδέεται με την αυτοσυγκράτηση, η ηθική συνδέεται με τη μη παράβαση, η ηθική συνδέεται με τη βούληση που γεννιέται σε τέτοια κατάσταση.

40. Ο φόνος έμβιων όντων με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Η λήψη του μη δοσμένου με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Η λανθασμένη σεξουαλική συμπεριφορά με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Η ψευδολογία με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Η διχαστική ομιλία με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Η σκληρή ομιλία με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Η φλυαρία με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Η πλεονεξία με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη

παράβασης είναι ηθική. Ο θυμός με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Η λανθασμένη άποψη με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική.

41. Με την απάρνηση την ηδονική επιθυμία με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Με τον μη θυμό τον θυμό με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική. Με την αντίληψη του φωτός τη νωθρότητα και την υπνηλία... κ.λπ...με την έννοια του μη περισπασμού την ανησυχία... με τον καθορισμό των φαινομένων τη σκεπτικιστική αμφιβολία... με τη γνώση την άγνοια... με τη χαρά τη δυσαρέσκεια...

Με την πρώτη διαλογιστική έκσταση τα νοητικά εμπόδια... κ.λπ...με τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση τον λογισμό και τον συλλογισμό... με την τρίτη διαλογιστική έκσταση την αγαλλίαση... με την τέταρτη διαλογιστική έκσταση την ευτυχία και τη δυστυχία... με την επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου την αντίληψη της υλικής μορφής, την αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης, την αντίληψη της ποικιλομορφίας... με την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης την αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου... με την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας την αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... με την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης την αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας.

Με την παρατήρηση της παροδικότητας την αντίληψη του μόνιμου... κ.λπ...με την παρατήρηση του πόνου την αντίληψη της ευτυχίας... με την παρατήρηση του μη-εαυτού την αντίληψη του εαυτού... με την παρατήρηση της αποστασιοποίησης την απόλαυση... με την παρατήρηση του μη πάθους το πάθος... με την παρατήρηση της παύσης την προέλευση... με την παρατήρηση της παραίτησης την προσκόλληση... με την παρατήρηση της εξάλειψης την αντίληψη της συμπαγότητας... με την παρατήρηση της παρακμής τη συσσώρευση... με την παρατήρηση της μεταβολής την αντίληψη του σταθερού... με την παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια το χαρακτηριστικό... με την παρατήρηση του μη κατευθυνόμενου την ευχή... με την παρατήρηση της κενότητας την εμμονή... με τη διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία την εμμονή στην προσκόλληση στην ουσία... με τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι την εμμονή στη σύγχυση... με την παρατήρηση του κινδύνου την εμμονή στην προσκόλληση... με την παρατήρηση του αναστοχασμού τη μη αναστοχαστικότητα... με την παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων την εμμονή στα δεσμά...

Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα τις νοητικές μολύνσεις που συνυπάρχουν με τις εσφαλμένες θεωρήσεις... κ.λπ... με την οδό της άπαξ επιστροφής τις χονδροειδείς νοητικές μολύνσεις... με την οδό της μη-επιστροφής τις νοητικές μολύνσεις που συνοδεύονται από λανθάνουσες τάσεις... με την οδό της Αξιότητας όλες τις νοητικές μολύνσεις με την έννοια της αυτοσυγκράτησης είναι ηθική, με την έννοια της μη παράβασης είναι ηθική.

Πέντε ηθικές - η εγκατάλειψη του φόνου έμβιων όντων είναι ηθική, η αποχή είναι ηθική, η βούληση είναι ηθική, η αυτοσυγκράτηση είναι ηθική, η μη παράβαση είναι ηθική. Τέτοιου είδους ηθικές αρχές οδηγούν στην απουσία μεταμέλειας της συνείδησης, οδηγούν στη χαρά, οδηγούν στην αγαλλίαση, οδηγούν στη γαλήνη, οδηγούν στην ευαρέσκεια, οδηγούν στην άσκηση, οδηγούν στη διαλογιστική

ανάπτυξη, οδηγούν στη συχνή πρακτική, οδηγούν στον στολισμό, οδηγούν στα αναγκαία είδη, οδηγούν στη συνοδεία, οδηγούν στην εκπλήρωση, οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

Η εξάγνιση της αυτοσυγκράτησης τέτοιου είδους ηθικών αρχών είναι η ανώτερη ηθική διαγωγή· η συνείδηση που είναι εδραιωμένη στην εξάγνιση της αυτοσυγκράτησης δεν πηγαίνει στον περισπασμό· η εξάγνιση του μη περισπασμού είναι η ανώτερη συνείδηση· βλέπει ορθά την εξάγνιση της αυτοσυγκράτησης, βλέπει ορθά την εξάγνιση του μη περισπασμού. Η εξάγνιση της ενόρασης είναι η ανώτερη σοφία. Όποιος σκοπός της αυτοσυγκράτησης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή. Όποιος σκοπός του μη περισπασμού υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση. Όποιος σκοπός της ενόρασης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία.

Αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του εξασκείται, γνωρίζοντας εξασκείται, βλέποντας εξασκείται, ανασκοπώντας εξασκείται, εδραιώνοντας τη συνείδηση εξασκείται, αποφασίζοντας με πίστη εξασκείται, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα εξασκείται, εγκαθιστώντας τη μνήμη εξασκείται, συγκεντρώνοντας τη συνείδηση εξασκείται, κατανοώντας με σοφία εξασκείται, γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό εξασκείται, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό εξασκείται, εγκαταλείποντας ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί εξασκείται, συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί εξασκείται, αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί εξασκείται.

Πέντε ηθικές - της λήψης του μη δοσμένου... κ.λπ... της λανθασμένης σεξουαλικής συμπεριφοράς... της ψευδολογίας... από τη διχαστική ομιλία... από τη σκληρή ομιλία... της φλυαρίας... της πλεονεξίας... του θυμού... της λανθασμένης άποψης... αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί εξασκούνται.

Με την απάρνηση της ηδονικής επιθυμίας... κ.λπ... με τον μη θυμό του θυμού... με την αντίληψη του φωτός της νωθρότητας και υπνηλίας... με τον μη περισπασμό της ανησυχίας... ... με τον καθορισμό των φαινομένων της σκεπτικιστικής αμφιβολίας... με τη γνώση της άγνοιας... με τη χαρά της δυσαρέσκειας... αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί εξασκείται.

Με την πρώτη διαλογιστική έκσταση των νοητικών εμποδίων... κ.λπ... με τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση του λογισμού και του συλλογισμού... με την τρίτη διαλογιστική έκσταση της αγαλλίασης... με την τέταρτη διαλογιστική έκσταση της ευτυχίας και της δυστυχίας... με την επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου της αντίληψης της υλικής μορφής, της αντίληψης της αισθητηριακής πρόσκρουσης, της αντίληψης της ποικιλομορφίας... με την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης της αντίληψης του επιπέδου του άπειρου χώρου... με την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας της αντίληψης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... με την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης της αντίληψης του επιπέδου της μηδαμινότητας... αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί εξασκείται.

Με την παρατήρηση της παροδικότητας της αντίληψης του μόνιμου... κ.λπ... με την παρατήρηση του πόνου της αντίληψης της ευτυχίας... με την παρατήρηση του μη-εαυτού της αντίληψης του εαυτού... με την παρατήρηση της αποστασιοποίησης της

απόλαυσης... με την παρατήρηση του μη πάθους του πάθους... με την παρατήρηση της παύσης της προέλευσης... με την παρατήρηση της παραίτησης της λήψης... με την παρατήρηση της εξάλειψης της αντίληψης της συμπαγότητας... με την παρατήρηση της παρακμής της συσώρευσης... με την παρατήρηση της μεταβολής της αντίληψης του σταθερού... με την παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια του σημαδιού... με την παρατήρηση της κατάστασης χωρίς πόθο της φιλοδοξίας... με την παρατήρηση της κενότητας της προσκόλλησης... με τη διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία της προσκόλλησης στο πάθος... με τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι της προσκόλλησης στη σύγχυση... με την παρατήρηση του κινδύνου της προσκόλλησης στην προσκόλληση... με την παρατήρηση του αναστοχασμού της μη αναστοχασμού... με την παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων της προσκόλλησης στους δεσμούς, αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί εξασκείται.

Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα των νοητικών μολύνσεων που έχουν σταθερή θέση στη λανθασμένη άποψη... κ.λπ... με την οδό της άπαξ επιστροφής των χονδροειδών νοητικών μολύνσεων... με την οδό της μη-επιστροφής των λεπτοφυών νοητικών μολύνσεων... με την οδό της Αξιότητας η εγκατάλειψη όλων των νοητικών μολύνσεων είναι ηθική, η αποχή είναι ηθική, η βούληση είναι ηθική, η αυτοσυγκράτηση είναι ηθική, η μη παράβαση είναι ηθική. Τέτοιου είδους ηθικές αρχές οδηγούν στην απουσία μεταμέλειας της συνείδησης, οδηγούν στη χαρά, οδηγούν στην αγαλλίαση, οδηγούν στη γαλήνη, οδηγούν στην ευαρέσκεια, οδηγούν στην άσκηση, οδηγούν στη διαλογιστική ανάπτυξη, οδηγούν στη συχνή πρακτική, οδηγούν στον στολισμό, οδηγούν στα αναγκαία είδη, οδηγούν στη συνοδεία, οδηγούν στην εκπλήρωση, οδηγούν αποκλειστικά στην αποστασιοποίηση, στο μη πάθος, στην παύση, στη γαλήνη, στην άμεση γνώση, στην ανώτατη φώτιση, στο Νιμπάνα.

42. Η εξάγνιση της αυτοσυγκράτησης τέτοιου είδους ηθικών αρχών είναι η ανώτερη ηθική διαγωγή. Η συνείδηση που είναι εδραιωμένη στην εξάγνιση της αυτοσυγκράτησης πηγαίνει στον μη περισπασμό· η εξάγνιση του μη περισπασμού είναι η ανώτερη συνείδηση. Βλέπει ορθά την εξάγνιση της αυτοσυγκράτησης, βλέπει ορθά την εξάγνιση του μη περισπασμού. Η εξάγνιση της ενόρασης είναι η ανώτερη σοφία. Όποιος σκοπός της αυτοσυγκράτησης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή. Όποιος σκοπός του μη περισπασμού υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση. Όποιος σκοπός της ενόρασης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. Αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του εξασκείται, γνωρίζοντας εξασκείται, βλέποντας εξασκείται, ανασκοπώντας εξασκείται, εδραιώνοντας τη συνείδηση εξασκείται, αποφασίζοντας με πίστη εξασκείται, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα εξασκείται, εγκαθιστώντας τη μνήμη εξασκείται, συγκεντρώνοντας τη συνείδηση εξασκείται, κατανοώντας με σοφία εξασκείται, γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό εξασκείται, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό εξασκείται, εγκαταλείποντας ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί εξασκείται, συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί εξασκείται, αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί εξασκείται. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην αυτοσυγκράτηση μετά την ακρόαση είναι η γνώση που προέρχεται από την ηθική».

Ανάλυση της γνώσης που προέρχεται από την ηθική, δεύτερη.

3. Ανάλυση της γνώσης που προέρχεται από την ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης

43. Πώς η σοφία στο να συγκεντρωθεί κανείς αφού αυτοσυγκρατηθεί είναι η γνώση που προέρχεται από την ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης; Μία αυτοσυγκέντρωση - η ενιαία εστίαση του νου. Δύο αυτοσυγκεντρώσεις - η εγκόσμια αυτοσυγκέντρωση, η υπερκόσμια αυτοσυγκέντρωση. Τρεις αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση με λογισμό και συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό αλλά μόνο με συλλογισμό, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς λογισμό και συλλογισμό. Τέσσερις αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε παρακμή, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε σταθερότητα, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε υπεροχή, η αυτοσυγκέντρωση που οδηγεί σε διείσδυση. Πέντε αυτοσυγκεντρώσεις - η διάχυση της χαράς, η διάχυση της ευτυχίας, η διάχυση του νου, η διάχυση του φωτός, το σημάδι της ανασκόπησης.

Έξι αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω της ανάμνησης των αρετών του Βούδα, η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω της ανάμνησης της διδασκαλίας, η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω της ανάμνησης των αρετών της Κοινότητας, η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω της ανάμνησης της ηθικής διαγωγής, η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω της ανάμνησης της γενναιοδωρίας, η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω της ανάμνησης των θεοτήτων. Επτά αυτοσυγκεντρώσεις - η επιδεξιότητα στην αυτοσυγκέντρωση, η επιδεξιότητα εισόδου σε διαλογιστική επίτευξη της αυτοσυγκέντρωσης, η επιδεξιότητα στη διάρκεια της αυτοσυγκέντρωσης, η επιδεξιότητα στην ανάδυση από την αυτοσυγκέντρωση, η επιδεξιότητα στην ετοιμότητα της αυτοσυγκέντρωσης, η επιδεξιότητα στην περισυλλογή της αυτοσυγκέντρωσης, η επιδεξιότητα στη σταθερή απόφαση της αυτοσυγκέντρωσης. Οκτώ αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου της γης, μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου ύδατος... κ.λπ... μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου της φωτιάς... μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου του αέρα... μέσω του μπλε κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου... μέσω του κίτρινου κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου... μέσω του κόκκινου κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου... η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω του λευκού κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου. Εννέα αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας υπάρχει κατώτερη, υπάρχει μεσαία, υπάρχει ανώτερη· η αυτοσυγκέντρωση της άυλης σφαίρας υπαρξής υπάρχει κατώτερη, υπάρχει μεσαία, υπάρχει ανώτερη· η αυτοσυγκέντρωση της κενότητας, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς χαρακτηριστικά, η αυτοσυγκέντρωση χωρίς πόθο. Δέκα αυτοσυγκεντρώσεις - η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω της αντίληψης του διογκωμένου πτώματος, μέσω της αντίληψης του αποχρωματισμένου πτώματος... κ.λπ... μέσω της αντίληψης του πυώδους πτώματος... μέσω της αντίληψης του διαμελισμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του κατασπαραγμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του διασκορπισμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του κατακομμένου και διασκορπισμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του αιματοβαμμένου πτώματος...

μέσω της αντίληψης του σκουληκιασμένου πτώματος...η αυτοσυγκέντρωση που είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός μέσω της αντίληψης του σκελετού. Αυτές είναι οι πενήντα πέντε αυτοσυγκεντρώσεις.

44. Επιπλέον, είκοσι πέντε είναι οι σκοποί της αυτοσυγκέντρωσης ως αυτοσυγκέντρωση - αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό της διάκρισης, αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό της συνοδείας, αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό της πληρότητας, αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό της πλήρους εστίασης, αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό του μη περισπασμού, αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό της μη διασποράς, αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό της μη θολότητας, αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό της ακινησίας, αυτοσυγκέντρωση με τον σκοπό της απελευθέρωσης, αυτοσυγκέντρωση λόγω της σταθερότητας της συνείδησης μέσω της εδραίωσης στην ενότητα, αυτοσυγκέντρωση επειδή αναζητά τη γαλήνη, αυτοσυγκέντρωση επειδή δεν αναζητά την ανωμαλία, αυτοσυγκέντρωση λόγω της αναζήτησης της γαλήνης, αυτοσυγκέντρωση λόγω της μη αναζήτησης της ανωμαλίας, αυτοσυγκέντρωση επειδή δέχεται τη γαλήνη, αυτοσυγκέντρωση επειδή δεν δέχεται την ανωμαλία, αυτοσυγκέντρωση λόγω της αποδοχής της γαλήνης, αυτοσυγκέντρωση λόγω της μη αποδοχής της ανωμαλίας, αυτοσυγκέντρωση επειδή ακολουθεί τη γαλήνη, αυτοσυγκέντρωση επειδή δεν ακολουθεί την ανωμαλία, αυτοσυγκέντρωση λόγω της άσκησης της γαλήνης, αυτοσυγκέντρωση λόγω της μη άσκησης της ανωμαλίας, αυτοσυγκέντρωση επειδή λάμπει με γαλήνη, αυτοσυγκέντρωση επειδή καίει την ανωμαλία, αυτοσυγκέντρωση λόγω του ότι έχει λάμπει με γαλήνη, αυτοσυγκέντρωση λόγω του ότι έχει κάψει την ανωμαλία, αυτοσυγκέντρωση επειδή είναι γαλήνια και ευεργετική και ευτυχής. Αυτοί είναι οι είκοσι πέντε σκοποί της αυτοσυγκέντρωσης ως αυτοσυγκέντρωση. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στο να συγκεντρωθεί κανείς αφού αυτοσυγκρατηθεί είναι η γνώση που προέρχεται από την ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης».

Ανάλυση της γνώσης που προέρχεται από την ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης, τρίτη.

4. Ανάλυση της γνώσης της σταθερότητας των φαινομένων

45. Πώς η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων; Η άγνοια είναι η παρουσία της έγερσης των δραστηριοτήτων και η παρουσία της εξέλιξης και η παρουσία του χαρακτηριστικού και η παρουσία της συσώρευσης και η παρουσία του δεσμού και η παρουσία του εμποδίου και η παρουσία της προέλευσης και η παρουσία της αιτίας και η παρουσία της συνθήκης. Με αυτούς τους εννέα τρόπους η άγνοια είναι συνθήκη, οι δραστηριότητες έχουν εγερθεί από συνθήκη. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από συνθήκη - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον η άγνοια είναι η παρουσία της έγερσης των δραστηριοτήτων και η παρουσία της εξέλιξης και η παρουσία του χαρακτηριστικού και η παρουσία της συσώρευσης και η παρουσία του δεσμού και η παρουσία του εμποδίου και η παρουσία της προέλευσης και η παρουσία της αιτίας και η παρουσία της συνθήκης. Με αυτούς τους εννέα τρόπους η άγνοια είναι συνθήκη, οι δραστηριότητες έχουν εγερθεί από συνθήκη. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από συνθήκη - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.

Οι δραστηριότητες της συνείδησης... κ.λπ... η συνείδηση της νοητικότητας και υλικότητας... η νοητικότητα και υλικότητα των έξι αισθητήριων βάσεων... οι έξι αισθητήριες βάσεις της επαφής... η επαφή του αισθήματος... το αίσθημα της επιθυμίας... η επιθυμία της προσκόλλησης... η προσκόλληση του γίνεσθαι... το γίνεσθαι της γέννησης... η γέννηση είναι η παρουσία της έγερσης του γήρατος και του θανάτου και η παρουσία της εξέλιξης και η παρουσία του χαρακτηριστικού και η παρουσία της συσώρευσης και η παρουσία του δεσμού και η παρουσία του εμποδίου και η παρουσία της προέλευσης και η παρουσία της αιτίας και η παρουσία της συνθήκης. Με αυτούς τους εννέα τρόπους η γέννηση είναι συνθήκη, το γήρας και ο θάνατος έχουν εγερθεί από συνθήκη. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από συνθήκη - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον η γέννηση είναι η παρουσία της έγερσης του γήρατος και του θανάτου και η παρουσία της εξέλιξης και η παρουσία του χαρακτηριστικού και η παρουσία της συσώρευσης και η παρουσία του δεσμού και η παρουσία του εμποδίου και η παρουσία της προέλευσης και η παρουσία της αιτίας και η παρουσία της συνθήκης. Με αυτούς τους εννέα τρόπους η γέννηση είναι συνθήκη, το γήρας και ο θάνατος έχουν εγερθεί από συνθήκη. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από συνθήκη - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.

46. Η άγνοια είναι η αιτία, οι δραστηριότητες έχουν εγερθεί από αιτία. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από αιτία - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον η άγνοια είναι η αιτία, οι δραστηριότητες έχουν εγερθεί από αιτία. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από αιτία - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.

Οι δραστηριότητες είναι η αιτία, η συνείδηση έχει εγερθεί από αιτία... κ.λπ... η συνείδηση είναι η αιτία, η νοητικότητα και υλικότητα έχει εγερθεί από αιτία... η νοητικότητα και υλικότητα είναι η αιτία, οι έξι αισθητήριες βάσεις έχουν εγερθεί από αιτία... οι έξι αισθητήριες βάσεις είναι η αιτία, η επαφή έχει εγερθεί από αιτία... η επαφή είναι η αιτία, το αίσθημα έχει εγερθεί από αιτία... το αίσθημα είναι η αιτία, η επιθυμία έχει εγερθεί από αιτία... η επιθυμία είναι η αιτία, η προσκόλληση έχει εγερθεί από αιτία... η προσκόλληση είναι η αιτία, το γίνεσθαι έχει εγερθεί από αιτία... το γίνεσθαι είναι η αιτία, η γέννηση έχει εγερθεί από αιτία... η γέννηση είναι η αιτία, το γήρας και ο θάνατος έχουν εγερθεί από αιτία. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από αιτία - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον η γέννηση είναι η αιτία, το γήρας και ο θάνατος έχουν εγερθεί από αιτία. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από αιτία - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.

Εξαρτώμενες από την άγνοια, οι δραστηριότητες είναι εξαρτώμενα γεγεννημένες. Και τα δύο αυτά φαινόμενα είναι εξαρτώμενα γεγεννημένα - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον εξαρτώμενες από την άγνοια, οι δραστηριότητες είναι εξαρτώμενα γεγεννημένες. Και τα δύο αυτά φαινόμενα είναι εξαρτώμενα γεγεννημένα - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.

Εξαρτώμενες από τις δραστηριότητες, η συνείδηση είναι εξαρτώμενα γεγεννημένη...

κ.λπ... εξαρτώμενη από τη συνείδηση, η νοητικότητα και υλικότητα είναι εξαρτώμενα γεγεννημένη... εξαρτώμενες από τη νοητικότητα και υλικότητα, οι έξι αισθητήριες βάσεις είναι εξαρτώμενα γεγεννημένες... εξαρτώμενη από τις έξι αισθητήριες βάσεις, η επαφή είναι εξαρτώμενα γεγεννημένη... εξαρτώμενο από την επαφή, το αίσθημα είναι εξαρτώμενα γεγεννημένο... εξαρτώμενη από το αίσθημα, η επιθυμία είναι εξαρτώμενα γεγεννημένη... εξαρτώμενη από την επιθυμία, η προσκόλληση είναι εξαρτώμενα γεγεννημένη... εξαρτώμενο από την προσκόλληση, το γίνεσθαι είναι εξαρτώμενα γεγεννημένο... εξαρτώμενη από το γίνεσθαι, η γέννηση είναι εξαρτώμενα γεγεννημένη... εξαρτώμενα από τη γέννηση, το γήρας και ο θάνατος είναι εξαρτώμενα γεγεννημένα. Και τα δύο αυτά φαινόμενα είναι εξαρτώμενα γεγεννημένα - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον εξαρτώμενα από τη γέννηση, το γήρας και ο θάνατος είναι εξαρτώμενα γεγεννημένα. Και τα δύο αυτά φαινόμενα είναι εξαρτώμενα γεγεννημένα - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.

Η άγνοια είναι συνθήκη, οι δραστηριότητες έχουν εγερθεί από συνθήκη. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από συνθήκη - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον η άγνοια είναι συνθήκη, οι δραστηριότητες έχουν εγερθεί από συνθήκη. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από συνθήκη - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.

Οι δραστηριότητες είναι συνθήκη, η συνείδηση έχει εγερθεί από συνθήκη... κ.λπ... η συνείδηση είναι συνθήκη, η νοητικότητα και υλικότητα έχει εγερθεί από συνθήκη... η νοητικότητα και υλικότητα είναι συνθήκη, οι έξι αισθητήριες βάσεις έχουν εγερθεί από συνθήκη... οι έξι αισθητήριες βάσεις είναι συνθήκη, η επαφή έχει εγερθεί από συνθήκη... η επαφή είναι συνθήκη, το αίσθημα έχει εγερθεί από συνθήκη... το αίσθημα είναι συνθήκη, η επιθυμία έχει εγερθεί από συνθήκη... η επιθυμία είναι συνθήκη, η προσκόλληση έχει εγερθεί από συνθήκη... η προσκόλληση είναι συνθήκη, το γίνεσθαι έχει εγερθεί από συνθήκη... το γίνεσθαι είναι συνθήκη, η γέννηση έχει εγερθεί από συνθήκη... η γέννηση είναι συνθήκη, το γήρας και ο θάνατος έχουν εγερθεί από συνθήκη. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από συνθήκη - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον η γέννηση είναι συνθήκη, το γήρας και ο θάνατος έχουν εγερθεί από συνθήκη. Και τα δύο αυτά φαινόμενα έχουν εγερθεί από συνθήκη - η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων.

47. Στο προηγούμενο καρμικό γίνεσθαι η αυταπάτη είναι άγνοια, η συσσώρευση είναι δραστηριότητες, η προσκόλληση είναι επιθυμία, η προσέγγιση είναι προσκόλληση, η βούληση είναι γίνεσθαι. Αυτά τα πέντε φαινόμενα στο προηγούμενο καρμικό γίνεσθαι είναι συνθήκες για τη σύλληψη εδώ. Εδώ η σύλληψη είναι συνείδηση, η είσοδος είναι νοητικότητα και υλικότητα, η ευαίσθητη ύλη είναι αισθητήρια βάση, αυτό που αγγίζεται είναι επαφή, αυτό που βιώνεται είναι αίσθημα. Αυτά τα πέντε φαινόμενα στο γίνεσθαι της επαναγέννησης εδώ είναι συνθήκες της πράξης που διαπράχθηκε πρωτύτερα. Εδώ λόγω της ωρίμανσης των αισθητήριων βάσεων η αυταπάτη είναι άγνοια, η συσσώρευση είναι δραστηριότητες, η προσκόλληση είναι επιθυμία, η προσέγγιση είναι προσκόλληση, η βούληση είναι

γίγνεσθαι. Αυτά τα πέντε φαινόμενα στο καρμικό γίγνεσθαι εδώ είναι συνθήκες για τη σύλληψη στο μέλλον. Στο μέλλον η σύλληψη είναι συνείδηση, η είσοδος είναι νοητικότητα και υλικότητα, η ευαίσθητη ύλη είναι αισθητήρια βάση, αυτό που αγγίζεται είναι επαφή, αυτό που βιώνεται είναι αίσθημα. Αυτά τα πέντε φαινόμενα στο γίγνεσθαι της επαναγέννησης στο μέλλον είναι συνθήκες της πράξης που διαπράχθηκε εδώ. Έτσι αυτές τις τέσσερις συνοπτικές ομάδες, τις τρεις περιόδους, τις τρεις συνδέσεις, με είκοσι τρόπους γνωρίζει την Εξαρτώμενη Γένεση, βλέπει, γνωρίζει πλήρως, διεισδύει. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στη διάκριση των συνθηκών είναι η γνώση της σταθερότητας των φαινομένων».

Ανάλυση της γνώσης της σταθερότητας των φαινομένων, τέταρτη.

5. Ανάλυση της γνώσης της διεισδυτικής κατανόησης

48. Πώς η σοφία στον καθορισμό των φαινομένων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, αφού συνοψιστούν, είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης;

Οποιαδήποτε ύλη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη την ύλη καθορίζει ως παροδική - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση, καθορίζει ως πόνο - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση, καθορίζει ως μη-εαυτό - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση.

Οποιοδήποτε αίσθημα... κ.λπ... οποιαδήποτε αντίληψη... οποιεσδήποτε δραστηριότητες... οποιαδήποτε συνείδηση παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα, εσωτερική ή εξωτερική, χονδροειδής ή λεπτοφυής, κατώτερη ή ανώτερη, μακριά ή κοντά, όλη τη συνείδηση καθορίζει ως παροδική - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση, καθορίζει ως πόνο - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση, καθορίζει ως μη-εαυτό - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση.

Το μάτι... κ.λπ... το γήρας και τον θάνατο παρελθόν, μελλοντικό ή παρόν καθορίζει ως παροδικό - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση, καθορίζει ως πόνο - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση, καθορίζει ως μη-εαυτό - αυτή είναι μία διεισδυτική κατανόηση.

Η ύλη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα είναι παροδική με την έννοια της φθοράς, ταλαιπωρία με την έννοια του κινδύνου, μη-εαυτός με την έννοια του χωρίς ουσιώδη υπόσταση - η σοφία στον καθορισμό αφού συνοψιστούν είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης. Το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... κ.λπ... οι δραστηριότητες... κ.λπ... η συνείδηση... κ.λπ... το μάτι... κ.λπ... το γήρας και ο θάνατος παρελθόν, μελλοντικό ή παρόν είναι παροδικό με την έννοια της φθοράς, ταλαιπωρία με την έννοια του κινδύνου, μη-εαυτός με την έννοια του χωρίς ουσιώδη υπόσταση - η σοφία στον καθορισμό αφού συνοψιστούν είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης.

Η ύλη παρελθούσα, μελλοντική ή παρούσα είναι παροδική, συνθηκοκρατημένη, εξαρτώμενα γεγεννημένα, υποκείμενη σε καταστροφή, έχουσα τη φύση της παρακμής, υποκείμενη στη φθίση, έχουσα τη φύση της παύσης - η σοφία στον καθορισμό αφού συνοψιστούν είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης. Το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... οι δραστηριότητες... συνείδηση... το μάτι... κ.λπ... το γήρας και ο

θάνατος παρελθόν, μελλοντικό ή παρόν είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης - η σοφία στον καθορισμό αφού συνοψιστούν είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης.

Με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος, όταν δεν υπάρχει γέννηση, δεν υπάρχει γήρας και θάνατος - η σοφία στον καθορισμό αφού συνοψιστούν είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον με τη γέννηση ως συνθήκη υπάρχει γήρας και θάνατος, όταν δεν υπάρχει γέννηση, δεν υπάρχει γήρας και θάνατος - η σοφία στον καθορισμό αφού συνοψιστούν είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης. Με το γίγνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, όταν δεν υπάρχει... κ.λπ... με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίγνεσθαι, όταν δεν υπάρχει... κ.λπ... με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, όταν δεν υπάρχει... κ.λπ... με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, όταν δεν υπάρχει... κ.λπ... με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, όταν δεν υπάρχει... κ.λπ... με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, όταν δεν υπάρχουν... κ.λπ... με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, όταν δεν υπάρχει... κ.λπ... με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, όταν δεν υπάρχει... κ.λπ... με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, όταν δεν υπάρχουν... κ.λπ... με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, όταν δεν υπάρχει άγνοια, δεν υπάρχουν δραστηριότητες - η σοφία στον καθορισμό αφού συνοψιστούν είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης. Και στο παρελθόν... και στο μέλλον με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, όταν δεν υπάρχει άγνοια, δεν υπάρχουν δραστηριότητες - η σοφία στον καθορισμό αφού συνοψιστούν είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στον καθορισμό των φαινομένων του παρελθόντος, του μέλλοντος και του παρόντος, αφού συνοψιστούν, είναι η γνώση της διεισδυτικής κατανόησης».

Ανάλυση της γνώσης της διεισδυτικής κατανόησης, πέμπτη.

6. Ανάλυση της γνώσης της έγερσης και παρακμής

49. Πώς η σοφία στην παρατήρηση της μεταβολής των παρόντων φαινομένων είναι η γνώση της παρατήρησης της έγερσης και παρακμής; Η γεννημένη ύλη είναι παρούσα· το χαρακτηριστικό της παραγωγής της είναι η έγερση, το χαρακτηριστικό της μεταβολής είναι η παρακμή· η παρατήρηση είναι η γνώση. Το γεννημένο αίσθημα... κ.λπ... η γεννημένη αντίληψη... οι γεννημένες δραστηριότητες... η γεννημένη συνείδηση... το γεννημένο μάτι... κ.λπ... Το γεννημένο γίγνεσθαι είναι παρόν· το χαρακτηριστικό της παραγωγής του είναι η έγερση, το χαρακτηριστικό της μεταβολής είναι η παρακμή· η παρατήρηση είναι η γνώση.

50. Βλέποντας την έγερση των πέντε συναθροισμάτων πόσα χαρακτηριστικά βλέπει, βλέποντας την παρακμή πόσα χαρακτηριστικά βλέπει, βλέποντας την έγερση και την παρακμή πόσα χαρακτηριστικά βλέπει; Βλέποντας την έγερση των πέντε συναθροισμάτων βλέπει είκοσι πέντε χαρακτηριστικά, βλέποντας την παρακμή βλέπει είκοσι πέντε χαρακτηριστικά· βλέποντας την έγερση και την παρακμή βλέπει πενήντα χαρακτηριστικά.

Βλέποντας την έγερση του συναθροίσματος του υλικού σώματος πόσα χαρακτηριστικά βλέπει, βλέποντας την παρακμή πόσα χαρακτηριστικά βλέπει, βλέποντας την έγερση και την παρακμή πόσα χαρακτηριστικά βλέπει; Του συναθροίσματος του αισθήματος... κ.λπ... του συναθροίσματος της αντίληψης... κ.λπ... του συναθροίσματος των νοητικών δραστηριοτήτων... κ.λπ... βλέποντας την έγερση του συναθροίσματος της συνείδησης πόσα χαρακτηριστικά βλέπει, βλέποντας την παρακμή πόσα χαρακτηριστικά βλέπει, βλέποντας την έγερση και την παρακμή πόσα χαρακτηριστικά βλέπει; Βλέποντας την έγερση του συναθροίσματος του υλικού σώματος βλέπει πέντε χαρακτηριστικά, βλέποντας την παρακμή βλέπει πέντε χαρακτηριστικά· βλέποντας την έγερση και την παρακμή βλέπει δέκα χαρακτηριστικά. Του συναθροίσματος του αισθήματος... κ.λπ... του συναθροίσματος της αντίληψης... του συναθροίσματος των νοητικών δραστηριοτήτων... βλέποντας την έγερση του συναθροίσματος της συνείδησης βλέπει πέντε χαρακτηριστικά, βλέποντας την παρακμή βλέπει πέντε χαρακτηριστικά· βλέποντας την έγερση και την παρακμή βλέπει δέκα χαρακτηριστικά.

Βλέποντας την έγερση του συναθροίσματος του υλικού σώματος ποια πέντε χαρακτηριστικά βλέπει; Από την προέλευση της άγνοιας υπάρχει η προέλευση της ύλης - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης βλέπει την έγερση του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Από την προέλευση της επιθυμίας υπάρχει η προέλευση της ύλης - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης βλέπει την έγερση του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Από την προέλευση της πράξης υπάρχει η προέλευση της ύλης - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης βλέπει την έγερση του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Βλέποντας επίσης το χαρακτηριστικό της παραγωγής βλέπει την έγερση του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Βλέποντας την έγερση του συναθροίσματος του υλικού σώματος βλέπει αυτά τα πέντε χαρακτηριστικά.

Βλέποντας την παρακμή ποια πέντε χαρακτηριστικά βλέπει; Από την παύση της άγνοιας υπάρχει η παύση της ύλης - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης βλέπει την παρακμή του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Από την παύση της επιθυμίας υπάρχει η παύση της ύλης - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης βλέπει την παρακμή του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Από την παύση της πράξης υπάρχει η παύση της ύλης - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης βλέπει την παρακμή του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Από την παύση της τροφής υπάρχει η παύση της ύλης - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης βλέπει την παρακμή του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Βλέποντας επίσης το χαρακτηριστικό της μεταβολής βλέπει την παρακμή του συναθροίσματος του υλικού σώματος. Βλέποντας την παρακμή του συναθροίσματος του υλικού σώματος βλέπει αυτά τα πέντε χαρακτηριστικά. Βλέποντας την έγερση και την παρακμή βλέπει αυτά τα δέκα χαρακτηριστικά.

Βλέποντας την έγερση του συναθροίσματος του αισθήματος, ποια πέντε χαρακτηριστικά βλέπει; Από την προέλευση της άγνοιας υπάρχει προέλευση του αισθήματος - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης βλέπει την έγερση του συναθροίσματος του αισθήματος. Από την προέλευση της επιθυμίας υπάρχει προέλευση του αισθήματος - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης βλέπει

συνείδησης. Βλέποντας την παρακμή του συναθροίσματος της συνείδησης βλέπει αυτά τα πέντε χαρακτηριστικά. Βλέποντας την έγερση και την παρακμή βλέπει αυτά τα δέκα χαρακτηριστικά.

Βλέποντας την έγερση των πέντε συναθροισμάτων βλέπει αυτά τα είκοσι πέντε χαρακτηριστικά, βλέποντας την παρακμή βλέπει αυτά τα είκοσι πέντε χαρακτηριστικά, βλέποντας την έγερση και παρακμή βλέπει αυτά τα πενήντα χαρακτηριστικά. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην παρατήρηση της μεταβολής των παρόντων φαινομένων είναι η γνώση της παρατήρησης της έγερσης και παρακμής». Το συνάθροισμα του υλικού σώματος έχει ως προέλευση την τροφή. Το αίσθημα, η αντίληψη, οι δραστηριότητες - τα τρία συναθροίσματα έχουν ως προέλευση την επαφή. Το συνάθροισμα της συνείδησης έχει ως προέλευση τη νοητικότητα και υλικότητα.

Ανάλυση της γνώσης της έγερσης και παρακμής, έκτη.

7. Ανάλυση της γνώσης της παρατήρησης της διάλυσης

51. Πώς η σοφία στην παρατήρηση της διάλυσης μέσω αναστοχασμού στο αντικείμενο είναι η γνώση στη διόραση; Η συνείδηση με την ύλη ως αντικείμενο, αφού εγερθεί, διαλύεται. Μέσω αναστοχασμού σε εκείνο το αντικείμενο, παρατηρεί τη διάλυση εκείνης της συνείδησης. «Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί; Παρατηρεί ως παροδικό, όχι ως μόνιμο. Παρατηρεί ως πόνο, όχι ως ευτυχία. Παρατηρεί ως μη-εαυτό, όχι ως εαυτό. Αποστασιοποιείται, δεν χαίρεται· απαλλάσσεται από το πάθος, δεν παθιάζεται. Παύει, δεν εγείρει. Παρατείνει, δεν λαμβάνει.

52. Παρατηρώντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου. Παρατηρώντας ως πόνο, εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας. Παρατηρώντας ως μη-εαυτό, εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού. Αποστασιοποιούμενος, εγκαταλείπει την απόλαυση. Απαλλασσόμενος από το πάθος, εγκαταλείπει τη λαγνεία. Παύοντας, εγκαταλείπει την προέλευση. Παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση.

Με το αίσθημα ως αντικείμενο... κ.λπ... με την αντίληψη ως αντικείμενο... με τις δραστηριότητες ως αντικείμενο... με τη συνείδηση ως αντικείμενο... το μάτι... κ.λπ... η συνείδηση με το γήρας και τον θάνατο ως αντικείμενο, αφού εγερθεί, διαλύεται. Μέσω αναστοχασμού σε εκείνο το αντικείμενο, παρατηρεί τη διάλυση εκείνης της συνείδησης. «Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί; Παρατηρεί ως παροδικό, όχι ως μόνιμο. Παρατηρεί ως πόνο, όχι ως ευτυχία. Παρατηρεί ως μη-εαυτό, όχι ως εαυτό. Αποστασιοποιείται, δεν χαίρεται. Απαλλάσσεται από το πάθος, δεν παθιάζεται. Παύει, δεν εγείρει. Παρατείνει, δεν λαμβάνει.

Παρατηρώντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου. Παρατηρώντας ως πόνο, εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας. Παρατηρώντας ως μη-εαυτό, εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού. Αποστασιοποιούμενος, εγκαταλείπει την απόλαυση. Απαλλασσόμενος από το πάθος, εγκαταλείπει τη λαγνεία. Παύοντας, εγκαταλείπει την προέλευση. Παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση.

Η μετάβαση του υποκειμένου και η αποστροφή της σοφίας·

η αναφορική και η δύναμη, ο αναστοχασμός και η διόραση.

Με την επαγωγή του αντικειμένου, η ενιαία διάκριση και των δύο·
η κλίση προς την παύση, η διόραση του χαρακτηριστικού της παρακμής.

Και το αντικείμενο αναστοχάζεται, και τη διάλυση παρατηρεί·
και η εδραίωση στην κενότητα, η διόραση της ανώτερης σοφίας.

Επιδέξιος στις τρεις παρατηρήσεις, και στις τέσσερις διοράσεις·
η επιδεξιότητα στις τρεις εδραιώσεις, δεν κλονίζεται στις διαφορές απόψεις.

Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην παρατήρηση της διάλυσης μέσω αναστοχασμού στο αντικείμενο είναι η γνώση στη διόραση».

Ανάλυση της γνώσης της παρατήρησης της διάλυσης, έβδομη.

8. Ανάλυση της γνώσης του κινδύνου

53. Πώς η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο; Η έγερση είναι φόβος - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο. Η εξέλιξη είναι φόβος - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο. Το σημάδι είναι φόβος... κ.λπ... η συσσώρευση είναι φόβος... κ.λπ... η σύλληψη είναι φόβος... ο προορισμός είναι φόβος... η αναγέννηση είναι φόβος... η επαναγέννηση είναι φόβος... η γέννηση είναι φόβος... το γήρας είναι φόβος... η ασθένεια είναι φόβος... ο θάνατος είναι φόβος... η λύπη είναι φόβος... ο θρήνος είναι φόβος... το άγχος είναι φόβος - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο.

Η μη-έγερση είναι ασφάλεια - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης. Η μη-εξέλιξη είναι ασφάλεια - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης... κ.λπ... το χωρίς άγχος είναι ασφάλεια - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης.

Η έγερση είναι κίνδυνος, η μη-έγερση είναι ασφάλεια - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης. Η εξέλιξη είναι κίνδυνος, η μη-εξέλιξη είναι ασφάλεια - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης... κ.λπ... το άγχος είναι κίνδυνος, το χωρίς άγχος είναι ασφάλεια - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης.

Η έγερση είναι πόνος - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο. Η εξέλιξη είναι πόνος - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο... κ.λπ... το άγχος είναι πόνος - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο.

Η μη-έγερση είναι ευτυχία - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης. Η μη-εξέλιξη είναι ευτυχία - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης... κ.λπ... το μη-άγχος είναι ευτυχία - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης.

Η έγερση είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-έγερση είναι ευτυχία - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης. Η εξέλιξη είναι υπαρξιακός πόνος, η μη-εξέλιξη είναι ευτυχία - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης... κ.λπ... το άγχος

είναι υπαρξιακός πόνος, το μη-άγχος είναι ευτυχία - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης.

Η έγερση είναι σαρκική - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο. Η εξέλιξη είναι σαρκική - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο... κ.λπ... το άγχος είναι σαρκικό - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο.

Η μη-έγερση είναι πνευματική - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης. Η μη-εξέλιξη είναι πνευματική - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης... κ.λπ... το μη-άγχος είναι πνευματικό - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης.

Η έγερση είναι σαρκική, η μη-έγερση είναι πνευματική - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης. Η εξέλιξη είναι σαρκική, η μη-εξέλιξη είναι πνευματική - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης... κ.λπ... το άγχος είναι σαρκικό, το χωρίς άγχος είναι πνευματικό - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης.

Η έγερση είναι δραστηριότητες - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο. Η εξέλιξη είναι δραστηριότητες - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο... κ.λπ... το άγχος είναι δραστηριότητες - η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο.

Η μη-έγερση είναι Νιμπάνα - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης. Η μη-εξέλιξη είναι Νιμπάνα - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης... κ.λπ... το χωρίς άγχος είναι Νιμπάνα - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης.

Η έγερση είναι δραστηριότητες, η μη-έγερση είναι Νιμπάνα - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης. Η εξέλιξη είναι δραστηριότητες, η μη-εξέλιξη είναι Νιμπάνα - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης... κ.λπ... το άγχος είναι δραστηριότητες, το χωρίς άγχος είναι Νιμπάνα - είναι η γνώση σχετικά με την κατάσταση της ειρήνης.

Την έγερση και την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό ως πόνο βλέπει·
τη συσσώρευση, τη σύλληψη - αυτή είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο.

Τη μη-έγερση, τη μη-εξέλιξη, το χωρίς χαρακτηριστικά ως ευτυχία·
τη μη-συσσώρευση, τη μη-σύλληψη - αυτή είναι η γνώση στην κατάσταση της ειρήνης.

Αυτή η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο, σε πέντε θέσεις γεννιέται·
σε πέντε θέσεις στην κατάσταση της ειρήνης, δέκα γνώσεις κατανοεί·
Η επιδεξιότητα στις δύο γνώσεις, δεν κλονίζεται στις διαφορές απόψεις.

Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο».

Ανάλυση της γνώσης του κινδύνου, όγδοη.

αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες... κ.λπ... το άγχος είναι δραστηριότητες - η σοφία της αρέσκειας για απολύτρωση, του αναστοχασμού και της παραμονής είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες.

Η έγερση είναι δραστηριότητες, αυτές τις δραστηριότητες τις αντιμετωπίζει με αταραξία - αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Και όποιες δραστηριότητες και όποια αταραξία, και τα δύο αυτά είναι δραστηριότητες, αυτές τις δραστηριότητες τις αντιμετωπίζει με αταραξία - αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Η εξέλιξη είναι δραστηριότητες... κ.λπ... το χαρακτηριστικό είναι δραστηριότητες... η συσσώρευση είναι δραστηριότητες... η σύλληψη είναι δραστηριότητες... ο προορισμός είναι δραστηριότητες... η αναγέννηση είναι δραστηριότητες... η επαναγέννηση είναι δραστηριότητες... η γέννηση είναι δραστηριότητες... το γήρας είναι δραστηριότητες... η ασθένεια είναι δραστηριότητες... ο θάνατος είναι δραστηριότητες... η λύπη είναι δραστηριότητες... ο θρήνος είναι δραστηριότητες... κ.λπ... το άγχος είναι δραστηριότητες, αυτές τις δραστηριότητες τις αντιμετωπίζει με αταραξία - αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Και όποιες δραστηριότητες και όποια αταραξία, και τα δύο αυτά είναι δραστηριότητες, αυτές τις δραστηριότητες τις αντιμετωπίζει με αταραξία - αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες.

55. Με πόσους τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες; Με οκτώ τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες. Για τον κοινό άνθρωπο, με πόσους τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες; Για τον ασκούμενο, με πόσους τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες; Για αυτόν που είναι χωρίς πάθος, με πόσους τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες; Για τον κοινό άνθρωπο, με δύο τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες. Για τον ασκούμενο, με τρεις τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες. Για αυτόν που είναι χωρίς πάθος, με τρεις τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες.

Για τον κοινό άνθρωπο, με ποιους δύο τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες; Ο κοινός άνθρωπος είτε απολαμβάνει την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες είτε βλέπει με διόραση. Για τον κοινό άνθρωπο, με αυτούς τους δύο τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες. Για τον ασκούμενο, με ποιους τρεις τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες; Ο ασκούμενος είτε απολαμβάνει την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες είτε βλέπει με διόραση είτε αφού αναλογιστεί επιτυγχάνει την επίτευξη του καρπού. Για τον ασκούμενο, με αυτούς τους τρεις τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες. Για αυτόν που είναι χωρίς πάθος, με ποιους τρεις τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες; Αυτός που είναι χωρίς πάθος είτε βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες

είτε αφού αναλογιστεί επιτυχάνει την επίτευξη του καρπού, είτε αφού παραβλέψει αυτήν διαμένει με τη διαμονή στην κενότητα ή με τη διαμονή χωρίς χαρακτηριστικά ή με τη διαμονή χωρίς πόθο. Για αυτόν που είναι χωρίς πάθος, με αυτούς τους τρεις τρόπους υπάρχει η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες.

56. Πώς η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου και του ασκούμενου έχει ενότητα; Για τον κοινό άνθρωπο που απολαμβάνει την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες, η συνείδηση μολύνεται, γίνεται εμπόδιο για τη διαλογιστική ανάπτυξη, γίνεται εμπόδιο για τη διείσδυση, γίνεται συνθήκη για τη σύλληψη στο μέλλον. Και για τον ασκούμενο που απολαμβάνει την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες, η συνείδηση μολύνεται, γίνεται εμπόδιο για τη διαλογιστική ανάπτυξη, γίνεται εμπόδιο για την περαιτέρω διείσδυση, γίνεται συνθήκη για τη σύλληψη στο μέλλον. Έτσι η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου και του ασκούμενου έχει ενότητα με την έννοια της απόλαυσης.

Πώς η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ενότητα; Ο κοινός άνθρωπος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες ως παροδική, ως πόνο και ως μη-εαυτό. Και ο ασκούμενος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες ως παροδική, ως πόνο και ως μη-εαυτό. Και αυτός που είναι χωρίς πάθος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες ως παροδική, ως πόνο και ως μη-εαυτό. Έτσι η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ενότητα με την έννοια της παρατήρησης.

Πώς η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ποικιλομορφία; Η ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου είναι καλή. Και η ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του ασκούμενου είναι καλή. Η ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες αυτού που είναι χωρίς πάθος είναι απροσδιόριστη. Έτσι η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ποικιλομορφία με την έννοια του καλού και του απροσδιόριστου.

Πώς η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ποικιλομορφία; Η ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου κάποτε είναι πλήρως κατανοητή, κάποτε δεν είναι πλήρως κατανοητή. Και η ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του ασκούμενου κάποτε είναι πλήρως κατανοητή, κάποτε δεν είναι πλήρως κατανοητή. Η ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες αυτού που είναι χωρίς πάθος είναι απολύτως πλήρως κατανοητή. Έτσι η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ποικιλομορφία με την έννοια του κατανοητού και του μη κατανοητού.

Πώς η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ποικιλομορφία; Ο κοινός άνθρωπος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες επειδή είναι ανικανοποίητος. Και ο ασκούμενος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες επειδή είναι ανικανοποίητος. Αυτός που είναι χωρίς πάθος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες επειδή είναι ικανοποιημένος. Έτσι η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ποικιλομορφία με την έννοια του ικανοποιημένου και του ανικανοποίητου.

Πώς η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ποικιλομορφία; Ο κοινός άνθρωπος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες για την εγκατάλειψη των τριών νοητικών δεσμών, για την επίτευξη της οδού της εισόδου στο ρεύμα. Ο ασκούμενος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες επειδή οι τρεις νοητικοί δεσμοί έχουν εγκαταλειφθεί, για την περαιτέρω επίτευξη. Αυτός που είναι χωρίς πάθος βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες επειδή όλες οι νοητικές μολύνσεις έχουν εγκαταλειφθεί, για την ευχάριστη διαμονή στην παρούσα ζωή. Έτσι η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες του κοινού ανθρώπου, του ασκούμενου και αυτού που είναι χωρίς πάθος έχει ποικιλομορφία με την έννοια του εγκαταλελειμμένου και του μη εγκαταλελειμμένου.

Πώς η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες είναι διαφορετική για τον ασκούμενο και για αυτόν που είναι χωρίς πάθος; Ο ασκούμενος είτε απολαμβάνει την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες είτε βλέπει με διόραση είτε αφού αναλογιστεί επιτυγχάνει την επίτευξη του καρπού. Αυτός που είναι χωρίς πάθος είτε βλέπει με διόραση την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες είτε αφού αναλογιστεί επιτυγχάνει την επίτευξη του καρπού, είτε αφού παραβλέψει αυτήν διαμένει με τη διαμονή στην κενότητα ή με τη διαμονή χωρίς χαρακτηριστικά ή με τη διαμονή χωρίς πόθο. Έτσι η σταθερή απόφαση της συνείδησης σχετικά με την ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες είναι διαφορετική για τον ασκούμενο και για αυτόν που είναι χωρίς πάθος, ως προς τη διαμονή και την επίτευξη.

57. Πόσες ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες εγείρονται μέσω της νοητικής ηρεμίας; Πόσες ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες εγείρονται μέσω της διόρασης; Οκτώ ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες εγείρονται μέσω της νοητικής ηρεμίας. Δέκα ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες εγείρονται μέσω της διόρασης.

Ποιες είναι οι οκτώ ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες που εγείρονται μέσω της νοητικής ηρεμίας; Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με τα νοητικά εμπόδια για την επίτευξη της πρώτης διαλογιστικής έκστασης είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με τον λογισμό και τον συλλογισμό για την επίτευξη της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με την

αγαλλίαση για την επίτευξη της τρίτης διαλογιστικής έκστασης είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με την ευτυχία και τη δυστυχία για την επίτευξη της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με την αντίληψη της υλικής μορφής, την αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης και την αντίληψη της ποικιλομορφίας για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με την αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με την αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με την αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Αυτές οι οκτώ ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες εγείρονται μέσω της νοητικής ηρεμίας.

Ποιες είναι οι δέκα ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες που εγείρονται μέσω της διόρασης; Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με την έγερση, την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό, τη συσσώρευση, τη σύλληψη, τον προορισμό, την αναγέννηση, την επαναγέννηση, τη γέννηση, το γήρας, την ασθένεια, τον θάνατο, τη λύπη, τον θρήνο και το άγχος για την επίτευξη της οδού της εισόδου στο ρεύμα είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Για την επίτευξη του καρπού της εισόδου στο ρεύμα, την έγερση, την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό, τη συσσώρευση, τη σύλληψη... κ.λπ... η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Για την επίτευξη της οδού της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... για την επίτευξη του καρπού της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... για την επίτευξη της οδού της μη-επιστροφής... κ.λπ... για την επίτευξη του καρπού της μη-επιστροφής... κ.λπ... Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής σχετικά με την έγερση, την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό, τη συσσώρευση, τη σύλληψη, τον προορισμό, την αναγέννηση, την επαναγέννηση, τη γέννηση, το γήρας, την ασθένεια, τον θάνατο, τη λύπη, τον θρήνο και το άγχος για την επίτευξη της οδού της Αξιότητας είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Για την επίτευξη του καρπού της Αξιότητας... κ.λπ... για την επίτευξη της διαμονής στην κενότητα... κ.λπ... για την επίτευξη της διαμονής χωρίς χαρακτηριστικά, την έγερση, την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό, τη συσσώρευση, τη σύλληψη... κ.λπ... η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής είναι η γνώση σχετικά με την αταραξία απέναντι στις δραστηριότητες. Αυτές οι δέκα ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες εγείρονται μέσω της διόρασης.

58. Πόσες ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες είναι καλές, πόσες φαύλες, πόσες απροσδιόριστες; Δεκαπέντε ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες είναι καλές, τρεις ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες είναι απροσδιόριστες. Δεν υπάρχει φαύλη ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες.

Η σοφία του αναστοχασμού και της παραμονής, οκτώ είναι τα πεδία της συνείδησης·

Για τον κοινό άνθρωπο υπάρχουν δύο, τρία είναι τα πεδία του ασκούμενου· Και τρία για αυτόν που είναι χωρίς πάθος, με τα οποία η συνείδηση απομακρύνεται.

Οκτώ είναι οι συνθήκες της αυτοσυγκέντρωσης, δέκα τα πεδία της γνώσης· Δεκαοκτώ ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες, συνθήκες των τριών απολυτρώσεων.

Αυτές οι δεκαοκτώ πτυχές, η σοφία του οποίου είναι καλλιεργημένη· Επιδέξιος στις ουδετερότητες προς τις δραστηριότητες, δεν κλονίζεται στις διάφορες απόψεις.

Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία της αρέσκειας για απολύτρωση, του αναστοχασμού και της παραμονής είναι η γνώση σχετικά με την ουδετερότητα απέναντι στις δραστηριότητες».

Ανάλυση της γνώσης της αταραξίας απέναντι στις δραστηριότητες, ένατη.

10. Ανάλυση της γνώσης της αλλαγής καταγωγής

59. Πώς η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από το εξωτερικό είναι η γνώση της αλλαγής καταγωγής; Υπερβαίνει την έγερση - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει το χαρακτηριστικό - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει τη συσσώρευση - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει τη σύλληψη - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει τον προορισμό - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την αναγέννηση - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την επαναγέννηση - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει τη γέννηση - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει το γήρας - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την ασθένεια - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει τον θάνατο - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει τη λύπη - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει τον θρήνο - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει το άγχος - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει το εξωτερικό χαρακτηριστικό των δραστηριοτήτων - αλλαγή καταγωγής. Προχωρά προς τη μη-έγερση - αλλαγή καταγωγής. Προχωρά προς τη μη-εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής... κ.λπ... προχωρά προς την παύση, τη Νιμπάνα - αλλαγή καταγωγής.

Έχοντας υπερβεί την έγερση, ορμά προς τη μη-έγερση - αλλαγή καταγωγής. Έχοντας υπερβεί την εξέλιξη, ορμά προς τη μη-εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής. Έχοντας υπερβεί το χαρακτηριστικό, ορμά προς το χωρίς χαρακτηριστικά - αλλαγή καταγωγής... κ.λπ... έχοντας υπερβεί το εξωτερικό χαρακτηριστικό των δραστηριοτήτων, ορμά προς την παύση, τη Νιμπάνα - αλλαγή καταγωγής.

Εξέρχεται από την έγερση - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από την εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από το χαρακτηριστικό - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από τη συσσώρευση - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από τη σύλληψη - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από τον προορισμό - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από την αναγέννηση - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από την επαναγέννηση - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από τη γέννηση - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από το γήρας

- αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από την αρρώστια - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από τον θάνατο - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από τη λύπη - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από τον θρήνο - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από το άγχος - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από το εξωτερικό χαρακτηριστικό των δραστηριοτήτων - αλλαγή καταγωγής. Προχωρά προς τη μη-έγερση - αλλαγή καταγωγής. Προχωρά προς τη μη-εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής... κ.λπ... προχωρά προς την παύση, τη Νιμπάνα - αλλαγή καταγωγής.

Αναδύεται από την έγερση και εισέρχεται στη μη-έγερση - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από την εξέλιξη και εισέρχεται στη μη-εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από το σημάδι και εισέρχεται στο χωρίς σημάδι - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από τη συσσώρευση και εισέρχεται στη μη-συσσώρευση - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από τη σύλληψη και εισέρχεται στη μη-σύλληψη - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από τον προορισμό και εισέρχεται στον μη-προορισμό - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από την παραγωγή και εισέρχεται στη μη-παραγωγή - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από την επαναγέννηση και εισέρχεται στη μη-επαναγέννηση - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από τη γέννηση και εισέρχεται στη μη-γέννηση - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από το γήρας και εισέρχεται στο χωρίς γήρας - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από την ασθένεια και εισέρχεται στο χωρίς ασθένεια - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από τον θάνατο και εισέρχεται στην αθανασία - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από τη λύπη και εισέρχεται στο χωρίς λύπη - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από τον θρήνο και εισέρχεται στο χωρίς θρήνο - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από το άγχος και εισέρχεται στο χωρίς άγχος - αλλαγή καταγωγής. Αναδύεται από το εξωτερικό σημάδι των δραστηριοτήτων και εισέρχεται στην παύση, τη Νιμπάνα - αλλαγή καταγωγής.

Εξέρχεται από την έγερση - αλλαγή καταγωγής. Εξέρχεται από την εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής... κ.λπ... εξέρχεται από το εξωτερικό χαρακτηριστικό των δραστηριοτήτων - αλλαγή καταγωγής. Προχωρά προς τη μη-έγερση - αλλαγή καταγωγής. Προχωρά προς τη μη-εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής... κ.λπ... προχωρά προς την παύση, τη Νιμπάνα - αλλαγή καταγωγής.

Αφού εξέλθει από την έγερση, προχωρεί προς τη μη-έγερση - αλλαγή καταγωγής. Αφού εξέλθει από την εξέλιξη, προχωρεί προς τη μη-εξέλιξη - αλλαγή καταγωγής... κ.λπ... αφού εξέλθει από το εξωτερικό χαρακτηριστικό των δραστηριοτήτων, προχωρεί προς την παύση, τη Νιμπάνα - αλλαγή καταγωγής.

60. Πόσα φαινόμενα αλλαγής καταγωγής εγείρονται μέσω της νοητικής ηρεμίας; Πόσα φαινόμενα αλλαγής καταγωγής εγείρονται μέσω της διόρασης; Οκτώ φαινόμενα αλλαγής καταγωγής εγείρονται μέσω της νοητικής ηρεμίας. Δέκα φαινόμενα αλλαγής καταγωγής εγείρονται μέσω της διόρασης.

Ποια είναι τα οκτώ φαινόμενα αλλαγής καταγωγής που εγείρονται μέσω της νοητικής ηρεμίας; Υπερβαίνει τα νοητικά εμπόδια για την επίτευξη της πρώτης διαλογιστικής έκστασης - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει τον λογισμό και τον συλλογισμό για την επίτευξη της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την αγαλλίαση για την επίτευξη της τρίτης διαλογιστικής έκστασης - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την ευτυχία και τη δυστυχία για την επίτευξη της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την αντίληψη της υλικής μορφής, την αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης και την

αντίληψη της ποικιλομορφίας για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας - αλλαγή καταγωγής. Υπερβαίνει την αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης - αλλαγή καταγωγής. Αυτά τα οκτώ φαινόμενα αλλαγής καταγωγής εγείρονται μέσω της νοητικής ηρεμίας.

Ποια είναι τα δέκα φαινόμενα αλλαγής καταγωγής που εγείρονται μέσω της διόρασης; Υπερβαίνει την έγερση, την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό, τη συσσώρευση, τη σύλληψη, τον προορισμό, την αναγέννηση, την επαναγέννηση, τη γέννηση, το γήρας, την ασθένεια, τον θάνατο, τη λύπη, τον θρήνο, το άγχος και το εξωτερικό χαρακτηριστικό των δραστηριοτήτων για την επίτευξη της οδού της εισόδου στο ρεύμα - αλλαγή καταγωγής. Για την επίτευξη του καρπού της εισόδου στο ρεύμα, την έγερση, την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό, τη συσσώρευση, τη σύλληψη... κ.λπ... υπερβαίνει - αλλαγή καταγωγής. Για την επίτευξη της οδού της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... για την επίτευξη του καρπού της άπαξ επιστροφής...για την επίτευξη της οδού της μη-επιστροφής... για την επίτευξη του καρπού της μη-επιστροφής... Υπερβαίνει την έγερση, την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό, τη συσσώρευση, τη σύλληψη, τον προορισμό, την αναγέννηση, την επαναγέννηση, τη γέννηση, το γήρας, την ασθένεια, τον θάνατο, τη λύπη, τον θρήνο, το άγχος και το εξωτερικό χαρακτηριστικό των δραστηριοτήτων για την επίτευξη της οδού της Αξιότητας - αλλαγή καταγωγής. Για την επίτευξη του καρπού της Αξιότητας...για την επίτευξη της διαμονής στην κενότητα... για την επίτευξη της διαμονής χωρίς χαρακτηριστικά, την έγερση, την εξέλιξη, το χαρακτηριστικό, τη συσσώρευση, τη σύλληψη... κ.λπ... υπερβαίνει - αλλαγή καταγωγής. Αυτά τα δέκα φαινόμενα αλλαγής καταγωγής εγείρονται μέσω της διόρασης.

Πόσες καταστάσεις αλλαγής καταγωγής είναι καλές, πόσες φάυλες, πόσες απροσδιόριστες; Δεκαπέντε καταστάσεις αλλαγής καταγωγής είναι καλές, τρεις καταστάσεις αλλαγής καταγωγής είναι απροσδιόριστες. Δεν υπάρχουν φάυλες καταστάσεις αλλαγής καταγωγής.

Σαρκικό και πνευματικό, με πόθο και χωρίς πόθο·
συνδεδεμένο και αποδεσμευμένο, αναδυμένο και μη αναδυμένο.

Οκτώ είναι οι συνθήκες της αυτοσυγκέντρωσης, δέκα τα πεδία της γνώσης·
δεκαοκτώ καταστάσεις αλλαγής καταγωγής, συνθήκες των τριών
απολυτρώσεων.

Αυτές οι δεκαοκτώ πτυχές, η σοφία του οποίου είναι καλλιεργημένη·
επιδέξιος στην ανάδυση και έξοδο, δεν κλονίζεται στις διάφορες απόψεις.

Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από το εξωτερικό είναι η γνώση της αλλαγής καταγωγής».

Ανάλυση της γνώσης της αλλαγής καταγωγής, δέκατη.

11. Ανάλυση της γνώσης της οδού

61. Πώς η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού; Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη εξέρχεται από τη λανθασμένη άποψη, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού». Με τον σκοπό της εφαρμογής ο ορθός λογισμός εξέρχεται από τον λανθασμένο λογισμό, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Με τον σκοπό της διάκρισης η ορθή ομιλία εξέρχεται από τη λανθασμένη ομιλία, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Με τον σκοπό της προέλευσης η ορθή πράξη εξέρχεται από τη λανθασμένη πράξη, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Με τον σκοπό της κάθαρσης ο ορθός βιοπορισμός εξέρχεται από τον λανθασμένο βιοπορισμό, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας η ορθή προσπάθεια εξέρχεται από τη λανθασμένη προσπάθεια, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Με τον σκοπό της εδραίωσης η ορθή μνήμη εξέρχεται από τη λανθασμένη μνήμη, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση εξέρχεται από τη λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Τη στιγμή της οδού της άπαξ επιστροφής, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση εξέρχεται από τους χονδροειδείς νοητικούς δεσμούς του ηδονικού πάθους, τους νοητικούς δεσμούς της αποστροφής, τις χονδροειδείς υπολανθάνουσες τάσεις για ηδονικό πάθος, τις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Τη στιγμή της οδού της μη-επιστροφής, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση εξέρχεται από τους λεπτοφυείς νοητικούς δεσμούς του ηδονικού πάθους, τους νοητικούς δεσμούς της αποστροφής, τις λεπτοφυείς υπολανθάνουσες τάσεις για ηδονικό πάθος, τις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση εξέρχεται από το πάθος για υλική μορφή, το πάθος για άυλη ύπαρξη, την αλαζονεία, την ανησυχία, την άγνοια, την υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, την υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη, την υπολανθάνουσα τάση για άγνοια, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

- 62.** Το αγέννητο καίει με το γεννημένο, διαλογιστική έκσταση γι' αυτό ονομάζεται·
η επιδεξιότητα στη διαλογιστική έκσταση και την απολύτρωση, δεν κλονίζεται στις διάφορες απόψεις.

Αφού συγκεντρώσει τον νου, όπως βλέπει με διόραση, βλέποντας με διόραση έτσι συγκεντρώνει τον νου·
η διόραση και η νοητική ηρεμία τότε υπήρχαν, με ίσα μερίδια ζευγαρωμένες κινούνται.

Οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία, η παύση είναι ευτυχία, έτσι είναι η ενόραση·
η σοφία που αναδύθηκε από αμφότερα, αγγίζει την αθάνατη κατάσταση.

Γνωρίζει την πορεία της απολύτρωσης, επιδέξιος στην ποικιλομορφία και την ενότητα·
Η επιδεξιότητα στις δύο γνώσεις, δεν κλονίζεται στις διάφορες απόψεις.

Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα είναι η γνώση της οδού».

Ανάλυση της γνώσης της οδού, ενδέκατη.

12. Ανάλυση της γνώσης του καρπού

- 63.** Πώς η σοφία στην κατάπαυση της προσπάθειας είναι η γνώση στον καρπό; Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη εξέρχεται από τη λανθασμένη άποψη, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή άποψη. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Με τον σκοπό της εφαρμογής ο ορθός λογισμός εξέρχεται από τον λανθασμένο λογισμό, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται ο ορθός λογισμός. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Με τον σκοπό της διάκρισης η ορθή ομιλία εξέρχεται από τη λανθασμένη ομιλία, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή ομιλία. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Με τον σκοπό της προέλευσης η ορθή πράξη εξέρχεται από τη λανθασμένη πράξη, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή πράξη. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Με τον σκοπό της κάθαρσης ο ορθός βιοπορισμός εξέρχεται από τον λανθασμένο βιοπορισμό, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται ο ορθός βιοπορισμός. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας η ορθή προσπάθεια εξέρχεται από τη λανθασμένη προσπάθεια, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή προσπάθεια. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Με τον σκοπό της εδραίωσης η ορθή μνήμη εξέρχεται από τη λανθασμένη μνήμη, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή μνήμη. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση εξέρχεται από τη λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Τη στιγμή της οδού της άπαξ επιστροφής, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση εξέρχεται από τους χονδροειδείς νοητικούς δεσμούς του ηδονικού πάθους, τους νοητικούς δεσμούς της αποστροφής, τις χονδροειδείς υπολανθάνουσες τάσεις για ηδονικό πάθος, τις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Τη στιγμή της οδού της μη-επιστροφής, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση εξέρχεται από τους λεπτοφυείς νοητικούς δεσμούς του ηδονικού πάθους, τους νοητικούς δεσμούς της αποστροφής, τις λεπτοφυείς υπολανθάνουσες τάσεις για ηδονικό πάθος, τις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές

μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτό είναι ο καρπός της οδού.

Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση εξέρχεται από το πάθος για υλική μορφή, το πάθος για άυλη ύπαρξη, την αλαζονεία, την ανησυχία, την άγνοια, την υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, την υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη, την υπολανθάνουσα τάση για άγνοια, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Λόγω της κατάπαυσης εκείνης της προσπάθειας εγείρεται η ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτό είναι ο καρπός της οδού. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην κατάπαυση της προσπάθειας είναι η γνώση στον καρπό».

Ανάλυση της γνώσης του καρπού, δωδέκατη.

13. Ανάλυση της γνώσης της απελευθέρωσης

64. Πώς η σοφία στην παρατήρηση του κομμένου κορμού είναι η γνώση της απελευθέρωσης; Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα η άποψη περί ταυτότητας, η σκεπτικιστική αμφιβολία, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, η υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, η υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία, ακαθαρσίες της συνείδησης του εαυτού του, εκριζώνονται πλήρως. Από αυτές τις πέντε ακαθαρσίες μαζί με τις προδιαθέσεις η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη. Αυτή η απελευθέρωση με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην παρατήρηση του κομμένου κορμού είναι η γνώση της απελευθέρωσης».

Με την οδό της άπαξ επιστροφής ο χονδροειδής νοητικός δεσμός του ηδονικού πάθους, ο νοητικός δεσμός της αποστροφής, η χονδροειδής υπολανθάνουσα τάση για ηδονικό πάθος, η υπολανθάνουσα τάση για αποστροφή - ακαθαρσίες της συνείδησης του εαυτού του, εκριζώνονται πλήρως. Από αυτές τις τέσσερις ακαθαρσίες μαζί με τις προδιαθέσεις η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη. Αυτή η απελευθέρωση με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην παρατήρηση του κομμένου κορμού είναι η γνώση της απελευθέρωσης».

Με την οδό της μη-επιστροφής ο νοητικός δεσμός του ηδονικού πάθους συνοδευόμενος από υπολανθάνουσα τάση, ο νοητικός δεσμός της αποστροφής, η υπολανθάνουσα τάση για ηδονικό πάθος συνοδευόμενη από υπολανθάνουσα τάση, η υπολανθάνουσα τάση για αποστροφή - ακαθαρσίες της συνείδησης του εαυτού του, εκριζώνονται πλήρως. Από αυτές τις τέσσερις ακαθαρσίες μαζί με τις προδιαθέσεις η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη. Αυτή η απελευθέρωση με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην παρατήρηση του κομμένου κορμού είναι η γνώση της απελευθέρωσης».

Με την οδό της Αξιότητας το πάθος για λεπτοφυή υλική ύπαρξη, το πάθος για άυλη ύπαρξη, η αλαζονεία, η ανησυχία, η άγνοια, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, η υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια - ακαθαρσίες της συνείδησης του εαυτού του, εκκρίζονται πλήρως. Από αυτές τις οκτώ ακαθαρσίες μαζί με τις προδιαθέσεις η συνείδηση είναι απελευθερωμένη, καλά απελευθερωμένη. Αυτή η απελευθέρωση με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην παρατήρηση του κομμένου κορμού είναι η γνώση της απελευθέρωσης». Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην παρατήρηση του κομμένου κορμού είναι η γνώση της απελευθέρωσης».

Ανάλυση της γνώσης της απελευθέρωσης, δέκατη τρίτη.

14. Ανάλυση της ανασκοπικής γνώσης

65. Πώς η σοφία στην παρατήρηση της κατάστασης που έχει τότε προκύψει είναι η ανασκοπική γνώση; Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, με την έννοια της ενόρασης η ορθή άποψη έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της εφαρμογής ο ορθός λογισμός έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της διάκρισης η ορθή ομιλία έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της προέλευσης η ορθή πράξη έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της κάθαρσης ο ορθός βιοπορισμός έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της διαρκούς προσπάθειας η ορθή προσπάθεια έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της εδραίωσης η ορθή μνήμη έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση έχει τότε προκύψει.

Με την έννοια της εδραίωσης ο παράγοντας φώτισης της μνήμης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της διερεύνησης ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της διαρκούς προσπάθειας ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της διάχυσης ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της γαλήνης ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του μη περισπασμού ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του αναστοχασμού ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας έχει τότε προκύψει.

Με την έννοια του ακλόνητου απέναντι στην απιστία η δύναμη της πίστης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία η δύναμη της ενεργητικότητας έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια η δύναμη της μνήμης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια η δύναμη της σοφίας έχει τότε προκύψει.

Με την έννοια της αποφασιστικότητας η ικανότητα της πίστης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της διαρκούς προσπάθειας η ικανότητα της ενεργητικότητας έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της εδραίωσης η ικανότητα της μνήμης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του μη περισπασμού η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της ενόρασης η ικανότητα της σοφίας έχει τότε προκύψει.

Με την έννοια της κυριαρχίας οι ικανότητες έχουν τότε προκύψει. Με την έννοια του ακλόνητου οι δυνάμεις έχουν τότε προκύψει. Με την έννοια της εξόδου οι παράγοντες φώτισης έχουν τότε προκύψει. Με την έννοια της αιτίας η οδός έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της εδραίωσης οι εφαρμογές της μνήμης έχουν τότε προκύψει. Με την έννοια της επίμονης προσπάθειας οι ορθές επίμονες προσπάθειες έχουν τότε προκύψει. Με την έννοια της επιτυχίας οι βάσεις πνευματικής δύναμης έχουν τότε προκύψει. Με την έννοια του αληθούς οι αλήθειες έχουν τότε προκύψει. Με την έννοια του μη περισπασμού η νοητική ηρεμία έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της παρατήρησης η διόραση έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός έχουν τότε προκύψει. Με την έννοια της μη υπέρβασης ο συνδυασμός έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της αυτοσυγκράτησης ο εξαγνισμός της ηθικής έχει τότε προκύψει. Με την έννοια του μη περισπασμού ο εξαγνισμός της συνείδησης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της ενόρασης ο εξαγνισμός της άποψης έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της απελευθέρωσης η απολύτρωση έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της διείσδυσης η αληθινή γνώση έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της απάρνησης η απελευθέρωση έχει τότε προκύψει. Με την έννοια της εκρίζωσης η γνώση της εξάλειψης έχει τότε προκύψει.

Η θέληση τότε προέκυψε με την έννοια της ρίζας. Η προσοχή τότε προέκυψε με την έννοια της προέλευσης. Η επαφή τότε προέκυψε με την έννοια της σύνθεσης. Το αίσθημα τότε προέκυψε με την έννοια της σύγκλισης. Η αυτοσυγκέντρωση τότε προέκυψε με την έννοια του επικεφαλής. Η μνήμη τότε προέκυψε με την έννοια της κυριαρχίας. Η σοφία τότε προέκυψε με την έννοια του ανώτερου από αυτό. Η απελευθέρωση τότε προέκυψε με την έννοια της ουσίας. Η Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο τότε προέκυψε με την έννοια του τελικού στόχου. Αφού αναδυθεί, ανασκοπεί· αυτές οι καταστάσεις τότε προέκυψαν.

Τη στιγμή του καρπού της εισόδου στο ρεύμα, η ορθή άποψη τότε προέκυψε με τον σκοπό της ενόρασης. Ο ορθός λογισμός τότε προέκυψε με τον σκοπό της εφαρμογής... κ.λπ... Η γνώση της μη-έγερσης τότε προέκυψε με την έννοια της καταπράυνσης. Η θέληση τότε προέκυψε με την έννοια της ρίζας. Η προσοχή τότε προέκυψε με την έννοια της προέλευσης. Η επαφή τότε προέκυψε με την έννοια της σύνθεσης. Το αίσθημα τότε προέκυψε με την έννοια της σύγκλισης. Η αυτοσυγκέντρωση τότε προέκυψε με την έννοια του επικεφαλής. Η μνήμη τότε προέκυψε με την έννοια της κυριαρχίας. Η σοφία τότε προέκυψε με την έννοια του ανώτερου από αυτό. Η απελευθέρωση τότε προέκυψε με την έννοια της ουσίας. Η Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο τότε προέκυψε με την έννοια του τελικού στόχου. Αφού αναδυθεί, ανασκοπεί· αυτές οι καταστάσεις τότε προέκυψαν.

Τη στιγμή της οδού της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... Τη στιγμή του καρπού της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... Τη στιγμή της οδού της μη-επιστροφής... κ.λπ... Τη στιγμή του καρπού της μη-επιστροφής... κ.λπ... Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας, η ορθή άποψη τότε προέκυψε με τον σκοπό της ενόρασης... κ.λπ... Η γνώση της εξάλειψης τότε προέκυψε με την έννοια της εκρίζωσης. Η θέληση τότε προέκυψε με την έννοια της ρίζας... κ.λπ... Η Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο τότε προέκυψε με την έννοια του τελικού στόχου. Αφού αναδυθεί, ανασκοπεί· αυτές οι καταστάσεις τότε προέκυψαν.

Τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας, η ορθή άποψη τότε προέκυψε με την έννοια της ενόρασης... κ.λπ... Η γνώση της μη-έγερσης τότε προέκυψε με την έννοια της

καταπράυνσης. Η θέληση τότε προέκυψε με την έννοια της ρίζας... κ.λπ... Η Νιμπάνα βασισμένη στο θάνατο τότε προέκυψε με την έννοια του τελικού στόχου. Αφού αναδυθεί, ανασκοπεί· αυτές οι καταστάσεις τότε προέκυψαν. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην παρατήρηση της κατάστασης που έχει τότε προκύψει είναι η ανασκοπική γνώση».

Ανάλυση της ανασκοπικής γνώσης, δέκατη τέταρτη.

15. Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας των θεμάτων

66. Πώς η σοφία στον εσωτερικό προσδιορισμό είναι η γνώση για την ποικιλομορφία των αισθητήριων βάσεων; Πώς καθορίζει τις εσωτερικές καταστάσεις; Καθορίζει το μάτι ως εσωτερικό, καθορίζει το αυτί ως εσωτερικό, καθορίζει τη μύτη ως εσωτερική, καθορίζει τη γλώσσα ως εσωτερική, καθορίζει το σώμα ως εσωτερικό, καθορίζει τον νου ως εσωτερικό.

Πώς καθορίζει το μάτι ως εσωτερικό; Καθορίζει ότι το μάτι γεννήθηκε από την άγνοια, καθορίζει ότι το μάτι γεννήθηκε από την επιθυμία, καθορίζει ότι το μάτι γεννήθηκε από την πράξη, καθορίζει ότι το μάτι γεννήθηκε από την τροφή, καθορίζει ότι το μάτι είναι παράγωγο των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων, καθορίζει ότι το μάτι έχει εγερθεί, καθορίζει ότι το μάτι έχει προέλθει. Καθορίζει ότι το μάτι, μη υπάρχοντας, γεννήθηκε και, αφού υπήρξε, δεν θα υπάρχει. Καθορίζει το μάτι ως πεπερασμένο, καθορίζει ότι το μάτι είναι ασταθές, μη-αιώνιο, υποκείμενο σε μεταβολή, καθορίζει ότι το μάτι είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης. Καθορίζει το μάτι ως παροδικό, όχι ως μόνιμο· καθορίζει ως πόνο, όχι ως ευτυχία· καθορίζει ως μη-εαυτό, όχι ως εαυτό· αποστασιοποιείται, δεν χαίρεται· απαλλάσσεται από το πάθος, δεν παθιάζεται· παύει, δεν εγείρει· παραιτεί, δεν λαμβάνει. Καθορίζοντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου· καθορίζοντας ως πόνο, εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας· καθορίζοντας ως μη-εαυτό, εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού· αποστασιοποιούμενος, εγκαταλείπει την απόλαυση· απαλλασσόμενος από το πάθος, εγκαταλείπει τη λαγνεία· παύοντας, εγκαταλείπει την προέλευση· παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση. Έτσι καθορίζει το μάτι ως εσωτερικό.

Πώς καθορίζει το αυτί ως εσωτερικό; Καθορίζει ότι το αυτί γεννήθηκε από την άγνοια... κ.λπ... έτσι καθορίζει το αυτί ως εσωτερικό. Πώς καθορίζει τη μύτη ως εσωτερική; Καθορίζει ότι η μύτη γεννήθηκε από την άγνοια... κ.λπ... έτσι καθορίζει τη μύτη ως εσωτερική. Πώς καθορίζει τη γλώσσα ως εσωτερική; Καθορίζει ότι η γλώσσα γεννήθηκε από την άγνοια, καθορίζει ότι η γλώσσα γεννήθηκε από την επιθυμία, καθορίζει ότι η γλώσσα γεννήθηκε από την πράξη, καθορίζει ότι η γλώσσα γεννήθηκε από την τροφή, καθορίζει ότι η γλώσσα είναι παράγωγο των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων, καθορίζει ότι η γλώσσα έχει εγερθεί, καθορίζει ότι η γλώσσα έχει προέλθει. Καθορίζει ότι η γλώσσα, μη υπάρχουσα, γεννήθηκε και, αφού υπήρξε, δεν θα υπάρχει. Καθορίζει τη γλώσσα ως πεπερασμένη, καθορίζει ότι η γλώσσα είναι ασταθής, μη-αιώνια, υποκείμενη σε μεταβολή, καθορίζει ότι η γλώσσα είναι παροδική, συνθηκοκρατημένη, εξαρτώμενα γεγεννημένη, υποκείμενη σε καταστροφή, έχουσα τη φύση της παρακμής, υποκείμενη στη φθίση, έχουσα τη φύση της παύσης. Καθορίζει τη γλώσσα ως παροδική, όχι ως μόνιμη... κ.λπ... παραιτεί, δεν

λαμβάνει. Καθορίζοντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου... κ.λπ... παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση. Έτσι καθορίζει τη γλώσσα ως εσωτερική.

Πώς καθορίζει το σώμα εσωτερικά; Καθορίζει ότι το σώμα έχει γεννηθεί από την άγνοια, καθορίζει ότι το σώμα έχει γεννηθεί από την επιθυμία, καθορίζει ότι το σώμα έχει γεννηθεί από την πράξη, καθορίζει ότι το σώμα έχει γεννηθεί από την τροφή, καθορίζει ότι το σώμα είναι παράγωγο των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων, καθορίζει ότι το σώμα έχει εγερθεί, καθορίζει ότι το σώμα έχει προέλθει. Καθορίζει ότι το σώμα, μη υπάρχοντας, γεννήθηκε, και αφού υπάρξει, δεν θα υπάρχει. Καθορίζει το σώμα ως πεπερασμένο, καθορίζει ότι το σώμα είναι ασταθές, μη-αιώνιο, υποκείμενο σε μεταβολή, καθορίζει ότι το σώμα είναι παροδικό, συνθηκοκρατημένο, εξαρτώμενα γεγεννημένο, υποκείμενο σε καταστροφή, έχον τη φύση της παρακμής, υποκείμενο στη φθίση, έχον τη φύση της παύσης. Καθορίζει το σώμα ως παροδικό, όχι ως μόνιμο· καθορίζει ως πόνο, όχι ως ευτυχία... κ.λπ... παραιτεί, δεν λαμβάνει. Καθορίζοντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου· καθορίζοντας ως πόνο, εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας... κ.λπ... παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση. Έτσι καθορίζει το σώμα εσωτερικά.

Πώς καθορίζει τον νου εσωτερικά; Καθορίζει ότι ο νους έχει γεννηθεί από την άγνοια, καθορίζει ότι ο νους έχει γεννηθεί από την επιθυμία, καθορίζει ότι ο νους έχει γεννηθεί από την πράξη, καθορίζει ότι ο νους έχει γεννηθεί από την τροφή, καθορίζει ότι ο νους έχει εγερθεί, καθορίζει ότι ο νους έχει προέλθει. Καθορίζει ότι ο νους, μη υπάρχοντας, γεννήθηκε, και αφού υπάρξει, δεν θα υπάρχει. Καθορίζει τον νου ως πεπερασμένο, καθορίζει ότι ο νους είναι ασταθής, μη-αιώνιος, υποκείμενος σε μεταβολή, καθορίζει ότι ο νους είναι παροδικός, συνθηκοκρατημένος, εξαρτώμενα γεγεννημένος, υποκείμενος σε καταστροφή, έχων τη φύση της παρακμής, υποκείμενος στη φθίση, έχων τη φύση της παύσης. Καθορίζει τον νου ως παροδικό, όχι ως μόνιμο· καθορίζει ως πόνο, όχι ως ευτυχία· καθορίζει ως μη-εαυτό, όχι ως εαυτό· αποστασιοποιείται, δεν χαίρεται· απαλλάσσεται από το πάθος, δεν παθιάζεται· παύει, δεν εγείρει· παραιτεί, δεν λαμβάνει. Καθορίζοντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου· καθορίζοντας ως πόνο, εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας· καθορίζοντας ως μη-εαυτό, εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού· αποστασιοποιούμενος, εγκαταλείπει την απόλαυση· απαλλασσόμενος από το πάθος, εγκαταλείπει τη λαγνεία· παύοντας, εγκαταλείπει την προέλευση· παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση. Έτσι καθορίζει τον νου εσωτερικά. Έτσι καθορίζει τις εσωτερικές καταστάσεις. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στον εσωτερικό προσδιορισμό είναι η γνώση για την ποικιλομορφία των αισθητήριων βάσεων».

Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας των θεμάτων, δέκατη πέμπτη.

16. Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας των πεδίων

67. Πώς η σοφία στον καθορισμό του εξωτερικού είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των αισθητηριακών πεδίων; Πώς καθορίζει τα εξωτερικά φαινόμενα; Καθορίζει την εξωτερική ύλη, καθορίζει τους εξωτερικούς ήχους, καθορίζει τις εξωτερικές οσμές, καθορίζει τις εξωτερικές γεύσεις, καθορίζει τα εξωτερικά απτά αντικείμενα, καθορίζει τα εξωτερικά νοητικά φαινόμενα.

Πώς καθορίζει την εξωτερική ύλη; Καθορίζει ότι οι υλικές μορφές γεννήθηκαν από την άγνοια, καθορίζει ότι οι υλικές μορφές γεννήθηκαν από την επιθυμία, καθορίζει ότι οι υλικές μορφές γεννήθηκαν από την πράξη, καθορίζει ότι οι υλικές μορφές είναι παράγωγα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων, καθορίζει ότι οι υλικές μορφές έχουν εγερθεί, καθορίζει ότι οι υλικές μορφές έχουν προέλθει. Καθορίζει ότι οι υλικές μορφές, μη υπάρχουσες, γεννήθηκαν και, αφού υπήρξαν, δεν θα υπάρχουν. Καθορίζει την ύλη ως πεπερασμένη, καθορίζει ότι οι υλικές μορφές είναι ασταθείς, μη-αιώνιες, υποκείμενες σε μεταβολή. Καθορίζει ότι οι υλικές μορφές είναι παροδικές, συνθηκοκρατημένες, εξαρτώμενα γεγεννημένες, υποκείμενες σε καταστροφή, έχουσες τη φύση της παρακμής, υποκείμενες στη φθίση, έχουσες τη φύση της παύσης. Καθορίζει την ύλη ως παροδική, όχι ως μόνιμη· καθορίζει ως πόνο, όχι ως ευτυχία· καθορίζει ως μη-εαυτό, όχι ως εαυτό· αποστασιοποιείται, δεν χαιρείται· απαλλάσσεται από το πάθος, δεν παθιάζεται· παύει, δεν εγείρει· παραιτεί, δεν λαμβάνει. Καθορίζοντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου· καθορίζοντας ως πόνο, εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας· καθορίζοντας ως μη-εαυτό, εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού· αποστασιοποιούμενος, εγκαταλείπει την απόλαυση· απαλλασσόμενος από το πάθος, εγκαταλείπει τη λαγνεία· παύοντας, εγκαταλείπει την προέλευση· παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση. Έτσι καθορίζει την εξωτερική ύλη.

Πώς καθορίζει τους εξωτερικούς ήχους; Καθορίζει ότι οι ήχοι γεννήθηκαν από την άγνοια... κ.λπ... καθορίζει ότι οι ήχοι είναι παράγωγα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων, καθορίζει ότι οι ήχοι έχουν εγερθεί, καθορίζει ότι οι ήχοι έχουν προέλθει. Καθορίζει ότι οι ήχοι, μη υπάρχοντες, γεννήθηκαν και, αφού υπήρξαν, δεν θα υπάρχουν. Καθορίζει τους ήχους ως πεπερασμένους, καθορίζει ότι οι ήχοι είναι ασταθείς, μη-αιώνιοι, υποκείμενοι σε μεταβολή, καθορίζει ότι οι ήχοι είναι παροδικοί, συνθηκοκρατημένοι, εξαρτώμενα γεγεννημένοι, υποκείμενοι σε καταστροφή, έχοντες τη φύση της παρακμής, υποκείμενοι στη φθίση, έχοντες τη φύση της παύσης. Καθορίζει τους ήχους ως παροδικούς, όχι ως μόνιμους... κ.λπ... έτσι καθορίζει τους εξωτερικούς ήχους.

Πώς καθορίζει τις εξωτερικές οσμές; Καθορίζει ότι οι οσμές γεννήθηκαν από την άγνοια, καθορίζει ότι οι οσμές γεννήθηκαν από την επιθυμία... κ.λπ... έτσι καθορίζει τις εξωτερικές οσμές. Πώς καθορίζει τις εξωτερικές γεύσεις; Καθορίζει ότι οι γεύσεις γεννήθηκαν από την άγνοια, καθορίζει ότι οι γεύσεις γεννήθηκαν από την επιθυμία... κ.λπ... έτσι καθορίζει τις εξωτερικές γεύσεις. Πώς καθορίζει τα εξωτερικά απτά αντικείμενα; Καθορίζει ότι τα απτά αντικείμενα γεννήθηκαν από την άγνοια, καθορίζει ότι τα απτά αντικείμενα γεννήθηκαν από την επιθυμία, καθορίζει ότι τα απτά αντικείμενα γεννήθηκαν από την πράξη, καθορίζει ότι τα απτά αντικείμενα γεννήθηκαν από την τροφή, καθορίζει ότι τα απτά αντικείμενα έχουν εγερθεί. Καθορίζει ότι τα απτά αντικείμενα έχουν προέλθει... κ.λπ... έτσι καθορίζει τα εξωτερικά απτά αντικείμενα.

Πώς καθορίζει τα νοητικά φαινόμενα εξωτερικά; Καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα γεννήθηκαν από την άγνοια, καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα γεννήθηκαν από την επιθυμία, καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα γεννήθηκαν από την πράξη, καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα γεννήθηκαν από την τροφή, καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα έχουν εγερθεί, καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα έχουν προέλθει.

Καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα, μη υπάρχοντα, γεννήθηκαν και, αφού υπήρξαν, δεν θα υπάρχουν. Καθορίζει τα νοητικά φαινόμενα ως πεπερασμένα, καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα είναι ασταθή, μη-αιώνια, υποκείμενα σε μεταβολή, καθορίζει ότι τα νοητικά φαινόμενα είναι παροδικά, συνθηκοκρατημένα, εξαρτώμενα γεγεννημένα, υποκείμενα σε καταστροφή, έχοντα τη φύση της παρακμής, υποκείμενα στη φθίση, έχοντα τη φύση της παύσης. Καθορίζει τα νοητικά φαινόμενα ως παροδικά, όχι ως μόνιμα· καθορίζει ως πόνο, όχι ως ευτυχία· καθορίζει ως μη-εαυτό, όχι ως εαυτό· αποστασιοποιείται, δεν χαίρεται· απαλλάσσεται από το πάθος, δεν παθιάζεται· παύει, δεν εγείρει· παραιτεί, δεν λαμβάνει... κ.λπ... Καθορίζοντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου· καθορίζοντας ως πόνο, εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας· καθορίζοντας ως μη-εαυτό, εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού· αποστασιοποιούμενος, εγκαταλείπει την απόλαυση· απαλλασσόμενος από το πάθος, εγκαταλείπει τη λαγνεία· παύοντας, εγκαταλείπει την προέλευση· παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση. Έτσι καθορίζει τα νοητικά φαινόμενα εξωτερικά. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στον καθορισμό του εξωτερικού είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των αισθητηριακών πεδίων».

Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας των πεδίων, δέκατη έκτη.

17. Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας της συμπεριφοράς

68. Πώς η σοφία στον καθορισμό της συμπεριφοράς είναι η γνώση της ποικιλομορφίας της συμπεριφοράς; «Συμπεριφορά» σημαίνει τρεις συμπεριφορές - η συμπεριφορά της συνείδησης, η συμπεριφορά της αγνωσίας, η συμπεριφορά της γνώσης.

Ποια είναι η συμπεριφορά της συνείδησης; Για τον σκοπό της όρασης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις υλικές μορφές· ο σκοπός της όρασης, η οφθαλμική συνείδηση, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις υλικές μορφές· λόγω του ότι έχει ιδωθεί, η κατεύθυνση, το επακόλουθο νοητικό στοιχείο, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις υλικές μορφές· λόγω του ότι έχει κατευθυνθεί, το επακόλουθο στοιχείο νοητικής συνείδησης είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις υλικές μορφές. Για τον σκοπό της ακοής, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στους ήχους· ο σκοπός της ακοής, η ωτική συνείδηση, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στους ήχους· λόγω του ότι έχει ακουστεί, η κατεύθυνση, το επακόλουθο νοητικό στοιχείο, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στους ήχους· λόγω του ότι έχει κατευθυνθεί, το επακόλουθο στοιχείο νοητικής συνείδησης είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στους ήχους. Για τον σκοπό της όσφρησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις οσμές· ο σκοπός της όσφρησης, η ρινική συνείδηση, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις οσμές· λόγω του ότι έχει οσφρανθεί, η κατεύθυνση, το επακόλουθο νοητικό στοιχείο, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις οσμές· λόγω του ότι έχει κατευθυνθεί, το επακόλουθο στοιχείο νοητικής συνείδησης είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις οσμές. Για τον σκοπό της γεύσης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις γεύσεις· ο σκοπός της γεύσης, η γλωσσική συνείδηση, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις γεύσεις· λόγω του ότι έχει γευθεί, η κατεύθυνση, το επακόλουθο νοητικό στοιχείο, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις γεύσεις·

λόγω του ότι έχει κατευθυνθεί, το επακόλουθο στοιχείο νοητικής συνείδησης είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στις γεύσεις. Για τον σκοπό του αγγίγματος, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στα απτά αντικείμενα· ο σκοπός του αγγίγματος, η σωματική συνείδηση, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στα απτά αντικείμενα· λόγω του ότι έχει αγγιχθεί, η κατεύθυνση, το επακόλουθο νοητικό στοιχείο, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στα απτά αντικείμενα· λόγω του ότι έχει κατευθυνθεί, το επακόλουθο στοιχείο νοητικής συνείδησης είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στα απτά αντικείμενα. Για τον σκοπό της συνειδητοποίησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στα νοητικά φαινόμενα· ο σκοπός της συνειδητοποίησης, η νοητική συνείδηση, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στα νοητικά φαινόμενα· λόγω του ότι έχει συνειδητοποιηθεί, η κατεύθυνση, το επακόλουθο νοητικό στοιχείο, είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στα νοητικά φαινόμενα· λόγω του ότι έχει κατευθυνθεί, το επακόλουθο στοιχείο νοητικής συνείδησης είναι η συμπεριφορά της συνείδησης στα νοητικά φαινόμενα.

69. «Συμπεριφορά της συνείδησης»: με ποια έννοια συμπεριφορά της συνείδησης; Χωρίς πάθος περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Χωρίς μίσος περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Χωρίς αυταπάτη περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Χωρίς αλαζονεία περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Χωρίς λανθασμένη άποψη περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης· χωρίς ανησυχία περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Χωρίς σκεπτικιστική αμφιβολία περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Χωρίς υπολανθάνουσες τάσεις περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με το πάθος περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με το μίσος περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με την αυταπάτη περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με την αλαζονεία περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με τη λανθασμένη άποψη περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με την ανησυχία περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με τη σκεπτικιστική αμφιβολία περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με τις υπολανθάνουσες τάσεις περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Σχετιζόμενη με καλές πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με φάυλες πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με επιλήψιμες πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Σχετιζόμενη με άπογες πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με σκοτεινές πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Σχετιζόμενη με φωτεινές πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Σχετιζόμενη με πράξεις με ευτυχείς συνέπειες περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με πράξεις με επώδυνες συνέπειες περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Σχετιζόμενη με πράξεις με ευτυχές επακόλουθο περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Ασυσχέτιστη με πράξεις με επώδυνο επακόλουθο περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Στο συνειδητό περιφέρεται - συμπεριφορά της συνείδησης. Της συνείδησης τέτοια συμπεριφορά υπάρχει - συμπεριφορά της συνείδησης. Αυτή η συνείδηση είναι εκ φύσεως αγνή με την έννοια της απουσίας νοητικών μολύνσεων - συμπεριφορά της συνείδησης. Αυτή είναι η συμπεριφορά της συνείδησης.

Ποια είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας; Στις ευχάριστες υλικές μορφές, για τον σκοπό της παρόρμησης του πάθους, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η

συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση του πάθους είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Στις δυσάρεστες υλικές μορφές, για τον σκοπό της παρόρμησης του μίσους, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση του μίσους είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Σε αντικείμενο χωρίς ισότιμη παρατήρηση και από τα δύο αυτά, για τον σκοπό της παρόρμησης της αυταπάτης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της αυταπάτης είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της δεσμευτικής αλαζονείας, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της αλαζονείας είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της προσκολλημένης λανθασμένης άποψης, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της λανθασμένης άποψης είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της ανησυχίας που έχει περιέλθει σε περισπασμό, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της ανησυχίας είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της σκεπτικιστικής αμφιβολίας που έχει περιέλθει σε αβεβαιότητα, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της σκεπτικιστικής αμφιβολίας είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της υπολανθάνουσας τάσης που έχει περιέλθει σε σταθερότητα, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της υπολανθάνουσας τάσης είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας.

Στους ευχάριστους ήχους... κ.λπ... στις ευχάριστες οσμές... κ.λπ... στις ευχάριστες γεύσεις... κ.λπ... στα ευχάριστα απτά αντικείμενα... κ.λπ... Στα ευχάριστα νοητικά φαινόμενα, για τον σκοπό της παρόρμησης του πάθους, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση του πάθους είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Στα δυσάρεστα νοητικά φαινόμενα, για τον σκοπό της παρόρμησης του μίσους, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση του μίσους είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Σε αντικείμενο χωρίς ισότιμη παρατήρηση και από τα δύο αυτά, για τον σκοπό της παρόρμησης της αυταπάτης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της αυταπάτης είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της δεσμευτικής αλαζονείας, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της αλαζονείας είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της προσκολλημένης λανθασμένης άποψης, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της λανθασμένης άποψης είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της ανησυχίας που έχει περιέλθει σε περισπασμό, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της ανησυχίας είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας· της σκεπτικιστικής αμφιβολίας που έχει περιέλθει σε αβεβαιότητα, για τον σκοπό της παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της σκεπτικιστικής αμφιβολίας είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας. Της υπολανθάνουσας τάσης που έχει περιέλθει σε σταθερότητα, για τον σκοπό της

παρόρμησης, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρόρμηση της υπολανθάνουσας τάσης είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας.

70. «Συμπεριφορά της αγνωσίας»: με ποια έννοια συμπεριφορά της αγνωσίας; Με πάθος περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Με μίσος περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Με αυταπάτη περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Με αλαζονεία περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Με λανθασμένη άποψη περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Με ανησυχία περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Με σκεπτικιστική αμφιβολία περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Με υπολανθάνουσες τάσεις περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με πάθος περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με μίσος περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με αυταπάτη περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με αλαζονεία περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με λανθασμένη άποψη περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με ανησυχία περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με σκεπτικιστική αμφιβολία περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με υπολανθάνουσες τάσεις περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Ασυσχέτιστη με καλές πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με φάυλες πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με επιλήψιμες πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Ασυσχέτιστη με άψογες πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με σκοτεινές πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Ασυσχέτιστη με φωτεινές πράξεις περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Ασυσχέτιστη με πράξεις με ευτυχείς συνέπειες περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με πράξεις με επώδυνες συνέπειες περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Ασυσχέτιστη με πράξεις με ευτυχές επακόλουθο περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Σχετιζόμενη με πράξεις με επώδυνο επακόλουθο περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Στο άγνωστο περιφέρεται - συμπεριφορά της αγνωσίας. Της αγνωσίας τέτοια συμπεριφορά υπάρχει - συμπεριφορά της αγνωσίας. Αυτή είναι η συμπεριφορά της αγνωσίας.

71. Ποια είναι η συμπεριφορά της γνώσης; Για τον σκοπό της παρατήρησης της παροδικότητας, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Για τον σκοπό της παρατήρησης του πόνου, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρατήρηση του πόνου είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Για τον σκοπό της παρατήρησης του μη-εαυτού, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρατήρηση του μη-εαυτού είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Για τον σκοπό της παρατήρησης της αποστασιοποίησης... κ.λπ... για τον σκοπό της παρατήρησης του μη πάθους... για τον σκοπό της παρατήρησης της παύσης... για τον σκοπό της παρατήρησης της παραίτησης... για τον σκοπό της παρατήρησης της εξάλειψης... για τον σκοπό της παρατήρησης της παρακμής... για τον σκοπό της παρατήρησης της μεταβολής... για τον σκοπό της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια... για τον σκοπό της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου... για τον σκοπό της παρατήρησης της κενότητας... για τον σκοπό της παρατήρησης των φαινομένων με ανώτερη σοφία... για τον σκοπό της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως πραγματικά είναι... για τον σκοπό της παρατήρησης του κινδύνου... για τον σκοπό της παρατήρησης του

αναστοχασμού, η λειτουργική-απροσδιόριστη αναφορική είναι η συμπεριφορά της συνείδησης· η παρατήρηση του αναστοχασμού είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η οδός της εισόδου στο ρεύμα είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η επίτευξη του καρπού της εισόδου στο ρεύμα είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η οδός της άπαξ επιστροφής είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η επίτευξη του καρπού της άπαξ επιστροφής είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η οδός της μη-επιστροφής είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η επίτευξη του καρπού της μη-επιστροφής είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η οδός της Αξιότητας είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Η επίτευξη του καρπού της Αξιότητας είναι η συμπεριφορά της γνώσης.

«Συμπεριφορά της γνώσης»: με ποια έννοια συμπεριφορά της γνώσης; Χωρίς πάθος περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης. Χωρίς μίσος περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης... κ.λπ... χωρίς υπολανθάνουσες τάσεις περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης. Ασυσχέτιστη με το πάθος περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης. Ασυσχέτιστη με το μίσος περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης. Ασυσχέτιστη με την αυταπάτη περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης. Ασυσχέτιστη με την αλαζονεία... κ.λπ... ασυσχέτιστη με τη λανθασμένη άποψη... ασυσχέτιστη με την ανησυχία... ασυσχέτιστη με τη σκεπτικιστική αμφιβολία... ασυσχέτιστη με τις υπολανθάνουσες τάσεις... σχετιζόμενη με καλές πράξεις... ασυσχέτιστη με φάυλες πράξεις... ασυσχέτιστη με επιλήψιμες πράξεις... σχετιζόμενη με άφογες πράξεις... ασυσχέτιστη με σκοτεινές πράξεις... σχετιζόμενη με φωτεινές πράξεις... σχετιζόμενη με πράξεις με ευτυχείς συνέπειες... ασυσχέτιστη με πράξεις με επώδυνες συνέπειες... σχετιζόμενη με πράξεις με ευτυχές επακόλουθο περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης. Ασυσχέτιστη με πράξεις με επώδυνο επακόλουθο περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης. Στο γνωστό περιφέρεται - συμπεριφορά της γνώσης. Της γνώσης τέτοια συμπεριφορά υπάρχει - συμπεριφορά της γνώσης. Αυτή είναι η συμπεριφορά της γνώσης. Άλλη είναι η συμπεριφορά της συνείδησης, άλλη η συμπεριφορά της αγνωσίας, άλλη η συμπεριφορά της γνώσης. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στον καθορισμό της συμπεριφοράς είναι η γνώση της ποικιλομορφίας της συμπεριφοράς».

Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας της συμπεριφοράς, δέκατη έβδομη.

18. Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας των επιπέδων

72. Πώς η σοφία στον καθορισμό των τεσσάρων φαινομένων είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των επιπέδων; Τέσσερα επίπεδα - το επίπεδο της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, το επίπεδο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, το επίπεδο της άυλης σφαίρας ύπαρξης, το μη-συμπεριλαμβανόμενο επίπεδο. Ποιο είναι το επίπεδο της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης; Από κάτω θέτοντας ως όριο την κόλαση Αβίτσι, από πάνω συμπεριλαμβάνοντας τους θεούς που ελέγχουν τα δημιουργήματα άλλων, ό,τι σε αυτό το διάστημα κινείται εδώ, περιλαμβάνεται εδώ, τα συναθροίσματα, τα στοιχεία και οι αισθητήριες βάσεις, η ύλη, το αίσθημα, η αντίληψη, οι δραστηριότητες, η συνείδηση - αυτό είναι το επίπεδο της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης.

Ποιο είναι το επίπεδο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης; Από κάτω θέτοντας ως όριο τον κόσμο του Βράχμα, από πάνω συμπεριλαμβάνοντας τους θεούς Ακανίττχα, ό,τι σε αυτό το διάστημα κινείται εδώ, περιλαμβάνεται εδώ, αυτού που

έχει επιτύχει ή αυτού που έχει αναγεννηθεί ή αυτού που διαμένει στην ευτυχία της παρούσας ζωής, τα φαινόμενα της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων - αυτό είναι το επίπεδο της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης.

Ποιο είναι το επίπεδο της άυλης σφαίρας ύπαρξης; Από κάτω θέτοντας ως όριο τους θεούς που έχουν φτάσει στο επίπεδο του άπειρου χώρου, από πάνω συμπεριλαμβάνοντας τους θεούς που έχουν φτάσει στο επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, ό,τι σε αυτό το διάστημα κινείται εδώ, περιλαμβάνεται εδώ, αυτού που έχει επιτύχει ή αυτού που έχει αναγεννηθεί ή αυτού που διαμένει στην ευτυχία της παρούσας ζωής, τα φαινόμενα της συνείδησης και των νοητικών παραγόντων - αυτό είναι το επίπεδο της άυλης σφαίρας ύπαρξης.

Ποιο είναι το μη-συμπεριλαμβανόμενο επίπεδο; Οι μη-συμπεριλαμβανόμενες οδοί και οι καρποί των οδών και το μη συνθηκοκρατημένο στοιχείο - αυτό είναι το μη-συμπεριλαμβανόμενο επίπεδο. Αυτά είναι τα τέσσερα επίπεδα.

Άλλα τέσσερα επίπεδα είναι οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, οι τέσσερις απεριόριστες καταστάσεις, οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις, οι τέσσερις αναλυτικές γνώσεις, οι τέσσερις πρακτικές, τα τέσσερα αντικείμενα, οι τέσσερις ευγενείς καταγωγές, οι τέσσερις τρόποι υποστήριξης των άλλων, οι τέσσερις τροχοί, τα τέσσερα εδάφια της Διδασκαλίας - αυτά είναι τα τέσσερα επίπεδα. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στον καθορισμό των τεσσάρων φαινομένων είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των επιπέδων».

Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας των επιπέδων, δέκατη όγδοη.

19. Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας των φαινομένων

73. Πώς η σοφία στον καθορισμό των εννέα φαινομένων είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των φαινομένων; Πώς καθορίζει τα φαινόμενα; Καθορίζει τα φαινόμενα της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως φαύλα, καθορίζει ως αδήλωτα. Καθορίζει τα φαινόμενα της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα. Καθορίζει τα φαινόμενα της άυλης σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα. Καθορίζει τα μη-συμπεριλαμβανόμενα φαινόμενα ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα.

Πώς καθορίζει τα φαινόμενα της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως φαύλα, καθορίζει ως αδήλωτα; Καθορίζει τις δέκα πορείες καλής πράξης ως καλές, καθορίζει τις δέκα πορείες φαύλης πράξης ως φαύλες, καθορίζει την ύλη και το επακόλουθο και τη λειτουργία ως αδήλωτα - έτσι καθορίζει τα φαινόμενα της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως φαύλα, καθορίζει ως αδήλωτα.

Πώς καθορίζει τα φαινόμενα της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα; Καθορίζει τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις αυτού που βρίσκεται εδώ ως καλές, καθορίζει τις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις αυτού που έχει επαναγεννηθεί εκεί ως αδήλωτες - έτσι καθορίζει τα φαινόμενα της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα.

Πώς καθορίζει τα φαινόμενα της άυλης σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα; Καθορίζει τις τέσσερις διαλογιστικές επιτεύξεις της άυλης σφαίρας ύπαρξης αυτού που βρίσκεται εδώ ως καλές, καθορίζει τις τέσσερις διαλογιστικές επιτεύξεις της άυλης σφαίρας ύπαρξης αυτού που έχει επαναγεννηθεί εκεί ως αδήλωτες - έτσι καθορίζει τα φαινόμενα της άυλης σφαίρας ύπαρξης ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα.

Πώς καθορίζει τα μη-συμπεριλαμβανόμενα φαινόμενα ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα; Καθορίζει τις τέσσερις ευγενείς οδούς ως καλές, καθορίζει τους τέσσερις καρπούς του ασκητισμού και το Νιμπάνα ως αδήλωτα - έτσι καθορίζει τα μη-συμπεριλαμβανόμενα φαινόμενα ως καλά, καθορίζει ως αδήλωτα. Έτσι καθορίζει τα φαινόμενα.

Εννέα φαινόμενα που έχουν ως ρίζα τη χαρά. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Με αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση κατανοεί και βλέπει όπως πραγματικά είναι. Γνωρίζοντας και βλέποντας όπως πραγματικά είναι, αποστρέφεται· αποστρεφόμενος, απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους, απελευθερώνεται. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο γεννιέται χαρά... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό γεννιέται χαρά... κ.λπ... απελευθερώνεται.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του στην ύλη ως παροδική γεννιέται χαρά... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του στην ύλη ως πόνο... κ.λπ... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... το μάτι... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του στο γήρας και τον θάνατο ως παροδικά γεννιέται χαρά... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του στο γήρας και τον θάνατο ως πόνο γεννιέται χαρά... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του στο γήρας και τον θάνατο ως μη-εαυτό γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Με αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση κατανοεί και βλέπει όπως πραγματικά είναι. Γνωρίζοντας και βλέποντας όπως πραγματικά είναι, αποστρέφεται· αποστρεφόμενος, απαλλάσσεται από το πάθος· μέσω του μη πάθους, απελευθερώνεται. Αυτά είναι τα εννέα φαινόμενα που έχουν ως ρίζα τη χαρά.

74. Εννέα φαινόμενα που έχουν ως ρίζα τη συνετή προσοχή. Σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του ως παροδικό γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Με αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του ως πόνο γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Με αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση κατανοεί όπως

πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του ως μη-εαυτό γεννιέται χαρά... κ.λπ...

Σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του στην ύλη ως παροδική γεννιέται χαρά... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του στην ύλη ως πόνος γεννιέται χαρά... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του στην ύλη ως μη-εαυτό γεννιέται χαρά... κ.λπ... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... το μάτι... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του στο γήρας και τον θάνατο ως παροδικά γεννιέται χαρά... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του στο γήρας και τον θάνατο ως πόνος γεννιέται χαρά... κ.λπ... σε αυτόν που στρέφει συνετά την προσοχή του στο γήρας και τον θάνατο ως μη-εαυτό γεννιέται χαρά· σε αυτόν που χαίρεται, γεννιέται αγαλλίαση· σε αυτόν που έχει αγαλλίαση στον νου, το σώμα γαληνεύει· αυτός που έχει γαλήνιο σώμα βιώνει ευτυχία· σε αυτόν που είναι ευτυχισμένος, η συνείδηση αυτοσυγκεντρώνεται. Με αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτός είναι ο υπαρξιακός πόνος», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η προέλευση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η παύση του υπαρξιακού πόνου», κατανοεί όπως πραγματικά είναι: «αυτή είναι η πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου». Αυτά είναι τα εννέα φαινόμενα που έχουν ως ρίζα τη συνετή προσοχή.

Εννέα ποικιλομορφίες - εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία των στοιχείων εγείρεται η ποικιλομορφία της επαφής, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία της επαφής εγείρεται η ποικιλομορφία του αισθήματος, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία του αισθήματος εγείρεται η ποικιλομορφία της αντίληψης, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία της αντίληψης εγείρεται η ποικιλομορφία του λογισμού, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία του λογισμού εγείρεται η ποικιλομορφία της θέλησης, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία της θέλησης εγείρεται η ποικιλομορφία του πυρετού, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία του πυρετού εγείρεται η ποικιλομορφία της αναζήτησης, εξαρτώμενη από την ποικιλομορφία της αναζήτησης εγείρεται η ποικιλομορφία του υλικού κέρδους - αυτές είναι οι εννέα ποικιλομορφίες. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στον καθορισμό των εννέα φαινομένων είναι η γνώση της ποικιλομορφίας των φαινομένων».

Ανάλυση της γνώσης της ποικιλομορφίας των φαινομένων, δέκατη ένατη.

20-24. Ανάλυση της πεντάδας γνώσεων

75. Πώς η σοφία της άμεσης γνώσης είναι η γνώση με την έννοια του γνωστού, η σοφία της πλήρους κατανόησης είναι η γνώση με το νόημα της διερεύνησης, η σοφία στην εγκατάλειψη είναι η γνώση με νόημα την απάρνηση, η σοφία της διαλογιστικής ανάπτυξης είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της μίας λειτουργίας, η σοφία της πραγμάτωσης είναι η γνώση με το νόημα της επαφής; Όποια φαινόμενα γίνονται άμεσα γνωστά, αυτά τα φαινόμενα γίνονται γνωστά. Όποια φαινόμενα γίνονται πλήρως κατανοητά, αυτά τα φαινόμενα διερευνώνται. Όποια φαινόμενα εγκαταλείπονται, αυτά τα φαινόμενα απαρνούνται. Όποια φαινόμενα αναπτύσσονται,

αυτά τα φαινόμενα έχουν ενιαία λειτουργία. Όποια φαινόμενα συνειδητοποιούνται, αυτά τα φαινόμενα αγγίζονται. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία της άμεσης γνώσης είναι η γνώση με την έννοια του γνωστού, η σοφία της πλήρους κατανόησης είναι η γνώση με το νόημα της διερεύνησης, η σοφία στην εγκατάλειψη είναι η γνώση με νόημα την απάρνηση, η σοφία της διαλογιστικής ανάπτυξης είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της μίας λειτουργίας, η σοφία της πραγμάτωσης είναι η γνώση με το νόημα της επαφής».

Ανάλυση της πεντάδας γνώσεων, εικοστή τέταρτη.

25-28. Ανάλυση της γνώσης της αναλυτικής γνώσης

76. Πώς η σοφία στην ποικιλομορφία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στην ποικιλομορφία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στην ποικιλομορφία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στην ποικιλομορφία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας; Η ικανότητα της πίστης είναι φαινόμενο, η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι φαινόμενο, η ικανότητα της μνήμης είναι φαινόμενο, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης είναι φαινόμενο, η ικανότητα της σοφίας είναι φαινόμενο. Άλλο είναι το φαινόμενο της ικανότητας της πίστης, άλλο το φαινόμενο της ικανότητας της ενεργητικότητας, άλλο το φαινόμενο της ικανότητας της μνήμης, άλλο το φαινόμενο της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, άλλο το φαινόμενο της ικανότητας της σοφίας. Με όποια γνώση αυτά τα διαφορετικά φαινόμενα γίνονται γνωστά, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτά τα διαφορετικά φαινόμενα γίνονται πλήρως κατανοητά. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων».

Ο σκοπός της αποφασιστικότητας είναι νόημα, ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας είναι νόημα, ο σκοπός της εδραίωσης είναι νόημα, ο σκοπός του μη περισπασμού είναι νόημα, ο σκοπός της ενόρασης είναι νόημα. Άλλος είναι ο σκοπός της αποφασιστικότητας ως νόημα, άλλος ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας ως νόημα, άλλος ο σκοπός της εδραίωσης ως νόημα, άλλος ο σκοπός του μη περισπασμού ως νόημα, άλλος ο σκοπός της ενόρασης ως νόημα. Με όποια γνώση αυτά τα διαφορετικά νοήματα γίνονται γνωστά, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτά τα διαφορετικά νοήματα γίνονται πλήρως κατανοητά. Γι' αυτό λέγεται «η σοφία στην ποικιλομορφία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος».

Οι φράσεις, η γλώσσα και οι εκφράσεις για να δείξουν τα πέντε φαινόμενα, οι φράσεις, η γλώσσα και οι εκφράσεις για να δείξουν τα πέντε νοήματα. Άλλες είναι οι γλωσσικές εκφράσεις των φαινομένων, άλλες οι γλωσσικές εκφράσεις του νοήματος. Με όποια γνώση αυτές οι διαφορετικές γλωσσικές εκφράσεις γίνονται γνωστές, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτές οι διαφορετικές γλωσσικές εκφράσεις γίνονται πλήρως κατανοητές. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας».

Οι γνώσεις στα πέντε φαινόμενα, οι γνώσεις στα πέντε νοήματα, οι γνώσεις στις δέκα γλωσσικές εκφράσεις. Άλλες είναι οι γνώσεις στα φαινόμενα, άλλες οι γνώσεις στα νοήματα, άλλες οι γνώσεις στις γλωσσικές εκφράσεις. Με όποια γνώση αυτές οι

διαφορετικές γνώσεις γίνονται γνωστές, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτές οι διαφορετικές γνώσεις γίνονται πλήρως κατανοητές. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας».

77. Η δύναμη της πίστης είναι φαινόμενο, η δύναμη της ενεργητικότητας είναι φαινόμενο, η δύναμη της μνήμης είναι φαινόμενο, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης είναι φαινόμενο, η δύναμη της σοφίας είναι φαινόμενο. Άλλο είναι το φαινόμενο της δύναμης της πίστης, άλλο το φαινόμενο της δύναμης της ενεργητικότητας, άλλο το φαινόμενο της δύναμης της μνήμης, άλλο το φαινόμενο της δύναμης της αυτοσυγκέντρωσης, άλλο το φαινόμενο της δύναμης της σοφίας. Με όποια γνώση αυτά τα διαφορετικά φαινόμενα γίνονται γνωστά, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτά τα διαφορετικά φαινόμενα γίνονται πλήρως κατανοητά. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων».

Ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην απιστία είναι νόημα. Ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία είναι νόημα. Ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια είναι νόημα. Ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία είναι νόημα. Ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια είναι νόημα. Άλλος είναι ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην απιστία ως νόημα, άλλος ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία ως νόημα, άλλος ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια ως νόημα, άλλος ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία ως νόημα, άλλος ο σκοπός του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια ως νόημα. Με όποια γνώση αυτά τα διαφορετικά νοήματα γίνονται γνωστά, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτά τα διαφορετικά νοήματα γίνονται πλήρως κατανοητά. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος».

Οι φράσεις, η γλώσσα και οι εκφράσεις για να δείξουν τα πέντε φαινόμενα, οι φράσεις, η γλώσσα και οι εκφράσεις για να δείξουν τα πέντε νοήματα. Άλλες είναι οι γλωσσικές εκφράσεις των φαινομένων, άλλες οι γλωσσικές εκφράσεις του νοήματος. Με όποια γνώση αυτές οι διαφορετικές γλωσσικές εκφράσεις γίνονται γνωστές, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτές οι διαφορετικές γλωσσικές εκφράσεις γίνονται πλήρως κατανοητές. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας».

Οι γνώσεις στα πέντε φαινόμενα, οι γνώσεις στα πέντε νοήματα, οι γνώσεις στις δέκα γλωσσικές εκφράσεις. Άλλες είναι οι γνώσεις στα φαινόμενα, άλλες οι γνώσεις στα νοήματα, άλλες οι γνώσεις στις γλωσσικές εκφράσεις. Με όποια γνώση αυτές οι διαφορετικές γνώσεις γίνονται γνωστές, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτές οι διαφορετικές γνώσεις γίνονται πλήρως κατανοητές. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας».

Ο παράγοντας φώτισης της μνήμης είναι φαινόμενο, ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων είναι φαινόμενο, ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας είναι φαινόμενο, ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης είναι φαινόμενο, ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης είναι φαινόμενο, ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης είναι φαινόμενο, ο παράγοντας φώτισης της

αταραξίας είναι φαινόμενο. Άλλο είναι το φαινόμενο του παράγοντα φώτισης της μνήμης, άλλο το φαινόμενο του παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, άλλο το φαινόμενο του παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας, άλλο το φαινόμενο του παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης, άλλο το φαινόμενο του παράγοντα φώτισης της γαλήνης, άλλο το φαινόμενο του παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, άλλο το φαινόμενο του παράγοντα φώτισης της αταραξίας. Με όποια γνώση αυτά τα διαφορετικά φαινόμενα γίνονται γνωστά, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτά τα διαφορετικά φαινόμενα γίνονται πλήρως κατανοητά. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων».

Ο σκοπός της εδραίωσης είναι νόημα, ο σκοπός της διερεύνησης είναι νόημα, ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας είναι νόημα, ο σκοπός της διάχυσης είναι νόημα, ο σκοπός της γαλήνης είναι νόημα, ο σκοπός του μη περισπασμού είναι νόημα, ο σκοπός του αναστοχασμού είναι νόημα. Άλλος είναι ο σκοπός της εδραίωσης ως νόημα, άλλος ο σκοπός της διερεύνησης ως νόημα, άλλος ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας ως νόημα, άλλος ο σκοπός της διάχυσης ως νόημα, άλλος ο σκοπός της γαλήνης ως νόημα, άλλος ο σκοπός του μη περισπασμού ως νόημα, άλλος ο σκοπός του αναστοχασμού ως νόημα. Με όποια γνώση αυτά τα διαφορετικά νοήματα γίνονται γνωστά, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτά τα διαφορετικά νοήματα γίνονται πλήρως κατανοητά. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος».

Οι φράσεις, η γλώσσα και οι εκφράσεις για να δείξουν τα επτά φαινόμενα, οι φράσεις, η γλώσσα και οι εκφράσεις για να δείξουν τα επτά νοήματα. Άλλες είναι οι γλωσσικές εκφράσεις των φαινομένων, άλλες οι γλωσσικές εκφράσεις του νοήματος. Με όποια γνώση αυτές οι διαφορετικές γλωσσικές εκφράσεις γίνονται γνωστές, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτές οι διαφορετικές γλωσσικές εκφράσεις γίνονται πλήρως κατανοητές. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας».

Οι γνώσεις στα επτά φαινόμενα, οι γνώσεις στα επτά νοήματα, οι γνώσεις στις δεκατέσσερις γλωσσικές εκφράσεις. Άλλες είναι οι γνώσεις στα φαινόμενα, άλλες οι γνώσεις στα νοήματα, άλλες οι γνώσεις στις γλωσσικές εκφράσεις. Με όποια γνώση αυτές οι διαφορετικές γνώσεις γίνονται γνωστές, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτές οι διαφορετικές γνώσεις γίνονται πλήρως κατανοητές. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας».

Η ορθή άποψη είναι φαινόμενο, ο ορθός λογισμός είναι φαινόμενο, η ορθή ομιλία είναι φαινόμενο, η ορθή πράξη είναι φαινόμενο, ο ορθός βιοπορισμός είναι φαινόμενο, η ορθή προσπάθεια είναι φαινόμενο, η ορθή μνήμη είναι φαινόμενο, η ορθή αυτοσυγκέντρωση είναι φαινόμενο. Άλλο είναι το φαινόμενο της ορθής άποψης, άλλο το φαινόμενο του ορθού λογισμού, άλλο το φαινόμενο της ορθής ομιλίας, άλλο το φαινόμενο της ορθής πράξης, άλλο το φαινόμενο του ορθού βιοπορισμού, άλλο το φαινόμενο της ορθής προσπάθειας, άλλο το φαινόμενο της ορθής μνήμης, άλλο το φαινόμενο της ορθής αυτοσυγκέντρωσης. Με όποια γνώση αυτά τα διαφορετικά φαινόμενα γίνονται γνωστά, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτά τα διαφορετικά φαινόμενα γίνονται πλήρως κατανοητά. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των

φαινομένων».

Ο σκοπός της ενόρασης είναι νόημα, ο σκοπός της εφαρμογής είναι νόημα, ο σκοπός της διάκρισης είναι νόημα, ο σκοπός της προέλευσης είναι νόημα, ο σκοπός της κάθαρσης είναι νόημα, ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας είναι νόημα, ο σκοπός της εδραίωσης είναι νόημα, ο σκοπός του μη περισπασμού είναι νόημα. Άλλος είναι ο σκοπός της ενόρασης ως νόημα, άλλος ο σκοπός της εφαρμογής ως νόημα, άλλος ο σκοπός της διάκρισης ως νόημα, άλλος ο σκοπός της προέλευσης ως νόημα, άλλος ο σκοπός της κάθαρσης ως νόημα, άλλος ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας ως νόημα, άλλος ο σκοπός της εδραίωσης ως νόημα, άλλος ο σκοπός του μη περισπασμού ως νόημα. Με όποια γνώση αυτά τα διαφορετικά νοήματα γίνονται γνωστά, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτά τα διαφορετικά νοήματα γίνονται πλήρως κατανοητά. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος».

Οι φράσεις, η γλώσσα και οι εκφράσεις για να δείξουν τα οκτώ φαινόμενα, οι φράσεις, η γλώσσα και οι εκφράσεις για να δείξουν τα οκτώ νοήματα. Άλλες είναι οι γλωσσικές εκφράσεις των φαινομένων, άλλες οι γλωσσικές εκφράσεις του νοήματος. Με όποια γνώση αυτές οι διαφορετικές γλωσσικές εκφράσεις γίνονται γνωστές, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτές οι διαφορετικές γλωσσικές εκφράσεις γίνονται πλήρως κατανοητές. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας».

Οι γνώσεις στα οκτώ φαινόμενα, οι γνώσεις στα οκτώ νοήματα, οι γνώσεις στις δεκαέξι γλωσσικές εκφράσεις. Άλλες είναι οι γνώσεις στα φαινόμενα, άλλες οι γνώσεις στα νοήματα, άλλες οι γνώσεις στις γλωσσικές εκφράσεις. Με όποια γνώση αυτές οι διαφορετικές γνώσεις γίνονται γνωστές, με αυτή ακριβώς τη γνώση αυτές οι διαφορετικές γνώσεις γίνονται πλήρως κατανοητές. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας». Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος. Η σοφία στην ποικιλομορφία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων. Η σοφία στην ποικιλομορφία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας. Η σοφία στην ποικιλομορφία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας».

Ανάλυση της γνώσης των αναλυτικών γνώσεων, εικοστή όγδοη.

29-31. Ανάλυση της τριάδας γνώσεων

78. Πώς η σοφία στην ποικιλομορφία των διαμονών είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της διαμονής, η σοφία στην ποικιλομορφία των επιτεύξεων είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της επίτευξης, η σοφία στην ποικιλομορφία της διαμονής και της διαλογιστικής επίτευξης είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της διαμονής και της διαλογιστικής επίτευξης; Βλέποντας το χαρακτηριστικό ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς χαρακτηριστικά, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή - η διαμονή χωρίς χαρακτηριστικά. Βλέποντας την ευχή ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης

Βλέποντας το χαρακτηριστικό ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς χαρακτηριστικά, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, το χωρίς χαρακτηριστικά, επιτυγχάνει - η επίτευξη χωρίς χαρακτηριστικά. Βλέποντας την ευχή ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς πόθο, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, το χωρίς πόθο, επιτυγχάνει - η επίτευξη χωρίς πόθο. Βλέποντας την εμμονή ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς την κενότητα, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, την κενότητα, επιτυγχάνει - η επίτευξη της κενότητας.

79. Βλέποντας το χαρακτηριστικό της ύλης ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς χαρακτηριστικά, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή - η διαμονή χωρίς χαρακτηριστικά. Βλέποντας την ευχή για ύλη ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς πόθο, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή - η διαμονή χωρίς πόθο. Βλέποντας την εμμονή στην ύλη ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς την κενότητα, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή - η διαμονή της κενότητας.

Βλέποντας το χαρακτηριστικό της ύλης ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς χαρακτηριστικά, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, το χωρίς χαρακτηριστικά, επιτυγχάνει - η επίτευξη χωρίς χαρακτηριστικά. Βλέποντας την ευχή για ύλη ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς πόθο, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, το χωρίς πόθο, επιτυγχάνει - η επίτευξη χωρίς πόθο. Βλέποντας την εμμονή στην ύλη ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς την κενότητα, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, την κενότητα, επιτυγχάνει - η επίτευξη της κενότητας.

88

προς την κενότητα, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, την κενότητα, επιτυγχάνει - η διαμονή και επίτευξη της κενότητας.

Το χαρακτηριστικό του αισθήματος... κ.λπ... το χαρακτηριστικό της αντίληψης... το χαρακτηριστικό των δραστηριοτήτων... το χαρακτηριστικό της συνείδησης... το χαρακτηριστικό του οφθαλμού... κ.λπ... Βλέποντας το χαρακτηριστικό του γήρατος και θανάτου ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς χαρακτηριστικά, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή - η διαμονή χωρίς χαρακτηριστικά. Βλέποντας την ευχή για γήρας και θάνατο ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς πόθο, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή - η διαμονή χωρίς πόθο. Βλέποντας την εμμονή στο γήρας και θάνατο ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς την κενότητα, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή - η διαμονή της κενότητας.

Βλέποντας το χαρακτηριστικό του γήρατος και θανάτου ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς χαρακτηριστικά, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, το χωρίς χαρακτηριστικά, επιτυγχάνει - η επίτευξη χωρίς χαρακτηριστικά. Βλέποντας την ευχή του γήρατος και θανάτου ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς πόθο, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, το χωρίς πόθο, επιτυγχάνει - η επίτευξη χωρίς πόθο. Βλέποντας την εμμονή στο γήρας και θάνατο ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς την κενότητα, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, την κενότητα, επιτυγχάνει - η επίτευξη της κενότητας.

Βλέποντας το χαρακτηριστικό του γήρατος και θανάτου ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς χαρακτηριστικά, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, το χωρίς χαρακτηριστικά, επιτυγχάνει - η διαμονή και επίτευξη χωρίς χαρακτηριστικά. Βλέποντας την ευχή του γήρατος και θανάτου ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς το χωρίς πόθο, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, το χωρίς πόθο, επιτυγχάνει - η διαμονή και επίτευξη χωρίς πόθο. Βλέποντας την εμμονή στο γήρας και θάνατο ως κίνδυνο, λόγω της κλίσης προς την κενότητα, βιώνοντας ξανά και ξανά βλέπει την παρακμή, αγνοώντας την εξέλιξη, στρέφοντας την προσοχή στην παύση, τη Νιμπάνα, την κενότητα, επιτυγχάνει - η διαμονή και επίτευξη της κενότητας. Άλλη είναι η διαμονή χωρίς χαρακτηριστικά, άλλη η διαμονή χωρίς πόθο, άλλη η διαμονή της κενότητας. Άλλη είναι η επίτευξη χωρίς χαρακτηριστικά, άλλη η επίτευξη χωρίς πόθο, άλλη η επίτευξη της κενότητας. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία των διαμονών είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της διαμονής, η σοφία στην ποικιλομορφία των επιτεύξεων είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της επίτευξης, η σοφία στην ποικιλομορφία της διαμονής και της διαλογιστικής επίτευξης είναι η γνώση σχετικά με το νόημα της διαμονής και της διαλογιστικής επίτευξης».

Ανάλυση της τριάδας γνώσεων, τριακοστή πρώτη.

32. Ανάλυση της γνώσης της άμεσης αυτοσυγκέντρωσης

80. Πώς η σοφία στην εκρίζωση των νοητικών διαφθορών λόγω της αγνότητας του μη περισπασμού είναι η γνώση στην άμεση αυτοσυγκέντρωση χωρίς μεσοδιάστημα; Μέσω της απάρνησης η ενιαία εστίαση του νου, ο μη περισπασμός, είναι η αυτοσυγκέντρωση. Μέσω της δύναμης αυτής της αυτοσυγκέντρωσης εγείρεται η γνώση. Με αυτή τη γνώση οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Έτσι πρώτα είναι η νοητική ηρεμία, μετά η γνώση. Με αυτή τη γνώση υπάρχει η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην εκρίζωση των νοητικών διαφθορών λόγω της αγνότητας του μη περισπασμού είναι η γνώση στην άμεση αυτοσυγκέντρωση χωρίς μεσοδιάστημα».

«Νοητικές διαφθορές»: ποιες είναι αυτές οι νοητικές διαφθορές; Νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Πού εξαλείφονται αυτές οι νοητικές διαφθορές; Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η νοητική διαφθορά της φιληδονίας που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται, η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται, η νοητική διαφθορά της άγνοιας που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της άπαξ επιστροφής η χονδροειδής νοητική διαφθορά της φιληδονίας εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της μη-επιστροφής η νοητική διαφθορά της φιληδονίας εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της Αξιότητας η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται.

Μέσω του μη θυμού... κ.λπ... μέσω της αντίληψης του φωτός... μέσω του μη περισπασμού... μέσω του καθορισμού των φαινομένων... μέσω της γνώσης... μέσω της χαράς... μέσω της πρώτης διαλογιστικής έκστασης... μέσω της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης... μέσω της τρίτης διαλογιστικής έκστασης... μέσω της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης... μέσω της επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου... μέσω της επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... μέσω της επίτευξης του επιπέδου της μηδαιμνότητας... μέσω της επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης... μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου της γης... μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου ύδατος... μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου της φωτιάς... μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου του αέρα... μέσω του μπλε κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου... μέσω του κίτρινου κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου... μέσω του κόκκινου κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου... μέσω του λευκού κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου... μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου του χώρου... μέσω του κυκλικού διαλογιστικού αντικειμένου της συνείδησης... μέσω της ανάμνησης των αρετών του Βούδα... μέσω της ανάμνησης της διδασκαλίας... μέσω της ανάμνησης των αρετών της Κοινότητας... μέσω της ανάμνησης της ηθικής διαγωγής... μέσω της ανάμνησης της γενναιοδωρίας... μέσω της ανάμνησης των θεοτήτων... μέσω της μνήμης επί της αναπνοής... μέσω της ανάμνησης του θανάτου... μέσω της μνήμης επί

του σώματος... μέσω της ανάμνησης της γαλήνης... μέσω της αντίληψης του διογκωμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του αποχρωματισμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του πυώδους πτώματος... μέσω της αντίληψης του διαμελισμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του κατασπαραγμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του διασκορπισμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του κατακομμένου και διασκορπισμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του αιματοβαμμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του σκουληκισμένου πτώματος... μέσω της αντίληψης του σκελετού.

81. Μέσω της μακράς εισπνοής... κ.λπ... μέσω της μακράς εκπνοής... μέσω της σύντομης εισπνοής... μέσω της σύντομης εκπνοής... βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής μέσω της εισπνοής... βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής μέσω της εκπνοής... γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα μέσω της εισπνοής... γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα μέσω της εκπνοής... βιώνοντας την αγαλλίαση μέσω της εισπνοής... βιώνοντας την αγαλλίαση μέσω της εκπνοής... βιώνοντας την ευτυχία μέσω της εισπνοής... βιώνοντας την ευτυχία μέσω της εκπνοής... βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα μέσω της εισπνοής... βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα μέσω της εκπνοής... γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα μέσω της εισπνοής... γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα μέσω της εκπνοής... βιώνοντας τη συνείδηση μέσω της εισπνοής... βιώνοντας τη συνείδηση μέσω της εκπνοής... ευχαριστώντας τη συνείδηση μέσω της εισπνοής... ευχαριστώντας τη συνείδηση μέσω της εκπνοής... συγκεντρώνοντας τη συνείδηση... κ.λπ... απελευθερώνοντας τη συνείδηση... παρατηρώντας το παροδικό... παρατηρώντας το μη πάθος... παρατηρώντας την παύση... παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εισπνοής... παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εκπνοής η αυτοσυγκέντρωση είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός. Μέσω της δύναμης αυτής της αυτοσυγκέντρωσης εγείρεται η γνώση· με αυτή τη γνώση οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Έτσι πρώτα είναι η νοητική ηρεμία, μετά η γνώση. Με αυτή τη γνώση υπάρχει η εξάλειψη των νοητικών διαφθορών. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην εκρίζωση των νοητικών διαφθορών λόγω της αγνότητας του μη περισπασμού είναι η γνώση στην άμεση αυτοσυγκέντρωση χωρίς μεσοδιάστημα».

«Νοητικές διαφθορές»: ποιες είναι αυτές οι νοητικές διαφθορές; Νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Πού εξαλείφονται αυτές οι νοητικές διαφθορές; Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η νοητική διαφθορά της φιληδονίας που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται, η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται, η νοητική διαφθορά της άγνοιας που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της άπαξ επιστροφής η χονδροειδής νοητική διαφθορά της φιληδονίας εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της μη-επιστροφής η νοητική διαφθορά της φιληδονίας εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της Αξιότητας η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη

εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην εκρίζωση των νοητικών διαφθορών λόγω της αγνότητας του μη περισπασμού είναι η γνώση στην άμεση αυτοσυγκέντρωση χωρίς μεσοδιάστημα».

Ανάλυση της γνώσης της άμεσης αυτοσυγκέντρωσης, τριακοστή δεύτερη.

33. Ανάλυση της γνώσης της διαμονής χωρίς διαμάχη

82. Πώς η επικράτηση της ενόρασης, η γαλήνια επίτευξη της διαμονής, η κλίση προς το ανώτερο, η σοφία είναι η γνώση για τη διαμονή χωρίς διαμάχη; «Επικράτηση της ενόρασης»: η παρατήρηση της παροδικότητας είναι επικράτηση της ενόρασης, η παρατήρηση του πόνου είναι επικράτηση της ενόρασης, η παρατήρηση του μη-εαυτού είναι επικράτηση της ενόρασης, στην ύλη η παρατήρηση της παροδικότητας είναι επικράτηση της ενόρασης, στην ύλη η παρατήρηση του πόνου είναι επικράτηση της ενόρασης, στην ύλη η παρατήρηση του μη-εαυτού είναι επικράτηση της ενόρασης· στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της παροδικότητας είναι επικράτηση της ενόρασης, στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση του πόνου είναι επικράτηση της ενόρασης, στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση του μη-εαυτού είναι επικράτηση της ενόρασης.

«Γαλήνια επίτευξη της διαμονής»: η διαμονή της κενότητας είναι γαλήνια επίτευξη της διαμονής. Η διαμονή χωρίς χαρακτηριστικά είναι γαλήνια επίτευξη της διαμονής. Η διαμονή χωρίς πόθο είναι γαλήνια επίτευξη της διαμονής.

«Κλίση προς το ανώτερο»: η κλίση προς την κενότητα είναι κλίση προς το ανώτερο. Η κλίση προς το χωρίς χαρακτηριστικά είναι κλίση προς το ανώτερο. Η κλίση προς το χωρίς πόθο είναι κλίση προς το ανώτερο.

«Διαμονή χωρίς διαμάχη»: η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι διαμονή χωρίς διαμάχη. Η δεύτερη διαλογιστική έκσταση είναι διαμονή χωρίς διαμάχη. Η τρίτη διαλογιστική έκσταση είναι διαμονή χωρίς διαμάχη. Η τέταρτη διαλογιστική έκσταση είναι διαμονή χωρίς διαμάχη. Η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου είναι διαμονή χωρίς διαμάχη... κ.λπ... η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης είναι διαμονή χωρίς διαμάχη.

«Διαμονή χωρίς διαμάχη»: με ποια έννοια διαμονή χωρίς διαμάχη; Με την πρώτη διαλογιστική έκσταση αφαιρεί τα νοητικά εμπόδια - διαμονή χωρίς διαμάχη. Με τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση αφαιρεί τον λογισμό και τον συλλογισμό - διαμονή χωρίς διαμάχη. Με την τρίτη διαλογιστική έκσταση αφαιρεί την αγαλλίαση - διαμονή χωρίς διαμάχη. Με την τέταρτη διαλογιστική έκσταση αφαιρεί την ευτυχία και τη δυστυχία - διαμονή χωρίς διαμάχη. Με τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου αφαιρεί την αντίληψη της υλικής μορφής, την αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης, την αντίληψη της ποικιλομορφίας - διαμονή χωρίς διαμάχη. Με τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης αφαιρεί την αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου - διαμονή χωρίς διαμάχη. Με τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας αφαιρεί την αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης - διαμονή χωρίς διαμάχη. Με τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης αφαιρεί την αντίληψη

του επιπέδου της μηδαμινότητας - διαμονή χωρίς διαμάχη. Αυτή είναι η διαμονή χωρίς διαμάχη. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η επικράτηση της ενόρασης, η γαλήνια επίτευξη της διαμονής, η κλίση προς το ανώτερο, η σοφία είναι η γνώση για τη διαμονή χωρίς διαμάχη».

Ανάλυση της γνώσης της διαμονής χωρίς διαμάχη, τριακοστή τρίτη.

34. Ανάλυση της γνώσης της επίτευξης της παύσης

83. Πώς επειδή είναι προικισμένος με δύο δυνάμεις και με την κατάπαυση των τριών δραστηριοτήτων, με δεκαέξι πρακτικές γνώσης, με εννέα πρακτικές αυτοσυγκέντρωσης, η σοφία της κυριαρχίας είναι η γνώση για την επίτευξη της παύσης;

«Με δύο δυνάμεις»: δύο δυνάμεις - η δύναμη της νοητικής ηρεμίας, η δύναμη της διόρασης. Ποια είναι η δύναμη της νοητικής ηρεμίας; Μέσω της απάρνησης η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός είναι η δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Μέσω του μη θυμού η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός είναι η δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Μέσω της αντίληψης του φωτός η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός είναι η δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Μέσω του μη περισπασμού η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός είναι η δύναμη της νοητικής ηρεμίας... κ.λπ... παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εισπνοής η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός είναι η δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εκπνοής η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός είναι η δύναμη της νοητικής ηρεμίας.

«Δύναμη της νοητικής ηρεμίας»: με ποια έννοια δύναμη της νοητικής ηρεμίας; Με την πρώτη διαλογιστική έκσταση δεν κλονίζεται στα νοητικά εμπόδια - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Με τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση δεν κλονίζεται στον λογισμό και τον συλλογισμό - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Με την τρίτη διαλογιστική έκσταση δεν κλονίζεται στην αγαλλίαση - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Με την τέταρτη διαλογιστική έκσταση δεν κλονίζεται στην ευτυχία και τη δυστυχία - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Με τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου δεν κλονίζεται στην αντίληψη της υλικής μορφής, στην αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης, στην αντίληψη της ποικιλομορφίας - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Με τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης δεν κλονίζεται στην αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Με τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας δεν κλονίζεται στην αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Με τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης δεν κλονίζεται στην αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Στην ανησυχία και στις νοητικές μολύνσεις που συνοδεύονται από ανησυχία και στα συναθροίσματα δεν κλονίζεται, δεν ταλαντεύεται, δεν τρέμει - δύναμη της νοητικής ηρεμίας. Αυτή είναι η δύναμη της νοητικής ηρεμίας.

Ποια είναι η δύναμη της διόρασης; Η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η δύναμη της διόρασης. Η παρατήρηση του πόνου είναι η δύναμη της διόρασης. Η παρατήρηση του μη-εαυτού είναι η δύναμη της διόρασης. Η παρατήρηση της αποστασιοποίησης

είναι η δύναμη της διόρασης. Η παρατήρηση του μη πάθους είναι η δύναμη της διόρασης. Η παρατήρηση της παύσης είναι η δύναμη της διόρασης. Η παρατήρηση της παραίτησης είναι η δύναμη της διόρασης. Στην ύλη η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η δύναμη της διόρασης... κ.λπ... στην ύλη η παρατήρηση της παραίτησης είναι η δύναμη της διόρασης. Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η δύναμη της διόρασης... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της παραίτησης είναι η δύναμη της διόρασης.

«Δύναμη της διόρασης»: με ποια έννοια δύναμη της διόρασης; Με την παρατήρηση της παροδικότητας δεν κλονίζεται από την αντίληψη του μόνιμου - δύναμη της διόρασης. Με την παρατήρηση του πόνου δεν κλονίζεται από την αντίληψη της ευτυχίας - δύναμη της διόρασης. Με την παρατήρηση του μη-εαυτού δεν κλονίζεται από την αντίληψη του εαυτού - δύναμη της διόρασης. Με την παρατήρηση της αποστασιοποίησης δεν κλονίζεται από την απόλαυση - δύναμη της διόρασης. Με την παρατήρηση του μη πάθους δεν κλονίζεται από το πάθος - δύναμη της διόρασης. Με την παρατήρηση της παύσης δεν κλονίζεται από την προέλευση - δύναμη της διόρασης. Με την παρατήρηση της παραίτησης δεν κλονίζεται από την προσκόλληση - δύναμη της διόρασης. Δεν κλονίζεται, δεν ταλαντεύεται, δεν τρέμει απέναντι στην άγνοια και τις νοητικές μολύνσεις που συνοδεύονται από την άγνοια και τα συναθροίσματα - δύναμη της διόρασης. Αυτή είναι η δύναμη της διόρασης.

Και με την κατάπαυση των τριών δραστηριοτήτων: ποιων τριών δραστηριοτήτων με την κατάπαυση; Σε αυτόν που έχει επιτύχει τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση, ο λογισμός και ο συλλογισμός, οι λεκτικές δραστηριότητες, έχουν καταπραυνθεί. Σε αυτόν που έχει επιτύχει την τέταρτη διαλογιστική έκσταση, η εισπνοή και η εκπνοή, οι σωματικές δραστηριότητες, έχουν καταπραυνθεί. Σε αυτόν που έχει επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, η αντίληψη και το αίσθημα, οι νοητικές δραστηριότητες, έχουν καταπραυνθεί. Με την κατάπαυση αυτών των τριών δραστηριοτήτων.

84. Με δεκαέξι πρακτικές γνώσης: ποιες δεκαέξι πρακτικές γνώσης; Η παρατήρηση της παροδικότητας είναι πρακτική γνώσης, η παρατήρηση του πόνου είναι πρακτική γνώσης, η παρατήρηση του μη-εαυτού είναι πρακτική γνώσης, η παρατήρηση της αποστασιοποίησης είναι πρακτική γνώσης, η παρατήρηση του μη πάθους είναι πρακτική γνώσης, η παρατήρηση της παύσης είναι πρακτική γνώσης, η παρατήρηση της παραίτησης είναι πρακτική γνώσης, η παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων είναι πρακτική γνώσης, η οδός της εισόδου στο ρεύμα είναι πρακτική γνώσης, η επίτευξη του καρπού της εισόδου στο ρεύμα είναι πρακτική γνώσης, η οδός της άπαξ επιστροφής είναι πρακτική γνώσης, η επίτευξη του καρπού της άπαξ επιστροφής είναι πρακτική γνώσης, η οδός της μη-επιστροφής είναι πρακτική γνώσης, η επίτευξη του καρπού της μη-επιστροφής είναι πρακτική γνώσης, η οδός της Αξιότητας είναι πρακτική γνώσης, η επίτευξη του καρπού της Αξιότητας είναι πρακτική γνώσης - με αυτές τις δεκαέξι πρακτικές γνώσης.

85. Με εννέα πρακτικές αυτοσυγκέντρωσης: ποιες εννέα πρακτικές αυτοσυγκέντρωσης; Η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι πρακτική αυτοσυγκέντρωσης, η δεύτερη διαλογιστική έκσταση είναι πρακτική αυτοσυγκέντρωσης, η τρίτη διαλογιστική έκσταση είναι πρακτική αυτοσυγκέντρωσης, η τέταρτη διαλογιστική έκσταση είναι πρακτική

αυτοσυγκέντρωσης, η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου... κ.λπ... η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας... η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης είναι πρακτική αυτοσυγκέντρωσης. Για την επίτευξη της πρώτης διαλογιστικής έκστασης υπάρχει λογισμός και συλλογισμός και αγαλλίαση και ευτυχία και ενιαία εστίαση του νου... κ.λπ... για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης υπάρχει λογισμός και συλλογισμός και αγαλλίαση και ευτυχία και ενιαία εστίαση του νου - με αυτές τις εννέα πρακτικές αυτοσυγκέντρωσης.

Κυριαρχία: πέντε κυριαρχίες. Κυρίαρχος στην αναφορική, κυρίαρχος στην επίτευξη, κυρίαρχος στον καθορισμό, κυρίαρχος στην έξοδο, κυρίαρχος στην ανασκόπηση. Στρέφει την προσοχή στην πρώτη διαλογιστική έκσταση όπου επιθυμεί, όποια επιθυμεί, για όσο επιθυμεί· δεν υπάρχει δισταγμός στην αναφορική - κυρίαρχος στην αναφορική. Επιτυγχάνει την πρώτη διαλογιστική έκσταση όπου επιθυμεί, όποια επιθυμεί, για όσο επιθυμεί· δεν υπάρχει δισταγμός στην επίτευξη - κυρίαρχος στην επίτευξη. Καθορίζει την πρώτη διαλογιστική έκσταση όπου επιθυμεί, όποια επιθυμεί, για όσο επιθυμεί· δεν υπάρχει δισταγμός στον καθορισμό - κυρίαρχος στον καθορισμό. Εξέρχεται από την πρώτη διαλογιστική έκσταση όπου επιθυμεί, όποια επιθυμεί, για όσο επιθυμεί· δεν υπάρχει δισταγμός στην έξοδο - κυρίαρχος στην έξοδο. Ανασκοπεί την πρώτη διαλογιστική έκσταση όπου επιθυμεί, όποια επιθυμεί, για όσο επιθυμεί· δεν υπάρχει δισταγμός στην ανασκόπηση - κυρίαρχος στην ανασκόπηση.

Η δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... στρέφει την προσοχή στη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης όπου επιθυμεί, όποια επιθυμεί, για όσο επιθυμεί· δεν υπάρχει δισταγμός στην αναφορική - κυρίαρχος στην αναφορική. Επιτυγχάνει τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης όπου επιθυμεί, όποια επιθυμεί, για όσο επιθυμεί... κ.λπ... καθορίζει... εξέρχεται... ανασκοπεί· δεν υπάρχει δισταγμός στην ανασκόπηση - κυρίαρχος στην ανασκόπηση. Αυτές είναι οι πέντε κυριαρχίες. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Επειδή είναι προικισμένος με δύο δυνάμεις και με την κατάπαυση των τριών δραστηριοτήτων, με δεκαέξι πρακτικές γνώσης, με εννέα πρακτικές αυτοσυγκέντρωσης, η σοφία της κυριαρχίας είναι η γνώση για την επίτευξη της παύσης».

Ανάλυση της γνώσης της επίτευξης της παύσης, τριακοστή τέταρτη.

35. Ανάλυση της γνώσης του τελικού Νιμπάνα

86. Πώς η σοφία αυτού που έχει πλήρη επίγνωση στην εξάντληση της συνέχειας είναι η γνώση για το τελικό Νιμπάνα; Εδώ αυτός που έχει πλήρη επίγνωση με την απάρνηση εξαντλεί τη συνέχεια της ηδονικής επιθυμίας, με τον μη θυμό εξαντλεί τη συνέχεια του θυμού, με την αντίληψη του φωτός εξαντλεί τη συνέχεια της νωθρότητας και υπνηλίας, με τον μη περισπασμό εξαντλεί τη συνέχεια της ανησυχίας, με τον προσδιορισμό των φαινομένων της σκεπτικιστικής αμφιβολίας...

κ.λπ... με τη γνώση της άγνοιας... με τη χαρά της δυσαρέσκειας... με την πρώτη διαλογιστική έκσταση εξαντλεί τη συνέχεια των νοητικών εμποδίων... κ.λπ... με την οδό της Αξιότητας εξαντλεί τη συνέχεια όλων των νοητικών μολύνσεων.

Ή επίσης, για αυτόν που έχει πλήρη επίγνωση που επιτυγχάνει το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, αυτή η συνέχεια της όρασης εξαντλείται, και άλλη συνέχεια της όρασης δεν εγείρεται. Αυτή η συνέχεια της ακοής... κ.λπ... η συνέχεια της μύτης... η συνέχεια της γλώσσας... η συνέχεια του σώματος... η συνέχεια του νου εξαντλείται, και άλλη συνέχεια του νου δεν εγείρεται. Αυτή είναι η σοφία αυτού που έχει πλήρη επίγνωση στην εξάντληση της συνέχειας που είναι η γνώση για το τελικό Νιμπάνα. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία αυτού που έχει πλήρη επίγνωση στην εξάντληση της συνέχειας είναι η γνώση για το τελικό Νιμπάνα».

Ανάλυση της γνώσης του τελικού Νιμπάνα, τριακοστή πέμπτη.

36. Ανάλυση της γνώσης του σκοπού της ισότητας

87. Πώς η σοφία στην ορθή εκρίζωση όλων των φαινομένων και στη μη επανεμφάνιση στην παύση είναι η γνώση για το νόημα του ισοκέφαλου; «Όλων των φαινομένων» σημαίνει - τα πέντε συναθροίσματα, οι δώδεκα αισθητήριες βάσεις, τα δεκαοκτώ στοιχεία, οι καλές νοητικές καταστάσεις, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις, οι απροσδιόριστες καταστάσεις, τα φαινόμενα της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, τα φαινόμενα της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, τα φαινόμενα της άυλης σφαίρας ύπαρξης, τα μη-συμπεριλαμβανόμενα φαινόμενα. «Ορθή εκρίζωση» σημαίνει με την απάρνηση εκριζώνει ορθά την ηδονική επιθυμία. Με τον μη θυμό εκριζώνει ορθά τον θυμό. Με την αντίληψη του φωτός εκριζώνει ορθά τη νωθρότητα και την υπνηλία. Με τον μη περισπασμό εκριζώνει ορθά την ανησυχία. Με τον καθορισμό των φαινομένων εκριζώνει ορθά τη σκεπτικιστική αμφιβολία. Με τη γνώση εκριζώνει ορθά την άγνοια. Με τη χαρά εκριζώνει ορθά τη δυσαρέσκεια. Με την πρώτη διαλογιστική έκσταση εκριζώνει ορθά τα νοητικά εμπόδια... κ.λπ... με την οδό της Αξιότητας εκριζώνει ορθά όλες τις νοητικές μολύνσεις.

«Παύει» σημαίνει με την απάρνηση παύει την ηδονική επιθυμία. Με τον μη θυμό παύει τον θυμό. Με την αντίληψη του φωτός παύει τη νωθρότητα και την υπνηλία. Με τον μη περισπασμό παύει την ανησυχία. Με τον καθορισμό των φαινομένων παύει τη σκεπτικιστική αμφιβολία. Με τη γνώση παύει την άγνοια. Με τη χαρά παύει τη δυσαρέσκεια. Με την πρώτη διαλογιστική έκσταση παύει τα νοητικά εμπόδια... κ.λπ... με την οδό της Αξιότητας παύει όλες τις νοητικές μολύνσεις.

«Μη επανεμφάνιση» σημαίνει για αυτόν που έχει επιτύχει την απάρνηση, η ηδονική επιθυμία δεν εμφανίζεται. Για αυτόν που έχει επιτύχει τον μη θυμό, ο θυμός δεν εμφανίζεται. Για αυτόν που έχει επιτύχει την αντίληψη του φωτός, η νωθρότητα και η υπνηλία δεν εμφανίζονται. Για αυτόν που έχει επιτύχει τον μη περισπασμό, η ανησυχία δεν εμφανίζεται. Για αυτόν που έχει επιτύχει τον καθορισμό των φαινομένων, η σκεπτικιστική αμφιβολία δεν εμφανίζεται. Για αυτόν που έχει επιτύχει τη γνώση, η άγνοια δεν εμφανίζεται. Για αυτόν που έχει επιτύχει τη χαρά, η

δυσαρέσκεια δεν εμφανίζεται. Για αυτόν που έχει επιτύχει την πρώτη διαλογιστική έκσταση, τα νοητικά εμπόδια δεν εμφανίζονται... κ.λπ... για αυτόν που έχει επιτύχει την οδό της Αξιότητας, όλες οι νοητικές μολύνσεις δεν εμφανίζονται.

«Γαλήνη»: επειδή η ηδονική επιθυμία έχει εγκαταλειφθεί, η απάρνηση είναι γαλήνη. Επειδή ο θυμός έχει εγκαταλειφθεί, ο μη θυμός είναι γαλήνη. Επειδή η νωθρότητα και υπνηλία έχει εγκαταλειφθεί, η αντίληψη του φωτός είναι γαλήνη. Επειδή η ανησυχία έχει εγκαταλειφθεί, ο μη περισπασμός είναι γαλήνη. Επειδή η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί, ο καθορισμός των φαινομένων είναι γαλήνη. Επειδή η άγνοια έχει εγκαταλειφθεί, η γνώση είναι γαλήνη. Επειδή η δυσαρέσκεια έχει εγκαταλειφθεί, η χαρά είναι γαλήνη. Επειδή τα νοητικά εμπόδια έχουν εγκαταλειφθεί, η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι γαλήνη... κ.λπ... επειδή όλες οι νοητικές μολύνσεις έχουν εγκαταλειφθεί, η οδός της Αξιότητας είναι γαλήνη.

«Κεφάλι»: υπάρχουν δεκατρία κεφάλια - η επιθυμία είναι το κεφάλι του εμποδίου, η αλαζονεία είναι το κεφάλι της δέσμευσης, η λανθασμένη άποψη είναι το κεφάλι της αγκίστρωσης, η ανησυχία είναι το κεφάλι του περισπασμού, η άγνοια είναι το κεφάλι της μόλυνσης, η πίστη είναι το κεφάλι της αποφασιστικότητας, η ενεργητικότητα είναι το κεφάλι της διαρκούς προσπάθειας, η μνήμη είναι το κεφάλι της εδραίωσης, η αυτοσυγκέντρωση είναι το κεφάλι του μη περισπασμού, η σοφία είναι το κεφάλι της ενόρασης, η ζωτική ικανότητα είναι το κεφάλι της συνέχειας, η απολύτρωση είναι το κεφάλι του αντικειμένου, η παύση είναι το κεφάλι των δραστηριοτήτων. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην ορθή εκρίζωση όλων των φαινομένων και στη μη επανεμφάνιση στην παύση είναι η γνώση για το νόημα του ισοκέφαλου».

Ανάλυση της γνώσης του σκοπού της ισότητας, τριακοστή έκτη.

37. Ανάλυση της γνώσης του σκοπού της αποσύνδεσης

88. Πώς η σοφία στην εξάντληση των πολλαπλών ποικιλόμορφων ενοτήτων θερμότητων είναι η γνώση με σκοπό την αποσύνδεση; «Πολλαπλά» - η λαγνεία είναι πολλαπλή, το μίσος είναι πολλαπλό, η αυταπάτη είναι πολλαπλή, η οργή... κ.λπ... η εχθρότητα... η περιφρόνηση... η θρασύτητα... η ζήλια... η τσιγκουνιά... η απάτη... η δολιότητα... η ισχυρογνωμοσύνη... η αντιζηλία... η αλαζονεία... η υπεροψία... η ματαιότητα... η αμέλεια... όλες οι νοητικές μολύνσεις... όλες οι κακές συμπεριφορές... όλες οι νοητικές διαμορφώσεις... όλες οι πράξεις που οδηγούν στο γίγνεσθαι.

«Ποικιλομορφία-ενότητα»: η ηδονική επιθυμία είναι ποικιλομορφία, η απάρνηση είναι ενότητα. Ο θυμός είναι ποικιλομορφία, ο μη θυμός είναι ενότητα. Η νωθρότητα και η υπνηλία είναι ποικιλομορφία, η αντίληψη του φωτός είναι ενότητα. Η ανησυχία είναι ποικιλομορφία, ο μη περισπασμός είναι ενότητα. Η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι ποικιλομορφία, ο καθορισμός των φαινομένων είναι ενότητα. Η άγνοια είναι ποικιλομορφία, η γνώση είναι ενότητα. Η δυσαρέσκεια είναι ποικιλομορφία, η χαρά είναι ενότητα. Τα νοητικά εμπόδια είναι ποικιλομορφία, η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι ενότητα... κ.λπ... όλες οι νοητικές μολύνσεις είναι ποικιλομορφία, η οδός της Αξιότητας είναι ενότητα.

«Θερμότητα» σημαίνει πέντε θερμότητες - η θερμότητα της συμπεριφοράς, η θερμότητα των ιδιοτήτων, η θερμότητα της σοφίας, η θερμότητα της αξιέπαινης πράξης, η θερμότητα της Διδασκαλίας. Επειδή θερμαίνεται από τη θερμότητα της συμπεριφοράς, εξαντλεί τη θερμότητα της ανηθικότητας. Επειδή θερμαίνεται από τη θερμότητα των ιδιοτήτων, εξαντλεί τη θερμότητα της έλλειψης ιδιοτήτων. Επειδή θερμαίνεται από τη θερμότητα της σοφίας, εξαντλεί τη θερμότητα της έλλειψης σοφίας. Επειδή θερμαίνεται από τη θερμότητα της αξιέπαινης πράξης, εξαντλεί τη θερμότητα της αξιόμεικτης πράξης. Επειδή θερμαίνεται από τη θερμότητα της Διδασκαλίας, εξαντλεί τη θερμότητα του μη σύμφωνου με τη Διδασκαλία.

«Αποσύνδεση» σημαίνει η ηδονική επιθυμία είναι μη αποσύνδεση, η απάρνηση είναι αποσύνδεση. Ο θυμός είναι μη αποσύνδεση, ο μη θυμός είναι αποσύνδεση. Η νωθρότητα και η υπνηλία είναι μη αποσύνδεση, η αντίληψη του φωτός είναι αποσύνδεση. Η ανησυχία είναι μη αποσύνδεση, ο μη περισπασμός είναι αποσύνδεση. Η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι μη αποσύνδεση, ο καθορισμός των φαινομένων είναι αποσύνδεση. Η άγνοια είναι μη αποσύνδεση, η γνώση είναι αποσύνδεση. Η δυσaréσκεια είναι μη αποσύνδεση, η χαρά είναι αποσύνδεση. Τα νοητικά εμπόδια είναι μη αποσύνδεση, η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι αποσύνδεση... κ.λπ... όλες οι νοητικές μολύνσεις είναι μη αποσύνδεση, η οδός της Αξιότητας είναι αποσύνδεση. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην εξάντληση των πολλαπλών ποικιλόμορφων θερμότητων είναι η γνώση με σκοπό την αποσύνδεση».

Ανάλυση της γνώσης του σκοπού της αποσύνδεσης, τριακοστή εβδομή.

38. Ανάλυση της γνώσης της διέγερσης της ενεργητικότητας

89. Πώς η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας; Για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας.

Για τη μη-έγερση της μη εγερμένης ηδονικής επιθυμίας, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Για την εγκατάλειψη της εγερμένης ηδονικής επιθυμίας, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Για την έγερση της μη εγερμένης απάρνησης, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Για τη διάρκεια, τη μη

φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της εγερμένης απάρνησης, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας... κ.λπ...

Για τη μη-έγερση των μη εγερμένων όλων των νοητικών μολύνσεων, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Για την εγκατάλειψη των εγερμένων όλων των νοητικών μολύνσεων, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας... κ.λπ... για την έγερση της μη εγερμένης οδού της Αξιότητας, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση της εγερμένης οδού της Αξιότητας, η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στη μη νωθρότητα, στην αποφασιστικότητα και στη διαρκή προσπάθεια είναι η γνώση στη διέγερση της ενεργητικότητας».

Ανάλυση της γνώσης της διέγερσης της ενεργητικότητας, τριακοστή όγδοη.

39. Ανάλυση της γνώσης της επίδειξης του νοήματος

90. Πώς η σοφία στη φανέρωση των διαφόρων φαινομένων είναι η γνώση στην επίδειξη του νοήματος; «Διάφορα φαινόμενα» σημαίνει τα πέντε συναθροίσματα, οι δώδεκα αισθητήριες βάσεις, τα δεκαοκτώ στοιχεία, οι καλές νοητικές καταστάσεις, οι φαύλες νοητικές καταστάσεις, οι απροσδιόριστες καταστάσεις, τα φαινόμενα της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, τα φαινόμενα της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, τα φαινόμενα της άυλης σφαίρας ύπαρξης, τα μη-συμπεριλαμβανόμενα φαινόμενα.

«Φανέρωση» σημαίνει φανερώνει την ύλη ως παροδική, φανερώνει την ύλη ως πόνο, φανερώνει την ύλη ως μη-εαυτό. Το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... το μάτι... κ.λπ... φανερώνει το γήρας και τον θάνατο ως παροδικά, φανερώνει το γήρας και τον θάνατο ως πόνο, φανερώνει το γήρας και τον θάνατο ως μη-εαυτό.

«Επίδειξη του νοήματος» σημαίνει εγκαταλείποντας την ηδονική επιθυμία επιδεικνύει το νόημα της απάρνησης. Εγκαταλείποντας τον θυμό επιδεικνύει το νόημα του μη θυμού. Εγκαταλείποντας τη νωθρότητα και την υπνηλία επιδεικνύει το νόημα της αντίληψης του φωτός. Εγκαταλείποντας την ανησυχία επιδεικνύει το νόημα του μη περισπασμού. Εγκαταλείποντας τη σκεπτικιστική αμφιβολία επιδεικνύει το νόημα του καθορισμού των φαινομένων. Εγκαταλείποντας την άγνοια επιδεικνύει το νόημα της γνώσης. Εγκαταλείποντας τη δυσαρέσκεια επιδεικνύει το νόημα της χαράς. Εγκαταλείποντας τα νοητικά εμπόδια επιδεικνύει το νόημα της πρώτης διαλογιστικής έκστασης... κ.λπ... εγκαταλείποντας όλες τις νοητικές μολύνσεις επιδεικνύει το νόημα της οδού της Αξιότητας. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στη φανέρωση των διαφόρων φαινομένων είναι η γνώση στην επίδειξη του νοήματος».

Ανάλυση της γνώσης της επίδειξης του νοήματος, τριακοστή ένατη.

40. Ανάλυση της γνώσης του εξαγνισμού της ενόρασης

91. Πώς η σοφία στη διείσδυση της ενιαίας ταξινόμησης, της ποικιλομορφίας και της ενότητας όλων των φαινομένων είναι η γνώση του εξαγνισμού της ενόρασης; «Όλων των φαινομένων» σημαίνει τα πέντε συναθροίσματα... κ.λπ... τα μη-συμπεριλαμβανόμενα φαινόμενα.

«Ενιαία ταξινόμηση» σημαίνει με δώδεκα τρόπους όλα τα φαινόμενα περιλαμβάνονται σε μία ταξινόμηση. Με την έννοια του αληθούς, με την έννοια του μη-εαυτού, με την έννοια της αλήθειας, με την έννοια της διείσδυσης, με την έννοια της άμεσης γνώσης, με την έννοια της πλήρους κατανόησης, με την έννοια του φαινομένου, με την έννοια του στοιχείου, με την έννοια του γνωστού, με την έννοια της πραγμάτωσης, με την έννοια του αγγίγματος, με την έννοια της πλήρους συνειδητοποίησης - με αυτούς τους δώδεκα τρόπους όλα τα φαινόμενα περιλαμβάνονται σε μία ταξινόμηση.

«Ποικιλομορφία-ενότητα» σημαίνει η ηδονική επιθυμία είναι ποικιλομορφία, η απάρνηση είναι ενότητα... κ.λπ... όλες οι νοητικές μολύνσεις είναι ποικιλομορφία, η οδός της Αξιότητας είναι ενότητα.

«Δείσδυση» σημαίνει διεισδύει στην αλήθεια του υπαρξιακού πόνου με τη διείσδυση της πλήρους κατανόησης. Διεισδύει στην αλήθεια της προέλευσης με τη διείσδυση της εγκατάλειψης. Διεισδύει στην αλήθεια της παύσης με τη διείσδυση της πραγμάτωσης. Διεισδύει στην αλήθεια της οδού με τη διείσδυση της ανάπτυξης.

«Εξαγνισμός της ενόρασης» σημαίνει τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα η ενόραση εξαγνίζεται· τη στιγμή του καρπού της εισόδου στο ρεύμα η ενόραση είναι καθαρή. Τη στιγμή της οδού της άπαξ επιστροφής η ενόραση εξαγνίζεται· τη στιγμή του καρπού της άπαξ επιστροφής η ενόραση είναι καθαρή. Τη στιγμή της οδού της μη-επιστροφής η ενόραση εξαγνίζεται· τη στιγμή του καρπού της μη-επιστροφής η ενόραση είναι καθαρή. Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας η ενόραση εξαγνίζεται· τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας η ενόραση είναι καθαρή. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στη διείσδυση της ενιαίας ταξινόμησης, της ποικιλομορφίας και της ενότητας όλων των φαινομένων είναι η γνώση του εξαγνισμού της ενόρασης».

Ανάλυση της γνώσης του εξαγνισμού της ενόρασης, τεσσαρακοστή.

41. Ανάλυση της γνώσης της αποδοχής

92. Πώς η σοφία λόγω του ότι έχει γνωρίσει είναι η γνώση της αποδοχής; Η ύλη έχει γνωριστεί ως παροδική, η ύλη έχει γνωριστεί ως πόνος, η ύλη έχει γνωριστεί ως μη-εαυτός. Ό,τι έχει γνωριστεί, αυτό γίνεται αποδεκτό - η σοφία λόγω του ότι έχει γνωρίσει είναι η γνώση της αποδοχής. Το αίσθημα... κ.λπ... η αντίληψη... οι δραστηριότητες... συνείδηση... το μάτι... κ.λπ... το γήρας και ο θάνατος έχουν γνωριστεί ως παροδικά, το γήρας και ο θάνατος έχουν γνωριστεί ως πόνος, το γήρας και ο θάνατος έχουν γνωριστεί ως μη-εαυτός. Ό,τι έχει γνωριστεί, αυτό γίνεται αποδεκτό - η σοφία λόγω του ότι έχει γνωρίσει είναι η γνώση της αποδοχής. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία λόγω του ότι έχει γνωρίσει είναι η γνώση της αποδοχής».

42. Ανάλυση της γνώσης της εμβάθυνσης

93. Πώς η σοφία λόγω της επαφής είναι η γνώση της διείσδυσης; Βιώνει την ύλη ως παροδική, βιώνει την ύλη ως πόνο, βιώνει την ύλη ως μη-εαυτό. Ό,τι βιώνει, σε αυτό διεισδύει - η σοφία λόγω της επαφής είναι η γνώση της διείσδυσης. Το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... το μάτι... κ.λπ... βιώνει το γήρας και τον θάνατο ως παροδικά, βιώνει ως πόνο, βιώνει ως μη-εαυτό. Ό,τι βιώνει, σε αυτό διεισδύει - η σοφία λόγω της επαφής είναι η γνώση της διείσδυσης. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία λόγω της επαφής είναι η γνώση της διείσδυσης».

Ανάλυση της γνώσης της εμβάθυνσης, τεσσαρακοστή δεύτερη.

43. Ανάλυση της γνώσης της μερικής διαμονής

94. Πώς η σοφία στη συγκέντρωση είναι η γνώση της μερικής διαμονής; Με τη λανθασμένη άποψη ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό της λανθασμένης άποψης ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Με την ορθή άποψη ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό της ορθής άποψης ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Με τον λανθασμένο λογισμό ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό του λανθασμένου λογισμού ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Με τον ορθό λογισμό ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό του ορθού λογισμού ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα... κ.λπ... με τη λανθασμένη απελευθέρωση ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό της λανθασμένης απελευθέρωσης ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Με την ορθή απελευθέρωση ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό της ορθής απελευθέρωσης ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Με τη θέληση ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό της θέλησης ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Με τον λογισμό ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό του λογισμού ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Με την αντίληψη ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα, με τον κατευνασμό της αντίληψης ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα.

Όταν η θέληση δεν έχει κατευνασθεί, και ο λογισμός δεν έχει κατευνασθεί, και η αντίληψη δεν έχει κατευνασθεί, με αυτό ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Όταν η θέληση έχει κατευνασθεί, και ο λογισμός δεν έχει κατευνασθεί, και η αντίληψη δεν έχει κατευνασθεί, με αυτό ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Όταν η θέληση έχει κατευνασθεί, και ο λογισμός έχει κατευνασθεί, και η αντίληψη δεν έχει κατευνασθεί, με αυτό ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Όταν η θέληση έχει κατευνασθεί, και ο λογισμός έχει κατευνασθεί, και η αντίληψη έχει κατευνασθεί, με αυτό ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Για την επίτευξη του μη επιτευχθέντος υπάρχει προσπάθεια, και όταν εκείνη η κατάσταση δεν έχει επιτευχθεί, με αυτό ως συνθήκη επίσης υπάρχει αίσθημα. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στη συγκέντρωση είναι η γνώση της μερικής διαμονής».

Ανάλυση της γνώσης της μερικής διαμονής, τεσσαρακοστή τρίτη.

44-49. Ανάλυση της γνώσης του κύκλου και του τέλους του κύκλου

95. Πώς η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης; Η σοφία λόγω της κυριαρχίας της απάρνησης εξέρχεται μέσω της αντίληψης από την ηδονική επιθυμία - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης. Η σοφία λόγω της κυριαρχίας του μη θυμού εξέρχεται μέσω της αντίληψης από τον θυμό - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης. Η σοφία λόγω της κυριαρχίας της αντίληψης του φωτός εξέρχεται μέσω της αντίληψης από τη νωθρότητα και την υπνηλία - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης. Η σοφία λόγω της κυριαρχίας του μη περισπασμού εξέρχεται μέσω της αντίληψης από την ανησυχία - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης. Η σοφία λόγω της κυριαρχίας της διάκρισης των φαινομένων εξέρχεται μέσω της αντίληψης από τη σκεπτικιστική αμφιβολία - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης. Η σοφία λόγω της κυριαρχίας της γνώσης εξέρχεται μέσω της αντίληψης από την άγνοια - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης. Η σοφία λόγω της κυριαρχίας της χαράς εξέρχεται μέσω της αντίληψης από τη δυσαρέσκεια - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης. Η σοφία λόγω της κυριαρχίας της πρώτης διαλογιστικής έκστασης εξέρχεται μέσω της αντίληψης από τα νοητικά εμπόδια - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης... κ.λπ... η σοφία λόγω της κυριαρχίας της οδού της Αξιότητας εξέρχεται μέσω της αντίληψης από όλες τις νοητικές μολύνσεις - η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία λόγω της κυριαρχίας είναι η γνώση για τη μεταλλαγή της αντίληψης».

96. Πώς η σοφία στην ποικιλομορφία είναι η γνώση της νοητικής μεταλλαγής; Η ηδονική επιθυμία είναι ποικιλομορφία, η απάρνηση είναι ενότητα. Σε αυτόν που κατευθύνει τη συνείδηση προς την ενότητα της απάρνησης, η συνείδηση εξέρχεται από την ηδονική επιθυμία - η σοφία στην ποικιλομορφία είναι η γνώση της νοητικής μεταλλαγής. Ο θυμός είναι ποικιλομορφία, ο μη θυμός είναι ενότητα. Σε αυτόν που κατευθύνει τη συνείδηση προς την ενότητα του μη θυμού, η συνείδηση εξέρχεται από τον θυμό - η σοφία στην ποικιλομορφία είναι η γνώση της νοητικής μεταλλαγής. Η νωθρότητα και η υπνηλία είναι ποικιλομορφία, η αντίληψη του φωτός είναι ενότητα. Σε αυτόν που κατευθύνει τη συνείδηση προς την ενότητα της αντίληψης του φωτός, η συνείδηση εξέρχεται από τη νωθρότητα και την υπνηλία - η σοφία στην ποικιλομορφία είναι η γνώση της νοητικής μεταλλαγής... κ.λπ... όλες οι νοητικές μολύνσεις είναι ποικιλομορφία, η οδός της Αξιότητας είναι ενότητα. Σε αυτόν που κατευθύνει τη συνείδηση προς την ενότητα της οδού της Αξιότητας, η συνείδηση εξέρχεται από όλες τις νοητικές μολύνσεις - η σοφία στην ποικιλομορφία είναι η γνώση της νοητικής μεταλλαγής. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην ποικιλομορφία είναι η γνώση της νοητικής μεταλλαγής».

97. Πώς η σοφία στον καθορισμό είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων της συνείδησης; Εγκαταλείποντας την ηδονική επιθυμία καθορίζει τη συνείδηση μέσω της απάρνησης - η σοφία στον καθορισμό είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων της συνείδησης. Εγκαταλείποντας τον θυμό καθορίζει τη συνείδηση μέσω του μη θυμού - η σοφία στον καθορισμό είναι η γνώση

για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων της συνείδησης. Εγκαταλείποντας τη νωθρότητα και την υπνηλία καθορίζει τη συνείδηση μέσω της αντίληψης του φωτός - η σοφία στον καθορισμό είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων της συνείδησης... κ.λπ... εγκαταλείποντας όλες τις νοητικές μολύνσεις καθορίζει τη συνείδηση μέσω της οδού της Αξιότητας - η σοφία στον καθορισμό είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων της συνείδησης. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στον καθορισμό είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων της συνείδησης».

98. Πώς η σοφία στην κενότητα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων; «Το μάτι είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό ή από μόνιμο ή από σταθερό ή από αιώνιο ή από μη υποκείμενο σε μεταβολή» - σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι, η γνώση εξέρχεται από την προσκόλληση στο μάτι - η σοφία στην κενότητα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων. «Το αυτί είναι κενό... κ.λπ... η μύτη είναι κενή... η γλώσσα είναι κενή... το σώμα είναι κενό... ο νους είναι κενός από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό ή από μόνιμο ή από σταθερό ή από αιώνιο ή από μη υποκείμενο σε μεταβολή» - σε αυτόν που γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι, η γνώση εξέρχεται από την προσκόλληση στον νου - η σοφία στην κενότητα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στην κενότητα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων».

99. Πώς η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων; Με την απάρνηση αποδεσμεύεται από την ηδονική επιθυμία - η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων. Με τον μη θυμό αποδεσμεύεται από τον θυμό - η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων. Με την αντίληψη του φωτός αποδεσμεύεται από τη νωθρότητα και την υπνηλία - η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων. Με τον μη περισπασμό αποδεσμεύεται από την ανησυχία - η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων. Με τον καθορισμό των φαινομένων αποδεσμεύεται από τη σκεπτικιστική αμφιβολία - η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων... κ.λπ... με την οδό της Αξιότητας αποδεσμεύεται από όλες τις νοητικές μολύνσεις - η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην αποδέσμευση είναι η γνώση για την απολύτρωση που είναι το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων».

100. Πώς η σοφία σχετικά με το αληθές νόημα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων μέσω των αληθειών; Κατανοώντας πλήρως το νόημα της καταπίεσης του υπαρξιακού πόνου, το νόημα του συνθηκοκρατημένου, το νόημα της φλόγωσης, το νόημα της μεταβολής, εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - η σοφία σχετικά με το αληθές νόημα είναι η γνώση για το τέλος

του κύκλου των επαναγεννήσεων μέσω των αληθειών. Εγκαταλείποντας το νόημα της συσώρευσης της προέλευσης, το νόημα της πηγής, το νόημα του δεσμού, το νόημα του εμποδίου, εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - η σοφία σχετικά με το αληθές νόημα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων μέσω των αληθειών. Πραγματοποιώντας το νόημα της διαφυγής της παύσης, το νόημα της απομόνωσης, το νόημα του μη συνθηκοκρατημένου, το νόημα του θάνατου, εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - η σοφία σχετικά με το αληθές νόημα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων μέσω των αληθειών. Αναπτύσσοντας το νόημα της εξόδου της οδού, το νόημα της αιτίας, το νόημα της ενόρασης, το νόημα της κυριαρχίας, εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - η σοφία σχετικά με το αληθές νόημα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων μέσω των αληθειών.

Μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης, μεταλλαγή της γνώσης, μεταλλαγή της απολύτρωσης, μεταλλαγή της αλήθειας. Αντιλαμβανόμενος εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή της αντίληψης. Σκεπτόμενος εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - νοητική μεταλλαγή. Συνειδητοποιώντας εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή της συνείδησης. Κάνοντας γνώση εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή της γνώσης. Αφήνοντας εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή της απολύτρωσης. Εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων σχετικά με το αληθές νόημα - μεταλλαγή της αλήθειας.

Όπου υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, εκεί υπάρχει νοητική μεταλλαγή. Όπου υπάρχει νοητική μεταλλαγή, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης και νοητική μεταλλαγή, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της συνείδησης. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της συνείδησης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης και νοητική μεταλλαγή. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή και μεταλλαγή της συνείδησης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της γνώσης. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της γνώσης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή και μεταλλαγή της συνείδησης. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης και μεταλλαγή της γνώσης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της απολύτρωσης. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της απολύτρωσης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης και μεταλλαγή της γνώσης. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης, μεταλλαγή της γνώσης και μεταλλαγή της απολύτρωσης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αλήθειας. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της αλήθειας, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης, μεταλλαγή της γνώσης και μεταλλαγή της απολύτρωσης. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία σχετικά με το αληθές νόημα είναι η γνώση για το τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων μέσω των αληθειών».

Ανάλυση της γνώσης του κύκλου και του τέλους του κύκλου, τεσσαρακοστή ένατη.

50. Ανάλυση της γνώσης διαφόρων ειδών υπερφυσικής δύναμης

101. Πώς η σοφία στην επιτυχία μέσω της δύναμης του καθορισμού του σώματος και της συνείδησης μαζί, καθώς και της αντίληψης ευτυχίας και της αντίληψης ελαφρότητας, είναι η γνώση διαφόρων ειδών υπερφυσικής δύναμης; Εδώ ένας

μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλευτικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας και βουλευτικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου και βουλευτικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αυτός σε αυτές τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης αναπτύσσει πλήρως τη συνείδηση, τη δαμάζει, την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη. Αυτός, αφού αναπτύξει πλήρως τη συνείδηση σε αυτές τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, αφού τη δαμάσει, αφού την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη, εναρμονίζει το σώμα με τη συνείδηση και τη συνείδηση με το σώμα, μεταθέτει τη συνείδηση μέσω της δύναμης του σώματος, μεταθέτει το σώμα μέσω της δύναμης της συνείδησης, καθορίζει τη συνείδηση μέσω της δύναμης του σώματος, καθορίζει το σώμα μέσω της δύναμης της συνείδησης· αφού μεταθέσει τη συνείδηση μέσω της δύναμης του σώματος, αφού μεταθέσει το σώμα μέσω της δύναμης της συνείδησης, αφού καθορίσει τη συνείδηση μέσω της δύναμης του σώματος, αφού καθορίσει το σώμα μέσω της δύναμης της συνείδησης, έχοντας εισέλθει στο σώμα με αντίληψη ευτυχίας και αντίληψη ελαφρότητας, διαμένει. Αυτός με τη συνείδηση έτσι αναπτυγμένη, αγνή και λαμπερή, κατευθύνει και στρέφει τη συνείδηση προς τη γνώση διαφόρων ειδών υπερφυσικής δύναμης. Αυτός βιώνει πολλά είδη υπερφυσικής δύναμης.

102. Ενώ είναι ένας γίνεται πολλοί, ενώ είναι πολλοί γίνεται ένας· να εμφανίζεται και να εξαφανίζεται· περνά χωρίς εμπόδιο μέσα από τοίχους, μέσα από περιφράξεις, μέσα από βουνά, όπως μέσα από τον αέρα· βυθίζεται και αναδύεται μέσα στη γη όπως στο νερό· περπατά πάνω στο νερό χωρίς να βυθίζεται όπως στη γη· ταξιδεύει στον αέρα με διασταυρωμένα πόδια όπως ένα φτερωτό πουλί· ακόμη και τη σελήνη και τον ήλιο, τόσο ισχυρούς και τόσο δυνατούς, τους αγγίζει και τους χαϊδεύει με το χέρι του· ασκεί κυριαρχία με το σώμα του μέχρι και τον κόσμο του Βράχμα. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην επιτυχία μέσω της δύναμης του καθορισμού του σώματος και της συνείδησης μαζί, καθώς και της αντίληψης ευτυχίας και της αντίληψης ελαφρότητας, είναι η γνώση διαφόρων ειδών υπερφυσικής δύναμης».

Ανάλυση της γνώσης διαφόρων ειδών υπερφυσικής δύναμης, πεντηκοστή.

51. Ανάλυση της γνώσης του εξαγνισμού του στοιχείου του αυτιού

103. Πώς η σοφία στη διέσδυση των σημαδιών των ήχων της ποικιλομορφίας και της ενότητας μέσω της δύναμης της διάχυσης του λογισμού είναι η γνώση του εξαγνισμού του στοιχείου του αυτιού; Εδώ ένας μοναχός αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλευτικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αυτός σε αυτές τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης αναπτύσσει πλήρως τη συνείδηση, τη δαμάζει, την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη. Αυτός, αφού αναπτύξει πλήρως τη συνείδηση σε αυτές τις

τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, αφού τη δαμάσει, αφού την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων που είναι μακριά, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων που είναι κοντά, προσέχει το σημάδι του ήχου των χονδροειδών ήχων, προσέχει το σημάδι του ήχου των λεπτοφυών ήχων, προσέχει το σημάδι του ήχου των εξαιρετικά λείων ήχων, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στην ανατολική κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στη δυτική κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στη βόρεια κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στη νότια κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στην ανατολική ενδιάμεση κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στη δυτική ενδιάμεση κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στη βόρεια ενδιάμεση κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στη νότια ενδιάμεση κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στην κάτω κατεύθυνση, προσέχει το σημάδι του ήχου των ήχων στην άνω κατεύθυνση. Αυτός με τη συνείδηση έτσι αναπτυγμένη, αγνή και λαμπερή, κατευθύνει και στρέφει τη συνείδηση προς τη γνώση του εξαγνισμού του στοιχείου του αυτιού. Αυτός, με το στοιχείο της θείας ακοής, εξαγνισμένο, που υπερβαίνει το ανθρώπινο, ακούει και τα δύο είδη ήχων - θείους και ανθρώπινους, είτε είναι μακριά είτε κοντά. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στη διείσδυση των σημαδιών των ήχων της ποικιλομορφίας και της ενότητας μέσω της δύναμης της διάχυσης του λογισμού είναι η γνώση του εξαγνισμού του στοιχείου του αυτιού».

Ανάλυση της γνώσης του εξαγνισμού του στοιχείου του αυτιού, πεντηκοστή πρώτη.

52. Ανάλυση της γνώσης των νοητικών καταστάσεων των άλλων

104. Πώς η σοφία στη διείσδυση της συμπεριφοράς της συνείδησης της ποικιλομορφίας και της ενότητας μέσω της δύναμης της διάχυσης των τριών συνειδήσεων, μέσω της ευαίσθητης ύλης των ικανοτήτων, είναι η γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων; Εδώ ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αυτός σε αυτές τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης αναπτύσσει πλήρως τη συνείδηση, τη δαμάζει, την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη. Αυτός, αφού αναπτύξει πλήρως τη συνείδηση σε αυτές τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, αφού τη δαμάσει, αφού την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη, κατανοεί έτσι - «αυτή η ύλη έχει εγερθεί από την ικανότητα ευαρέσκειας, αυτή η ύλη έχει εγερθεί από την ικανότητα δυσαρέσκειας, αυτή η ύλη έχει εγερθεί από την ικανότητα αταραξίας». Αυτός με τη συνείδηση έτσι αναπτυγμένη, αγνή και λαμπερή, κατευθύνει και στρέφει τη συνείδηση προς τη γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων. Αυτός κατανοεί τον νου άλλων όντων, άλλων ατόμων, περιλαμβάνοντας τον νου τους με τον δικό του νου - κατανοεί τον νου με πάθος ως «νους με πάθος», ή κατανοεί τον νου χωρίς πάθος ως «νους χωρίς πάθος», τον νου με μίσος... κ.λπ... τον νου χωρίς μίσος... τον νου με αυταπάτη... τον νου χωρίς αυταπάτη... τον συσταλμένο νου... τον διασπασμένο νου... τον εξυψωμένο νου... τον μη εξυψωμένο νου... τον υπερβατικό νου... τον μη υπερβατικό νου... τον αυτοσυγκεντρωμένο νου... τον μη

αυτοσυγκεντρωμένο νου... τον απελευθερωμένο νου... ή κατανοεί τον μη απελευθερωμένο νου ως «μη απελευθερωμένος νους». Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στη διείσδυση της συμπεριφοράς της συνείδησης της ποικιλομορφίας και της ενότητας μέσω της δύναμης της διάχυσης των τριών συνειδήσεων, μέσω της ευαίσθητης ύλης των ικανοτήτων, είναι η γνώση των νοητικών καταστάσεων των άλλων».

Ανάλυση της γνώσης των νοητικών καταστάσεων των άλλων, πεντηκοστή δεύτερη.

53. Ανάλυση της γνώσης της ανάμνησης προηγούμενων ζωών

105. Πώς η σοφία στη διείσδυση των φαινομένων που εξελίσσονται από συνθήκες μέσω της δύναμης της διάχυσης της πράξης της ποικιλομορφίας και της ενότητας είναι η γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών; Εδώ ένας μοναχός αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης... κ.λπ... αφού την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη, κατανοεί έτσι - «όταν αυτό υπάρχει, τούτο υπάρχει· από την έγερση αυτού τούτο εγείρεται, δηλαδή - με την άγνοια ως συνθήκη υπάρχουν δραστηριότητες, με τις δραστηριότητες ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα, με τη νοητικότητα και υλικότητα ως συνθήκη υπάρχουν οι έξι αισθητήριες βάσεις, με τις έξι αισθητήριες βάσεις ως συνθήκη υπάρχει επαφή, με την επαφή ως συνθήκη υπάρχει αίσθημα, με το αίσθημα ως συνθήκη υπάρχει επιθυμία, με την επιθυμία ως συνθήκη υπάρχει προσκόλληση, με την προσκόλληση ως συνθήκη υπάρχει γίνεσθαι, με το γίνεσθαι ως συνθήκη υπάρχει γέννηση, με τη γέννηση ως συνθήκη προκύπτουν γήρας και θάνατος, λύπη, θρήνος, πόνος, δυσaréσκεια και άγχος· έτσι υπάρχει η προέλευση αυτού του ολόκληρου συνόλου του υπαρξιακού πόνου».

Αυτός με τη συνείδηση έτσι αναπτυγμένη, αγνή και λαμπερή, κατευθύνει και στρέφει τη συνείδηση προς τη γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών. Θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις, δηλαδή: μία γέννηση, δύο γεννήσεις, τρεις γεννήσεις, τέσσερις γεννήσεις, πέντε γεννήσεις, δέκα γεννήσεις, είκοσι γεννήσεις, τριάντα γεννήσεις, σαράντα γεννήσεις, πενήντα γεννήσεις, εκατό γεννήσεις, χίλιες γεννήσεις, εκατό χιλιάδες γεννήσεις, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους διαστολής του σύμπαντος, πολλούς κοσμικούς κύκλους συστολής και διαστολής του σύμπαντος - «εκεί ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εκεί· εκεί επίσης ήμουν, με τέτοιο όνομα, με τέτοιο σόι, με τέτοια εμφάνιση, με τέτοια τροφή, βιώνοντας τέτοιες χαρές και λύπες, με τέτοια διάρκεια ζωής, και πεθαίνοντας από εκεί, γεννήθηκα εδώ». Έτσι θυμάται πολλές προηγούμενες υπάρξεις με τις λεπτομέρειες και τα χαρακτηριστικά τους. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η σοφία στη διείσδυση των φαινομένων που εξελίσσονται από συνθήκες μέσω της δύναμης της διάχυσης της πράξης της ποικιλομορφίας και της ενότητας είναι η γνώση της ανάμνησης προηγούμενων ζωών».

Ανάλυση της γνώσης της ανάμνησης προηγούμενων ζωών, πεντηκοστή τρίτη.

54. Ανάλυση της γνώσης του θείου οφθαλμού

106. Πώς η σοφία στην όραση των σημαδιών της ποικιλόμορφης και ενιαίας ύλης μέσω του φωτός είναι η γνώση του θείου οφθαλμού; Εδώ ένας μοναχός αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω θέλησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας, αυτοσυγκέντρωση λόγω ενεργητικότητας... κ.λπ... αυτοσυγκέντρωση λόγω ανεπτυγμένου νου... κ.λπ... αναπτύσσει τη βάση πνευματικής δύναμης που διακατέχεται από αυτοσυγκέντρωση λόγω διερεύνησης και βουλητικής δραστηριότητας μέσω επίμονης προσπάθειας. Αυτός σε αυτές τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης αναπτύσσει πλήρως τη συνείδηση, τη δαμάζει, την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη. Αυτός, αφού αναπτύξει πλήρως τη συνείδηση σε αυτές τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, αφού τη δαμάσει, αφού την κάνει εύπλαστη και εύχρηστη, προσέχει την αντίληψη του φωτός, καθορίζει την αντίληψη της ημέρας - «όπως η μέρα έτσι και η νύχτα, όπως η νύχτα έτσι και η μέρα». Έτσι με ανοιχτό νου, χωρίς εμπόδια, αναπτύσσει λαμπρή συνείδηση. Αυτός με τη συνείδηση έτσι αναπτυγμένη, αγνή και λαμπερή, κατευθύνει και στρέφει τη συνείδηση προς τη γνώση του θανάτου και της επαναγέννησης των όντων. Με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους - «Αυτά τα αξιοσέβαστα όντα, βεβαίως, διακατέχονται από κακή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από κακή νοητική συμπεριφορά, συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν λανθασμένες απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε λανθασμένες απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον κόσμο της αθλιότητας, στον κακότυχο κόσμο, στον κόσμο του ξεπεσμού, στην κόλαση. Ενώ αυτά τα αξιοσέβαστα όντα διακατέχονται από καλή σωματική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή λεκτική συμπεριφορά, διακατέχονται από καλή νοητική συμπεριφορά, δεν συκοφαντούν τους ευγενείς, έχουν ορθές απόψεις, αναλαμβάνουν πράξεις βασισμένες σε ορθές απόψεις· αυτοί, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο, έχουν γεννηθεί στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο». Έτσι με τον θείο οφθαλμό, καθαρό, που υπερβαίνει τον ανθρώπινο, βλέπει τα όντα να πεθαίνουν και να ξαναγεννιούνται, κατώτερα και ανώτερα, όμορφα και άσχημα, σε καλούς και κακούς προορισμούς· κατανοεί τα όντα που επαναγεννιούνται σύμφωνα με τις πράξεις τους. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην όραση των σημαδιών της ποικιλόμορφης και ενιαίας ύλης μέσω του φωτός είναι η γνώση του θείου οφθαλμού».

Ανάλυση της γνώσης του θείου οφθαλμού, πεντηκοστή τέταρτη.

55. Ανάλυση της γνώσης της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών

107. Πώς η σοφία στην κυριαρχία των τριών ικανοτήτων με εξήντα τέσσερις τρόπους είναι η γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών; Ποιων τριών ικανοτήτων; Της ικανότητας του «θα γνωρίσω το άγνωστο», της ικανότητας της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, της ικανότητας του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης.

Η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» πηγάζει σε πόσες καταστάσεις, η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πηγάζει σε πόσες καταστάσεις, η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πηγάζει σε πόσες καταστάσεις; Η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» πηγάζει σε μία κατάσταση - την οδό της εισόδου στο ρεύμα. Η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πηγάζει σε έξι καταστάσεις - τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, την οδό της άπαξ επιστροφής, τον καρπό της άπαξ επιστροφής, την οδό της μη-επιστροφής, τον καρπό της μη-επιστροφής, την οδό της Αξιότητας. Η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πηγάζει σε μία κατάσταση - τον καρπό της Αξιότητας.

Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, για την ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο», η ικανότητα της πίστης είναι συνοδεία αποφασιστικότητας, η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι συνοδεία διαρκούς προσπάθειας, η ικανότητα της μνήμης είναι συνοδεία εδραίωσης, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης είναι συνοδεία μη περισπασμού, η ικανότητα της σοφίας είναι συνοδεία ενόρασης, η νοητική ικανότητα είναι συνοδεία συνειδητοποίησης, η ικανότητα ευαρέσκειας είναι συνοδεία διαπότισης, η ζωτική ικανότητα είναι συνοδεία κυριαρχίας της συνεχούς ροής. Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται, εκτός από την υλικότητα προερχόμενη από τη συνείδηση, είναι όλες καλές, είναι όλες χωρίς νοητικές διαφθορές, είναι όλες οδηγούσες στην απελευθέρωση, είναι όλες οδηγούσες στη μη-συσσώρευση, είναι όλες υπερκόσμιες, είναι όλες με αντικείμενο το Νιμπάνα. Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, για την ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο», αυτές οι οκτώ ικανότητες είναι συνοδεία συγγεννημένου, είναι συνοδεία αμοιβαιότητας, είναι συνοδεία υποστήριξης, είναι συνοδεία σχετιζόμενου, είναι συνοδευόμενες, είναι συγγενημένες, είναι συνδεδεμένες, είναι σχετιζόμενες. Αυτές ακριβώς είναι και οι τρόποι και οι συνοδείες αυτής.

Τη στιγμή του καρπού της εισόδου στο ρεύμα, για την ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα της πίστης είναι συνοδεία αποφασιστικότητας, η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι συνοδεία διαρκούς προσπάθειας, η ικανότητα της μνήμης είναι συνοδεία εδραίωσης, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης είναι συνοδεία μη περισπασμού, η ικανότητα της σοφίας είναι συνοδεία ενόρασης, η νοητική ικανότητα είναι συνοδεία συνειδητοποίησης, η ικανότητα ευαρέσκειας είναι συνοδεία διαπότισης, η ζωτική ικανότητα είναι συνοδεία κυριαρχίας της συνεχούς ροής. Τη στιγμή του καρπού της εισόδου στο ρεύμα, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται είναι όλες απροσδιόριστες, εκτός από την υλικότητα προερχόμενη από τη συνείδηση είναι όλες χωρίς νοητικές διαφθορές, είναι όλες υπερκόσμιες, είναι όλες με αντικείμενο το Νιμπάνα. Τη στιγμή του καρπού της εισόδου στο ρεύμα, για την ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, αυτές οι οκτώ ικανότητες είναι συνοδεία συγγεννημένου, είναι συνοδεία αμοιβαιότητας, είναι συνοδεία υποστήριξης, είναι συνοδεία σχετιζόμενου, είναι συνοδευόμενες, είναι συγγενημένες, είναι συνδεδεμένες, είναι σχετιζόμενες. Αυτές ακριβώς είναι και οι τρόποι και οι συνοδείες αυτής.

Τη στιγμή της οδού της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... Τη στιγμή του καρπού της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... Τη στιγμή της οδού της μη-επιστροφής... κ.λπ... Τη στιγμή του καρπού της μη-επιστροφής... κ.λπ... Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας, για την

ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα της πίστης είναι συνοδεία αποφασιστικότητας... κ.λπ... η ζωτική ικανότητα είναι συνοδεία κυριαρχίας της συνεχούς ροής. Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται, εκτός από την υλικότητα προερχόμενη από τη συνείδηση, είναι όλες καλές, είναι όλες χωρίς νοητικές διαφθορές, είναι όλες οδηγούσες στην απελευθέρωση, είναι όλες οδηγούσες στη μη-συσσώρευση, είναι όλες υπερκόσμιες, είναι όλες με αντικείμενο το Νιμπάνα. Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας, για την ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, αυτές οι οκτώ ικανότητες είναι συνοδεία συγγενημένου, είναι συνοδεία αμοιβαιότητας, είναι συνοδεία υποστήριξης, είναι συνοδεία σχετιζόμενου, είναι συνοδευόμενες, είναι συγγενημένες, είναι συνδεδεμένες, είναι σχετιζόμενες. Αυτές ακριβώς είναι και οι τρόποι και οι συνοδείες αυτής.

Τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας, για την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα της πίστης είναι συνοδεία αποφασιστικότητας, η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι συνοδεία διαρκούς προσπάθειας, η ικανότητα της μνήμης είναι συνοδεία εδραίωσης, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης είναι συνοδεία μη περισπασμού, η ικανότητα της σοφίας είναι συνοδεία ενόρασης, η νοητική ικανότητα είναι συνοδεία συνειδητοποίησης, η ικανότητα ευαρέσκειας είναι συνοδεία διαπότισης, η ζωτική ικανότητα είναι συνοδεία κυριαρχίας της συνεχούς ροής. Τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται είναι όλες απροσδιόριστες, εκτός από την υλικότητα προερχόμενη από τη συνείδηση είναι όλες χωρίς νοητικές διαφθορές, είναι όλες υπερκόσμιες, είναι όλες με αντικείμενο το Νιμπάνα. Τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας, για την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, αυτές οι οκτώ ικανότητες είναι συνοδεία συγγενημένου, είναι συνοδεία αμοιβαιότητας, είναι συνοδεία υποστήριξης, είναι συνοδεία σχετιζόμενου, είναι συνοδευόμενες, είναι συγγενημένες, είναι συνδεδεμένες, είναι σχετιζόμενες. Αυτές ακριβώς είναι και οι τρόποι και οι συνοδείες αυτής. Έτσι αυτές οι οκτώ οκτάδες είναι εξήντα τέσσερις.

«Νοητικές διαφθορές»: ποιες είναι αυτές οι νοητικές διαφθορές; Νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Πού εξαλείφονται αυτές οι νοητικές διαφθορές; Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η νοητική διαφθορά της φιληδονίας που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται, η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται, η νοητική διαφθορά της άγνοιας που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της άπαξ επιστροφής η χονδροειδής νοητική διαφθορά της φιληδονίας εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της μη-επιστροφής η νοητική διαφθορά της φιληδονίας εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της Αξιότητας η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται χωρίς

υπόλοιπο. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία στην κυριαρχία των τριών ικανοτήτων με εξήντα τέσσερις τρόπους είναι η γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών».

Ανάλυση της γνώσης της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών, πεντηκοστή πέμπτη.

56-63. Ανάλυση της δυνάδας της τετράδας της γνώσης της αλήθειας

108. Πώς η σοφία σχετικά με το νόημα της πλήρους κατανόησης είναι η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, η σοφία στο νόημα της εγκατάλειψης είναι η γνώση σχετικά με την προέλευση, η σοφία για το νόημα της πραγμάτωσης είναι η γνώση για την παύση, η σοφία στον σκοπό της ανάπτυξης είναι η γνώση της οδού; Ο υπαρξιακός πόνος έχει το νόημα της καταπίεσης, το νόημα του συνθηκοκρατημένου, το νόημα της φλόγωσης, το νόημα της μεταβολής, το νόημα του πλήρως κατανοητού· η προέλευση έχει το νόημα της συσσώρευσης, το νόημα της πηγής, το νόημα της δέσμευσης, το νόημα του εμποδίου, το νόημα της εγκατάλειψης· η παύση έχει το νόημα της διαφυγής, το νόημα της αποστασιοποίησης, το νόημα του μη συνθηκοκρατημένου, το νόημα του αθάνατου, το νόημα της πραγμάτωσης· η οδός έχει το νόημα της εξόδου, το νόημα της αιτίας, το νόημα της ενόρασης, το νόημα της κυριαρχίας, το νόημα της ανάπτυξης. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «Η σοφία σχετικά με το νόημα της πλήρους κατανόησης είναι η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, η σοφία στο νόημα της εγκατάλειψης είναι η γνώση σχετικά με την προέλευση, η σοφία για το νόημα της πραγμάτωσης είναι η γνώση για την παύση, η σοφία στον σκοπό της ανάπτυξης είναι η γνώση της οδού».

109. Πώς είναι η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο, η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου; Η γνώση του κατόχου της οδού για τον υπαρξιακό πόνο είναι αυτή η γνώση, για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου είναι αυτή η γνώση, για την παύση του υπαρξιακού πόνου είναι αυτή η γνώση, για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου είναι αυτή η γνώση.

Εκεί ποια είναι η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο; Σχετικά με τον υπαρξιακό πόνο, η σοφία που εγείρεται, η κατανόηση, η διερεύνηση, η εκτεταμένη διερεύνηση, η διερεύνηση των φαινομένων, η παρατήρηση, η επισήμανση, η επανεξέταση, η σύνθεση, η επιδεξιότητα, η λεπτότητα, η διάκριση, ο στοχασμός, η εξέταση, η ευρεία κατανόηση, η νοημοσύνη, η καθοδήγηση, η διόραση, η ενσυνειδητότητα, το βούκεντρο, η σοφία, η ικανότητα της σοφίας, η δύναμη της σοφίας, το μαχαίρι της σοφίας, το ανάκτορο της σοφίας, το φως της σοφίας, η λάμψη της σοφίας, η λαμπάδα της σοφίας, το κόσμημα της σοφίας, η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται γνώση για τον υπαρξιακό πόνο. Σχετικά με την προέλευση του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... σχετικά με την παύση του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... σχετικά με την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, η σοφία που εγείρεται, η κατανόηση... κ.λπ... η μη αυταπάτη, η διερεύνηση των φαινομένων, η ορθή άποψη - αυτή ονομάζεται γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η γνώση για

τον υπαρξιακό πόνο, η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου, η γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου».

Ανάλυση της δυάδας της τετράδας της γνώσης της αλήθειας, εξηκοστή τρίτη.

64-67. Ανάλυση της γνώσης της αγνής αναλυτικής γνώσης

110. Πώς η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας; Η γνώση στα νοήματα είναι η αναλυτική γνώση του νοήματος, η γνώση στα φαινόμενα είναι η αναλυτική γνώση των φαινομένων, η γνώση στις γλώσσες είναι η αναλυτική γνώση της γλώσσας, η γνώση στις οξυδέρκειες είναι η αναλυτική γνώση της οξυδέρκειας. Η σοφία στην ποικιλομορφία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στην ποικιλομορφία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στην ποικιλομορφία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στην ποικιλομορφία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας, η σοφία στον προσδιορισμό του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στον προσδιορισμό των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στον προσδιορισμό της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στον προσδιορισμό της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας.

Η σοφία στην ορθή θέαση του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στην ορθή θέαση των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στην ορθή θέαση της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στην ορθή θέαση της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας. Η σοφία στην εντατική θέαση του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στην εντατική θέαση των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στην εντατική θέαση της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στην εντατική θέαση της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας.

Η σοφία στη διάκριση του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στη διάκριση των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στη διάκριση της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στη διάκριση της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας. Η σοφία στην παραγωγή του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στην παραγωγή των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στην παραγωγή της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στην παραγωγή της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας.

Η σοφία στον φωτισμό του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στον φωτισμό των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στον φωτισμό της γλώσσας είναι η γνώση της

αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στον φωτισμό της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας. Η σοφία στην ακτινοβολία του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στην ακτινοβολία των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στην ακτινοβολία της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στην ακτινοβολία της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας. Η σοφία στη φανέρωση του νοήματος είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η σοφία στη φανέρωση των φαινομένων είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η σοφία στη φανέρωση της γλώσσας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η σοφία στη φανέρωση της οξυδέρκειας είναι η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας. Αυτό με την έννοια του γνωστού είναι γνώση, με την έννοια της κατανόησης είναι σοφία. Γι' αυτό λέγεται - «η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων, η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας, η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας».

Ανάλυση της γνώσης της αγνής αναλυτικής γνώσης, εξηκοστή εβδομή.

68. Ανάλυση της γνώσης της ωριμότητας των ικανοτήτων των άλλων

111. Ποια είναι η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με την ανωτερότητα και κατωτερότητα των ικανοτήτων; Εδώ ο Τατχάγκατα βλέπει τα όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που βλέπουν τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν βλέπουν τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο.

Με λίγη σκόνη στα μάτια και με πολλή σκόνη στα μάτια: ένα άτομο με πίστη έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα άπιστο άτομο έχει πολλή σκόνη στα μάτια. Ένα άτομο που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα οκνηρό άτομο έχει πολλή σκόνη στα μάτια. Ένα μνήμον άτομο έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα επιλήσμον άτομο έχει πολλή σκόνη στα μάτια. Ένα αυτοσυγκεντρωμένο άτομο έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα μη αυτοσυγκεντρωμένο άτομο έχει πολλή σκόνη στα μάτια. Ένα σοφό άτομο έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα άτομο που στερείται σοφίας έχει πολλή σκόνη στα μάτια.

Με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες: ένα άτομο με πίστη έχει οξείες ικανότητες, ένα άπιστο άτομο έχει αμβλείες ικανότητες. Ένα άτομο που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα έχει οξείες ικανότητες, ένα οκνηρό άτομο έχει αμβλείες ικανότητες. Ένα μνήμον άτομο έχει οξείες ικανότητες, ένα επιλήσμον άτομο έχει αμβλείες ικανότητες. Ένα αυτοσυγκεντρωμένο άτομο έχει οξείες ικανότητες, ένα μη αυτοσυγκεντρωμένο άτομο έχει αμβλείες ικανότητες. Ένα σοφό άτομο έχει οξείες ικανότητες, ένα άτομο που στερείται σοφίας έχει αμβλείες ικανότητες.

Με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες: ένα άτομο με πίστη έχει καλές ιδιότητες, ένα άπιστο άτομο έχει κακές ιδιότητες. Ένα άτομο που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα έχει καλές ιδιότητες, ένα οκνηρό άτομο έχει κακές ιδιότητες. Ένα μνήμον άτομο έχει καλές ιδιότητες, ένα επιλήσμον άτομο έχει κακές ιδιότητες. Ένα

αυτοσυγκεντρωμένο άτομο έχει καλές ιδιότητες, ένα μη αυτοσυγκεντρωμένο άτομο έχει κακές ιδιότητες. Ένα σοφό άτομο έχει καλές ιδιότητες, ένα άτομο που στερείται σοφίας έχει κακές ιδιότητες.

Εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα: ένα άτομο με πίστη είναι εύκολα διδασκόμενο, ένα άπιστο άτομο είναι δύσκολα διδασκόμενο. Ένα άτομο που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα είναι εύκολα διδασκόμενο, ένα οκνηρό άτομο είναι δύσκολα διδασκόμενο. Ένα μνήμον άτομο είναι εύκολα διδασκόμενο, ένα επιλήσμον άτομο είναι δύσκολα διδασκόμενο. Ένα αυτοσυγκεντρωμένο άτομο είναι εύκολα διδασκόμενο, ένα μη αυτοσυγκεντρωμένο άτομο είναι δύσκολα διδασκόμενο. Ένα σοφό άτομο είναι εύκολα διδασκόμενο, ένα άτομο που στερείται σοφίας είναι δύσκολα διδασκόμενο.

Μερικά που βλέπουν τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν βλέπουν τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο: ένα άτομο με πίστη βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, ένα άπιστο άτομο δεν βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Ένα άτομο που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, ένα οκνηρό άτομο δεν βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Ένα μνήμον άτομο βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, ένα επιλήσμον άτομο δεν βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Ένα αυτοσυγκεντρωμένο άτομο βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, ένα μη αυτοσυγκεντρωμένο άτομο δεν βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Ένα σοφό άτομο βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, ένα άτομο που στερείται σοφίας δεν βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο.

112. «Κόσμος» σημαίνει - ο κόσμος των συναθροισμάτων, ο κόσμος των στοιχείων, ο κόσμος των αισθητήριων βάσεων, ο κόσμος της αποτυχημένης ύπαρξης, ο κόσμος της αποτυχημένης συνεχούς ύπαρξης, ο κόσμος της επιτυχημένης ύπαρξης, ο κόσμος της επιτυχημένης συνεχούς ύπαρξης.

Ένας κόσμος - όλα τα όντα υφίστανται με την τροφή. Δύο κόσμοι - η νοητικότητα και η υλικότητα. Τρεις κόσμοι - τα τρία αισθήματα. Τέσσερις κόσμοι - οι τέσσερις τροφές. Πέντε κόσμοι - τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Έξι κόσμοι - οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις. Επτά κόσμοι - οι επτά σταθμοί συνείδησης. Οκτώ κόσμοι - οι οκτώ κοσμικές αντιξοότητες. Εννέα κόσμοι - οι εννέα κατοικίες των όντων. Δέκα κόσμοι - οι δέκα αισθητήριες βάσεις. Δώδεκα κόσμοι - οι δώδεκα αισθητήριες βάσεις. Δεκαοκτώ κόσμοι - τα δεκαοκτώ στοιχεία.

«Σφάλμα» σημαίνει όλες οι νοητικές μολύνσεις είναι σφάλμα, όλες οι κακές συμπεριφορές είναι σφάλμα, όλες οι νοητικές διαμορφώσεις είναι σφάλμα, όλες οι πράξεις που οδηγούν στην ύπαρξη είναι σφάλμα. Έτσι σε αυτόν τον κόσμο και σε αυτό το σφάλμα έντονη αντίληψη φόβου είναι εδραιωμένη, όπως απέναντι σε έναν φονιά με υψωμένο ξίφος. Με αυτούς τους πενήντα τρόπους αυτές τις πέντε πνευματικές ικανότητες γνωρίζει, βλέπει, γνωρίζει πλήρως, διεισδύει - αυτή είναι η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με την ανωτερότητα και κατωτερότητα των ικανοτήτων.

Ανάλυση της γνώσης της ωριμότητας των ικανοτήτων των άλλων, εξηκοστή όγδοη.

69. Ανάλυση της γνώσης της κλίσης και της υπολανθάνουσας τάσης

113. Ποια είναι η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τις κλίσεις και τις υπολανθάνουσες τάσεις των όντων; Εδώ ο Τατχάγκατα γνωρίζει την κλίση των όντων, γνωρίζει τις υπολανθάνουσες τάσεις, γνωρίζει την ιδιοσυγκρασία, γνωρίζει τη διάθεση, κατανοεί τα όντα που είναι ικανά και ανίκανα. Ποια είναι η κλίση των όντων; Ή «ο κόσμος είναι αιώνιος», ή «ο κόσμος είναι μη-αιώνιος», ή «ο κόσμος είναι πεπερασμένος», ή «ο κόσμος είναι άπειρος», ή «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα», ή «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο», ή «ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά τον θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά τον θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά τον θάνατο», ή «ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά τον θάνατο». Έτσι τα όντα είτε βασίζονται στην άποψη για την ύπαρξη είτε βασίζονται στην άποψη για την ανυπαρξία.

Ή επίσης, μη προσεγγίζοντας αυτά τα δύο άκρα, η συμφωνούσα αποδοχή στα φαινόμενα που έχουν γεννηθεί εξαρτώμενα από τη συγκεκριμένη συνθηκοκρατία έχει επιτευχθεί, ή η γνώση όπως πραγματικά είναι. Ενώ κάποιος επιδίδεται στην ηδονή, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική την ηδονή, έχει κλίση προς την ηδονή, είναι αφοσιωμένο στην ηδονή». Ενώ κάποιος επιδίδεται στην ηδονή, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική την απάρνηση, έχει κλίση προς την απάρνηση, είναι αφοσιωμένο στην απάρνηση». Ενώ κάποιος επιδίδεται στην απάρνηση, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική την ηδονή, έχει κλίση προς την ηδονή, είναι αφοσιωμένο στην ηδονή». Ενώ κάποιος επιδίδεται στην απάρνηση, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική την απάρνηση, έχει κλίση προς την απάρνηση, είναι αφοσιωμένο στην απάρνηση». Ενώ κάποιος επιδίδεται στην απάρνηση, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική την ηδονή, έχει κλίση προς την ηδονή, είναι αφοσιωμένο στην ηδονή». Ενώ κάποιος επιδίδεται στον θυμό, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντικό τον θυμό, έχει κλίση προς τον θυμό, είναι αφοσιωμένο στον θυμό». Ενώ κάποιος επιδίδεται στον θυμό, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντικό τον μη θυμό, έχει κλίση προς τον μη θυμό, είναι αφοσιωμένο στον μη θυμό». Ενώ κάποιος επιδίδεται στον μη θυμό, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντικό τον μη θυμό, έχει κλίση προς τον μη θυμό, είναι αφοσιωμένο στον μη θυμό». Ενώ κάποιος επιδίδεται στον μη θυμό, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντικό τον θυμό, έχει κλίση προς τον θυμό, είναι αφοσιωμένο στον θυμό». Ενώ κάποιος επιδίδεται στη νωθρότητα και την υπνηλία, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική τη νωθρότητα και την υπνηλία, έχει κλίση προς τη νωθρότητα και την υπνηλία, είναι αφοσιωμένο στη νωθρότητα και την υπνηλία». Ενώ κάποιος επιδίδεται στη νωθρότητα και την υπνηλία, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική την αντίληψη του φωτός, έχει κλίση προς την αντίληψη του φωτός, είναι αφοσιωμένο στην αντίληψη του φωτός». Ενώ κάποιος επιδίδεται στην αντίληψη του φωτός, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική την αντίληψη του φωτός, έχει κλίση προς την αντίληψη του φωτός, είναι αφοσιωμένο στην αντίληψη του φωτός». Ενώ κάποιος επιδίδεται στην αντίληψη του φωτός, γνωρίζει - «αυτό το άτομο θεωρεί σημαντική τη νωθρότητα και την υπνηλία, έχει κλίση προς τη νωθρότητα και την υπνηλία, είναι αφοσιωμένο στη νωθρότητα και την υπνηλία». Αυτή είναι η κλίση των όντων.

114. Και ποια είναι η υπολανθάνουσα τάση των όντων; Επτά υπολανθάνουσες τάσεις - η υπολανθάνουσα τάση για ηδονικό πάθος, η υπολανθάνουσα τάση για αποστροφή, η υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, η υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, η υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία, η υπολανθάνουσα τάση

πάθους για ύπαρξη, η υπολανθάνουσα τάση για άγνοια. Ό,τι στον κόσμο έχει αγαπητή φύση και ευχάριστη φύση, εκεί η υπολανθάνουσα τάση για ηδονικό πάθος των όντων υπολανθάνει. Ό,τι στον κόσμο έχει μη αγαπητή φύση και δυσάρεστη φύση, εκεί η υπολανθάνουσα τάση για αποστροφή των όντων υπολανθάνει. Έτσι σε αυτά τα δύο φαινόμενα η άγνοια είναι εμπλεκόμενη· η αλαζονεία και η λανθασμένη άποψη και η σκεπτικιστική αμφιβολία πρέπει να θεωρούνται ως συνυπάρχουσες με αυτήν. Αυτή είναι η υπολανθάνουσα τάση των όντων.

Και ποια είναι η ιδιοσυγκρασία των όντων; Η αξιόπαινη βουλευτική δραστηριότητα, η αξιόμεμπτη βουλευτική δραστηριότητα, η αδιατάρακτη βουλευτική δραστηριότητα, είτε περιορισμένου επιπέδου είτε υψηλού επιπέδου. Αυτή είναι η ιδιοσυγκρασία των όντων.

115. Και ποια είναι η διάθεση των όντων; Υπάρχουν όντα κατώτερης διάθεσης, υπάρχουν όντα ανώτερης διάθεσης. Τα όντα κατώτερης διάθεσης συναναστρέφονται, συντροφεύουν, υπηρετούν τα όντα κατώτερης διάθεσης. Τα όντα ανώτερης διάθεσης συναναστρέφονται, συντροφεύουν, υπηρετούν τα όντα ανώτερης διάθεσης. Και στο παρελθόν τα όντα κατώτερης διάθεσης συναναστράφηκαν, συντρόφευσαν, υπηρέτησαν τα όντα κατώτερης διάθεσης· τα όντα ανώτερης διάθεσης συναναστράφηκαν, συντρόφευσαν, υπηρέτησαν τα όντα ανώτερης διάθεσης. Και στο μέλλον τα όντα κατώτερης διάθεσης θα συναναστρέφονται, θα συντροφεύουν, θα υπηρετούν τα όντα κατώτερης διάθεσης· τα όντα ανώτερης διάθεσης θα συναναστρέφονται, θα συντροφεύουν, θα υπηρετούν τα όντα ανώτερης διάθεσης. Αυτή είναι η διάθεση των όντων.

Ποια όντα είναι ανίκανα; Εκείνα τα όντα που διακατέχονται από παρεμπόδιση από κάρμα, διακατέχονται από παρεμπόδιση από νοητικές μολύνσεις, διακατέχονται από παρεμπόδιση από καρμικό επακόλουθο, άπιστα, χωρίς επιθυμία, στερούμενα σοφίας, ανίκανα να εισέλθουν στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις - αυτά τα όντα είναι ανίκανα.

Ποια όντα είναι ικανά; Εκείνα τα όντα που δεν διακατέχονται από παρεμπόδιση από κάρμα, δεν διακατέχονται από παρεμπόδιση από νοητικές μολύνσεις, δεν διακατέχονται από παρεμπόδιση από καρμικό επακόλουθο, με πίστη, με επιθυμία, σοφά, ικανά να εισέλθουν στην οριστική πορεία, στην ορθή οδό στις καλές νοητικές καταστάσεις - αυτά τα όντα είναι ικανά. Αυτή είναι η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με τις κλίσεις και τις υπολανθάνουσες τάσεις των όντων.

Ανάλυση της γνώσης της κλίσης και της υπολανθάνουσας τάσης, εξηκοστή ένατη.

70. Ανάλυση της γνώσης του διπλού θαύματος

116. Ποια είναι η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με το διπλό θαύμα; Εδώ ο Τατχάγκατα εκτελεί το διπλό θαύμα που δεν είναι κοινό με τους μαθητές. Από το άνω μέρος του σώματος εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το κάτω μέρος του σώματος εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το κάτω μέρος του σώματος εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το μπροστινό μέρος του σώματος εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το πίσω μέρος του σώματος εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το πίσω μέρος του σώματος εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το δεξί μάτι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το δεξί μάτι εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το αριστερό μάτι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το αριστερό μάτι

εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το δεξί μάτι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το δεξί αυτί εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το αριστερό αυτί εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το αριστερό αυτί εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το δεξί αυτί εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το δεξί ρουθούνι εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το αριστερό ρουθούνι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το αριστερό ρουθούνι εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το δεξί ρουθούνι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από τον δεξί ώμο εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από τον αριστερό ώμο εκπέμπεται ρεύμα νερού· από τον αριστερό ώμο εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από τον δεξί ώμο εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το δεξί χέρι εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το αριστερό χέρι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το αριστερό χέρι εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το δεξί χέρι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από τη δεξιά πλευρά εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από την αριστερή πλευρά εκπέμπεται ρεύμα νερού· από την αριστερή πλευρά εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από τη δεξιά πλευρά εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το δεξί πόδι εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το αριστερό πόδι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από το αριστερό πόδι εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από το δεξί πόδι εκπέμπεται ρεύμα νερού· από κάθε δάχτυλο εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από τα διάκενα των δαχτύλων εκπέμπεται ρεύμα νερού· από τα διάκενα των δαχτύλων εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από κάθε δάχτυλο εκπέμπεται ρεύμα νερού· από κάθε τρίχα εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από κάθε τρίχα εκπέμπεται ρεύμα νερού· από κάθε τριχοθυλάκιο εκπέμπεται μάζα φωτιάς, από κάθε τριχοθυλάκιο εκπέμπεται ρεύμα νερού.

Έξι χρωμάτων - μπλε, κίτρινων, κόκκινων, λευκών, βαθυκόκκινων, λαμπρών - ο Ευλογημένος περπατά, το δημιούργημα είτε στέκεται είτε κάθεται είτε ξαπλώνει. Ο Ευλογημένος στέκεται, το δημιούργημα είτε περπατά είτε κάθεται είτε ξαπλώνει. Ο Ευλογημένος κάθεται, το δημιούργημα είτε περπατά είτε στέκεται είτε ξαπλώνει. Ο Ευλογημένος ξαπλώνει, το δημιούργημα είτε περπατά είτε στέκεται είτε κάθεται. Το δημιούργημα περπατά, ο Ευλογημένος είτε στέκεται είτε κάθεται είτε ξαπλώνει. Το δημιούργημα στέκεται, ο Ευλογημένος είτε περπατά είτε κάθεται είτε ξαπλώνει. Το δημιούργημα κάθεται, ο Ευλογημένος είτε περπατά είτε στέκεται είτε ξαπλώνει. Το δημιούργημα ξαπλώνει, ο Ευλογημένος είτε περπατά είτε στέκεται είτε κάθεται. Αυτή είναι η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με το διπλό θαύμα.

Ανάλυση της γνώσης του διπλού θαύματος, εβδομηκοστή.

71. Ανάλυση της γνώσης της μεγάλης συμπόνιας

117. Ποια είναι η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με την επίτευξη μεγάλης συμπόνιας; Με πολλούς τρόπους βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Η κατοικία του κόσμου φλέγεται - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Η κατοικία του κόσμου είναι αφοσιωμένη σε δραστηριότητες - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Η κατοικία του κόσμου έχει ξεκινήσει - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Η κατοικία του κόσμου έχει ακολουθήσει λάθος δρόμο - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Ο κόσμος οδηγείται προς το τέλος, είναι ασταθής - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Ο κόσμος είναι χωρίς προστασία, χωρίς κυρίαρχο - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Ο κόσμος είναι

χωρίς ιδιοκτησία, πρέπει να φύγει κανείς εγκαταλείποντας τα πάντα - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Ο κόσμος είναι ελλιπής, ανικανοποίητος, σκλάβος της επιθυμίας - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Η κατοικία του κόσμου είναι χωρίς προστάτη - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι χωρίς καταφύγιο - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι χωρίς άσυλο - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει γίνει χωρίς καταφύγιο - βλέποντας... κ.λπ...

Ο κόσμος είναι ανήσυχος, μη γαλήνιος - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει αγκάθια, τρυπημένη από πολλά αγκάθια· γι' αυτήν δεν υπάρχει κάποιος άλλος που να αφαιρεί τα αγκάθια, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι καλυμμένη από το σκοτάδι της άγνοιας, εύθραυστη σαν αυγό, ριγμένη στο κλουβί των νοητικών μολύνσεων· γι' αυτήν δεν υπάρχει κάποιος άλλος που να δείχνει το φως, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει περιέλθει στην άγνοια, εύθραυστη σαν αυγό, περιτυλιγμένη, έχοντας γίνει σαν μπερδεμένο νήμα, σαν κουβάρι με κόμπους, σαν μπλεγμένα βούρλα και καλάμια, δεν ξεπερνά τον κόσμο της αθλιότητας, τον κακότυχο κόσμο, τον κόσμο του ξεπεσμού, την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι αλειμμένη με το δηλητήριο και τη μόλυνση της άγνοιας, έχοντας γίνει λάσπη νοητικών μολύνσεων - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι μπλεγμένη στο πλέγμα της λαγνείας, του μίσους και της αυταπάτης· γι' αυτήν δεν υπάρχει κάποιος άλλος που να ξεμπλέκει το πλέγμα, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ...

Η κατοικία του κόσμου είναι εισχωρημένη στη σύνδεση της επιθυμίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι σκεπασμένη από το δίκτυ της επιθυμίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου παρασύρεται από το ρεύμα της επιθυμίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη με τον νοητικό δεσμό της επιθυμίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι ακολουθούμενη από την υπολανθάνουσα τάση της επιθυμίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου θερμαίνεται από τη θερμή της επιθυμίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου καίγεται από τον πυρετό της επιθυμίας - βλέποντας... κ.λπ...

Η κατοικία του κόσμου είναι εισχωρημένη στη σύνδεση της λανθασμένης άποψης - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι σκεπασμένη από το δίκτυ της λανθασμένης άποψης - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου παρασύρεται από το ρεύμα της λανθασμένης άποψης - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη με τον νοητικό δεσμό της λανθασμένης άποψης - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι ακολουθούμενη από την υπολανθάνουσα τάση της λανθασμένης άποψης - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου θερμαίνεται από τη θερμή της λανθασμένης άποψης - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου καίγεται από τον πυρετό της λανθασμένης άποψης - βλέποντας... κ.λπ...

Η κατοικία του κόσμου ακολουθείται από τη γέννηση - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου κυνηγιέται από το γήρας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου κατακυριεύεται από την αρρώστια - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου πλήττεται από τον θάνατο - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι εδραιωμένη στον υπαρξιακό πόνο - βλέποντας... κ.λπ...

Η κατοικία του κόσμου είναι παγιδευμένη από την επιθυμία - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι περιφραγμένη από το τείχος του γήρατος - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι περικυκλωμένη από τη θηλιά του θανάτου - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη με μεγάλα δεσμά - με τον δεσμό της λαγνείας, με τον δεσμό του μίσους, με τον δεσμό της αυταπάτης, με τον δεσμό της αλαζονείας, με τον δεσμό της λανθασμένης άποψης, με τον δεσμό της νοητικής μόλυνσης, με τον δεσμό της κακής συμπεριφοράς· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να απελευθερώσει από τα δεσμά, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει εισέλθει σε μεγάλο εγκλεισμό· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να δείξει χώρο, εκτός από εμένα - βλέποντας... η κατοικία του κόσμου είναι εμποδισμένη από μεγάλο εμπόδιο· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να κόψει το εμπόδιο, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει πέσει σε μεγάλο γκρεμό· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να ανασύρει από τον γκρεμό, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει εισέλθει σε μεγάλη έρημο· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να διασχίσει την έρημο, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει εισέλθει στη μεγάλη περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να απελευθερώσει από την περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου περιστρέφεται σε μεγάλο δυσπρόσιτο μέρος· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να ανασύρει από το δυσπρόσιτο μέρος, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει βυθιστεί σε μεγάλο βούρκο· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να ανασύρει από τον βούρκο, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ...

Η κατοικία του κόσμου είναι πληγωμένη - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι φλεγόμενη - από τη φωτιά του πάθους, από τη φωτιά του μίσους, από τη φωτιά της αυταπάτης, από τη γέννηση, από το γήρας, από τον θάνατο, από τις λύπες, από τους θρήνους, από τον πόνο, από τη δυσαρέσκεια, από το άγχος· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να τη σβήσει, εκτός από μένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι σαν καταδικασμένος, τιμωρείται διαρκώς χωρίς προστασία, όπως ο κλέφτης που έχει καταδικαστεί - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη με τα δεσμά του σφάλματος, έτοιμη για τον τόπο της εκτέλεσης· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να απελευθερώσει από τα δεσμά, εκτός από εμένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι χωρίς καταφύγιο, έχοντας φτάσει στην ύψιστη αξιολύπητη κατάσταση· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να την προστατεύσει, εκτός από μένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι καταβεβλημένη από τον πόνο, ταλαιπωρημένη για μακρύ χρόνο - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη από την επιθυμία, διαρκώς διψασμένη - βλέποντας... κ.λπ...

Η κατοικία του κόσμου είναι τυφλή, χωρίς μάτια - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει καταστραμμένα μάτια, χωρίς οδηγό - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει εισέλθει σε λάθος μονοπάτι, έχοντας αποτύχει στον ευθύ δρόμο· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να την οδηγήσει στο ευγενές μονοπάτι, εκτός από μένα - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει εισέλθει στη μεγάλη νοητική πλημμύρα· γι' αυτήν δεν υπάρχει κανείς άλλος που να μπορεί να την ανασύρει από τη νοητική πλημμύρα, εκτός από μένα - βλέποντας... κ.λπ...

118. Η κατοικία του κόσμου είναι κατεχόμενη από δύο λανθασμένες απόψεις - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει λανθασμένη πορεία με τρεις κακές συμπεριφορές - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη με τέσσερις νοητικές δεσμεύσεις, δεμένη με τις τέσσερις νοητικές δεσμεύσεις - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη με τέσσερις νοητικούς κόμβους - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου προσκολλάται με τέσσερις προσκολλήσεις - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει ανέβει στους πέντε προορισμούς - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου παθιάζεται με τα πέντε είδη αισθησιακής ηδονής - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι σκεπασμένη από τα πέντε νοητικά εμπόδια - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου διαμάχεται με έξι αιτίες αντιδικίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου παθιάζεται με έξι κατηγορίες επιθυμίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι κατεχόμενη από έξι λανθασμένες απόψεις - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι ακολουθούμενη από επτά υπολανθάνουσες τάσεις - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη με επτά νοητικούς δεσμούς - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι υψωμένη με επτά αλαζονείες - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου περιστρέφεται με οκτώ κοσμικές αντιξοότητες - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι οδηγημένη με οκτώ λανθασμένες πορείες - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου βλάπτεται με οκτώ ελαττώματα ανθρώπων - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι πληγωμένη με εννέα αφορμές μνησικακίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι υψωμένη με εννέα είδη αλαζονείας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου παθιάζεται με εννέα καταστάσεις που έχουν ρίζα την επιθυμία - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου μολύνεται με δέκα βάσεις νοητικών μολύνσεων - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι πληγωμένη με δέκα αφορμές μνησικακίας - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι προικισμένη με δέκα φάυλες πορείες πράξεων - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι δεμένη με δέκα νοητικούς δεσμούς - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι οδηγημένη με δέκα λανθασμένες πορείες - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι προικισμένη με τη λανθασμένη άποψη των δέκα θεμάτων - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου είναι προικισμένη με την ακραία άποψη των δέκα θεμάτων - βλέποντας... κ.λπ... η κατοικία του κόσμου έχει εμμονή με εκατόν οκτώ εμμονές επιθυμίας - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Η κατοικία του κόσμου είναι κατεχόμενη από εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα.

Εγώ έχω διαβεί, και ο κόσμος δεν έχει διαβεί· εγώ είμαι απελευθερωμένος, και ο κόσμος δεν είναι απελευθερωμένος· εγώ είμαι δαμασμένος, και ο κόσμος είναι αδάμαστος· εγώ είμαι γαλήνιος, και ο κόσμος δεν είναι γαλήνιος· εγώ είμαι παρηγορημένος, και ο κόσμος δεν είναι παρηγορημένος· εγώ έχω επιτύχει το τελικό Νιμπάνα, και ο κόσμος δεν έχει επιτύχει το τελικό Νιμπάνα· είμαι ικανός, έχοντας διαβεί, να οδηγήσω πέρα, απελευθερωμένος να απελευθερώσω, δαμασμένος να δαμάσω, γαλήνιος να γαληνέψω, παρηγορημένος να παρηγορήσω, έχων επιτύχει το τελικό Νιμπάνα να οδηγήσω και άλλους στο τελικό Νιμπάνα - βλέποντας οι Βούδες, οι Ευλογημένοι, η μεγάλη συμπόνια εισέρχεται σε αυτούς για τα όντα. Αυτή είναι η γνώση του Τατχάγκατα σχετικά με την επίτευξη μεγάλης συμπόνιας.

Ανάλυση της γνώσης της μεγάλης συμπόνιας, εβδομηκοστή πρώτη.

72-73. Ανάλυση της γνώσης της παντογνωσίας

119. Ποια είναι η γνώση της παντογνωσίας του Τατχάγκατα; Γνωρίζει το όλον, το συνθηκοκρατημένο και το μη συνθηκοκρατημένο, χωρίς υπόλοιπο - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

120. Γνωρίζει όλο το παρελθόν - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Γνωρίζει όλο το μέλλον - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Γνωρίζει όλο το παρόν - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Το μάτι και οι υλικές μορφές, έτσι γνωρίζει όλο αυτό - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Το αυτί και οι ήχοι... κ.λπ... η μύτη και οι οσμές... η γλώσσα και οι γεύσεις... το σώμα και τα απτά αντικείμενα... ο νους και τα νοητικά φαινόμενα, έτσι γνωρίζει όλο αυτό - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Όσο είναι το νόημα του παροδικού, το νόημα του πόνου, το νόημα του μη-εαυτού, γνωρίζει όλο αυτό - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι το νόημα του παροδικού της ύλης, το νόημα του πόνου, το νόημα του μη-εαυτού, γνωρίζει όλο αυτό - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι του αισθήματος... κ.λπ... όσο είναι της αντίληψης... κ.λπ... όσο είναι των δραστηριοτήτων... κ.λπ... όσο είναι της συνείδησης... κ.λπ... όσο είναι του ματιού... κ.λπ... το νόημα του παροδικού του γήρατος και του θανάτου, το νόημα του πόνου, το νόημα του μη-εαυτού, γνωρίζει όλο αυτό - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Όσο είναι το νόημα της άμεσης γνώσης για την άμεση γνώση, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι το νόημα της πλήρους κατανόησης για την πλήρη κατανόηση... κ.λπ... όσο είναι το νόημα της εγκατάλειψης για την εγκατάλειψη... κ.λπ... όσο είναι το νόημα της διαλογιστικής ανάπτυξης για τη διαλογιστική ανάπτυξη... κ.λπ... όσο είναι το νόημα της πραγμάτωσης για την πραγμάτωση, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Όσο είναι το νόημα του συναθροίσματος των συναθροισμάτων, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι το νόημα του στοιχείου των στοιχείων... κ.λπ... όσο είναι το νόημα της αισθητήριας βάσης των αισθητήριων βάσεων... κ.λπ... όσο είναι το νόημα του συνθηκοκρατημένου των συνθηκοκρατημένων... κ.λπ... όσο είναι το νόημα του μη συνθηκοκρατημένου του μη συνθηκοκρατημένου, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Όσο αφορά τις καλές νοητικές καταστάσεις, όλα γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο αφορά τις φάυλες νοητικές καταστάσεις... κ.λπ... όσο αφορά τις απροσδιόριστες νοητικές καταστάσεις... όσο αφορά τα φαινόμενα της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης... όσο αφορά τα φαινόμενα της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης... όσο αφορά τα φαινόμενα

της άυλης σφαίρας ύπαρξης... όσο αφορά τα μη-συμπεριλαμβανόμενα φαινόμενα, όλα γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Όσο είναι ο σκοπός του υπαρξιακού πόνου του υπαρξιακού πόνου, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι ο σκοπός της προέλευσης της προέλευσης... κ.λπ... όσο είναι ο σκοπός της παύσης της παύσης... κ.λπ... όσο είναι ο σκοπός της οδού της οδού, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Όσο είναι ο σκοπός της αναλυτικής γνώσης του νοήματος της αναλυτικής γνώσης του νοήματος, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι ο σκοπός της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων... κ.λπ... όσο είναι ο σκοπός της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας... κ.λπ... όσο είναι ο σκοπός της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Όσο είναι η γνώση της ανώτερης και κατώτερης κατάστασης των ικανοτήτων, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι η γνώση των κλίσεων και υπολανθανουσών τάσεων των όντων... κ.λπ... όσο είναι η γνώση του διπλού θαύματος... κ.λπ... όσο είναι η γνώση της επίτευξης μεγάλης συμπόνιας, όλο αυτό γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Ό,τι στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, όλο αυτό το γνωρίζει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

121. Δεν υπάρχει τίποτε εδώ που να μην έχει δει, ούτε κάτι άγνωστο που να πρέπει να γνωσθεί·
όλα όσα υπάρχουν ως γνωστέα τα γνώρισε πλήρως, γι' αυτό ο Τατχάγκατα είναι ο παντεπόπτης».

«Παντεπόπτης»: με ποια έννοια παντεπόπτης; Δεκατέσσερις γνώσεις του Βούδα. Η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο είναι γνώση του Βούδα, η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου είναι γνώση του Βούδα, η γνώση για την παύση του υπαρξιακού πόνου είναι γνώση του Βούδα, η γνώση για την πρακτική που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου είναι γνώση του Βούδα, η γνώση της αναλυτικής γνώσης του νοήματος είναι γνώση του Βούδα, η γνώση της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων είναι γνώση του Βούδα, η γνώση της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας είναι γνώση του Βούδα, η γνώση της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας είναι γνώση του Βούδα, η γνώση της ανωτερότητας και κατωτερότητας των ικανοτήτων είναι γνώση του Βούδα, η γνώση των κλίσεων και υπολανθανουσών τάσεων των όντων είναι γνώση του Βούδα, η γνώση του διπλού θαύματος είναι γνώση του Βούδα, η γνώση της επίτευξης μεγάλης συμπόνιας είναι γνώση του Βούδα, η γνώση της

παντογνωσίας είναι γνώση του Βούδα, η γνώση χωρίς εμπόδιο είναι γνώση του Βούδα - αυτές είναι οι δεκατέσσερις γνώσεις του Βούδα. Από αυτές τις δεκατέσσερις γνώσεις του Βούδα, οκτώ γνώσεις είναι κοινές με τους μαθητές· έξι γνώσεις δεν είναι κοινές με τους μαθητές.

Όσο είναι το νόημα του υπαρξιακού πόνου του υπαρξιακού πόνου, όλο είναι γνωστό· άγνωστο νόημα του υπαρξιακού πόνου δεν υπάρχει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι το νόημα του υπαρξιακού πόνου του υπαρξιακού πόνου, όλο είναι γνωστό, όλο έχει ιδωθεί, όλο έχει γίνει γνωστό, όλο έχει πραγματωθεί, όλο έχει αγγιχθεί με τη σοφία· μη αγγιγμένο με τη σοφία νόημα του υπαρξιακού πόνου δεν υπάρχει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο. Όσο είναι το νόημα της παύσης της παύσης... όσο είναι το νόημα της οδού της οδού... κ.λπ... όσο είναι το νόημα της αναλυτικής γνώσης του νοήματος της αναλυτικής γνώσης του νοήματος... όσο είναι το νόημα της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων... όσο είναι το νόημα της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας... όσο είναι το νόημα της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας, όλο είναι γνωστό, όλο έχει ιδωθεί, όλο έχει γίνει γνωστό, όλο έχει πραγματωθεί, όλο έχει αγγιχθεί με τη σοφία· μη αγγιγμένο με τη σοφία νόημα της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας δεν υπάρχει - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Όσο είναι η γνώση της ανώτερης και κατώτερης κατάστασης των ικανοτήτων... κ.λπ... όσο είναι η γνώση των κλίσεων και υπολανθανουσών τάσεων των όντων... όσο είναι η γνώση του διπλού θαύματος... όσο είναι η γνώση της επίτευξης μεγάλης συμπόνιας· όλα έχουν γνωστεί, όλα έχουν ιδωθεί, όλα έχουν αντιληφθεί, όλα έχουν πραγματωθεί, όλα έχουν αγγιχθεί με τη σοφία· δεν υπάρχει γνώση της επίτευξης μεγάλης συμπόνιας που να μην έχει αγγιχθεί με τη σοφία - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Ό,τι στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, όλα έχουν γνωστεί, όλα έχουν ιδωθεί, όλα έχουν αντιληφθεί, όλα έχουν πραγματωθεί, όλα έχουν αγγιχθεί με τη σοφία· δεν υπάρχει κάτι που να μην έχει αγγιχθεί με τη σοφία - γνώση της παντογνωσίας. Εκεί δεν υπάρχει εμπόδιο - γνώση χωρίς εμπόδιο.

Δεν υπάρχει τίποτε εδώ που να μην έχει δει, ούτε κάτι άγνωστο που να πρέπει να γνωσθεί·

όλα όσα υπάρχουν ως γνωστέα τα γνώρισε πλήρως, γι' αυτό ο Τατχάγκατα είναι ο παντεπόπτης».

Ανάλυση της γνώσης της παντογνωσίας, εβδομηκοστή τρίτη.

Τέλος της πραγματείας για τη γνώση.

2. Πραγματεία για τις απόψεις

122. Ποια είναι η λανθασμένη άποψη, πόσες είναι οι τοποθετήσεις για απόψεις, πόσες είναι οι προδιαθέσεις για απόψεις, πόσες είναι οι λανθασμένες απόψεις, πόσες είναι οι εμμονές σε απόψεις, ποια είναι η εκρίζωση των τοποθετήσεων για απόψεις;

[1] Ποια είναι η λανθασμένη άποψη; Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. [2] Πόσες είναι οι τοποθετήσεις για απόψεις; Οκτώ είναι οι τοποθετήσεις για απόψεις. [3] Πόσες είναι οι προδιαθέσεις για απόψεις; Δεκαοκτώ είναι οι προδιαθέσεις για απόψεις. [4] Πόσες είναι οι λανθασμένες απόψεις; Δεκαέξι είναι οι λανθασμένες απόψεις. [5] Πόσες είναι οι εμμονές σε απόψεις; Τριακόσιες είναι οι εμμονές σε απόψεις. [6] Ποια είναι η εκρίζωση των τοποθετήσεων για απόψεις; Η οδός της εισόδου στο ρεύμα είναι η εκρίζωση των τοποθετήσεων για απόψεις.

123. Πώς η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη; Την ύλη αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Το αίσθημα αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... την αντίληψη αυτό είναι δικό μου... τις δραστηριότητες αυτό είναι δικό μου... τη συνείδηση αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Το μάτι αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... το αυτί αυτό είναι δικό μου... τη μύτη αυτό είναι δικό μου... τη γλώσσα αυτό είναι δικό μου... το σώμα αυτό είναι δικό μου... τον νου αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Τα υλικά φαινόμενα αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... τους ήχους αυτό είναι δικό μου... τις οσμές αυτό είναι δικό μου... τις γεύσεις αυτό είναι δικό μου... τα απτά αντικείμενα αυτό είναι δικό μου... τα νοητικά φαινόμενα αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Την οφθαλμική συνείδηση αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... την ωτική συνείδηση αυτό είναι δικό μου... τη ρινική συνείδηση αυτό είναι δικό μου... τη γλωσσική συνείδηση αυτό είναι δικό μου... τη σωματική συνείδηση αυτό είναι δικό μου... τη νοητική συνείδηση αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Την οφθαλμική επαφή αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... την ωτική επαφή αυτό είναι δικό μου... τη ρινική επαφή αυτό είναι δικό μου... τη γλωσσική επαφή αυτό είναι δικό μου... τη σωματική επαφή αυτό είναι δικό μου... τη νοητική επαφή αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή... κ.λπ... το αίσθημα γεννημένο από την ωτική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από τη ρινική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από τη γλωσσική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από τη σωματική επαφή... το αίσθημα γεννημένο από τη νοητική επαφή αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη.

Η αντίληψη της υλικής μορφής αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... η αντίληψη του ήχου αυτό είναι δικό μου... η αντίληψη της οσμής αυτό είναι δικό μου... η αντίληψη της γεύσης αυτό είναι δικό μου... η αντίληψη του απτού αντικειμένου αυτό είναι δικό μου... η αντίληψη των νοητικών φαινομένων αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Η πρόθεση για την υλική μορφή αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... η πρόθεση για τον ήχο αυτό είναι δικό μου... η πρόθεση για την οσμή αυτό είναι δικό μου... η πρόθεση για τη γεύση αυτό είναι δικό μου... η πρόθεση για το απτό αντικείμενο αυτό είναι δικό μου... η πρόθεση για τα νοητικά φαινόμενα αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι

ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Η επιθυμία για ορατή μορφή αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... η επιθυμία για ήχο αυτό είναι δικό μου... η επιθυμία για οσμή αυτό είναι δικό μου... η επιθυμία για γεύση αυτό είναι δικό μου... η επιθυμία για απτό αντικείμενο αυτό είναι δικό μου... η επιθυμία για νοητικά αντικείμενα αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Ο λογισμός για την υλική μορφή αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... ο λογισμός για τον ήχο αυτό είναι δικό μου... ο λογισμός για την οσμή αυτό είναι δικό μου... ο λογισμός για τη γεύση αυτό είναι δικό μου... ο λογισμός για το απτό αντικείμενο αυτό είναι δικό μου... ο λογισμός για τα νοητικά φαινόμενα αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Ο συλλογισμός για την υλική μορφή αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... ο συλλογισμός για τον ήχο αυτό είναι δικό μου... ο συλλογισμός για την οσμή αυτό είναι δικό μου... ο συλλογισμός για τη γεύση αυτό είναι δικό μου... ο συλλογισμός για το απτό αντικείμενο αυτό είναι δικό μου... ο συλλογισμός για τα νοητικά φαινόμενα αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη.

Το στερεό στοιχείο αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... το υγρό στοιχείο αυτό είναι δικό μου... το θερμό στοιχείο αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο του αέρα αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο του χώρου αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της συνείδησης αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο ύδατος... το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της φωτιάς... το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του αέρα... το μπλε κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... το κίτρινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... το κόκκινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του χώρου... το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της συνείδησης αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη.

Τα μαλλιά αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... οι τρίχες του σώματος αυτό είναι δικό μου... τα νύχια αυτό είναι δικό μου... τα δόντια αυτό είναι δικό μου... το δέρμα αυτό είναι δικό μου... η σάρκα αυτό είναι δικό μου... οι τένοντες αυτό είναι δικό μου... τα οστά αυτό είναι δικό μου... ο μυελός των οστών αυτό είναι δικό μου... τα νεφρά αυτό είναι δικό μου... η καρδιά αυτό είναι δικό μου... το συκώτι αυτό είναι δικό μου... ο υπεζωκότας αυτό είναι δικό μου... η σπλήνα αυτό είναι δικό μου... οι πνεύμονες αυτό είναι δικό μου... τα έντερα αυτό είναι δικό μου... το μεσεντέριο αυτό είναι δικό μου... τα περιεχόμενα του στομάχου αυτό είναι δικό μου... τα κόπρανα αυτό είναι δικό μου... η χολή αυτό είναι δικό μου... το φλέγμα αυτό είναι δικό μου... το πύον αυτό είναι δικό μου... το αίμα αυτό είναι δικό μου... ο ιδρώτας αυτό είναι δικό μου... το λίπος αυτό είναι δικό μου... τα δάκρυα αυτό είναι δικό μου... το σμήγμα αυτό είναι δικό μου... το σάλιο αυτό είναι δικό μου... η βλέννα αυτό είναι δικό μου... το αρθρικό υγρό αυτό είναι δικό μου... τα ούρα αυτό είναι δικό μου... ο εγκέφαλος αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη.

Η αισθητήρια βάση του ματιού αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... η αισθητηριακή βάση της ορατής μορφής αυτό είναι δικό μου... η αισθητήρια βάση του αυτιού αυτό είναι δικό μου... η αισθητηριακή βάση του ήχου αυτό είναι δικό μου... η αισθητήρια βάση της

μύτης αυτό είναι δικό μου... η αισθητηριακή βάση της οσμής αυτό είναι δικό μου... η αισθητήρια βάση της γλώσσας αυτό είναι δικό μου... η αισθητηριακή βάση της γεύσης αυτό είναι δικό μου... η αισθητήρια βάση του σώματος αυτό είναι δικό μου... η αισθητηριακή βάση της αφής αυτό είναι δικό μου... η αισθητήρια βάση του νου αυτό είναι δικό μου... η αισθητηριακή βάση νοητικών αντικειμένων αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη.

Το στοιχείο του ματιού αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... το υλικό στοιχείο αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της οφθαλμικής συνείδησης αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο του αυτιού αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο του ήχου αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της ωτικής συνείδησης αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της μύτης αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της οσμής αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο ρινικής συνείδησης αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της γλώσσας αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της γεύσης αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο γλωσσικής συνείδησης αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο του σώματος αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της αφής αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο σωματικής συνείδησης αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο του νου αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο των φαινομένων αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της νοητικής συνείδησης αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη.

Η οφθαλμική ικανότητα αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... η ωτική ικανότητα αυτό είναι δικό μου... η ρινική ικανότητα αυτό είναι δικό μου... η γλωσσική ικανότητα αυτό είναι δικό μου... η σωματική ικανότητα αυτό είναι δικό μου... η νοητική ικανότητα αυτό είναι δικό μου... η ζωτική ικανότητα αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα της θηλυκότητας αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα της αρρενωπότητας αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα του ευχάριστου σωματικού αισθήματος αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα του σωματικού πόνου αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα ευαρέσκειας αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα δυσαρέσκειας αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα αταραξίας αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα της πίστης αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα της ενεργητικότητας αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα της μνήμης αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης αυτό είναι δικό μου... η ικανότητα της σοφίας αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη.

Το ηδονικό στοιχείο αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... το υλικό στοιχείο αυτό είναι δικό μου... το στοιχείο της άυλης σφαίρας αυτό είναι δικό μου... η ηδονική ύπαρξη αυτό είναι δικό μου... η λεπτοφυής υλική ύπαρξη αυτό είναι δικό μου... η άυλη ύπαρξη αυτό είναι δικό μου... η ύπαρξη της αντίληψης αυτό είναι δικό μου... η ύπαρξη της μη-αντίληψης αυτό είναι δικό μου... η ύπαρξη της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης αυτό είναι δικό μου... η ύπαρξη που συγκροτείται από ένα συνάθροισμα αυτό είναι δικό μου... η ύπαρξη που συγκροτείται από τα τέσσερα συναθροίσματα αυτό είναι δικό μου... η ύπαρξη που συγκροτείται από τα πέντε συναθροίσματα αυτό είναι δικό μου... η πρώτη διαλογιστική έκσταση αυτό είναι δικό μου... η δεύτερη διαλογιστική έκσταση αυτό είναι δικό μου... η τρίτη διαλογιστική έκσταση αυτό είναι δικό μου... η τέταρτη διαλογιστική έκσταση αυτό είναι δικό μου... η απελευθέρωση του νου μέσω της φιλικότητας αυτό είναι δικό μου... η απελευθέρωση του νου μέσω της συμπόνιας αυτό είναι δικό μου... η απελευθέρωση του νου μέσω της αλτρουιστικής χαράς αυτό είναι δικό μου... η απελευθέρωση του νου μέσω αταραξίας αυτό είναι δικό μου... η

διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου αυτό είναι δικό μου... η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης αυτό είναι δικό μου... η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας αυτό είναι δικό μου... η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη.

Την άγνοια αυτό είναι δικό μου... κ.λπ... τις δραστηριότητες αυτό είναι δικό μου... τη συνείδηση αυτό είναι δικό μου... τη νοητικότητα και υλικότητα αυτό είναι δικό μου... τις έξι αισθητήριες βάσεις αυτό είναι δικό μου... την επαφή αυτό είναι δικό μου... το αίσθημα αυτό είναι δικό μου... την επιθυμία αυτό είναι δικό μου... την προσκόλληση αυτό είναι δικό μου... το γίγνεσθαι αυτό είναι δικό μου... τη γέννηση αυτό είναι δικό μου... το γήρας και τον θάνατο αυτό είναι δικό μου, αυτό είμαι εγώ, αυτό είναι ο εαυτός μου - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Έτσι η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη.

124. Ποιες είναι οι οκτώ τοποθετήσεις για απόψεις; Και τα συναθροίσματα είναι τοποθέτηση για απόψεις, και η άγνοια είναι τοποθέτηση για απόψεις, και η επαφή είναι τοποθέτηση για απόψεις, και η αντίληψη είναι τοποθέτηση για απόψεις, και ο λογισμός είναι τοποθέτηση για απόψεις, και η μη-σοφή προσοχή είναι τοποθέτηση για απόψεις, και ο κακόβουλος φίλος είναι τοποθέτηση για απόψεις, και ο ήχος από άλλους είναι τοποθέτηση για απόψεις.

Τα συναθροίσματα είναι η αιτία, τα συναθροίσματα είναι η συνθήκη αναφορικά με την τοποθέτηση για απόψεις με την έννοια της προέλευσης - έτσι και τα συναθροίσματα είναι τοποθέτηση για απόψεις. Η άγνοια είναι η αιτία, η άγνοια είναι η συνθήκη αναφορικά με την τοποθέτηση για απόψεις με την έννοια της προέλευσης - έτσι και η άγνοια είναι τοποθέτηση για απόψεις. Η επαφή είναι η αιτία, η επαφή είναι η συνθήκη αναφορικά με την τοποθέτηση για απόψεις με την έννοια της προέλευσης - έτσι και η επαφή είναι τοποθέτηση για απόψεις. Η αντίληψη είναι η αιτία, η αντίληψη είναι η συνθήκη αναφορικά με την τοποθέτηση για απόψεις με την έννοια της προέλευσης - έτσι και η αντίληψη είναι τοποθέτηση για απόψεις. Ο λογισμός είναι η αιτία, ο λογισμός είναι η συνθήκη αναφορικά με την τοποθέτηση για απόψεις, με την έννοια της προέλευσης - έτσι και ο λογισμός είναι τοποθέτηση για απόψεις. Η μη-σοφή προσοχή είναι η αιτία, η μη-σοφή προσοχή είναι η συνθήκη αναφορικά με την τοποθέτηση για απόψεις με την έννοια της προέλευσης - έτσι και η μη-σοφή προσοχή είναι τοποθέτηση για απόψεις. Ο κακόβουλος φίλος είναι η αιτία, ο κακόβουλος φίλος είναι η συνθήκη αναφορικά με την τοποθέτηση για απόψεις, με την έννοια της προέλευσης - έτσι και ο κακόβουλος φίλος είναι τοποθέτηση για απόψεις. Ο ήχος από άλλους είναι η αιτία, ο ήχος από άλλους είναι η συνθήκη αναφορικά με την τοποθέτηση για απόψεις με την έννοια της προέλευσης - έτσι και ο ήχος από άλλους είναι τοποθέτηση για απόψεις. Αυτές είναι οι οκτώ τοποθετήσεις για απόψεις.

125. Ποιες είναι οι δεκαοκτώ προδιαθέσεις για απόψεις; Όποια άποψη είναι λανθασμένη άποψη, πυκνό δάσος απόψεων, αγριότοπος απόψεων, στρέβλωση απόψεων, ταλάντευση απόψεων, νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης, αγκάθι της λανθασμένης άποψης, εγκλεισμός της λανθασμένης άποψης, εμπόδιο της λανθασμένης άποψης, δεσμός της λανθασμένης άποψης, γκρεμός της λανθασμένης άποψης, υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, φλόγα της λανθασμένης

άποψης, πυρετός της λανθασμένης άποψης, νοητικός κόμβος της λανθασμένης άποψης, προσκόλληση στις απόψεις, εμμονή στις απόψεις, αγκίστρωση σε απόψεις - αυτές είναι οι δεκαοκτώ προδιαθέσεις για απόψεις.

126. Ποιες είναι οι δεκαέξι λανθασμένες απόψεις; Η άποψη της απόλαυσης, η άποψη περί εαυτού, η λανθασμένη άποψη, η άποψη περί ταυτότητας, η αιωνιοκρατική άποψη με βάση την ταυτότητα, η εκμηδενιστική άποψη με βάση την ταυτότητα, η ακραία άποψη, η άποψη για το παρελθόν, η άποψη για το μέλλον, η δεσμευτική άποψη, η άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία του «εγώ», η άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία του «δικό μου», η άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για εαυτό, η άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο, η άποψη για αιώνια ύπαρξη, η άποψη για την ανυπαρξία - αυτές είναι οι δεκαέξι λανθασμένες απόψεις.

127. Ποιες είναι οι τριακόσιες εμμονές σε απόψεις; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη της απόλαυσης; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη περί εαυτού; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στη λανθασμένη άποψη; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη περί ταυτότητας; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην αιωνιοκρατική άποψη με βάση την ταυτότητα; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην εκμηδενιστική άποψη με βάση την ταυτότητα; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για το παρελθόν; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για το μέλλον; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στη δεσμευτική άποψη; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία του «εγώ»; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία του «δικό μου»; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για εαυτό; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για αιώνια ύπαρξη; Με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για την ανυπαρξία;

Με τριάντα πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη της απόλαυσης. Με είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη περί εαυτού. Με δέκα τρόπους υπάρχει εμμονή στη λανθασμένη άποψη. Με είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη περί ταυτότητας. Με δεκαπέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην αιωνιοκρατική άποψη με βάση την ταυτότητα. Με πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην εκμηδενιστική άποψη με βάση την ταυτότητα. Με πενήντα τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη. Με δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για το παρελθόν. Με σαράντα τέσσερις τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για το μέλλον. Με δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στη δεσμευτική άποψη. Με δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία του «εγώ». Με δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία του «δικό μου». Με είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για εαυτό. Με οκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο. Με έναν τρόπο υπάρχει εμμονή στην άποψη για αιώνια ύπαρξη. Με έναν τρόπο υπάρχει εμμονή στην άποψη για την ανυπαρξία.

1. Ανάλυση της άποψης της απόλαυσης

128. Με ποιους τριάντα πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη της απόλαυσης; Η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την ύλη, αυτή είναι η απόλαυση της ύλης - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Η άποψη

δεν είναι η απόλαυση, η απόλαυση δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλη η απόλαυση. Και όποια άποψη και όποια απόλαυση - αυτή ονομάζεται άποψη της απόλαυσης.

Η άποψη της απόλαυσης είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη. Ένα άτομο προικισμένο με αυτή την αποτυχία στην ορθή άποψη είναι αποτυχημένο στην ορθή άποψη. Ένα άτομο αποτυχημένο στην ορθή άποψη δεν πρέπει να συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς. Για ποιο λόγο; Η άποψή του είναι κακόβουλη. Το πάθος για την άποψη, αυτό δεν είναι η άποψη. Η άποψη δεν είναι το πάθος. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το πάθος. Και όποια άποψη και όποιο πάθος - αυτό ονομάζεται πάθος για την άποψη. Ένα άτομο προικισμένο με αυτή την άποψη και με αυτό το πάθος είναι κυριευμένο από το πάθος για την άποψη. Η δωρεά που δίνεται σε ένα άτομο κυριευμένο από το πάθος για την άποψη δεν έχει μεγάλο καρπό, δεν έχει μεγάλο όφελος. Για ποιο λόγο; Η άποψή του είναι κακόβουλη, άποψη της απόλαυσης, λανθασμένη άποψη.

Για ένα αρσενικό άτομο που έχει λανθασμένες απόψεις υπάρχουν μόνο δύο προορισμοί - η κόλαση ή το ζωικό βασίλειο. Για ένα αρσενικό άτομο που έχει λανθασμένες απόψεις, όποια σωματική πράξη σύμφωνα με την άποψή του έχει αναληφθεί πλήρως, και όποια λεκτική πράξη... κ.λπ... και όποια νοητική πράξη σύμφωνα με την άποψή του έχει αναληφθεί πλήρως, και όποια βούληση και όποιος πόθος και όποια φιλοδοξία και όποιες δραστηριότητες, όλα αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στο ανεπιθύμητο, στο μη αρεστό, στο δυσάρεστο, στη βλάβη, στην οδύνη. Για ποιο λόγο; Η άποψή του είναι κακόβουλη. Όπως ένας σπόρος νιμ ή ένας σπόρος κολοκύνθης ή ένας σπόρος πικρής κολοκύθας τοποθετημένος σε υγρή γη, ό,τι ουσία της γης απορροφά και ό,τι ουσία του νερού απορροφά, όλο αυτό οδηγεί σε πικράδα, σε δριμύτητα, σε δυσαρέσκεια. Για ποιο λόγο; Ο σπόρος του είναι κακόβουλος. Ακριβώς έτσι, σε ένα αρσενικό άτομο που έχει λανθασμένες απόψεις, όποια σωματική πράξη σύμφωνα με την άποψή του έχει αναληφθεί πλήρως, και όποια λεκτική πράξη... κ.λπ... και όποια νοητική πράξη σύμφωνα με την άποψή του έχει αναληφθεί πλήρως, και όποια βούληση και όποιος πόθος και όποια φιλοδοξία και όποιες δραστηριότητες, όλα αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στο ανεπιθύμητο, στο μη αρεστό, στο δυσάρεστο, στη βλάβη, στην οδύνη. Για ποιο λόγο; Η άποψή του είναι κακόβουλη, άποψη της απόλαυσης, λανθασμένη άποψη.

Η λανθασμένη άποψη είναι λανθασμένη άποψη, πυκνό δάσος απόψεων, αγριότοπος απόψεων, στρέβλωση απόψεων, ταλάντευση απόψεων, νοητικός δεσμός της λανθασμένης άποψης, αγκάθι της λανθασμένης άποψης, εγκλεισμός της λανθασμένης άποψης, εμπόδιο της λανθασμένης άποψης, δεσμός της λανθασμένης άποψης, γκρεμός της λανθασμένης άποψης, υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, φλόγα της λανθασμένης άποψης, πυρετός της λανθασμένης άποψης, νοητικός κόμβος της λανθασμένης άποψης, προσκόλληση στις απόψεις, εμμονή στις απόψεις, αγκίστρωση σε απόψεις - με αυτούς τους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει δέσμευση αυτού του οποίου η συνείδηση έχει κατακλυστεί.

129. Υπάρχουν νοητικοί δεσμοί που είναι και λανθασμένες απόψεις, υπάρχουν νοητικοί δεσμοί που δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Ποιοι νοητικοί δεσμοί είναι και λανθασμένες απόψεις; Η άποψη περί ταυτότητας, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες - αυτοί οι νοητικοί δεσμοί είναι και λανθασμένες απόψεις. Ποιοι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις; Ο νοητικός δεσμός του ηδονικού

πάθους, ο νοητικός δεσμός της αποστροφής, ο νοητικός δεσμός της αλαζονείας, ο νοητικός δεσμός της σκεπτικιστικής αμφιβολίας, ο νοητικός δεσμός του πάθους για ύπαρξη, ο νοητικός δεσμός της ζήλιας, ο νοητικός δεσμός της τσιγκουνιάς, ο νοητικός δεσμός της συμπάθειας, ο νοητικός δεσμός της άγνοιας - αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το αίσθημα... κ.λπ... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την αντίληψη... κ.λπ... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τις δραστηριότητες... κ.λπ... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη συνείδηση... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το μάτι... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το αυτί... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη μύτη... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη γλώσσα... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το σώμα... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τον νου... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τις υλικές μορφές... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τους ήχους... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τις οσμές... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τις γεύσεις... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τα απτά αντικείμενα... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τα νοητικά φαινόμενα... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την οφθαλμική συνείδηση... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την ωτική συνείδηση... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη ρινική συνείδηση... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη γλωσσική συνείδηση... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη σωματική συνείδηση... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη νοητική συνείδηση... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την οφθαλμική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την ωτική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη ρινική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη γλωσσική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη σωματική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από τη νοητική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το αίσθημα γεννημένο από την ωτική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το αίσθημα γεννημένο από τη ρινική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το αίσθημα γεννημένο από τη γλωσσική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το αίσθημα γεννημένο από τη σωματική επαφή... η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από το αίσθημα γεννημένο από τη νοητική επαφή, αυτή είναι η απόλαυση του αισθήματος γεννημένου από τη νοητική επαφή - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι η απόλαυση, η απόλαυση δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλη η απόλαυση. Και όποια άποψη και όποια απόλαυση - αυτή ονομάζεται άποψη της απόλαυσης.

Η άποψη της απόλαυσης είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη. Ένα άτομο προικισμένο με αυτή την αποτυχία στην ορθή άποψη είναι αποτυχημένο στην ορθή άποψη. Ένα άτομο αποτυχημένο στην ορθή άποψη δεν πρέπει να

συναναστρέφεται κανείς, δεν πρέπει να συνδέεται κανείς, δεν πρέπει να υπηρετεί κανείς. Για ποιο λόγο; Η άποψή του είναι κακόβουλη. Το πάθος για την άποψη, αυτό δεν είναι η άποψη. Η άποψη δεν είναι το πάθος. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το πάθος. Και όποια άποψη και όποιο πάθος, αυτό ονομάζεται πάθος για την άποψη. Ένα άτομο προικισμένο με αυτή την άποψη και με αυτό το πάθος είναι κυριευμένο από το πάθος για την άποψη. Η δωρεά που δίνεται σε ένα άτομο κυριευμένο από το πάθος για την άποψη δεν έχει μεγάλο καρπό, δεν έχει μεγάλο όφελος. Για ποιο λόγο; Η άποψή του είναι κακόβουλη, άποψη της απόλαυσης, λανθασμένη άποψη.

Για ένα αρσενικό άτομο που έχει λανθασμένες απόψεις υπάρχουν μόνο δύο προορισμοί - η κόλαση ή το ζωικό βασίλειο. Για ένα αρσενικό άτομο που έχει λανθασμένες απόψεις, όποια σωματική πράξη σύμφωνα με την άποψή του έχει αναληφθεί πλήρως, και όποια λεκτική πράξη... κ.λπ... και όποια νοητική πράξη σύμφωνα με την άποψή του έχει αναληφθεί πλήρως, και όποια βούληση και όποιος πόθος και όποια φιλοδοξία και όποιες δραστηριότητες, όλα αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στο ανεπιθύμητο, στο μη αρεστό, στο δυσάρεστο, στη βλάβη, στην οδύνη. Για ποιο λόγο; Η άποψή του είναι κακόβουλη. Όπως ένας σπόρος νιμ ή ένας σπόρος κολοκύνθης ή ένας σπόρος πικρής κολοκύθας τοποθετημένος σε υγρή γη, ό,τι ουσία της γης απορροφά και ό,τι ουσία του νερού απορροφά, όλο αυτό οδηγεί σε πικράδα, σε δριμύτητα, σε δυσαρέσκεια. Για ποιο λόγο; Ο σπόρος του είναι κακόβουλος. Ακριβώς έτσι, σε ένα αρσενικό άτομο που έχει λανθασμένες απόψεις, όποια σωματική πράξη σύμφωνα με την άποψή του έχει αναληφθεί πλήρως, και όποια λεκτική πράξη... κ.λπ... και όποια νοητική πράξη σύμφωνα με την άποψή του έχει αναληφθεί πλήρως, και όποια βούληση και όποιος πόθος και όποια φιλοδοξία και όποιες δραστηριότητες, όλα αυτά τα φαινόμενα οδηγούν στο ανεπιθύμητο, στο μη αρεστό, στο δυσάρεστο, στη βλάβη, στην οδύνη. Για ποιο λόγο; Η άποψή του είναι κακόβουλη, άποψη της απόλαυσης, λανθασμένη άποψη.

Η λανθασμένη άποψη είναι λανθασμένη άποψη, πυκνό δάσος απόψεων... κ.λπ...εμμονή στις απόψεις, αγκίστρωση σε απόψεις - με αυτούς τους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει δέσμευση αυτού του οποίου η συνείδηση έχει κατακλυστεί.

Υπάρχουν νοητικοί δεσμοί που είναι και λανθασμένες απόψεις, υπάρχουν νοητικοί δεσμοί που δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Ποιοι νοητικοί δεσμοί είναι και λανθασμένες απόψεις; Η άποψη περί ταυτότητας, η αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες - αυτοί οι νοητικοί δεσμοί είναι και λανθασμένες απόψεις. Ποιοι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις; Ο νοητικός δεσμός του ηδονικού πάθους, ο νοητικός δεσμός της αποστροφής, ο νοητικός δεσμός της αλαζονείας, ο νοητικός δεσμός της σκεπτικιστικής αμφιβολίας, ο νοητικός δεσμός του πάθους για ύπαρξη, ο νοητικός δεσμός της ζήλιας, ο νοητικός δεσμός της τσιγκουνιάς, ο νοητικός δεσμός της συμπάθειας, ο νοητικός δεσμός της άγνοιας - αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Με αυτούς τους τριάντα πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη της απόλαυσης.

Ανάλυση της άποψης της απόλαυσης, πρώτη.

2. Ανάλυση της άποψης περί εαυτού

130. Με ποιους είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη περί εαυτού; Εδώ ο αδαής κοινός άνθρωπος που δεν βλέπει τους ευγενείς, που δεν είναι επιδέξιος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν είναι πειθαρχημένος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν βλέπει τα ενάρετα άτομα, που δεν είναι επιδέξιος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, που δεν είναι πειθαρχημένος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, θεωρεί την ύλη ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα ύλη, ή την ύλη στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη· το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... κ.λπ... τις δραστηριότητες... κ.λπ... θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση, ή τη συνείδηση στον εαυτό, ή τον εαυτό στη συνείδηση.

131. Πώς θεωρεί την ύλη ως εαυτό; Εδώ κάποιος θεωρεί το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης ως εαυτό - «ό,τι είναι το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης». Θεωρεί το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει «όποια είναι η φλόγα, αυτό είναι το χρώμα· όποιο είναι το χρώμα, αυτή είναι η φλόγα» - θεωρεί τη φλόγα και το χρώμα ως ένα χωρίς διπλότητα. Ακριβώς έτσι εδώ κάποιος θεωρεί το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης ως εαυτό - «ό,τι είναι το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης». Θεωρεί το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη άποψη περί εαυτού με βάση την ύλη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη. Για ένα αρσενικό άτομο που έχει λανθασμένες απόψεις υπάρχουν μόνο δύο προορισμοί... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Εδώ κάποιος το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του ύδατος... το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της φωτιάς... το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο του αέρα... το μπλε κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... το κίτρινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... το κόκκινο κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο... το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο θεωρεί ως εαυτό - «ό,τι είναι το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο». Θεωρεί το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει «όποια είναι η φλόγα, αυτό είναι το χρώμα· όποιο είναι το χρώμα, αυτή είναι η φλόγα» - θεωρεί τη φλόγα και το χρώμα ως ένα χωρίς διπλότητα. Ακριβώς έτσι εδώ κάποιος... κ.λπ... θεωρεί το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη άποψη περί εαυτού με βάση την ύλη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί την ύλη ως εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα ύλη; Εδώ κάποιος το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... τη συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει ύλη με αυτή την ύλη». Θεωρεί τον

εαυτό ως έχοντα ύλη. Όπως ακριβώς ένα δέντρο θα ήταν προικισμένο με σκιά. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το δέντρο, αυτή είναι η σκιά. Άλλο είναι το δέντρο, άλλη η σκιά. Αυτό όμως το δέντρο έχει σκιά με αυτή τη σκιά». Θεωρεί το δέντρο ως έχον σκιά. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... τη συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει ύλη με αυτή την ύλη». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα ύλη. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η δεύτερη άποψη περί εαυτού με βάση την ύλη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα ύλη.

Πώς θεωρεί την ύλη στον εαυτό; Εδώ κάποιος το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... τη συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχει αυτή η ύλη». Θεωρεί την ύλη στον εαυτό. Όπως ακριβώς ένα λουλούδι θα ήταν προικισμένο με οσμή. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το λουλούδι, αυτή είναι η οσμή· άλλο είναι το λουλούδι, άλλη είναι η οσμή. Αλλά αυτή η οσμή βρίσκεται σε αυτό το λουλούδι». Θεωρεί την οσμή στο λουλούδι. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... τη συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχει αυτή η ύλη». Θεωρεί την ύλη στον εαυτό. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τρίτη άποψη περί εαυτού με βάση την ύλη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί την ύλη στον εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό στην ύλη; Εδώ κάποιος το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... τη συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτή την ύλη». Θεωρεί τον εαυτό στην ύλη. Όπως ακριβώς ένα πολύτιμο πετράδι θα ήταν τοποθετημένο σε ένα κουτί. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το πολύτιμο πετράδι, αυτό είναι το κουτί. Άλλο το πολύτιμο πετράδι, άλλο το κουτί. Αυτό όμως το πολύτιμο πετράδι είναι σε αυτό το κουτί». Θεωρεί το πολύτιμο πετράδι στο κουτί. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... τη συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτή την ύλη». Θεωρεί τον εαυτό στην ύλη. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τέταρτη άποψη περί εαυτού με βάση την ύλη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό στην ύλη.

132. Πώς θεωρεί το αίσθημα ως εαυτό; Εδώ κάποιος θεωρεί το αίσθημα γεννημένο από την οφθαλμική επαφή, το αίσθημα γεννημένο από την ωτική επαφή, το αίσθημα γεννημένο από τη ρινική επαφή, το αίσθημα γεννημένο από τη γλωσσική επαφή, το

αίσθημα γεννημένο από τη σωματική επαφή, το αίσθημα γεννημένο από τη νοητική επαφή ως εαυτό. «Όποιο είναι το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή» - θεωρεί το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει «όποια είναι η φλόγα, αυτό είναι το χρώμα· όποιο είναι το χρώμα, αυτή είναι η φλόγα» - θεωρεί τη φλόγα και το χρώμα ως ένα χωρίς διπλότητα. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος θεωρεί το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή ως εαυτό. «Όποιο είναι το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή» - θεωρεί το αίσθημα γεννημένο από νοητική επαφή και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη άποψη περί εαυτού με βάση το αίσθημα. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί το αίσθημα ως εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα αίσθημα; Εδώ κάποιος την αντίληψη... κ.λπ... τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει αίσθημα με αυτό το αίσθημα». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα αίσθημα. Όπως ακριβώς ένα δέντρο θα ήταν προικισμένο με σκιά. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το δέντρο, αυτή είναι η σκιά. Άλλο είναι το δέντρο, άλλη η σκιά. Αυτό όμως το δέντρο έχει σκιά με αυτή τη σκιά». Θεωρεί το δέντρο ως έχον σκιά. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος την αντίληψη... κ.λπ... τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει αίσθημα με αυτό το αίσθημα». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα αίσθημα. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η δεύτερη άποψη περί εαυτού με βάση το αίσθημα. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα αίσθημα.

Πώς θεωρεί το αίσθημα στον εαυτό; Εδώ κάποιος την αντίληψη... κ.λπ... τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχει αυτό το αίσθημα». Θεωρεί το αίσθημα στον εαυτό. Όπως ακριβώς ένα λουλούδι θα ήταν προικισμένο με οσμή. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το λουλούδι, αυτή είναι η οσμή· άλλο είναι το λουλούδι, άλλη είναι η οσμή. Αλλά αυτή η οσμή βρίσκεται σε αυτό το λουλούδι». Θεωρεί την οσμή στο λουλούδι. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος την αντίληψη... κ.λπ... τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχει αυτό το αίσθημα». Θεωρεί το αίσθημα στον εαυτό. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τρίτη άποψη περί εαυτού με βάση το αίσθημα. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί το αίσθημα στον εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό στο αίσθημα; Εδώ κάποιος την αντίληψη... κ.λπ... τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτό το αίσθημα». Θεωρεί τον εαυτό στο αίσθημα. Όπως ακριβώς ένα πολύτιμο πετράδι θα ήταν τοποθετημένο σε ένα κουτί. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το πολύτιμο πετράδι, αυτό είναι το κουτί. Άλλο το πολύτιμο πετράδι, άλλο το κουτί. Αυτό όμως το πολύτιμο πετράδι είναι σε αυτό το κουτί». Θεωρεί το πολύτιμο πετράδι στο κουτί. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτό το αίσθημα». Θεωρεί τον εαυτό στο αίσθημα. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τέταρτη άποψη περί εαυτού με βάση το αίσθημα. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό στο αίσθημα.

133. Πώς θεωρεί την αντίληψη ως εαυτό; Εδώ κάποιος την αντίληψη γεννημένη από την οφθαλμική επαφή... κ.λπ... την αντίληψη γεννημένη από την ωτική επαφή... την αντίληψη γεννημένη από τη ρινική επαφή... την αντίληψη γεννημένη από τη γλωσσική επαφή... την αντίληψη γεννημένη από τη σωματική επαφή... την αντίληψη γεννημένη από τη νοητική επαφή θεωρεί ως εαυτό. «Όποια είναι η αντίληψη γεννημένη από νοητική επαφή, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτή είναι η αντίληψη γεννημένη από νοητική επαφή». Θεωρεί την αντίληψη γεννημένη από νοητική επαφή και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει «όποια είναι η φλόγα, αυτό είναι το χρώμα· όποιο είναι το χρώμα, αυτή είναι η φλόγα» - θεωρεί τη φλόγα και το χρώμα ως ένα χωρίς διπλότητα. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος θεωρεί την αντίληψη γεννημένη από νοητική επαφή ως εαυτό - «όποια είναι η αντίληψη γεννημένη από νοητική επαφή, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτή είναι η αντίληψη γεννημένη από νοητική επαφή». Θεωρεί την αντίληψη γεννημένη από νοητική επαφή και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη άποψη περί εαυτού με βάση την αντίληψη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί την αντίληψη ως εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα αντίληψη; Εδώ κάποιος τις δραστηριότητες... κ.λπ... συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει αντίληψη με αυτή την αντίληψη». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα αντίληψη. Όπως ακριβώς ένα δέντρο θα ήταν προικισμένο με σκιά. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το δέντρο, αυτή είναι η σκιά. Άλλο είναι το δέντρο, άλλη η σκιά. Αυτό όμως το δέντρο έχει σκιά με αυτή τη σκιά». Θεωρεί το δέντρο ως έχον σκιά. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει αντίληψη με αυτή την αντίληψη». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα αντίληψη. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα -

αυτή είναι η δεύτερη άποψη περί εαυτού με βάση την αντίληψη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα αντίληψη.

Πώς θεωρεί την αντίληψη στον εαυτό; Εδώ κάποιος τις δραστηριότητες... κ.λπ... συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχει αυτή η αντίληψη». Θεωρεί την αντίληψη στον εαυτό. Όπως ακριβώς ένα λουλούδι θα ήταν προικισμένο με οσμή. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το λουλούδι, αυτή είναι η οσμή. Άλλο είναι το λουλούδι, άλλη είναι η οσμή. Αλλά αυτή η οσμή βρίσκεται σε αυτό το λουλούδι». Θεωρεί την οσμή στο λουλούδι. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχει αυτή η αντίληψη». Θεωρεί την αντίληψη στον εαυτό. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τρίτη άποψη περί εαυτού με βάση την αντίληψη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί την αντίληψη στον εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό στην αντίληψη; Εδώ κάποιος τις δραστηριότητες... κ.λπ... συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτή την αντίληψη». Θεωρεί τον εαυτό στην αντίληψη. Όπως ακριβώς ένα πολύτιμο πετράδι θα ήταν τοποθετημένο σε ένα κουτί. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το πολύτιμο πετράδι, αυτό είναι το κουτί. Άλλο το πολύτιμο πετράδι, άλλο το κουτί. Αυτό όμως το πολύτιμο πετράδι είναι σε αυτό το κουτί». Θεωρεί το πολύτιμο πετράδι στο κουτί. Ακριβώς έτσι εδώ κάποιος τις δραστηριότητες... συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτή την αντίληψη». Θεωρεί τον εαυτό στην αντίληψη. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τέταρτη άποψη περί εαυτού με βάση την αντίληψη. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί είναι νοητικοί δεσμοί που δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό στην αντίληψη.

134. Πώς θεωρεί τις δραστηριότητες ως εαυτό; Εδώ κάποιος θεωρεί τη βούληση γεννημένη από την οφθαλμική επαφή, τη βούληση γεννημένη από την ωτική επαφή, τη βούληση γεννημένη από τη ρινική επαφή, τη βούληση γεννημένη από τη γλωσσική επαφή, τη βούληση γεννημένη από τη σωματική επαφή, τη βούληση γεννημένη από τη νοητική επαφή ως εαυτό. «Όποια είναι η βούληση γεννημένη από νοητική επαφή, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτή είναι η βούληση γεννημένη από νοητική επαφή» - θεωρεί τη βούληση γεννημένη από νοητική επαφή και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει «όποια είναι η φλόγα, αυτό είναι το χρώμα· όποιο είναι το χρώμα, αυτή είναι η φλόγα» - θεωρεί τη φλόγα και το χρώμα ως ένα χωρίς διπλότητα. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος θεωρεί τη βούληση γεννημένη από νοητική επαφή ως εαυτό. «Όποια είναι η βούληση γεννημένη από νοητική επαφή, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτή είναι η βούληση γεννημένη από νοητική επαφή» - θεωρεί τη βούληση γεννημένη από νοητική επαφή και τον εαυτό ως ένα χωρίς

διπλότητα. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη άποψη περί εαυτού με βάση τις δραστηριότητες. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τις δραστηριότητες ως εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα δραστηριότητες; Εδώ κάποιος τη συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει δραστηριότητες με αυτές τις δραστηριότητες». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα δραστηριότητες. Όπως ακριβώς ένα δέντρο θα ήταν προικισμένο με σκιά. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το δέντρο, αυτή είναι η σκιά. Άλλο είναι το δέντρο, άλλη η σκιά. Αυτό όμως το δέντρο έχει σκιά με αυτή τη σκιά». Θεωρεί το δέντρο ως έχον σκιά. Ακριβώς έτσι εδώ κάποιος τη συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως είναι ο εαυτός μου. Έχει δραστηριότητες με αυτές τις δραστηριότητες». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα δραστηριότητες. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η δεύτερη άποψη περί εαυτού με βάση τις δραστηριότητες. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα δραστηριότητες.

Πώς θεωρεί τις δραστηριότητες στον εαυτό; Εδώ κάποιος τη συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχουν αυτές οι δραστηριότητες». Θεωρεί τις δραστηριότητες στον εαυτό. Όπως ακριβώς ένα λουλούδι θα ήταν προικισμένο με οσμή. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το λουλούδι, αυτή είναι η οσμή· άλλο είναι το λουλούδι, άλλη είναι η οσμή. Αλλά αυτή η οσμή βρίσκεται σε αυτό το λουλούδι». Θεωρεί την οσμή στο λουλούδι. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος τη συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχουν αυτές οι δραστηριότητες». Θεωρεί τις δραστηριότητες στον εαυτό. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τρίτη άποψη περί εαυτού με βάση τις δραστηριότητες. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τις δραστηριότητες στον εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό στις δραστηριότητες; Εδώ κάποιος τη συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτές τις δραστηριότητες». Θεωρεί τον εαυτό στις δραστηριότητες. Όπως ακριβώς ένα πολύτιμο πετράδι θα ήταν τοποθετημένο σε ένα κουτί. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το πολύτιμο πετράδι, αυτό είναι το κουτί. Άλλο το πολύτιμο πετράδι, άλλο το κουτί. Αυτό όμως το πολύτιμο πετράδι είναι σε αυτό το κουτί». Θεωρεί το πολύτιμο πετράδι στο κουτί. Ακριβώς έτσι εδώ κάποιος τη συνείδηση... την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου.

Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτές τις δραστηριότητες». Θεωρεί τον εαυτό στις δραστηριότητες. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τέταρτη άποψη περί εαυτού με βάση τις δραστηριότητες. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό στις δραστηριότητες.

135. Πώς θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό; Εδώ κάποιος την οφθαλμική συνείδηση... η ωτική συνείδηση... η ρινική συνείδηση... τη γλωσσική συνείδηση, τη σωματική συνείδηση... τη νοητική συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. «Ό,τι είναι η νοητική συνείδηση, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι η νοητική συνείδηση» -θεωρεί τη νοητική συνείδηση και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει «όποια είναι η φλόγα, αυτό είναι το χρώμα· όποιο είναι το χρώμα, αυτή είναι η φλόγα» - θεωρεί τη φλόγα και το χρώμα ως ένα χωρίς διπλότητα. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος τη νοητική συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. «Ό,τι είναι η νοητική συνείδηση, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι η νοητική συνείδηση» -θεωρεί τη νοητική συνείδηση και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη άποψη περί εαυτού με βάση τη συνείδηση. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση; Εδώ κάποιος την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει συνείδηση με αυτή τη συνείδηση». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση. Όπως ακριβώς ένα δέντρο θα ήταν προικισμένο με σκιά. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το δέντρο, αυτή είναι η σκιά. Άλλο είναι το δέντρο, άλλη η σκιά. Αυτό όμως το δέντρο έχει σκιά με αυτή τη σκιά». Θεωρεί το δέντρο ως έχον σκιά. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει συνείδηση με αυτή τη συνείδηση». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η δεύτερη άποψη περί εαυτού με βάση τη συνείδηση. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση.

Πώς θεωρεί τη συνείδηση στον εαυτό; Εδώ κάποιος την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχει αυτή η συνείδηση». Θεωρεί τη συνείδηση στον εαυτό. Όπως ακριβώς ένα λουλούδι θα ήταν προικισμένο με οσμή. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το λουλούδι, αυτή είναι η οσμή· άλλο είναι το λουλούδι, άλλη είναι η οσμή. Αλλά αυτή η οσμή βρίσκεται σε αυτό το λουλούδι». Θεωρεί την οσμή στο λουλούδι. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Και σε αυτόν τον εαυτό υπάρχει αυτή η

συνείδηση». Θεωρεί τη συνείδηση στον εαυτό. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τρίτη άποψη περί εαυτού με βάση τη συνείδηση. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τη συνείδηση στον εαυτό.

Πώς θεωρεί τον εαυτό στη συνείδηση; Εδώ κάποιος την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτή τη συνείδηση». Θεωρεί τον εαυτό στη συνείδηση. Όπως ακριβώς ένα πολύτιμο πετράδι θα ήταν τοποθετημένο σε ένα κουτί. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το πολύτιμο πετράδι, αυτό είναι το κουτί. Άλλο το πολύτιμο πετράδι, άλλο το κουτί. Αυτό όμως το πολύτιμο πετράδι είναι σε αυτό το κουτί». Θεωρεί το πολύτιμο πετράδι στο κουτί. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος την ύλη... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου είναι σε αυτή τη συνείδηση». Θεωρεί τον εαυτό στη συνείδηση. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η τέταρτη άποψη περί εαυτού με βάση τη συνείδηση. Η άποψη περί εαυτού είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό στη συνείδηση. Με αυτούς τους είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη περί εαυτού.

Ανάλυση της άποψης περί εαυτού, δεύτερη.

3. Ανάλυση της λανθασμένης άποψης

136. Με ποιους δέκα τρόπους υπάρχει εμμονή στη λανθασμένη άποψη; «Δεν υπάρχει δωρεά» - θέμα. Αυτή η διακήρυξη είναι η λανθασμένη εμμονή και αγκίστρωση, η άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη λανθασμένη άποψη με λανθασμένο θέμα. Η λανθασμένη άποψη είναι αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. «Δεν υπάρχει θυσία» - θέμα... κ.λπ... «δεν υπάρχει προσφορά» - θέμα... «δεν υπάρχει καρπός και επακόλουθο των καλών και κακών πράξεων» - θέμα... «δεν υπάρχει αυτός ο κόσμος» - θέμα... «δεν υπάρχει άλλος κόσμος» - θέμα... «δεν υπάρχει μητέρα» - θέμα... «δεν υπάρχει πατέρας» - θέμα... «δεν υπάρχουν όντα με αυθόρμητη γέννηση» - θέμα... «δεν υπάρχουν στον κόσμο ασκητές και βραχμάνοι που έχουν φτάσει σωστά και ασκούνται ορθά, οι οποίοι έχοντας οι ίδιοι κατανοήσει πλήρως αυτόν τον κόσμο και τον άλλο κόσμο με άμεση γνώση, τους διακηρύσσουν» - θέμα. Αυτή η διακήρυξη είναι η λανθασμένη εμμονή και αγκίστρωση, η άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η δέκατη λανθασμένη άποψη με λανθασμένο θέμα. Η λανθασμένη άποψη είναι αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... για ένα αρσενικό άτομο που έχει λανθασμένες απόψεις υπάρχουν μόνο δύο προορισμοί... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Με αυτούς τους δέκα τρόπους υπάρχει εμμονή στη λανθασμένη άποψη.

Ανάλυση της λανθασμένης άποψης, τρίτη.

4. Ανάλυση της άποψης περί ταυτότητας

137. Με ποιους είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη περί ταυτότητας; Εδώ ο αδαής κοινός άνθρωπος που δεν βλέπει τους ευγενείς, που δεν είναι επιδέξιος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν είναι πειθαρχημένος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν βλέπει τα ενάρετα άτομα, που δεν είναι επιδέξιος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, που δεν είναι πειθαρχημένος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, θεωρεί την ύλη ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα ύλη, ή την ύλη στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη. Το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση, ή τη συνείδηση στον εαυτό, ή τον εαυτό στη συνείδηση.

Πώς θεωρεί την ύλη ως εαυτό; Εδώ κάποιος το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης... κ.λπ... το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο θεωρεί ως εαυτό. «Ό,τι είναι το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο» - θεωρεί το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει... κ.λπ... ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο θεωρεί ως εαυτό. Η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτή είναι η πρώτη άποψη περί ταυτότητας με βάση την ύλη. Η άποψη περί ταυτότητας είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί την ύλη ως εαυτό... κ.λπ... με αυτούς τους είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη περί ταυτότητας.

Ανάλυση της άποψης περί ταυτότητας, τέταρτη.

5. Ανάλυση της αιωνιοκρατικής άποψης

138. Με ποιους δεκαπέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην αιωνιοκρατική άποψη με βάση την ταυτότητα; Εδώ ο αδαής κοινός άνθρωπος που δεν βλέπει τους ευγενείς, που δεν είναι επιδέξιος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν είναι πειθαρχημένος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν βλέπει τα ενάρετα άτομα, που δεν είναι επιδέξιος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, που δεν είναι πειθαρχημένος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα ύλη, ή την ύλη στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη. Ή τον εαυτό ως έχοντα αίσθημα... κ.λπ... ή τον εαυτό ως έχοντα αντίληψη... ή τον εαυτό ως έχοντα δραστηριότητες... ή τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση, ή τη συνείδηση στον εαυτό, ή τον εαυτό στη συνείδηση.

Πώς θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα ύλη; Εδώ κάποιος το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... τη συνείδηση θεωρεί ως εαυτό. Αυτός σκέφτεται: «αυτός λοιπόν είναι ο εαυτός μου. Αυτός όμως ο εαυτός μου έχει ύλη με αυτή την ύλη». Θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα ύλη. Όπως ακριβώς ένα δέντρο θα ήταν προικισμένο με σκιά. Ένας άνθρωπος θα έλεγε έτσι γι' αυτό: «αυτό είναι το δέντρο, αυτή είναι η σκιά· άλλο είναι το δέντρο, άλλη η σκιά. Αυτό όμως το δέντρο έχει σκιά με αυτή τη σκιά». Θεωρεί το δέντρο ως έχον σκιά. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος το αίσθημα... κ.λπ... αυτή είναι η πρώτη αιωνιοκρατική άποψη με βάση την ταυτότητα. Η αιωνιοκρατική άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί τον εαυτό ως έχοντα ύλη... κ.λπ... με αυτούς τους δεκαπέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην αιωνιοκρατική άποψη με βάση την ταυτότητα.

6. Ανάλυση της εκμηδενιστικής άποψης

139. Με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην εκμηδενιστική άποψη με βάση την ταυτότητα; Εδώ ο αδαής κοινός άνθρωπος που δεν βλέπει τους ευγενείς, που δεν είναι επιδέξιος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν είναι πειθαρχημένος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν βλέπει τα ενάρετα άτομα, που δεν είναι επιδέξιος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, που δεν είναι πειθαρχημένος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, θεωρεί την ύλη ως εαυτό, θεωρεί το αίσθημα ως εαυτό, θεωρεί την αντίληψη ως εαυτό, θεωρεί τις δραστηριότητες ως εαυτό, θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό.

Πώς θεωρεί την ύλη ως εαυτό; Εδώ κάποιος το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης... κ.λπ... το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο θεωρεί ως εαυτό. «Ό,τι είναι το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο» - θεωρεί το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει... κ.λπ... αυτή είναι η πρώτη εκμηδενιστική άποψη με βάση την ταυτότητα. Η εκμηδενιστική άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί την ύλη ως εαυτό... κ.λπ... με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην εκμηδενιστική άποψη με βάση την ταυτότητα.

Ανάλυση της εκμηδενιστικής άποψης, έκτη.

7. Ανάλυση της άποψης που πιάνεται από τα άκρα

140. Με ποιους πενήντα τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; «Ο κόσμος είναι αιώνιος» - με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; «Ο κόσμος είναι μη-αιώνιος» - με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; «Ο κόσμος είναι πεπερασμένος» - στην ακραία άποψη... «Ο κόσμος είναι άπειρος» - στην ακραία άποψη... «Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» - στην ακραία άποψη... «Η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο» - στην ακραία άποψη... «Ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά τον θάνατο»... κ.λπ... «Ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά τον θάνατο»... «Ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά τον θάνατο»... «Ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με πόσους τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη;

«Ο κόσμος είναι αιώνιος» - με πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη... κ.λπ... «Ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Ο κόσμος είναι αιώνιος» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Η ύλη είναι και κόσμος και αιώνια - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «ο κόσμος είναι αιώνιος» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αίσθημα είναι και κόσμος και αιώνιο... κ.λπ... η αντίληψη είναι και κόσμος και

αιώνια... κ.λπ... οι δραστηριότητες είναι και κόσμος και αιώνιες... κ.λπ... η συνείδηση είναι και κόσμος και αιώνια - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί -ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πέμπτη «ο κόσμος είναι αιώνιος» -ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. «Ο κόσμος είναι αιώνιος» - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Ο κόσμος είναι μη-αιώνιος» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Η ύλη είναι και κόσμος και μη-αιώνια - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί -ακραία άποψη... κ.λπ... αυτή είναι η πρώτη «ο κόσμος είναι μη-αιώνιος» -ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη, αποτυχία στην ορθή άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αίσθημα είναι και κόσμος και μη-αιώνιο... κ.λπ... η αντίληψη είναι και κόσμος και μη-αιώνια... κ.λπ... οι δραστηριότητες είναι και κόσμος και μη-αιώνιες... κ.λπ... η συνείδηση είναι και κόσμος και μη-αιώνια - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί -ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. «Ο κόσμος είναι μη-αιώνιος» - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Ο κόσμος είναι πεπερασμένος» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Εδώ κάποιος διαπερνά έναν περιορισμένο χώρο με το μπλε. Αυτός σκέφτεται: «Αυτός ο κόσμος είναι πεπερασμένος, κυκλικός». Έχει την αντίληψη ότι είναι πεπερασμένος. Αυτό που διαπερνά είναι και το θέμα και ο κόσμος. Αυτό με το οποίο διαπερνά είναι και ο εαυτός και ο κόσμος - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί -ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη ακραία άποψη «ο κόσμος είναι πεπερασμένος». Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Εδώ κάποιος διαπερνά έναν περιορισμένο χώρο με το κίτρινο... διαπερνά με το κόκκινο... διαπερνά με το λευκό... διαπερνά με το φως. Αυτός σκέφτεται: «Αυτός ο κόσμος είναι πεπερασμένος, κυκλικός». Έχει την αντίληψη ότι είναι πεπερασμένος. Αυτό που διαπερνά είναι και το θέμα και ο κόσμος. Αυτό με το οποίο διαπερνά είναι και ο εαυτός και ο κόσμος - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη... κ.λπ... «ο κόσμος είναι πεπερασμένος» - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Ο κόσμος είναι άπειρος» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Εδώ κάποιος διαπερνά έναν εκτεταμένο χώρο με το μπλε. Αυτός σκέφτεται: «Αυτός ο κόσμος είναι άπειρος, απεριόριστος». Έχει την αντίληψη ότι είναι άπειρος. Αυτό που διαπερνά είναι και το θέμα και ο κόσμος· αυτό με το οποίο διαπερνά είναι και ο εαυτός και ο κόσμος - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το

θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «ο κόσμος είναι άπειρος» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Εδώ κάποιος διαπερνά έναν εκτεταμένο χώρο με το κίτρινο... διαπερνά με το κόκκινο... διαπερνά με το λευκό... διαπερνά με το φως. Αυτός σκέφτεται: «Αυτός ο κόσμος είναι άπειρος, απεριόριστος». Έχει την αντίληψη ότι είναι άπειρος. Αυτό που διαπερνά είναι και το θέμα και ο κόσμος· αυτό με το οποίο διαπερνά είναι και ο εαυτός και ο κόσμος - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη... κ.λπ... ο κόσμος είναι άπειρος - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Η ύλη είναι και ψυχή και σώμα· ό,τι είναι η ψυχή αυτό είναι το σώμα, ό,τι είναι το σώμα αυτό είναι η ψυχή - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αίσθημα είναι και ψυχή και σώμα... η αντίληψη είναι και ψυχή και σώμα... οι δραστηριότητες είναι και ψυχή και σώμα... η συνείδηση είναι και ψυχή και σώμα· ό,τι είναι η ψυχή αυτό είναι το σώμα, ό,τι είναι το σώμα αυτό είναι η ψυχή - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη... κ.λπ... «Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Η ύλη είναι σώμα, όχι ψυχή· η ψυχή δεν είναι σώμα. Η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αίσθημα είναι το σώμα, όχι η ψυχή... η αντίληψη είναι το σώμα, όχι η ψυχή... οι δραστηριότητες είναι το σώμα, όχι η ψυχή... η συνείδηση είναι το σώμα, όχι η ψυχή· η ψυχή δεν είναι σώμα. Η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη... κ.λπ... η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά τον θάνατο» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Η ύλη ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο. Ο Τατχάγκατα με την κατάρρευση του σώματος και υπάρχει και παραμένει και εγείρεται και εμφανίζεται - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη

και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά τον θάνατο» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αίσθημα ακριβώς εδώ είναι υποκείμενο στον θάνατο... κ.λπ... η αντίληψη ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο... οι δραστηριότητες ακριβώς εδώ είναι υποκείμενες στον θάνατο... η συνείδηση ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο. Ο Τατχάγκατα με την κατάρρευση του σώματος και υπάρχει και παραμένει και εγείρεται και εμφανίζεται - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη... κ.λπ... «Ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά τον θάνατο» - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Η ύλη ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο. Και ο Τατχάγκατα με την κατάρρευση του σώματος εκμηδενίζεται, καταστρέφεται· ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά τον θάνατο - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αίσθημα ακριβώς εδώ είναι υποκείμενο στον θάνατο... κ.λπ... η αντίληψη ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο... οι δραστηριότητες ακριβώς εδώ είναι υποκείμενες στον θάνατο... η συνείδηση ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο. Και ο Τατχάγκατα με την κατάρρευση του σώματος εκμηδενίζεται, καταστρέφεται. «Ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη... κ.λπ... «Ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Η ύλη ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο. Ο Τατχάγκατα με την κατάρρευση του σώματος και υπάρχει και δεν υπάρχει - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί είναι νοητικοί δεσμοί που δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αίσθημα ακριβώς εδώ είναι υποκείμενο στον θάνατο... κ.λπ... η αντίληψη ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο... οι δραστηριότητες ακριβώς εδώ είναι υποκείμενες στον θάνατο... η συνείδηση ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο. Ο Τατχάγκατα με την κατάρρευση του σώματος και υπάρχει και δεν υπάρχει - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη... κ.λπ... «Ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

«Ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη; Η ύλη ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο. Ο Τατχάγκατα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη, άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «Ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αίσθημα ακριβώς εδώ είναι υποκείμενο στον θάνατο... κ.λπ... η αντίληψη ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο... οι δραστηριότητες ακριβώς εδώ είναι υποκείμενες στον θάνατο... η συνείδηση ακριβώς εδώ είναι υποκείμενη στον θάνατο. Ο Τατχάγκατα με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι λανθασμένη άποψη. Με εκείνη την άποψη αυτό το άκρο έχει συλληφθεί - ακραία άποψη. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πέμπτη «Ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - ακραία άποψη. Η ακραία άποψη είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. «Ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη. Με αυτούς τους πενήντα τρόπους υπάρχει εμμονή στην ακραία άποψη.

Ανάλυση της άποψης που πιάνεται από τα άκρα, έβδομη.

8. Ανάλυση της άποψης για το παρελθόν

141. Με ποιους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για το παρελθόν; Τέσσερις διδαχές της αιωνιότητας, τέσσερις μερικώς αιωνιστές, τέσσερις υποστηρικτές του πεπερασμένου και του απείρου, τέσσερις που γλιστρούν σαν χέλια, δύο υποστηρικτές του τυχαίου - με αυτούς τους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για το παρελθόν.

Ανάλυση της άποψης για το παρελθόν, όγδοη.

9. Ανάλυση της άποψης για το μέλλον

142. Με ποιους σαράντα τέσσερις τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για το μέλλον; Δεκαέξι διδαχές της αντίληψης, οκτώ διδαχές της μη-αντίληψης, οκτώ διδαχές της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, επτά διδαχές του εκμηδενισμού, πέντε διδαχές του Νιμπάνα στην παρούσα ζωή - με αυτούς τους σαράντα τέσσερις τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη για το μέλλον.

Ανάλυση της άποψης για το μέλλον, ένατη.

10-12. Ανάλυση της δεσμευτικής άποψης και των λοιπών

143. Με ποιους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στη δεσμευτική άποψη; Όποια άποψη είναι λανθασμένη άποψη, πυκνό δάσος απόψεων... κ.λπ... εμμονή στις απόψεις, αγκίστρωση σε απόψεις - με αυτούς τους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στη δεσμευτική άποψη.

144. «Εγώ» - με ποιους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία; Το μάτι είναι εγώ -εμμονή και αγκίστρωση. «Εγώ» - άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «εγώ» - άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία. Η άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αυτί είναι εγώ... κ.λπ... η μύτη είναι εγώ... κ.λπ... η γλώσσα είναι εγώ... κ.λπ... το σώμα είναι εγώ... κ.λπ... ο νους είναι εγώ... κ.λπ... οι υλικές μορφές είναι εγώ... κ.λπ... τα νοητικά φαινόμενα είναι εγώ... η οφθαλμική συνείδηση είναι εγώ... κ.λπ... η νοητική συνείδηση είναι εγώ - εμμονή και αγκίστρωση. «Εγώ» - άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η δέκατη όγδοη «εγώ» - άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία. Η άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. «Εγώ» - με αυτούς τους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία.

145. «Δικό μου» - με ποιους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία; Το μάτι είναι δικό μου -εμμονή και αγκίστρωση. «Δικό μου» - άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη «δικό μου» -άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία. Η άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Το αυτί είναι δικό μου... κ.λπ... Η μύτη είναι δικό μου... κ.λπ... Η γλώσσα είναι δικό μου... κ.λπ... Το σώμα είναι δικό μου... κ.λπ... Ο νους είναι δικός μου... κ.λπ... Οι υλικές μορφές είναι δικές μου... κ.λπ... Τα νοητικά φαινόμενα είναι δικά μου... κ.λπ... Η οφθαλμική συνείδηση είναι δική μου... κ.λπ... Η νοητική συνείδηση είναι δική μου - εμμονή και αγκίστρωση. «Δικό μου» - άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η δέκατη όγδοη «δικό μου» - άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία. Η άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. «Δικό μου» - με αυτούς τους δεκαοκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία.

Ανάλυση της δεσμευτικής άποψης και των λοιπών, δωδέκατη.

13. Ανάλυση της άποψης συνδεδεμένης με τη διδαχή για τον εαυτό

146. Με ποιους είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για εαυτό; Εδώ ο αδαής κοινός άνθρωπος που δεν βλέπει τους ευγενείς, που δεν είναι επιδέξιος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν είναι πειθαρχημένος στην ευγενή διδασκαλία, που δεν βλέπει τα ενάρετα άτομα, που δεν είναι επιδέξιος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, που δεν είναι πειθαρχημένος στη διδασκαλία των ενάρετων ατόμων, θεωρεί την ύλη ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα ύλη, ή την ύλη

στον εαυτό, ή τον εαυτό στην ύλη... κ.λπ... το αίσθημα... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... θεωρεί τη συνείδηση ως εαυτό, ή τον εαυτό ως έχοντα συνείδηση, ή τη συνείδηση στον εαυτό, ή τον εαυτό στη συνείδηση... κ.λπ...

Πώς θεωρεί την ύλη ως εαυτό; Εδώ κάποιος το κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο της γης... κ.λπ... το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο θεωρεί ως εαυτό. «Ό,τι είναι το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο, αυτό είμαι εγώ· ό,τι είμαι εγώ, αυτό είναι το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο» - θεωρεί το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο και τον εαυτό ως ένα χωρίς διπλότητα. Όπως ενός λαδολύχνου που καίει «όποια είναι η φλόγα, αυτό είναι το χρώμα· όποιο είναι το χρώμα, αυτή είναι η φλόγα» - θεωρεί τη φλόγα και το χρώμα ως ένα χωρίς διπλότητα. Ακριβώς έτσι, εδώ κάποιος το λευκό κυκλικό διαλογιστικό αντικείμενο θεωρεί ως εαυτό... κ.λπ... αυτή είναι η πρώτη άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για εαυτό με βάση την ύλη. Η άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για εαυτό είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Έτσι θεωρεί την ύλη ως εαυτό... κ.λπ... με αυτούς τους είκοσι τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για εαυτό.

Ανάλυση της άποψης συνδεδεμένης με τη διδαχή για τον εαυτό, δέκατη τρίτη.

14. Ανάλυση της άποψης συνδεδεμένης με τη διδαχή για τον κόσμο

147. Με ποιους οκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο; Ο εαυτός και ο κόσμος είναι αιώνιοι -η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η πρώτη άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο. Η άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις.

Ο εαυτός και ο κόσμος είναι μη-αιώνιοι... κ.λπ... ο εαυτός και ο κόσμος είναι και αιώνιοι και μη-αιώνιοι... κ.λπ... ο εαυτός και ο κόσμος δεν είναι ούτε αιώνιοι ούτε μη-αιώνιοι... ο εαυτός και ο κόσμος είναι πεπερασμένοι... ο εαυτός και ο κόσμος είναι άπειροι... ο εαυτός και ο κόσμος είναι και πεπερασμένοι και άπειροι... ο εαυτός και ο κόσμος δεν είναι ούτε πεπερασμένοι ούτε άπειροι - η εμμονή και η αγκίστρωση είναι η άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο. Η άποψη δεν είναι το θέμα, το θέμα δεν είναι η άποψη. Άλλη είναι η άποψη, άλλο το θέμα. Και όποια άποψη και όποιο θέμα - αυτή είναι η όγδοη άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο. Η άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο είναι λανθασμένη άποψη... κ.λπ... αυτοί οι νοητικοί δεσμοί δεν είναι λανθασμένες απόψεις. Με αυτούς τους οκτώ τρόπους υπάρχει εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο.

Ανάλυση της άποψης συνδεδεμένης με τη διδαχή για τον κόσμο, δέκατη τέταρτη.

15-16. Ανάλυση της άποψης για την ύπαρξη και την ανυπαρξία

148. Η εμμονή στην υποχώρηση είναι η άποψη για αιώνια ύπαρξη. Η εμμονή στην υπέρβαση είναι η άποψη για την ανυπαρξία. Με τριάντα πέντε τρόπους εμμονής στην άποψη της απόλαυσης, πόσες είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, πόσες είναι απόψεις για την ανυπαρξία; Με είκοσι τρόπους εμμονής στην άποψη περί εαυτού, πόσες είναι

απόψεις για αιώνια ύπαρξη, πόσες είναι απόψεις για την ανυπαρξία... κ.λπ... Με οκτώ τρόπους εμμονής στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο, πόσες είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, πόσες είναι απόψεις για την ανυπαρξία;

Με τριάντα πέντε τρόπους εμμονής στην άποψη της απόλαυσης, μπορεί να είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι απόψεις για την ανυπαρξία. Με είκοσι τρόπους εμμονής στην άποψη περί εαυτού, δεκαπέντε είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, πέντε είναι απόψεις για την ανυπαρξία. Με δέκα τρόπους εμμονής στη λανθασμένη άποψη, όλες αυτές είναι απόψεις για την ανυπαρξία. Με είκοσι τρόπους εμμονής στην άποψη περί ταυτότητας, δεκαπέντε είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, πέντε είναι απόψεις για την ανυπαρξία. Με δεκαπέντε τρόπους εμμονής στην αιωνιοκρατική άποψη με βάση την ταυτότητα, όλες αυτές είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη. Με πέντε τρόπους εμμονής στην εκμηδενιστική άποψη με βάση την ταυτότητα, όλες αυτές είναι απόψεις για την ανυπαρξία.

«Ο κόσμος είναι αιώνιος» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, όλες αυτές είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη. «Ο κόσμος είναι μη-αιώνιος» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, όλες αυτές είναι απόψεις για την ανυπαρξία. «Ο κόσμος είναι πεπερασμένος» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, μπορεί να είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι απόψεις για την ανυπαρξία. «Ο κόσμος είναι άπειρος» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, μπορεί να είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι απόψεις για την ανυπαρξία. «Η ψυχή είναι το ίδιο με το σώμα» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, όλες αυτές είναι απόψεις για την ανυπαρξία. «Η ψυχή είναι κάτι άλλο και το σώμα κάτι άλλο» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, όλες αυτές είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη. «Ο Τατχάγκατα υπάρχει μετά τον θάνατο» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, όλες αυτές είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη. «Ο Τατχάγκατα δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, όλες αυτές είναι απόψεις για την ανυπαρξία. «Ο Τατχάγκατα και υπάρχει και δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, μπορεί να είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι απόψεις για την ανυπαρξία. «ο Τατχάγκατα ούτε υπάρχει ούτε δεν υπάρχει μετά τον θάνατο» - με πέντε τρόπους εμμονής στην ακραία άποψη, μπορεί να είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι απόψεις για την ανυπαρξία.

Με δεκαοκτώ τρόπους η εμμονή στην άποψη για το παρελθόν μπορεί να είναι άποψη για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι άποψη για την ανυπαρξία. Με σαράντα τέσσερις τρόπους η εμμονή στην άποψη για το μέλλον μπορεί να είναι άποψη για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι άποψη για την ανυπαρξία. Με δεκαοκτώ τρόπους η εμμονή στη δεσμευτική άποψη μπορεί να είναι άποψη για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι άποψη για την ανυπαρξία. «Εγώ» - με δεκαοκτώ τρόπους η εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία, όλες αυτές είναι απόψεις για την ανυπαρξία. «Δικό μου» - με δεκαοκτώ τρόπους η εμμονή στην άποψη δεσμευμένη από την αλαζονεία, όλες αυτές είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη. Με είκοσι τρόπους η εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για εαυτό, δεκαπέντε είναι απόψεις για αιώνια ύπαρξη, πέντε είναι απόψεις για την ανυπαρξία. Με οκτώ τρόπους η εμμονή στην άποψη συνδεδεμένη με τη διδαχή για τον κόσμο μπορεί να είναι άποψη για αιώνια ύπαρξη, μπορεί να είναι άποψη για την ανυπαρξία.

Όλες αυτές οι απόψεις είναι απόψεις της απόλαυσης. Όλες αυτές οι απόψεις είναι

απόψεις περί εαυτού. Όλες αυτές οι απόψεις είναι λανθασμένες απόψεις. Όλες αυτές οι απόψεις είναι απόψεις περί ταυτότητας. Όλες αυτές οι απόψεις είναι ακραίες απόψεις. Όλες αυτές οι απόψεις είναι δεσμευτικές απόψεις. Όλες αυτές οι απόψεις είναι απόψεις συνδεδεμένες με τη διδαχή για εαυτό.

Την άποψη για αιώνια ύπαρξη και την άποψη για την ανυπαρξία, αυτή τη δυάδα οι ορθολογιστές έχουν ως στήριγμα· σχετικά με την παύση τους δεν υπάρχει γνώση, εκεί όπου αυτός ο κόσμος έχει διεστραμμένη αντίληψη.

149. «Κατεχόμενοι από δύο λανθασμένες απόψεις, μοναχοί, οι θεοί και οι άνθρωποι υστερούν κάποιοι, υπερβαίνουν κάποιοι· και αυτοί που έχουν μάτια βλέπουν. Και πώς, μοναχοί, υστερούν κάποιοι; Οι θεοί και οι άνθρωποι, μοναχοί, απολαμβάνουν την ύπαρξη, τέρπονται με την ύπαρξη, χαίρονται με την ύπαρξη. Όταν διδάσκεται σε αυτούς η Διδασκαλία για την παύση της ύπαρξης, η συνείδησή τους δεν εισέρχεται, δεν γαληνεύει, δεν σταθεροποιείται, δεν αποφασίζει. Έτσι, μοναχοί, υστερούν κάποιοι.

«Και πώς, μοναχοί, υπερβαίνουν κάποιοι; Κάποιοι όμως, αηδιασμένοι, ντροπιασμένοι και αποστρεφόμενοι την ύπαρξη, απολαμβάνουν την ανυπαρξία - 'όταν πράγματι, αγαπητοί, αυτός ο εαυτός με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο εκμηδενίζεται, καταστρέφεται, παύει να υπάρχει μετά τον θάνατο· αυτό είναι γαλήνιο, αυτό είναι εξάισιο, αυτό είναι η αλήθεια'. Έτσι, μοναχοί, υπερβαίνουν κάποιοι.

«Και πώς, μοναχοί, αυτοί που έχουν μάτια βλέπουν; Εδώ, μοναχοί, ένας μοναχός βλέπει αυτό που έχει δημιουργηθεί ως αυτό που έχει δημιουργηθεί. Έχοντας δει αυτό που έχει δημιουργηθεί ως αυτό που έχει δημιουργηθεί, ασκεί για την αποστασιοποίηση, για το μη πάθος, για την παύση αυτού που έχει δημιουργηθεί. Έτσι, μοναχοί, αυτοί που έχουν μάτια βλέπουν.

«Αυτός που έχοντας δει αυτό που έχει δημιουργηθεί ως αυτό που έχει δημιουργηθεί, και την υπέρβαση αυτού που έχει δημιουργηθεί· αποφασίζει σε αυτό που είναι όπως πραγματικά είναι, με την πλήρη εξάλειψη της επιθυμίας για ύπαρξη.

«Αυτός πράγματι που έχει πλήρως κατανοήσει αυτό που έχει δημιουργηθεί, είναι απαλλαγμένος από επιθυμία για ύπαρξη ή μη-ύπαρξη· με την παύση αυτού που έχει δημιουργηθεί, ο μοναχός δεν έρχεται σε επαναγέννηση».

150. Τρία άτομα έχουν διεστραμμένη άποψη, τρία άτομα έχουν τέλεια άποψη. Ποια τρία άτομα έχουν διεστραμμένη άποψη; Ο αιρετικός, και ο μαθητής του αιρετικού, και όποιος έχει λανθασμένες απόψεις - αυτά τα τρία άτομα έχουν διεστραμμένη άποψη.

Ποια τρία άτομα έχουν τέλεια άποψη; Ο Τατχάγκατα, και ο μαθητής του Τατχάγκατα, και όποιος έχει ορθή άποψη - αυτά τα τρία άτομα έχουν τέλεια άποψη.

«Οργίλος και μνησίκακος, και κακόβουλος υποτιμητής, όποιος άνθρωπος· με διεστραμμένη άποψη, απατηλός, αυτόν ας γνωρίζει ως παρίας».

Χωρίς οργή, χωρίς μνησικακία, καθαρός, έχοντας φτάσει στην αγνότητα· με τέλεια άποψη, ευφυής, αυτόν ας γνωρίζει ως ευγενή.

Τρεις διεστραμμένες απόψεις, τρεις τέλειες απόψεις. Ποιες είναι οι τρεις διεστραμμένες απόψεις; «Αυτό είναι δικό μου» - διεστραμμένη άποψη. «Αυτό είμαι εγώ» - διεστραμμένη άποψη. «Αυτό είναι ο εαυτός μου» - διεστραμμένη άποψη. Αυτές είναι οι τρεις διεστραμμένες απόψεις.

Ποιες είναι οι τρεις τέλειες απόψεις; «Αυτό δεν είναι δικό μου» - τέλεια άποψη. «Αυτό δεν είμαι εγώ» - τέλεια άποψη. «Αυτό δεν είναι ο εαυτός μου» - τέλεια άποψη. Αυτές είναι οι τρεις τέλειες απόψεις.

«Αυτό είναι δικό μου» - ποια άποψη, πόσες απόψεις, από ποιο άκρο υποστηρίζονται αυτές οι απόψεις; «Αυτό είμαι εγώ» - ποια άποψη, πόσες απόψεις, από ποιο άκρο υποστηρίζονται αυτές οι απόψεις; «Αυτό είναι ο εαυτός μου» - ποια άποψη, πόσες απόψεις, από ποιο άκρο υποστηρίζονται αυτές οι απόψεις;

«Αυτό είναι δικό μου» - άποψη για το παρελθόν. Δεκαοκτώ απόψεις. Αυτές οι απόψεις συνδέονται με το παρελθόν. «Αυτό είμαι εγώ» - άποψη για το μέλλον. Σαράντα τέσσερις απόψεις. Αυτές οι απόψεις συνδέονται με το μέλλον. «Αυτό είναι ο εαυτός μου» - η άποψη περί εαυτού με είκοσι βάσεις. Η άποψη περί ταυτότητας με είκοσι βάσεις. Οι εξήντα δύο λανθασμένες απόψεις με επικεφαλής την άποψη περί ταυτότητας. Αυτές οι απόψεις συνδέονται με το παρελθόν και το μέλλον.

151. «Όποιοι, μοναχοί, έχουν φτάσει σε συμπέρασμα για εμένα, όλοι αυτοί είναι τέλειοι στην ορθή άποψη. Από αυτούς τους τέλειους στην ορθή άποψη, πέντε έχουν τον σκοπό τους εδώ, πέντε έχουν τον σκοπό τους αφού εγκαταλείψουν εδώ. Ποιοι πέντε έχουν τον σκοπό τους εδώ; Ενός με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον, ενός οικογένεια-προς-οικογένεια πορευόμενου, αυτού που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά, ενός άπαξ επιστρέφοντος, και αυτού που είναι Άξιος στην παρούσα ζωή - αυτοί οι πέντε έχουν τον σκοπό τους εδώ.

Ποιοι πέντε έχουν τον σκοπό τους αφού εγκαταλείψουν εδώ; Του επιτυγχάνοντος το τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, του επιτυγχάνοντος το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, του επιτυγχάνοντος το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, του επιτυγχάνοντος το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, του ανοδικά πορευόμενου προς τον υψηλότερο θεϊκό κόσμο Ακανίττα - αυτοί οι πέντε έχουν τον σκοπό τους αφού εγκαταλείψουν εδώ.

«Όποιοι, μοναχοί, έχουν φτάσει σε συμπέρασμα για εμένα, όλοι αυτοί είναι τέλειοι στην ορθή άποψη. Από αυτούς τους τέλειους στην ορθή άποψη, αυτοί οι πέντε έχουν τον σκοπό τους εδώ, αυτοί οι πέντε έχουν τον σκοπό τους αφού εγκαταλείψουν εδώ.

«Όποιοι, μοναχοί, έχουν ακλόνητη πίστη σε εμένα, όλοι αυτοί είναι εισερχόμενοι στο ρεύμα. Από αυτούς τους εισερχόμενους στο ρεύμα, πέντε έχουν τον σκοπό τους εδώ, πέντε έχουν τον σκοπό τους αφού εγκαταλείψουν εδώ. Ποιοι πέντε έχουν τον σκοπό τους εδώ; Ενός με επτά επαναγεννήσεις το μέγιστον, ενός οικογένεια-προς-οικογένεια πορευόμενου, αυτού που έσπειρε τον σπόρο της επαναγέννησης για μία τελευταία φορά, ενός άπαξ επιστρέφοντος, και αυτού που είναι Άξιος στην παρούσα ζωή - αυτοί οι πέντε έχουν τον σκοπό τους εδώ.

Ποιοι πέντε έχουν τον σκοπό τους αφού εγκαταλείψουν εδώ; Του επιτυγχάνοντος το

τελικό Νιμπάνα στο μεσοδιάστημα, του επιτυγχάνοντος το τελικό Νιμπάνα μετά το μεσοδιάστημα, του επιτυγχάνοντος το τελικό Νιμπάνα χωρίς μόχθο, του επιτυγχάνοντος το τελικό Νιμπάνα με μόχθο, του ανοδικά πορευόμενου προς τον υψηλότερο θεϊκό κόσμο Ακανίττα - αυτοί οι πέντε έχουν τον σκοπό τους αφού εγκαταλείψουν εδώ.

«Όποιοι, μοναχοί, έχουν ακλόνητη πίστη σε εμένα, όλοι αυτοί είναι εισερχόμενοι στο ρεύμα. Από αυτούς τους εισερχόμενους στο ρεύμα, αυτοί οι πέντε έχουν τον σκοπό τους εδώ. Αυτοί οι πέντε έχουν τον σκοπό τους αφού εγκαταλείψουν εδώ».

Ανάλυση της άποψης για την ύπαρξη και την ανυπαρξία, δέκατη έκτη.

Τέλος της πραγματείας για τις απόψεις.

3. Πραγματεία για τη μνήμη επί της αναπνοής

1. Ενότητα της αρίθμησης

152. Σε αυτόν που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής με δεκαέξι θέματα, εγείρονται διακόσιες και πλέον γνώσεις - οκτώ γνώσεις για τα εμπόδια, και οκτώ γνώσεις για τις βοήθειες, δεκαοκτώ γνώσεις για τις ακαθαρσίες, δεκατρείς γνώσεις για την κάθαρση, τριάντα δύο γνώσεις του μνήμονα, είκοσι τέσσερις γνώσεις μέσω της αυτοσυγκέντρωσης, εβδομήντα δύο γνώσεις μέσω της διόρασης, οκτώ γνώσεις αποστασιοποίησης, οκτώ γνώσεις προσαρμογής στην αποστασιοποίηση, οκτώ γνώσεις κατάπαυσης της αποστασιοποίησης, είκοσι μία γνώσεις για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης.

Ποιες είναι οι οκτώ γνώσεις για τα εμπόδια και οι οκτώ γνώσεις για τις βοήθειες; Η ηδονική επιθυμία είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση, η απάρνηση είναι βοήθεια για την αυτοσυγκέντρωση. Ο θυμός είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση, ο μη θυμός είναι βοήθεια για την αυτοσυγκέντρωση. Η νωθρότητα και η υπνηλία είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση, η αντίληψη του φωτός είναι βοήθεια για την αυτοσυγκέντρωση. Η ανησυχία είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση, ο μη περισπασμός είναι βοήθεια για την αυτοσυγκέντρωση. Η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση, ο καθορισμός των φαινομένων είναι βοήθεια για την αυτοσυγκέντρωση. Η άγνοια είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση, η γνώση είναι βοήθεια για την αυτοσυγκέντρωση. Η δυσαρέσκεια είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση, η χαρά είναι βοήθεια για την αυτοσυγκέντρωση. Όλες οι φαύλες νοητικές καταστάσεις είναι εμπόδια για την αυτοσυγκέντρωση, όλες οι καλές νοητικές καταστάσεις είναι βοήθειες για την αυτοσυγκέντρωση. Αυτές είναι οι οκτώ γνώσεις για τα εμπόδια και οι οκτώ γνώσεις για τις βοήθειες.

Μέρος της αρίθμησης, πρώτο.

2. Ανάλυση των δεκαέξι γνώσεων

153. Με αυτούς τους δεκαέξι τρόπους η ανυψωμένη συνείδηση, η καλά ανυψωμένη συνείδηση, σταθεροποιείται στην ενότητα, εξαγνίζεται από τα νοητικά εμπόδια. Ποιες είναι αυτές οι ενότητες; Η απάρνηση είναι ενότητα, ο μη θυμός είναι ενότητα,

η αντίληψη του φωτός είναι ενότητα, ο μη περισπασμός είναι ενότητα, ο καθορισμός των φαινομένων είναι ενότητα, η γνώση είναι ενότητα, η χαρά είναι ενότητα, όλες οι καλές νοητικές καταστάσεις είναι ενότητες.

«Νοητικά εμπόδια»: ποια είναι αυτά τα νοητικά εμπόδια; Η ηδονική επιθυμία είναι νοητικό εμπόδιο, ο θυμός είναι νοητικό εμπόδιο, η νωθρότητα και η υπνηλία είναι νοητικό εμπόδιο, η ανησυχία και η τύψη είναι νοητικό εμπόδιο, η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι νοητικό εμπόδιο, η άγνοια είναι νοητικό εμπόδιο, η δυσαρέσκεια είναι νοητικό εμπόδιο, όλες οι φαύλες νοητικές καταστάσεις είναι νοητικά εμπόδια.

«Νοητικά εμπόδια»: με ποια έννοια νοητικά εμπόδια; Με την έννοια της παρεμπόδισης της διεξόδου είναι νοητικά εμπόδια. Ποιες είναι αυτές οι διέξοδοι; Η απάρνηση είναι η διέξοδος των ευγενών. Και με αυτή την απάρνηση οι ευγενείς οδηγούνται. Η ηδονική επιθυμία είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Και επειδή είναι εμποδισμένος από αυτή την ηδονική επιθυμία, δεν κατανοεί την απάρνηση ως τη διέξοδο των ευγενών - η ηδονική επιθυμία είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Ο μη θυμός είναι η διέξοδος των ευγενών. Και με αυτόν τον μη θυμό οι ευγενείς οδηγούνται. Ο θυμός είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Και επειδή είναι εμποδισμένος από αυτόν τον θυμό, δεν κατανοεί τον μη θυμό ως τη διέξοδο των ευγενών - ο θυμός είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Η αντίληψη του φωτός είναι η διέξοδος των ευγενών. Και με αυτή την αντίληψη του φωτός οι ευγενείς οδηγούνται. Η νωθρότητα και η υπνηλία είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Και επειδή είναι εμποδισμένος από αυτή τη νωθρότητα και υπνηλία, δεν κατανοεί την αντίληψη του φωτός ως τη διέξοδο των ευγενών - η νωθρότητα και η υπνηλία είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Ο μη περισπασμός είναι η διέξοδος των ευγενών. Και με αυτόν τον μη περισπασμό οι ευγενείς οδηγούνται. Η ανησυχία είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Και επειδή είναι εμποδισμένος από αυτή την ανησυχία, δεν κατανοεί τον μη περισπασμό ως τη διέξοδο των ευγενών - η ανησυχία είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Ο καθορισμός των φαινομένων είναι η διέξοδος των ευγενών. Και με αυτόν τον καθορισμό των φαινομένων οι ευγενείς οδηγούνται. Η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Και επειδή είναι εμποδισμένος από αυτή τη σκεπτικιστική αμφιβολία, δεν κατανοεί τον καθορισμό των φαινομένων ως τη διέξοδο των ευγενών - η σκεπτικιστική αμφιβολία είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Η γνώση είναι η διέξοδος των ευγενών. Και με αυτή τη γνώση οι ευγενείς οδηγούνται. Η άγνοια είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Και επειδή είναι εμποδισμένος από αυτή την άγνοια, δεν κατανοεί τη γνώση ως τη διέξοδο των ευγενών - η άγνοια είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Η χαρά είναι η διέξοδος των ευγενών. Και με αυτή τη χαρά οι ευγενείς οδηγούνται. Η δυσαρέσκεια είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Και επειδή είναι εμποδισμένος από αυτή τη δυσαρέσκεια, δεν κατανοεί τη χαρά ως τη διέξοδο των ευγενών - η δυσαρέσκεια είναι παρεμπόδιση της διεξόδου. Όλες οι καλές νοητικές καταστάσεις είναι η διέξοδος των ευγενών. Και με αυτές τις καλές νοητικές καταστάσεις οι ευγενείς οδηγούνται. Όλες οι φαύλες νοητικές καταστάσεις είναι παρεμπόδισεις της διεξόδου. Και επειδή είναι εμποδισμένος από αυτές τις φαύλες νοητικές καταστάσεις, δεν κατανοεί τις καλές νοητικές καταστάσεις ως τη διέξοδο των ευγενών - όλες οι φαύλες νοητικές καταστάσεις είναι παρεμπόδισεις της διεξόδου. Σε αυτόν όμως που έχει καθαρή συνείδηση από αυτά τα νοητικά εμπόδια, που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής με δεκαέξι θέματα, υπάρχουν στιγμιαίες συνενώσεις.

3. Ανάλυση της γνώσης των ακαθαρσιών

Πρώτη εξάδα

154. Ποιες όμως δεκαοκτώ ακαθαρσίες εγείρονται κατά τις στιγμιαίες συνενώσεις σε αυτόν που έχει καθαρή συνείδηση από αυτά τα νοητικά εμπόδια, που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής με δεκαέξι θέματα; Σε αυτόν που ακολουθεί με τη μνήμη την αρχή, τη μέση και το τέλος της εισπνοής, η συνείδηση που έχει πάει σε εσωτερικό περισπασμό είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που ακολουθεί με τη μνήμη την αρχή, τη μέση και το τέλος της εκπνοής, η συνείδηση που έχει πάει σε εξωτερικό περισπασμό είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Η προσδοκία της εισπνοής, η προσκόλληση, η συμπεριφορά της επιθυμίας είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Η προσδοκία της εκπνοής, η προσκόλληση, η συμπεριφορά της επιθυμίας είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που έχει πιεστεί από την εισπνοή, η μαγεία κατά την απόκτηση της εκπνοής είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που έχει πιεστεί από την εκπνοή, η μαγεία κατά την απόκτηση της εισπνοής είναι εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση.

Η παρακολούθηση της εισπνοής, η παρακολούθηση της εκπνοής·
η μνήμη με εσωτερικό περισπασμό, η αβεβαιότητα με επιδίωξη εξωτερικού περισπασμού.

Σε αυτόν που έχει πιεστεί από την εισπνοή, η μαγεία κατά την απόκτηση της εκπνοής·
σε αυτόν που έχει πιεστεί από την εκπνοή, η μαγεία κατά την απόκτηση της εισπνοής.

Αυτές οι έξι ακαθαρσίες της αυτοσυγκέντρωσης της μνήμης επί της αναπνοής·
με τις οποίες σε αυτόν που περισπάται, η συνείδηση δεν απελευθερώνεται·
μη γνωρίζοντας την απολύτρωση, αυτοί εξαρτώνται από άλλους.

Δεύτερη εξάδα

155. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στο σημάδι, η συνείδηση κλονίζεται στην εισπνοή - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εισπνοή, η συνείδηση κλονίζεται στο σημάδι - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στο σημάδι, η συνείδηση κλονίζεται στην εκπνοή - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εκπνοή, η συνείδηση κλονίζεται στο σημάδι - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εισπνοή, η συνείδηση κλονίζεται στην εκπνοή - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εκπνοή, η συνείδηση κλονίζεται στην εισπνοή - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στο σημάδι, ο νους περισπάται στην εισπνοή·

σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εισπνοή, η συνείδηση κλονίζεται στο σημάδι.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στο σημάδι, ο νους περισπάται στην εκπνοή·

σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εκπνοή, η συνείδηση κλονίζεται στο σημάδι.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εισπνοή, ο νους περισπάται στην εκπνοή·

σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εκπνοή, η συνείδηση κλονίζεται στην εισπνοή.

Αυτές οι έξι ακαθαρσίες της αυτοσυγκέντρωσης της μνήμης επί της αναπνοής·

με τις οποίες σε αυτόν που περισπάται, η συνείδηση δεν απελευθερώνεται· μη γνωρίζοντας την απολύτρωση, αυτοί εξαρτώνται από άλλους.

Τρίτη εξάδα

156. Η συνείδηση που τρέχει πίσω από το παρελθόν έχει πέσει στον περισπασμό - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Η συνείδηση που προσδοκά το μέλλον είναι ταραγμένη - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Η νωθρή συνείδηση έχει πέσει στην οκηγρία - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Η υπερβολικά τεντωμένη συνείδηση έχει πέσει στην ανησυχία - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Η συνείδηση που κλίνει προς τα εμπρός έχει πέσει στη λαγνεία - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση. Η συνείδηση που κλίνει προς τα πίσω έχει πέσει στον θυμό - εμπόδιο για την αυτοσυγκέντρωση.

Η συνείδηση που τρέχει πίσω από το παρελθόν, που προσδοκά το μέλλον, νωθρή·

υπερβολικά τεντωμένη, που κλίνει προς τα εμπρός, που κλίνει προς τα πίσω - η συνείδηση δεν αυτοσυγκεντρώνεται.

Αυτές οι έξι ακαθαρσίες της αυτοσυγκέντρωσης της μνήμης επί της αναπνοής·

με τις οποίες αυτός που έχει μολυσμένο λογισμό δεν κατανοεί την ανώτερη συνείδηση.

157. Σε αυτόν που ακολουθεί με τη μνήμη την αρχή, τη μέση και το τέλος της εισπνοής, με τη συνείδηση που έχει πάει σε εσωτερικό περισπασμό, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που ακολουθεί με τη μνήμη την αρχή, τη μέση και το τέλος της εκπνοής, με τη συνείδηση που έχει πάει σε εξωτερικό περισπασμό, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Με την προσδοκία της εισπνοής, με την προσκόλληση, με τη συμπεριφορά της επιθυμίας, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Με την προσδοκία της εκπνοής, με την προσκόλληση, με τη συμπεριφορά της επιθυμίας, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που έχει πιεστεί από την εισπνοή, λόγω της μαγείας κατά την απόκτηση της εκπνοής, και το σώμα και η

συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που έχει πειστεί από την εκπνοή, λόγω της μαγείας κατά την απόκτηση της εισπνοής, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στο σημάδι, λόγω του κλονισμού της συνείδησης στην εισπνοή, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εισπνοή, λόγω του κλονισμού της συνείδησης στο σημάδι, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στο σημάδι, λόγω του κλονισμού της συνείδησης στην εκπνοή, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εκπνοή, λόγω του κλονισμού της συνείδησης στο σημάδι, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εισπνοή, λόγω του κλονισμού της συνείδησης στην εκπνοή, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή στην εκπνοή, λόγω του κλονισμού της συνείδησης στην εισπνοή, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Με τη συνείδηση που κυνηγά το παρελθόν, που έχει πέσει σε περισπασμό, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Με τη συνείδηση που προσδοκά το μέλλον, κλονισμένη, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Με νωθρή συνείδηση, που έχει πέσει σε οκνηρία, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Με υπερβολικά τεντωμένη συνείδηση, που έχει πέσει σε ανησυχία, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Με συνείδηση κεκλιμένη προς τα εμπρός, που έχει πέσει σε λαγνεία, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα. Με συνείδηση κεκλιμένη προς τα πίσω, που έχει πέσει σε θυμό, και το σώμα και η συνείδηση είναι ταραγμένα και διαταραγμένα και κλονισμένα.

Αυτού του οποίου η μνήμη επί της αναπνοής είναι πλήρης, μη αναπτυγμένη· και το σώμα είναι διαταραγμένο, και η συνείδηση είναι διαταραγμένη· και το σώμα είναι κλονισμένο, και η συνείδηση είναι κλονισμένη.

Αυτού του οποίου η μνήμη επί της αναπνοής είναι πλήρης, καλά αναπτυγμένη· και το σώμα είναι αδιατάρακτο, και η συνείδηση είναι αδιατάρακτη· και το σώμα είναι ακλόνητο, και η συνείδηση είναι ακλόνητη.

Όμως σε αυτόν που έχει καθαρή συνείδηση από αυτά τα νοητικά εμπόδια, που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής με δεκαέξι θέματα, κατά τις στιγμιαίες συνενώσεις εγείρονται αυτές οι δεκαοκτώ ακαθαρσίες.

Ανάλυση της γνώσης των ακαθαρσιών, τρίτη.

4. Ανάλυση της γνώσης της κάθαρσης

158. Ποιες είναι οι δεκατρείς γνώσεις για την κάθαρση; Η συνείδηση που τρέχει πίσω από το παρελθόν έχει πέσει στον περισπασμό· αποφεύγοντας αυτό, αυτοσυγκεντρώνεται σε ένα σημείο - έτσι επίσης η συνείδηση δεν πηγαίνει στον περισπασμό. Η συνείδηση που προσδοκά το μέλλον είναι ταραγμένη· αποφεύγοντας αυτό, αποφασίζει ακριβώς εκεί - έτσι επίσης η συνείδηση δεν πηγαίνει στον περισπασμό. Η νωθρή συνείδηση έχει πέσει στην οκνηρία· καταβάλλοντας διαρκή

προσπάθεια σε αυτό, εγκαταλείπει την οκνηρία - έτσι επίσης η συνείδηση δεν πηγαίνει στον περισπασμό. Η υπερβολικά τεντωμένη συνείδηση έχει πέσει στην ανησυχία· συγκρατώντας αυτό, εγκαταλείπει την ανησυχία - έτσι επίσης η συνείδηση δεν πηγαίνει στον περισπασμό. Η συνείδηση που κλίνει προς τα εμπρός έχει πέσει στη λαγνεία· έχοντας πλήρη επίγνωση αυτού, εγκαταλείπει τη λαγνεία - έτσι επίσης η συνείδηση δεν πηγαίνει στον περισπασμό. Η συνείδηση που κλίνει προς τα πίσω έχει πέσει στον θυμό· έχοντας πλήρη επίγνωση αυτού, εγκαταλείπει τον θυμό - έτσι επίσης η συνείδηση δεν πηγαίνει στον περισπασμό. Με αυτούς τους έξι λόγους η συνείδηση είναι αγνή, λαμπρή, έχει φτάσει στην ενότητα.

Ποιες είναι αυτές οι ενότητες; Η ενότητα της εδραίωσης στην παραίτηση της δωρεάς, η ενότητα της εδραίωσης στο σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού, η ενότητα της εδραίωσης στο χαρακτηριστικό της παρακμής, η ενότητα της εδραίωσης στην παύση. Η ενότητα της εδραίωσης στην παραίτηση της δωρεάς είναι αυτών που είναι αφοσιωμένοι στη γενναιοδωρία, η ενότητα της εδραίωσης στο σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού είναι αυτών που είναι αφοσιωμένοι στην ανώτερη συνείδηση, η ενότητα της εδραίωσης στο χαρακτηριστικό της παρακμής είναι αυτών που ασκούν τη διόραση, η ενότητα της εδραίωσης στην παύση είναι των ευγενών ατόμων - με αυτούς τους τέσσερις λόγους η συνείδηση που έχει φτάσει στην ενότητα έχει εισέλθει στον εξαγνισμό της πρακτικής, και έχει ενισχυθεί με αταραξία, και έχει ευχαριστηθεί με τη γνώση.

Ποια είναι η αρχή της πρώτης διαλογιστικής έκστασης, τι είναι η μέση, τι είναι το τέλος; Ο εξαγνισμός της πρακτικής είναι η αρχή της πρώτης διαλογιστικής έκστασης, η ενίσχυση με αταραξία είναι η μέση, η ευχαρίστηση είναι το τέλος. Ο εξαγνισμός της πρακτικής είναι η αρχή της πρώτης διαλογιστικής έκστασης. Πόσα είναι τα χαρακτηριστικά της αρχής; Τρία είναι τα χαρακτηριστικά της αρχής. Ό,τι είναι εμπόδιο για αυτό, από εκεί η συνείδηση εξαγνίζεται· λόγω του εξαγνισμού η συνείδηση ακολουθεί το μεσαίο σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού· λόγω της άσκησης η συνείδηση εισέρχεται εκεί. Και ότι η συνείδηση εξαγνίζεται από το εμπόδιο, και ότι λόγω του εξαγνισμού η συνείδηση ακολουθεί το μεσαίο σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού, και ότι λόγω της άσκησης η συνείδηση εισέρχεται εκεί. Ο εξαγνισμός της πρακτικής είναι η αρχή της πρώτης διαλογιστικής έκστασης. Αυτά είναι τα τρία χαρακτηριστικά της αρχής. Γι' αυτό λέγεται - «η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι καλή στην αρχή και τέλεια στα χαρακτηριστικά».

Η ενίσχυση της αταραξίας της πρώτης διαλογιστικής έκστασης είναι η μέση. Πόσα είναι τα χαρακτηριστικά της μέσης; Τρία είναι τα χαρακτηριστικά της μέσης. Παρατηρεί με αταραξία την καθαρή συνείδηση, παρατηρεί με αταραξία αυτήν που ασκεί τη νοητική ηρεμία, παρατηρεί με αταραξία την εδραίωση στην ενότητα. Και επειδή παρατηρεί με αταραξία την καθαρή συνείδηση, και επειδή παρατηρεί με αταραξία αυτήν που ασκεί τη νοητική ηρεμία, και επειδή παρατηρεί με αταραξία την εδραίωση στην ενότητα - η ενίσχυση της αταραξίας της πρώτης διαλογιστικής έκστασης είναι η μέση. Αυτά είναι τα τρία χαρακτηριστικά της μέσης. Γι' αυτό λέγεται - «η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι καλή στη μέση και τέλεια στα χαρακτηριστικά».

Η ευχαρίστηση της πρώτης διαλογιστικής έκστασης είναι το τέλος. Πόσα είναι τα χαρακτηριστικά του τέλους; Τέσσερα είναι τα χαρακτηριστικά του τέλους. Ευχαρίστηση με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που

γεννιούνται εκεί, ευχαρίστηση με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων, ευχαρίστηση με την έννοια της κινητοποίησης της κατάλληλης ενεργητικότητας, ευχαρίστηση με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Η ευχαρίστηση της πρώτης διαλογιστικής έκστασης είναι το τέλος. Αυτά είναι τα τέσσερα χαρακτηριστικά του τέλους. Γι' αυτό λέγεται - «η πρώτη διαλογιστική έκσταση είναι καλή στο τέλος και τέλεια στα χαρακτηριστικά». Έτσι η συνείδηση που έχει περάσει τα τρία στάδια, τριπλά καλή, τέλεια στα δέκα χαρακτηριστικά, είναι τέλεια στον λογισμό και τέλεια στον συλλογισμό και τέλεια στην αγαλλίαση και τέλεια στην ευτυχία και τέλεια στην εδραίωση της συνείδησης και τέλεια στην πίστη και τέλεια στην ενεργητικότητα και τέλεια στη μνήμη και τέλεια στην αυτοσυγκέντρωση και τέλεια στη σοφία.

Ποια είναι η αρχή της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης, τι είναι η μέση, τι είναι το τέλος; Ο εξαγνισμός της πρακτικής της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης είναι η αρχή, η ενίσχυση της αταραξίας είναι η μέση, η ευχαρίστηση είναι το τέλος... κ.λπ... έτσι η συνείδηση που έχει περάσει τα τρία στάδια, τριπλά καλή, τέλεια στα δέκα χαρακτηριστικά, είναι τέλεια στην αγαλλίαση και τέλεια στην ευτυχία και τέλεια στην εδραίωση της συνείδησης και τέλεια στην πίστη και τέλεια στην ενεργητικότητα και τέλεια στη μνήμη και τέλεια στην αυτοσυγκέντρωση και τέλεια στη σοφία.

Ποια είναι η αρχή της τρίτης διαλογιστικής έκστασης, τι είναι η μέση, τι είναι το τέλος... κ.λπ... έτσι η συνείδηση που έχει περάσει τα τρία στάδια, τριπλά καλή, τέλεια στα δέκα χαρακτηριστικά, είναι τέλεια στην ευτυχία και τέλεια στην εδραίωση της συνείδησης και τέλεια στην πίστη και τέλεια στην ενεργητικότητα και τέλεια στη μνήμη και τέλεια στην αυτοσυγκέντρωση και τέλεια στη σοφία.

Ποια είναι η αρχή της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης, τι είναι η μέση, τι είναι το τέλος... κ.λπ... έτσι η συνείδηση που έχει περάσει τα τρία στάδια, τριπλά καλή, τέλεια στα δέκα χαρακτηριστικά, είναι τέλεια στην αταραξία και τέλεια στην εδραίωση της συνείδησης και τέλεια στην πίστη και τέλεια στην ενεργητικότητα και τέλεια στη μνήμη και τέλεια στην αυτοσυγκέντρωση και τέλεια στη σοφία.

Της επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου... κ.λπ... «έχω επιτύχει την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης»... «έχω επιτύχει την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας»... ποια είναι η αρχή της επίτευξης του επιπέδου της μητε-αντίληψης-μητε-μη-αντίληψης, τι είναι η μέση, τι είναι το τέλος... κ.λπ... έτσι η συνείδηση που έχει περάσει τα τρία στάδια, τριπλά καλή, τέλεια στα δέκα χαρακτηριστικά, είναι τέλεια στην αταραξία και τέλεια στην εδραίωση της συνείδησης... κ.λπ... και τέλεια στη σοφία.

Ποια είναι η αρχή της παρατήρησης της παροδικότητας, τι είναι η μέση, τι είναι το τέλος... κ.λπ... έτσι η συνείδηση που έχει περάσει από τρεις φάσεις, τριπλά καλή, τέλεια σε δέκα χαρακτηριστικά, είναι τέλεια στον λογισμό και τέλεια στον συλλογισμό και τέλεια στη χαρά και τέλεια στην ευτυχία και τέλεια στον καθορισμό της συνείδησης και τέλεια στην πίστη και τέλεια στην ενεργητικότητα και τέλεια στη μνήμη και τέλεια στην αυτοσυγκέντρωση και τέλεια στη σοφία. Της παρατήρησης του πόνου... κ.λπ... της παρατήρησης του μη-εαυτού... της παρατήρησης της αποστασιοποίησης... της παρατήρησης του μη πάθους... της παρατήρησης της παύσης... της παρατήρησης της παραίτησης... της παρατήρησης

της εξάλειψης... της παρατήρησης της παρακμής... της παρατήρησης της μεταβολής... της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια... της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου... της παρατήρησης της κενότητας... της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία... της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως πραγματικά είναι... της παρατήρησης του κινδύνου... της παρατήρησης του αναστοχασμού... της παρατήρησης του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων... και τέλεια στη σοφία.

Της οδού της εισόδου στο ρεύμα... κ.λπ... της οδού της άπαξ επιστροφής... της οδού της μη-επιστροφής... ποια είναι η αρχή της οδού της Αξιότητας, τι είναι η μέση, τι είναι το τέλος; Της οδού της Αξιότητας ο εξαγνισμός της πρακτικής είναι η αρχή, η ενίσχυση της αταραξίας είναι η μέση, η ευθάρρυνση είναι το τέλος. Της οδού της Αξιότητας ο εξαγνισμός της πρακτικής είναι η αρχή. Πόσα είναι τα χαρακτηριστικά της αρχής; Τρία είναι τα χαρακτηριστικά της αρχής. Ό,τι είναι εμπόδιο για αυτό, από εκεί η συνείδηση εξαγνίζεται· λόγω του εξαγνισμού η συνείδηση ακολουθεί το μεσαίο σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού· λόγω της άσκησης η συνείδηση εισέρχεται εκεί. Και ότι από το εμπόδιο η συνείδηση εξαγνίζεται, και ότι λόγω της καθαρότητας η συνείδηση ακολουθεί το μεσαίο σημάδι του ηρεμιστικού διαλογισμού, και ότι λόγω της άσκησης εκεί η συνείδηση εισέρχεται - της οδού της Αξιότητας ο εξαγνισμός της πρακτικής είναι η αρχή. Αυτά είναι τα τρία χαρακτηριστικά της αρχής. Γι' αυτό λέγεται - «η οδός της Αξιότητας είναι καλή στην αρχή και τέλεια στα χαρακτηριστικά».

Η ενίσχυση της αταραξίας της οδού της Αξιότητας είναι η μέση. Πόσα είναι τα χαρακτηριστικά της μέσης; Τρία είναι τα χαρακτηριστικά της μέσης. Παρατηρεί με αταραξία την καθαρή συνείδηση, παρατηρεί με αταραξία αυτήν που ασκεί τη νοητική ηρεμία, παρατηρεί με αταραξία την εδραίωση στην ενότητα. Και όταν παρατηρεί με αταραξία την καθαρή συνείδηση, και όταν παρατηρεί με αταραξία αυτήν που ασκεί τη νοητική ηρεμία, και όταν παρατηρεί με αταραξία την εδραίωση στην ενότητα. Γι' αυτό λέγεται - «η οδός της Αξιότητας είναι καλή στη μέση και τέλεια στα χαρακτηριστικά».

Η ευχαρίστηση της οδού της Αξιότητας είναι το τέλος. Πόσα είναι τα χαρακτηριστικά του τέλους; Τέσσερα είναι τα χαρακτηριστικά του τέλους. Ευχαρίστηση με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί, ευχαρίστηση με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων, ευχαρίστηση με την έννοια της κινητοποίησης της κατάλληλης ενεργητικότητας, ευχαρίστηση με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Η ευχαρίστηση της οδού της Αξιότητας είναι το τέλος. Αυτά είναι τα τέσσερα χαρακτηριστικά του τέλους. Γι' αυτό λέγεται - «η οδός της Αξιότητας είναι καλή στο τέλος και τέλεια στα χαρακτηριστικά». Έτσι η συνείδηση που έχει περάσει τα τρία στάδια, τριπλά καλή, τέλεια στα δέκα χαρακτηριστικά, είναι τέλεια στον λογισμό και τέλεια στον συλλογισμό και τέλεια στην αγαλλίαση και τέλεια στην ευτυχία και τέλεια στην εδραίωση της συνείδησης και τέλεια στην πίστη και τέλεια στην ενεργητικότητα και τέλεια στη μνήμη και τέλεια στην αυτοσυγκέντρωση και τέλεια στη σοφία.

159. Το χαρακτηριστικό και η εισπνοή και εκπνοή, δεν είναι αντικείμενο μιας συνείδησης·

Σε αυτόν που δεν γνωρίζει τα τρία φαινόμενα, η διαλογιστική ανάπτυξη δεν

βρίσκεται.

Το χαρακτηριστικό και η εισπνοή και εκπνοή, δεν είναι αντικείμενο μιας συνείδησης·

Σε αυτόν που γνωρίζει τα τρία φαινόμενα, η διαλογιστική ανάπτυξη βρίσκεται.

Πώς αυτά τα τρία φαινόμενα δεν είναι αντικείμενα μιας συνείδησης, και αυτά τα τρία φαινόμενα δεν είναι άγνωστα, και η συνείδηση δεν πηγαίνει στον περισπασμό, και η επίμονη προσπάθεια εμφανίζεται, και η εφαρμογή επιτυγχάνεται, και επιτυγχάνει διάκριση; Όπως ακριβώς ένα δέντρο τοποθετημένο σε επίπεδο κομμάτι εδάφους. Αυτό ένας άνθρωπος θα το έκοβε με πριόνι. Μέσω των δοντιών του πριονιού που αγγίζουν το δέντρο, η μνήμη του ανθρώπου είναι εδραιωμένη· δεν προσέχει τα δόντια του πριονιού που έρχονται ή πηγαίνουν. Τα δόντια του πριονιού που έρχονται ή πηγαίνουν δεν είναι άγνωστα, και η επίμονη προσπάθεια εμφανίζεται, και η εφαρμογή επιτυγχάνεται. Όπως ένα δέντρο τοποθετημένο σε επίπεδο κομμάτι εδάφους. Έτσι το χαρακτηριστικό είναι η βάση της δέσμευσης. Όπως τα δόντια του πριονιού, έτσι η εισπνοή και εκπνοή. Όπως μέσω των δοντιών του πριονιού που αγγίζουν το δέντρο, η μνήμη του ανθρώπου είναι εδραιωμένη, δεν προσέχει τα δόντια του πριονιού που έρχονται ή πηγαίνουν, τα δόντια του πριονιού που έρχονται ή πηγαίνουν δεν είναι άγνωστα, και η επίμονη προσπάθεια εμφανίζεται, και η εφαρμογή επιτυγχάνεται. Ακριβώς έτσι ένας μοναχός, αφού εδραιώσει τη μνήμη στην άκρη της μύτης ή στο άνω χείλος, κάθεται, δεν προσέχει την εισπνοή και εκπνοή που έρχεται ή πηγαίνει, η εισπνοή και εκπνοή που έρχεται ή πηγαίνει δεν είναι άγνωστη, και η επίμονη προσπάθεια εμφανίζεται, και η εφαρμογή επιτυγχάνεται. Επιτυγχάνει διάκριση και επίμονη προσπάθεια.

Ποια είναι η επίμονη προσπάθεια; Σε αυτόν που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, και το σώμα και η συνείδηση γίνονται εύχρηστα - αυτή είναι η επίμονη προσπάθεια. Ποια είναι η εφαρμογή; Σε αυτόν που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, οι ακαθαρσίες εγκαταλείπονται, οι λογισμοί κατευνάζονται - αυτή είναι η εφαρμογή. Ποια είναι η διάκριση; Σε αυτόν που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα, οι νοητικοί δεσμοί εγκαταλείπονται, οι υπολανθάνουσες τάσεις εξαφανίζονται. Αυτή είναι η διάκριση. Έτσι αυτά τα τρία φαινόμενα δεν είναι αντικείμενα μιας συνείδησης, και αυτά τα τρία φαινόμενα δεν είναι άγνωστα, και η συνείδηση δεν πηγαίνει στον περισπασμό, και η επίμονη προσπάθεια εμφανίζεται, και η εφαρμογή επιτυγχάνεται, και επιτυγχάνει διάκριση.

160. Αυτού του οποίου η μνήμη επί της αναπνοής είναι πλήρης, καλά αναπτυγμένη· σταδιακά εξασκημένη, όπως διδάχθηκε από τον Βούδα· αυτός φωτίζει αυτόν τον κόσμο, όπως η σελήνη ελευθερωμένη από τα σύννεφα.

«Άνα» σημαίνει εισπνοή, όχι εκπνοή. «Απάνα» σημαίνει εκπνοή, όχι εισπνοή. Η εδραίωση μέσω της εισπνοής είναι μνήμη, η εδραίωση μέσω της εκπνοής είναι μνήμη.

Αυτός που εισπνέει, σε αυτόν εδραιώνεται· αυτός που εκπνέει, σε αυτόν εδραιώνεται. «Πλήρης» σημαίνει πλήρης με τον σκοπό της διάκρισης, πλήρης με τον σκοπό της συνοδείας, πλήρης με τον σκοπό της πληρότητας. «Καλά αναπτυγμένη» σημαίνει τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη

υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της κινητοποίησης της ενεργητικότητας που οδηγεί σε αυτό, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανάληψης. Αυτοί οι τέσσερις σκοποί της διαλογιστικής ανάπτυξης έχουν γίνει όχημα, έχουν γίνει θεμέλιο, έχουν εδραιωθεί, έχουν εξασκηθεί και έχουν καλά ξεκινήσει.

«Έχουν γίνει όχημα» σημαίνει ότι όπου κι αν επιθυμεί, εκεί έχει επιτύχει κυριαρχία, έχει επιτύχει δύναμη, έχει επιτύχει αυτοπεποίθηση. Αυτά τα φαινόμενα εξαρτώνται από την αναφορική μου, εξαρτώνται από την επιθυμία, εξαρτώνται από την προσοχή, εξαρτώνται από την έγερση της συνείδησης. Γι' αυτό λέγεται - «έχουν γίνει όχημα». «Έχουν γίνει θεμέλιο» σημαίνει ότι σε όποιο αντικείμενο η συνείδηση είναι καλά καθορισμένη, σε εκείνο το αντικείμενο η μνήμη είναι καλά εδραιωμένη. Ή επίσης, σε όποιο αντικείμενο η μνήμη είναι καλά εδραιωμένη, σε εκείνο το αντικείμενο η συνείδηση είναι καλά καθορισμένη. Γι' αυτό λέγεται - «έχουν γίνει θεμέλιο». «Έχουν εδραιωθεί» σημαίνει ότι σε αντικείμενο, όπου κι αν κατευθύνει τη συνείδηση, εκεί η μνήμη ακολουθεί. Ή επίσης, όπου η μνήμη ακολουθεί, εκεί κατευθύνει τη συνείδηση. Γι' αυτό λέγεται - «έχουν εδραιωθεί». «Έχουν εξασκηθεί» σημαίνει εξασκημένη με τον σκοπό της διάκρισης, εξασκημένη με τον σκοπό της συνοδείας, εξασκημένη με τον σκοπό της πληρότητας. Διακρίνοντας με τη μνήμη νικά τις κακές φάυλες νοητικές καταστάσεις. Γι' αυτό λέγεται - «έχουν εξασκηθεί». «Έχουν καλά ξεκινήσει» σημαίνει τέσσερα έχουν καλά ξεκινήσει - έχουν καλά ξεκινήσει με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί, έχουν καλά ξεκινήσει με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων, έχουν καλά ξεκινήσει με την έννοια της κινητοποίησης της ενεργητικότητας που οδηγεί σε αυτό, έχουν καλά ξεκινήσει λόγω της καλής εξάλειψης των νοητικών μολύνσεων που είναι αντίθετες σε αυτά.

161. «Καλά γαλήνια» σημαίνει υπάρχει γαλήνη, υπάρχει καλή γαλήνη. Ποια είναι η γαλήνη; Όσες άμεμπτες καλές ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση γεννιούνται εκεί - αυτή είναι η γαλήνη. Ποια είναι η καλή γαλήνη; Αυτό που είναι το αντικείμενο εκείνων των διαφόρων φαινομένων, η παύση, το Νιμπάνα - αυτή είναι η καλή γαλήνη. Έτσι και αυτή η γαλήνη και αυτή η καλή γαλήνη έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία. Η ενεργητικότητα είναι ξεκινήσιμη χωρίς νωθρότητα, η μνήμη είναι εφαρμοσμένη χωρίς παραπλάνηση, το σώμα είναι γαλήνιο χωρίς ταραχή, η συνείδηση είναι αυτοσυγκεντρωμένη και πλήρως εστιασμένη. Γι' αυτό λέγεται - «καλά γαλήνια ξεκινήσιμη».

«Σταδιακά εξασκημένη» σημαίνει μέσω της μακράς εισπνοής οι προηγούμενες έχουν εξασκηθεί, οι επόμενες έχουν εξασκηθεί στη συνέχεια. Μέσω της μακράς εκπνοής οι προηγούμενες έχουν εξασκηθεί, οι επόμενες έχουν εξασκηθεί στη συνέχεια. Μέσω της σύντομης εισπνοής οι προηγούμενες έχουν εξασκηθεί, οι επόμενες έχουν εξασκηθεί στη συνέχεια. Μέσω της σύντομης εκπνοής οι προηγούμενες έχουν εξασκηθεί, οι επόμενες έχουν εξασκηθεί στη συνέχεια... κ.λπ... παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εισπνοής οι προηγούμενες έχουν εξασκηθεί, οι επόμενες έχουν εξασκηθεί στη συνέχεια. Παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εκπνοής οι προηγούμενες έχουν εξασκηθεί, οι επόμενες έχουν εξασκηθεί στη συνέχεια. Όλες οι δεκαέξι βάσεις της μνήμης επί της αναπνοής αμοιβαία έχουν εξασκηθεί και έχουν εξασκηθεί στη συνέχεια. Γι' αυτό λέγεται - «σταδιακά εξασκημένη».

«Όπως» σημαίνει δέκα σκοποί του «όπως» - ο σκοπός του δαμάσματος του εαυτού είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της γαλήνευσης του εαυτού είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της τελικής σβέσης του εαυτού είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της άμεσης γνώσης είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της πλήρους κατανόησης είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της εγκατάλειψης είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της διαλογιστικής ανάπτυξης είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της πραγμάτωσης είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της πλήρους συνειδητοποίησης της αλήθειας είναι σκοπός του «όπως», ο σκοπός της εδραίωσης στην παύση είναι σκοπός του «όπως».

«Βούδας»: αυτός ο Ευλογημένος, ο αυτογέννητος, χωρίς δάσκαλο, σχετικά με φαινόμενα που δεν είχαν ακουστεί πριν, ο ίδιος αφυπνίστηκε πλήρως στις αλήθειες, και εκεί έφτασε στην παντογνωσία, και στις δυνάμεις έφτασε στην κυριαρχία.

162. «Βούδας»: με ποια έννοια Βούδας; Επειδή κατανόησε πλήρως τις αλήθειες - Βούδας. Επειδή αφυπνίζει τη γενιά - Βούδας. Λόγω της παντογνωσίας είναι Βούδας. Λόγω του ότι βλέπει τα πάντα είναι Βούδας. Λόγω του ότι δεν χρειάζεται καθοδήγηση από άλλον είναι Βούδας. Λόγω του ότι έχει ανθίσει είναι Βούδας. Με τον όρο αυτού που έχει εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές είναι Βούδας. Με τον όρο αυτού που είναι χωρίς προσκόλληση είναι Βούδας. Επειδή είναι εντελώς χωρίς πάθος - Βούδας. Επειδή είναι εντελώς χωρίς μίσος - Βούδας. Επειδή είναι εντελώς χωρίς αυταπάτη - Βούδας. Επειδή είναι εντελώς χωρίς νοητικές μολύνσεις - Βούδας. Επειδή έχει πάει στην ευθεία οδό - Βούδας. Επειδή μόνος έχει αφυπνιστεί πλήρως στην ανυπέρβλητη πλήρη αυτοφώτιση - Βούδας. Επειδή η μη-κατανόηση έχει εξαλειφθεί και η κατανόηση έχει αποκτηθεί - Βούδας. «Βούδας»: αυτό το όνομα δεν δόθηκε από τη μητέρα, δεν δόθηκε από τον πατέρα, δεν δόθηκε από τον αδελφό, δεν δόθηκε από την αδελφή, δεν δόθηκε από φίλους και συμβούλους, δεν δόθηκε από συγγενείς και ομαίμους, δεν δόθηκε από ασκητές και βραχμάνους, δεν δόθηκε από θεότητες. Αυτός ο προσδιορισμός που πραγματώθηκε στο τέλος της απολύτρωσης των Βουδών, των Ευλογημένων, στη ρίζα του δέντρου της φώτισης μαζί με την απόκτηση της παντογνωστικής γνώσης, δηλαδή - «Βούδας». «Διδάχθηκε»: ο σκοπός του δαμάσματος του εαυτού είναι σκοπός του «όπως», όπως διδάχθηκε από τον Βούδα, ο σκοπός της γαλήνευσης του εαυτού είναι σκοπός του «όπως», όπως διδάχθηκε από τον Βούδα, ο σκοπός της τελικής σβέσης του εαυτού είναι σκοπός του «όπως», όπως διδάχθηκε από τον Βούδα... κ.λπ... ο σκοπός της εδραίωσης στην παύση είναι σκοπός του «όπως», όπως διδάχθηκε από τον Βούδα.

«Αυτός» είναι είτε αυτός που διάγει την οικιακή ζωή είτε αναχωρητής. «Κόσμος» σημαίνει: ο κόσμος των συναθροισμάτων, ο κόσμος των στοιχείων, ο κόσμος των αισθητήριων βάσεων, ο κόσμος της αποτυχημένης ύπαρξης, ο κόσμος της αποτυχημένης συνεχούς ύπαρξης, ο κόσμος της επιτυχημένης ύπαρξης, ο κόσμος της επιτυχημένης συνεχούς ύπαρξης. Ένας κόσμος - όλα τα όντα υφίστανται με την τροφή... κ.λπ... Δεκαοκτώ κόσμοι - τα δεκαοκτώ στοιχεία. «Φωτίζει» σημαίνει: επειδή έχει πλήρως κατανοήσει τον σκοπό του δαμασμού του εαυτού όπως πραγματικά είναι. Αυτός φωτίζει, λάμπει, καταυγάζει αυτόν τον κόσμο. Επειδή έχει πλήρως κατανοήσει τον σκοπό της νοητικής ηρεμίας του εαυτού όπως πραγματικά είναι. Αυτός φωτίζει, λάμπει, καταυγάζει αυτόν τον κόσμο. Επειδή έχει πλήρως κατανοήσει τον σκοπό της πλήρους νιρβάνα του εαυτού όπως πραγματικά είναι. Αυτός φωτίζει,

λάμπει, καταυγάζει αυτόν τον κόσμο... κ.λπ... Επειδή έχει πλήρως κατανοήσει τον σκοπό της εδραίωσης στην παύση όπως πραγματικά είναι. Αυτός φωτίζει, λάμπει, καταυγάζει αυτόν τον κόσμο.

«Όπως η σελήνη ελευθερωμένη από τα σύννεφα» σημαίνει: όπως τα σύννεφα, έτσι οι νοητικές μολύνσεις. Όπως η σελήνη, έτσι η ευγενής γνώση. Όπως ο νεαρός θεός Τσαντιμά, έτσι ο μοναχός. Όπως η σελήνη ελευθερωμένη από τα σύννεφα, ελευθερωμένη από την ομίχλη, ελευθερωμένη από τον καπνό και τη σκόνη, απελευθερωμένη από τη σύλληψη του Ράχου, λάμπει και θερμαίνει και ακτινοβολεί, ακριβώς έτσι ο μοναχός απελευθερωμένος από όλες τις νοητικές μολύνσεις λάμπει και θερμαίνει και ακτινοβολεί. Γι' αυτό λέγεται - «όπως η σελήνη ελευθερωμένη από τα σύννεφα». Αυτές είναι οι δεκατρείς γνώσεις για την κάθαρση.

Ανάλυση της γνώσης της κάθαρσης, τέταρτη.

Μέρος της απαγγελίας.

5. Ανάλυση της γνώσης του μνήμονα

163. Ποιες είναι οι τριάντα δύο γνώσεις του μνήμονα; Εδώ ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο. Αυτός μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει. Εισπνέοντας μακρά κατανοεί: «εισπνέω μακρά». Εκπνέοντας μακρά κατανοεί: «εκπνέω μακρά». Εισπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εισπνέω σύντομα». Εκπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εκπνέω σύντομα». Εξασκείται: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εισπνεύσω». Εξασκείται: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εκπνεύσω». Εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω». Εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω». Βιώνοντας την αγαλλίαση... κ.λπ... βιώνοντας την ευτυχία... βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα... γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα... βιώνοντας τη συνείδηση... ευχαριστώντας τη συνείδηση... συγκεντρώνοντας τη συνείδηση... απελευθερώνοντας τη συνείδηση... παρατηρώντας το παροδικό... παρατηρώντας το μη πάθος... παρατηρώντας την παύση... εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω». Εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω».

164. «Εδώ» σημαίνει σε αυτή την άποψη, σε αυτή την αποδοχή, σε αυτή την προτίμηση, σε αυτή την αποδοχή, σε αυτή τη Διδασκαλία, σε αυτή τη μοναστική διαγωγή, σε αυτή τη Διδασκαλία και μοναστική διαγωγή, σε αυτή τη διδαχή, σε αυτή την άγια ζωή, σε αυτή τη διδαχή του Δασκάλου. Γι' αυτό λέγεται - «εδώ». «Μοναχός» είναι είτε ένας ενάρετος κοσμικός μοναχός είτε ένας μοναχός υπό εκπαίδευση είτε ένας Άξιος ακλόνητης φύσης. «Δάσος» σημαίνει αφού βγει κανείς έξω από την πύλη, όλο αυτό είναι δάσος. «Βάση ενός δένδρου» σημαίνει όπου έχει τοποθετηθεί κάθισμα για τον μοναχό, είτε κρεβάτι είτε καρέκλα είτε στρώμα είτε ψάθα είτε κομμάτι δέρματος είτε στρώσιμο από χόρτο είτε στρώσιμο από φύλλα είτε στρώσιμο από άχυρα, εκεί ο μοναχός είτε περπατά είτε στέκεται είτε κάθεται είτε ξαπλώνει. «Άδειο» σημαίνει μη γεμάτο από κανέναν, είτε από αυτούς που διάγουν την οικιακή ζωή είτε από αναχωρητές. «Οικία» σημαίνει μοναστήρι, μισοσκεπασμένη κατοικία, παλάτι, ανώγι, σπηλιά. «Κάθεται διασταυρώνοντας τα πόδια του» σημαίνει είναι καθισμένος διασταυρώνοντας τα πόδια του. «Κρατώντας το σώμα του ευθύ»

σημαίνει το σώμα είναι ευθύ, σταθερό, καλά εδραιωμένο. «Εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο». «Παρι» έχει τον σκοπό της διάκρισης. «Μούκχα» έχει τον σκοπό της εξόδου. «Σατι» έχει τον σκοπό της εδραίωσης. Γι' αυτό λέγεται - «εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο».

165. «Μνήμων εισπνέει, μνήμων εκπνέει»· με τριάντα δύο τρόπους είναι αυτός που ασκεί τη μνήμη. Μέσω της μακράς εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, είναι αυτός που ασκεί τη μνήμη. Μέσω της μακράς εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, είναι αυτός που ασκεί τη μνήμη. Μέσω της σύντομης εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, είναι αυτός που ασκεί τη μνήμη. Μέσω της σύντομης εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, είναι αυτός που ασκεί τη μνήμη... κ.λπ... Παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εισπνοής, παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, είναι αυτός που ασκεί τη μνήμη.

Ανάλυση της πρώτης τετράδας

166. Πώς εισπνέοντας μακρά κατανοεί «εισπνέω μακρά», εκπνέοντας μακρά κατανοεί «εκπνέω μακρά»; Εισπνέει μακρά εισπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, εκπνέει μακρά εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, εισπνέει και εκπνέει μακρά εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια. Καθώς εισπνέει και εκπνέει μακρά εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, εγείρεται θέληση. Μέσω της θέλησης εισπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή μακρά εισπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, μέσω της θέλησης εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή μακρά εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, μέσω της θέλησης εισπνέει και εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή μακρά εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια. Καθώς μέσω της θέλησης εισπνέει και εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή μακρά εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, εγείρεται χαρά. Μέσω της χαράς εισπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή μακρά εισπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, μέσω της χαράς εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή μακρά εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, μέσω της χαράς εισπνέει και εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή μακρά εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια. Καθώς μέσω της χαράς εισπνέει και εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή μακρά εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως διάρκεια, η συνείδηση αποστρέφεται από τη μακρά εισπνοή και εκπνοή, η αταραξία παραμένει. Με αυτούς τους εννέα τρόπους η μακρά εισπνοή και εκπνοή είναι το σώμα. Η εδραίωση είναι η μνήμη. Η παρατήρηση είναι η γνώση. Το σώμα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτό το σώμα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα».

167. «Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτό το σώμα; Παρατηρεί ως παροδικό, όχι ως μόνιμο. Παρατηρεί ως πόνο, όχι ως ευτυχία. Παρατηρεί ως μη-εαυτό, όχι ως εαυτό. Αποστασιοποιείται, δεν χαίρεται. Απαλλάσσεται από το πάθος, δεν παθιάζεται. Παύει, δεν εγείρει. Παραιτεί, δεν λαμβάνει. Παρατηρώντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την

αντίληψη του μόνιμου. Παρατηρώντας ως πόνο, εγκαταλείπει την αντίληψη της ευτυχίας. Παρατηρώντας ως μη-εαυτό, εγκαταλείπει την αντίληψη του εαυτού. Αποστασιοποιούμενος, εγκαταλείπει την απόλαυση. Απαλλασσόμενος από το πάθος, εγκαταλείπει τη λαγνεία. Παύοντας, εγκαταλείπει την προέλευση. Παιτίζοντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση. Έτσι παρατηρεί αυτό το σώμα.

«Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις - διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας των ικανοτήτων, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της κινητοποίησης της ενεργητικότητας που οδηγεί σε αυτό, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανάληψης. Μέσω της μακράς εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, τα αισθήματα εγείρονται γνωστά, διαρκούν γνωστά, παρέρχονται γνωστά. Οι αντιλήψεις εγείρονται γνωστές, διαρκούν γνωστές, παρέρχονται γνωστές. Οι λογισμοί εγείρονται γνωστοί, διαρκούν γνωστοί, παρέρχονται γνωστοί.

Πώς τα αισθήματα εγείρονται γνωστά, διαρκούν γνωστά, παρέρχονται γνωστά; Πώς η έγερση του αισθήματος γίνεται γνωστή; Από την προέλευση της άγνοιας υπάρχει προέλευση του αισθήματος - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης η έγερση του αισθήματος γίνεται γνωστή. Από την προέλευση της επιθυμίας υπάρχει προέλευση του αισθήματος... από την προέλευση της πράξης υπάρχει προέλευση του αισθήματος... από την προέλευση της επαφής υπάρχει προέλευση του αισθήματος - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης η έγερση του αισθήματος γίνεται γνωστή. Και σε αυτόν που βλέπει το χαρακτηριστικό της παραγωγής, η έγερση του αισθήματος γίνεται γνωστή. Έτσι η έγερση του αισθήματος γίνεται γνωστή.

Πώς η εδραίωση του αισθήματος γίνεται γνωστή; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η εδραίωση στη φθορά γίνεται γνωστή. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η εδραίωση στον φόβο γίνεται γνωστή. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η εδραίωση στην κενότητα γίνεται γνωστή. Έτσι η εδραίωση του αισθήματος γίνεται γνωστή.

Πώς η πάροδος του αισθήματος γίνεται γνωστή; Από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση του αισθήματος - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης η πάροδος του αισθήματος γίνεται γνωστή. Από την παύση της επιθυμίας υπάρχει παύση του αισθήματος... κ.λπ... από την παύση της πράξης υπάρχει παύση του αισθήματος... κ.λπ... από την παύση της επαφής υπάρχει παύση του αισθήματος - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης η πάροδος του αισθήματος γίνεται γνωστή. Και σε αυτόν που βλέπει το χαρακτηριστικό της μεταβολής η πάροδος του αισθήματος γίνεται γνωστή. Έτσι η πάροδος του αισθήματος γίνεται γνωστή. Έτσι τα αισθήματα εγείρονται γνωστά, διαρκούν γνωστά, παρέρχονται γνωστά.

Πώς οι αντιλήψεις εγείρονται γνωστές, διαρκούν γνωστές, παρέρχονται γνωστές; Πώς η έγερση της αντίληψης γίνεται γνωστή; Από την προέλευση της άγνοιας υπάρχει προέλευση της αντίληψης - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης η έγερση της αντίληψης γίνεται γνωστή. Από την προέλευση της επιθυμίας υπάρχει προέλευση της αντίληψης... κ.λπ... από την προέλευση της πράξης υπάρχει προέλευση της αντίληψης... κ.λπ... από την προέλευση της επαφής υπάρχει προέλευση της αντίληψης - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης η έγερση

της αντίληψης γίνεται γνωστή. Και σε αυτόν που βλέπει το χαρακτηριστικό της παραγωγής η έγερση της αντίληψης γίνεται γνωστή. Έτσι η έγερση της αντίληψης γίνεται γνωστή.

Πώς η εδραίωση της αντίληψης γίνεται γνωστή; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η εδραίωση στη φθορά γίνεται γνωστή. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η εδραίωση στον φόβο γίνεται γνωστή. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η εδραίωση στην κενότητα γίνεται γνωστή. Έτσι η εδραίωση της αντίληψης γίνεται γνωστή.

Πώς η πάροδος της αντίληψης γίνεται γνωστή; Από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση της αντίληψης - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης η πάροδος της αντίληψης γίνεται γνωστή. Από την παύση της επιθυμίας υπάρχει παύση της αντίληψης... κ.λπ... από την παύση της πράξης υπάρχει παύση της αντίληψης... κ.λπ... από την παύση της επαφής υπάρχει παύση της αντίληψης - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης η πάροδος της αντίληψης γίνεται γνωστή. Και σε αυτόν που βλέπει το χαρακτηριστικό της μεταβολής η πάροδος της αντίληψης γίνεται γνωστή. Έτσι η πάροδος της αντίληψης γίνεται γνωστή. Έτσι οι αντιλήψεις εγείρονται γνωστές, διαρκούν γνωστές, παρέρχονται γνωστές.

Πώς οι λογισμοί εγείρονται γνωστοί, διαρκούν γνωστοί, παρέρχονται γνωστοί; Πώς η έγερση των λογισμών είναι γνωστή; Από την προέλευση της άγνοιας υπάρχει προέλευση του λογισμού - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης η έγερση των λογισμών είναι γνωστή. Από την προέλευση της επιθυμίας υπάρχει προέλευση του λογισμού... κ.λπ... από την προέλευση της πράξης υπάρχει προέλευση του λογισμού... κ.λπ... από την προέλευση της αντίληψης υπάρχει προέλευση του λογισμού - με τη σημασία της συνθηκοκρατημένης έγερσης η έγερση των λογισμών είναι γνωστή. Και βλέποντας το χαρακτηριστικό της παραγωγής, η έγερση των λογισμών είναι γνωστή. Έτσι η έγερση των λογισμών είναι γνωστή.

Πώς η εδραίωση των λογισμών είναι γνωστή; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η εδραίωση στη φθορά γίνεται γνωστή. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η εδραίωση στον φόβο γίνεται γνωστή. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η εδραίωση στην κενότητα γίνεται γνωστή. Έτσι η εδραίωση των λογισμών είναι γνωστή.

Πώς η πάροδος των λογισμών είναι γνωστή; Από την παύση της άγνοιας υπάρχει παύση του λογισμού - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης η πάροδος των λογισμών είναι γνωστή. Από την παύση της επιθυμίας υπάρχει παύση του λογισμού... κ.λπ... από την παύση της πράξης υπάρχει παύση του λογισμού... κ.λπ... από την παύση της αντίληψης υπάρχει παύση του λογισμού - με τη σημασία της παύσης της συνθήκης η πάροδος των λογισμών είναι γνωστή. Και βλέποντας το χαρακτηριστικό της μεταβολής, η πάροδος των λογισμών είναι γνωστή. Έτσι η πάροδος των λογισμών είναι γνωστή. Έτσι οι λογισμοί εγείρονται γνωστοί, διαρκούν γνωστοί, παρέρχονται γνωστοί.

168. Μέσω της μακράς εισπνοής και εκπνοής, κατανοώντας την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, ενοποιεί τις ικανότητες, και κατανοεί το πεδίο, και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό... κ.λπ... ενοποιεί την οδό, ενοποιεί τα φαινόμενα, και κατανοεί το πεδίο, και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό.

«Ενοποιεί τις ικανότητες»: πώς ενοποιεί τις ικανότητες; Με τον σκοπό της αποφασιστικότητας ενοποιεί την ικανότητα της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας ενοποιεί την ικανότητα της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της εδραίωσης ενοποιεί την ικανότητα της μνήμης, με τον σκοπό του μη περισπασμού ενοποιεί την ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης, με τον σκοπό της ενόρασης ενοποιεί την ικανότητα της σοφίας. Αυτό το άτομο ενοποιεί αυτές τις ικανότητες σε αυτό το αντικείμενο. Γι' αυτό λέγεται - «ενοποιεί τις ικανότητες».

«Και κατανοεί το πεδίο»: ό,τι είναι το αντικείμενό του, αυτό είναι το πεδίο του. Ό,τι είναι το πεδίο του, αυτό είναι το αντικείμενό του. «Κατανοεί»: το άτομο. Η κατανόηση είναι σοφία.

«Γαλήνη»: η εδραίωση του αντικειμένου είναι γαλήνη, ο μη περισπασμός της συνείδησης είναι γαλήνη, η εδραίωση της συνείδησης είναι γαλήνη, η κάθαρση της συνείδησης είναι γαλήνη. «Σκοπός»: ο σκοπός του αψεγάδιαστου, ο σκοπός του χωρίς μολύνσεις, ο σκοπός της κάθαρσης, ο υπέρτατος σκοπός. «Διεισδύει»: διεισδύει στον σκοπό της εδραίωσης του αντικειμένου, διεισδύει στον σκοπό του μη περισπασμού της συνείδησης, διεισδύει στον σκοπό της εδραίωσης της συνείδησης, διεισδύει στον σκοπό της κάθαρσης της συνείδησης. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

«Ενοποιεί τις δυνάμεις»: πώς ενοποιεί τις δυνάμεις; Με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην απιστία ενοποιεί τη δύναμη της πίστης, με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία ενοποιεί τη δύναμη της ενεργητικότητας, με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια ενοποιεί τη δύναμη της μνήμης, με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία ενοποιεί τη δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, με τον σκοπό του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια ενοποιεί τη δύναμη της σοφίας. Αυτό το άτομο ενοποιεί αυτές τις δυνάμεις σε αυτό το αντικείμενο. Γι' αυτό λέγεται - «ενοποιεί τις δυνάμεις». «Και κατανοεί το πεδίο»... κ.λπ... γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

«Ενοποιεί τους παράγοντες της φώτισης»: πώς ενοποιεί τους παράγοντες της φώτισης; Με τον σκοπό της εδραίωσης ενοποιεί τον παράγοντα φώτισης της μνήμης, με τον σκοπό της διερεύνησης ενοποιεί τον παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας ενοποιεί τον παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της διάχυσης ενοποιεί τον παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης, με τον σκοπό της γαλήνης ενοποιεί τον παράγοντα φώτισης της γαλήνης, με τον σκοπό του μη περισπασμού ενοποιεί τον παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, με τον σκοπό του αναστοχασμού ενοποιεί τον παράγοντα φώτισης της αταραξίας. Αυτό το άτομο ενοποιεί αυτούς τους παράγοντες της φώτισης σε αυτό το αντικείμενο. Γι' αυτό λέγεται - «ενοποιεί τους παράγοντες της φώτισης». «Και κατανοεί το πεδίο»... κ.λπ... γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

«Συνθέτει την οδό»: πώς συνθέτει την οδό; Με τον σκοπό της ενόρασης συνθέτει την ορθή άποψη, με τον σκοπό της εφαρμογής συνθέτει τον ορθό λογισμό, με τον σκοπό της διάκρισης συνθέτει την ορθή ομιλία, με τον σκοπό της προέλευσης συνθέτει την ορθή πράξη, με τον σκοπό της κάθαρσης συνθέτει τον ορθό βιοπορισμό, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας συνθέτει την ορθή προσπάθεια, με τον σκοπό της εδραίωσης συνθέτει την ορθή μνήμη, με τον σκοπό του μη περισπασμού συνθέτει την

ορθή αυτοσυγκέντρωση. Αυτό το άτομο συνθέτει αυτή την οδό σε αυτό το αντικείμενο. Γι' αυτό λέγεται - «συνθέτει την οδό». «Και κατανοεί το πεδίο»... κ.λπ... γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

«Συνθέτει τα φαινόμενα»: πώς συνθέτει τα φαινόμενα; Με τον σκοπό της κυριαρχίας συνθέτει τις ικανότητες, με τον σκοπό του ακλόνητου συνθέτει τις δυνάμεις, με τον σκοπό της εξόδου συνθέτει τους παράγοντες της φώτισης, με τον σκοπό της αιτίας συνθέτει την οδό, με τον σκοπό της εδραίωσης συνθέτει την εφαρμογή της μνήμης, με τον σκοπό της επίμονης προσπάθειας συνθέτει την ορθή επίμονη προσπάθεια, με τον σκοπό της επιτυχίας συνθέτει τη βάση πνευματικής δύναμης, με τον σκοπό του αληθούς συνθέτει την αλήθεια, με τον σκοπό του μη περισπασμού συνθέτει τη νοητική ηρεμία, με τον σκοπό της παρατήρησης συνθέτει τη διόραση, με τον σκοπό της ενιαίας λειτουργίας συνθέτει τον ηρεμιστικό και διορατικό διαλογισμό, με τον σκοπό της μη υπέρβασης συνθέτει τον συνδυασμό, με τον σκοπό της αυτοσυγκράτησης συνθέτει τον εξαγνισμό της ηθικής, με τον σκοπό του μη περισπασμού συνθέτει τον εξαγνισμό της συνείδησης, με τον σκοπό της ενόρασης συνθέτει τον εξαγνισμό της άποψης, με τον σκοπό της απελευθέρωσης συνθέτει την απολύτρωση, με τον σκοπό της διείσδυσης συνθέτει την αληθινή γνώση, με τον σκοπό της απάρνησης συνθέτει την απελευθέρωση, με τον σκοπό της εκρίζωσης συνθέτει τη γνώση της εξάλειψης, με τον σκοπό της καταπράυνσης συνθέτει τη γνώση της μη-έγερσης, με τον σκοπό της ρίζας συνθέτει τη θέληση, με τον σκοπό της προέλευσης συνθέτει την προσοχή, με τον σκοπό της σύνθεσης συνθέτει την επαφή, με τον σκοπό της σύγκλισης συνθέτει το αίσθημα, με τον σκοπό του επικεφαλής συνθέτει την αυτοσυγκέντρωση, με τον σκοπό της κυριαρχίας συνθέτει τη μνήμη, με τον σκοπό του ανώτερου από αυτά συνθέτει τη σοφία, με τον σκοπό της ουσίας συνθέτει την απελευθέρωση, με τον σκοπό του τελικού στόχου συνθέτει τη Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο. Αυτό το άτομο συνθέτει αυτά τα φαινόμενα σε αυτό το αντικείμενο. Γι' αυτό λέγεται - «συνθέτει τα φαινόμενα».

«Και κατανοεί το πεδίο»: ό,τι είναι το αντικείμενό του, αυτό είναι το πεδίο του. Ό,τι είναι το πεδίο του, αυτό το αντικείμενό του κατανοεί - αυτό είναι το άτομο. Η κατανόηση είναι σοφία. «Γαλήνη»: η εδραίωση του αντικειμένου είναι γαλήνη, ο μη περισπασμός της συνείδησης είναι γαλήνη, η εδραίωση της συνείδησης είναι γαλήνη, η κάθαρση της συνείδησης είναι γαλήνη. «Σκοπός»: ο σκοπός του αψεγάδιαστου, ο σκοπός του χωρίς μολύνσεις, ο σκοπός της κάθαρσης, ο υπέρτατος σκοπός. «Διεισδύει»: διεισδύει στον σκοπό της εδραίωσης του αντικειμένου, διεισδύει στον σκοπό του μη περισπασμού της συνείδησης, διεισδύει στον σκοπό της εδραίωσης της συνείδησης, διεισδύει στον σκοπό της κάθαρσης της συνείδησης. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

169. Πώς εισπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εισπνέω σύντομα», εκπνέοντας σύντομα κατανοεί: «εκπνέω σύντομα»; Εισπνέει σύντομη εισπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη, εκπνέει σύντομη εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη, εισπνέει και εκπνέει σύντομη εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη. Καθώς εισπνέει και εκπνέει σύντομη εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη, εγείρεται θέληση. Μέσω της θέλησης εισπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή σύντομη εισπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη. Μέσω της θέλησης εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή σύντομη εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη. Μέσω της θέλησης εισπνέει και εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή σύντομη εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη. Καθώς μέσω της θέλησης εισπνέει

και εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή σύντομη εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη, εγείρεται χαρά. Μέσω της χαράς εισπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή σύντομη εισπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη, μέσω της χαράς εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή σύντομη εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη, μέσω της χαράς εισπνέει και εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή σύντομη εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη. Καθώς μέσω της χαράς εισπνέει και εκπνέει ακόμη πιο λεπτοφυή σύντομη εισπνοή και εκπνοή θεωρούμενη ως βραχύχρονη, η συνείδηση αποστρέφεται από τη σύντομη εισπνοή και εκπνοή, η αταραξία παραμένει. Με αυτούς τους εννέα τρόπους η σύντομη εισπνοή και εκπνοή είναι το σώμα, η εδραίωση είναι η μνήμη, η παρατήρηση είναι η γνώση. Το σώμα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτό το σώμα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτό το σώμα... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτό το σώμα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Μέσω της σύντομης εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, τα αισθήματα εγείρονται γνωστά... κ.λπ... μέσω της σύντομης εισπνοής και εκπνοής, κατανοώντας την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, ενοποιεί τις ικανότητες... κ.λπ... γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

170. Πώς εξασκείται: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής θα εκπνεύσω»; «Σώμα» - υπάρχουν δύο σώματα - το σύνολο της νοητικότητας και το σύνολο της υλικότητας. Ποιο είναι το σύνολο της νοητικότητας; Αίσθημα, αντίληψη, βούληση, επαφή, προσοχή, και η νοητικότητα και το σύνολο της νοητικότητας, και αυτά που ονομάζονται νοητικές δραστηριότητες - αυτό είναι το σύνολο της νοητικότητας. Ποιο είναι το σύνολο της υλικότητας; Τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία και η παράγωγη υλικότητα των τεσσάρων πρωταρχικών υλικών στοιχείων, η εισπνοή και η εκπνοή, και το σημάδι και η βάση της δέσμευσης, και αυτά που ονομάζονται σωματικές δραστηριότητες - αυτό είναι το σύνολο της υλικότητας.

Πώς αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά; Μέσω της μακράς εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά. Μέσω της μακράς εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά. Μέσω της σύντομης εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά. Μέσω της σύντομης εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που κατανοεί αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που βλέπει αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που ανασκοπεί αυτά τα σώματα γίνονται

γνωστά, σε αυτόν που εδραιώνει τη συνείδηση αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που αποφασίζει με πίστη αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που αναλαμβάνει ενεργητικότητα αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που εγκαθιστά τη μνήμη αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που συγκεντρώνει τη συνείδηση αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που κατανοεί με σοφία αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που εγκαταλείπει ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που αναπτύσσει ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά, σε αυτόν που συνειδητοποιεί ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά. Έτσι αυτά τα σώματα γίνονται γνωστά. Βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής, η εισπνοή και η εκπνοή είναι το σώμα, η εδραίωση είναι η μνήμη, η παρατήρηση είναι η γνώση. Το σώμα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη. Η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτό το σώμα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτό το σώμα... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτό το σώμα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης.

Βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής, με την έννοια του μη περισπασμού υπάρχει εξαγνισμός της συνείδησης, με την έννοια της ενόρασης υπάρχει εξαγνισμός της άποψης. Όποιος σκοπός της αυτοσυγκράτησης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή. Όποιος σκοπός του μη περισπασμού υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση. Όποιος σκοπός της ενόρασης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. Αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του εξασκείται, γνωρίζοντας εξασκείται, βλέποντας εξασκείται, ανασκοπώντας εξασκείται, εδραιώνοντας τη συνείδηση εξασκείται, αποφασίζοντας με πίστη εξασκείται, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα εξασκείται, εγκαθιστώντας τη μνήμη εξασκείται, συγκεντρώνοντας τη συνείδηση εξασκείται, κατανοώντας με σοφία εξασκείται, γνωρίζοντας άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό εξασκείται, κατανοώντας πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό εξασκείται, εγκαταλείποντας ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί εξασκείται, αναπτύσσοντας ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί εξασκείται, συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί εξασκείται.

Βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, τα αισθήματα εγείρονται γνωστά... κ.λπ... βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, κατανοώντας την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, ενοποιεί τις ικανότητες... κ.λπ... γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

171. Πώς εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω»; Ποια είναι η σωματική δραστηριότητα; Οι μακρές εισπνοές είναι σωματικές. Αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με το σώμα, είναι σωματικές δραστηριότητες. Γαληνεύοντας,

παύοντας, κατευνάζοντας αυτές τις σωματικές δραστηριότητες εξασκείται. Οι μακρές εκπνοές είναι σωματικές. Αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με το σώμα, είναι σωματικές δραστηριότητες. Γαληνεύοντας, παύοντας, κατευνάζοντας αυτές τις σωματικές δραστηριότητες εξασκείται. Οι σύντομες εισπνοές, οι σύντομες εκπνοές. Οι εισπνοές βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής, οι εκπνοές βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής είναι σωματικές. Αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με το σώμα, είναι σωματικές δραστηριότητες. Γαληνεύοντας, παύοντας, κατευνάζοντας αυτές τις σωματικές δραστηριότητες εξασκείται.

Με όποιου είδους σωματικές δραστηριότητες υπάρχει κάμψη του σώματος προς τα πίσω, κάμψη προς τα πλάγια, κάμψη προς όλες τις κατευθύνσεις, κάμψη προς τα εμπρός, κίνηση, παλμός, ταλάντευση, τρεμούλα - εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω». Με όποιου είδους σωματικές δραστηριότητες δεν υπάρχει κάμψη του σώματος προς τα πίσω, δεν υπάρχει κάμψη προς τα πλάγια, δεν υπάρχει κάμψη προς όλες τις κατευθύνσεις, δεν υπάρχει κάμψη προς τα εμπρός, δεν υπάρχει κίνηση, δεν υπάρχει παλμός, δεν υπάρχει ταλάντευση, δεν υπάρχει τρεμούλα, εξασκείται: «γαληνεύοντας τη γαλήνια, λεπτοφυή σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω».

Έτσι λοιπόν εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω». Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, δεν υπάρχει ανάπτυξη της αντίληψης της πνοής, και δεν υπάρχει ανάπτυξη της εισπνοής και εκπνοής, και δεν υπάρχει ανάπτυξη της μνήμης επί της αναπνοής, και δεν υπάρχει ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης της μνήμης επί της αναπνοής· και οι σοφοί δεν επιτυγχάνουν ούτε εξέρχονται από εκείνη τη διαλογιστική επίτευξη.

Έτσι λοιπόν εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα θα εκπνεύσω». Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, υπάρχει ανάπτυξη της αντίληψης της πνοής, και υπάρχει ανάπτυξη της εισπνοής και εκπνοής, και υπάρχει ανάπτυξη της μνήμης επί της αναπνοής. Και υπάρχει ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης της μνήμης επί της αναπνοής· και οι σοφοί επιτυγχάνουν και εξέρχονται από εκείνη τη διαλογιστική επίτευξη. Πώς ακριβώς; Όπως ακριβώς όταν χτυπιέται ένα γκονγκ, πρώτα εκπέμπονται χονδροειδείς ήχοι. Επειδή το χαρακτηριστικό των χονδροειδών ήχων έχει ληφθεί ορθώς, έχει προσεχθεί ορθώς, έχει συγκρατηθεί ορθώς, ακόμη και όταν ο χονδροειδής ήχος έχει παύσει, μετά εκπέμπονται λεπτοφυείς ήχοι. Επειδή το χαρακτηριστικό των λεπτοφών ήχων έχει ληφθεί ορθώς, έχει προσεχθεί ορθώς, έχει συγκρατηθεί ορθώς, ακόμη και όταν ο λεπτοφών ήχος έχει παύσει, μετά η συνείδηση λειτουργεί έχοντας ως αντικείμενο το χαρακτηριστικό του λεπτοφυσού ήχου.

Ακριβώς έτσι, πρώτα εκπέμπονται χονδροειδείς εισπνοές και εκπνοές· επειδή το χαρακτηριστικό των χονδροειδών εισπνοών και εκπνοών έχει ληφθεί ορθώς, έχει προσεχθεί ορθώς, έχει συγκρατηθεί ορθώς, ακόμη και όταν η χονδροειδής εισπνοή και εκπνοή έχει παύσει, μετά εκπέμπονται λεπτοφυείς εισπνοές και εκπνοές. Επειδή το χαρακτηριστικό των λεπτοφών εισπνοών και εκπνοών έχει ληφθεί ορθώς, έχει προσεχθεί ορθώς, έχει συγκρατηθεί ορθώς, ακόμη και όταν η λεπτοφών εισπνοή και εκπνοή έχει παύσει, μετά η συνείδηση έχοντας ως αντικείμενο το χαρακτηριστικό της λεπτοφυσού εισπνοής και εκπνοής δεν πηγαίνει στον περισπασμό.

Αφού έτσι έχουν τα πράγματα, υπάρχει ανάπτυξη της αντίληψης της αναπνοής, και υπάρχει ανάπτυξη της εισπνοής και εκπνοής, και υπάρχει ανάπτυξη της μνήμης επί της αναπνοής, και υπάρχει ανάπτυξη της αυτοσυγκέντρωσης της μνήμης επί της αναπνοής· και οι σοφοί επιτυγχάνουν και εξέρχονται από εκείνη τη διαλογιστική επίτευξη. Γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα, η εισπνοή και εκπνοή είναι το σώμα, η εδραίωση είναι η μνήμη, η παρατήρηση είναι η γνώση. Το σώμα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτό το σώμα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτό το σώμα... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτό το σώμα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής, με την έννοια του μη περισπασμού υπάρχει εξαγνισμός της συνείδησης, με την έννοια της ενόρασης υπάρχει εξαγνισμός της άποψης. Όποιος σκοπός της αυτοσυγκράτησης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή· όποιος σκοπός του μη περισπασμού υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση· όποιος σκοπός της ενόρασης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία. Αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του εξασκείται... κ.λπ... συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί εξασκείται, γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, τα αισθήματα εγείρονται γνωστά... κ.λπ... γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, κατανοώντας την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, ενοποιεί τις ικανότητες... κ.λπ... γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

Οκτώ γνώσεις παρατήρησης, και οκτώ αναλογισμοί εδραίωσης, τέσσερα θέματα από τις ομιλίες για την παρατήρηση του σώματος στο σώμα.

Μέρος της απαγγελίας.

Ανάλυση της δεύτερης τετράδας

172. Πώς εξασκείται: «βιώνοντας την αγαλλίαση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας την αγαλλίαση θα εκπνεύσω»; Ποια είναι η αγαλλίαση; Μέσω της μακράς εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, εγείρεται αγαλλίαση και χαρά. Η αγαλλίαση, η χαρά, η ευφροσύνη, η μεγάλη ευφροσύνη, το γέλιο, η μεγάλη χαρά, η ικανοποίηση, η εξύψωση, η ικανοποίηση. Μέσω της μακράς εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, εγείρεται αγαλλίαση και χαρά... κ.λπ... μέσω της σύντομης εισπνοής, μέσω της σύντομης εκπνοής, βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής μέσω της εισπνοής, βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής μέσω της εκπνοής, γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα μέσω της εισπνοής, γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα μέσω της εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της

συνείδησης, εγείρεται αγαλλίαση και χαρά. Η αγαλλίαση, η χαρά, η ευφροσύνη, η μεγάλη ευφροσύνη, το γέλιο, η μεγάλη χαρά, η ικανοποίηση, η εξύψωση, η ικανοποίηση της συνείδησης - αυτή είναι η αγαλλίαση.

Πώς αυτή η αγαλλίαση γίνεται γνωστή; Μέσω της μακράς εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτή η αγαλλίαση γίνεται γνωστή. Μέσω της μακράς εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτή η αγαλλίαση γίνεται γνωστή. Μέσω της σύντομης εισπνοής... κ.λπ... μέσω της σύντομης εκπνοής... βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής μέσω της εισπνοής... βιώνοντας ολόκληρο το σώμα της αναπνοής μέσω της εκπνοής... γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα μέσω της εισπνοής... γαληνεύοντας τη σωματική δραστηριότητα μέσω της εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτή η αγαλλίαση γίνεται γνωστή. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του αυτή η αγαλλίαση γίνεται γνωστή, σε αυτόν που γνωρίζει... κ.λπ... σε αυτόν που βλέπει... σε αυτόν που ανασκοπεί... σε αυτόν που εδραιώνει τη συνείδηση... σε αυτόν που αποφασίζει με πίστη... σε αυτόν που αναλαμβάνει ενεργητικότητα... σε αυτόν που εγκαθιστά τη μνήμη... σε αυτόν που συγκεντρώνει τη συνείδηση... σε αυτόν που κατανοεί με σοφία... σε αυτόν που γνωρίζει άμεσα ό,τι πρέπει να γίνει άμεσα γνωστό... σε αυτόν που κατανοεί πλήρως ό,τι πρέπει να γίνει πλήρως κατανοητό...σε αυτόν που εγκαταλείπει ό,τι πρέπει να εγκαταλειφθεί... σε αυτόν που αναπτύσσει ό,τι πρέπει να αναπτυχθεί... σε αυτόν που συνειδητοποιεί ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί, αυτή η αγαλλίαση γίνεται γνωστή. Έτσι αυτή η αγαλλίαση γίνεται γνωστή.

Βιώνοντας την αγαλλίαση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, το αίσθημα είναι η εδραίωση, η μνήμη είναι η παρατήρηση, η γνώση. Το αίσθημα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτό το αίσθημα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης της παρατήρησης των αισθημάτων στα αισθήματα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτό το αίσθημα; Παρατηρεί ως παροδικό... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτό το αίσθημα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Βιώνοντας την αγαλλίαση, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... βιώνοντας την αγαλλίαση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

173. Πώς εξασκείται: «βιώνοντας την ευτυχία θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας την ευτυχία θα εκπνεύσω»; «Ευτυχία» - υπάρχουν δύο ευτυχίες - η σωματική ευτυχία και η νοητική ευτυχία. Ποια είναι η σωματική ευτυχία; Η σωματική άνεση, η σωματική ευχαρίστηση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από σωματική επαφή, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης γεννημένο από σωματική επαφή - αυτή είναι η σωματική ευτυχία. Ποια είναι η νοητική ευτυχία; Η νοητική άνεση, η νοητική ευχαρίστηση, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης που γεννιέται από νοητική

επαφή, το ευχάριστο αίσθημα άνεσης γεννημένο από νοητική επαφή - αυτή είναι η νοητική ευτυχία.

Πώς αυτές οι ευτυχίες γίνονται γνωστές; Μέσω της μακράς εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτές οι ευτυχίες γίνονται γνωστές. Μέσω της μακράς εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτές οι ευτυχίες γίνονται γνωστές... κ.λπ... σε αυτόν που συνειδητοποιεί ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί αυτές οι ευτυχίες γίνονται γνωστές. Έτσι αυτές οι ευτυχίες γίνονται γνωστές. Βιώνοντας την ευτυχία, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, το αίσθημα είναι η εδραίωση, η μνήμη είναι η παρατήρηση, η γνώση. Το αίσθημα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτό το αίσθημα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης της παρατήρησης των αισθημάτων στα αισθήματα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτό το αίσθημα; Παρατηρεί ως παροδικό... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτό το αίσθημα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Βιώνοντας την ευτυχία, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... βιώνοντας την ευτυχία, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

174. Πώς εξασκείται: «βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εκπνεύσω»; Ποια είναι η νοητική δραστηριότητα; Μέσω της μακράς εισπνοής η αντίληψη και το αίσθημα είναι νοητικά - αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με τη συνείδηση, είναι νοητικές δραστηριότητες. Μέσω της μακράς εκπνοής η αντίληψη και το αίσθημα είναι νοητικά - αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με τη συνείδηση, είναι νοητικές δραστηριότητες... κ.λπ... βιώνοντας την ευτυχία μέσω της εισπνοής... βιώνοντας την ευτυχία μέσω της εκπνοής η αντίληψη και το αίσθημα είναι νοητικά - αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με τη συνείδηση, είναι νοητικές δραστηριότητες - αυτή είναι η νοητική δραστηριότητα.

Πώς αυτές οι νοητικές δραστηριότητες γίνονται γνωστές; Μέσω της μακράς εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτές οι νοητικές δραστηριότητες γίνονται γνωστές. Μέσω της μακράς εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτές οι νοητικές δραστηριότητες γίνονται γνωστές... κ.λπ... σε αυτόν που συνειδητοποιεί ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί αυτές οι νοητικές δραστηριότητες γίνονται γνωστές. Έτσι αυτές οι νοητικές δραστηριότητες γίνονται γνωστές. Βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, το αίσθημα είναι η εδραίωση, η μνήμη είναι η παρατήρηση, η γνώση· το αίσθημα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτό το αίσθημα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της

μνήμης της παρατήρησης των αισθημάτων στα αισθήματα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτό το αίσθημα; Παρατηρεί ως παροδικό... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτό το αίσθημα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

175. Πώς εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εισπνεύσω», εξασκείται: «γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα θα εκπνεύσω»; Ποια είναι η νοητική δραστηριότητα; Μέσω της μακράς εισπνοής η αντίληψη και το αίσθημα είναι νοητικά - αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με τη συνείδηση, είναι νοητικές δραστηριότητες. Γαληνεύοντας, παύοντας, κατευνάζοντας αυτές τις νοητικές δραστηριότητες εξασκείται. Μέσω της μακράς εκπνοής η αντίληψη και το αίσθημα είναι νοητικά - αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με τη συνείδηση, είναι νοητικές δραστηριότητες. Γαληνεύοντας, παύοντας, κατευνάζοντας αυτές τις νοητικές δραστηριότητες εξασκείται. Βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα μέσω της εισπνοής... βιώνοντας τη νοητική δραστηριότητα μέσω της εκπνοής η αντίληψη και το αίσθημα είναι νοητικά - αυτά τα φαινόμενα είναι συνδεδεμένα με τη συνείδηση, είναι νοητικές δραστηριότητες. Γαληνεύοντας, παύοντας, κατευνάζοντας αυτές τις νοητικές δραστηριότητες εξασκείται. Γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, το αίσθημα είναι η εδραίωση, η μνήμη είναι η παρατήρηση, η γνώση. Το αίσθημα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτό το αίσθημα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης της παρατήρησης των αισθημάτων στα αισθήματα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτό το αίσθημα... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτό το αίσθημα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

Οκτώ γνώσεις παρατήρησης, και οκτώ αναλογισμοί εδραίωσης, τέσσερα θέματα από τις ομιλίες για την παρατήρηση των αισθημάτων στα αισθήματα.

Ανάλυση της τρίτης τετράδας

176. Πώς εξασκείται: «βιώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «βιώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»; Ποια είναι αυτή η συνείδηση; Μέσω της μακράς εισπνοής η συνείδηση είναι ο νους. Η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση, η καρδιά, το λαμπερό, ο νους, η αισθητήρια βάση του νου, η νοητική ικανότητα, η συνείδηση, το συνάθροισμα της συνείδησης, το αντίστοιχο στοιχείο της νοητικής συνείδησης. Μέσω της μακράς εκπνοής... κ.λπ... γαληνεύοντας τη νοητική

δραστηριότητα μέσω της εισπνοής... γαληνεύοντας τη νοητική δραστηριότητα μέσω της εκπνοής η συνείδηση είναι ο νους. Η συνείδηση, ο νους, η νοητική κατάσταση, η καρδιά, το λαμπερό, ο νους, η αισθητήρια βάση του νου, η νοητική ικανότητα, η συνείδηση, το συνάθροισμα της συνείδησης, το αντίστοιχο στοιχείο της νοητικής συνείδησης - αυτή είναι η συνείδηση.

Πώς αυτή η συνείδηση γίνεται γνωστή; Μέσω της μακράς εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτή η συνείδηση γίνεται γνωστή. Μέσω της μακράς εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, η μνήμη είναι εδραιωμένη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, αυτή η συνείδηση γίνεται γνωστή... κ.λπ... σε αυτόν που συνειδητοποιεί ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί αυτή η συνείδηση γίνεται γνωστή. Έτσι αυτή η συνείδηση γίνεται γνωστή. Βιώνοντας τη συνείδηση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, η συνείδηση είναι ο νους, η εδραίωση είναι η μνήμη, η παρατήρηση είναι η γνώση. Η συνείδηση είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτή τη συνείδηση. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης μέσω της παρατήρησης του νου στον νου».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτή τη συνείδηση... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτή τη συνείδηση. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Βιώνοντας τη συνείδηση, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... βιώνοντας τη συνείδηση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

177. Πώς εξασκείται: «ευχαριστώντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», «ευχαριστώντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»; Ποια είναι η μεγάλη ευχαρίστηση της συνείδησης; Μέσω της μακράς εισπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, εγείρεται η μεγάλη ευχαρίστηση της συνείδησης. Η ευφροσύνη, η μεγάλη ευφροσύνη, το γέλιο, η μεγάλη χαρά, η ικανοποίηση, η εξύψωση, η ικανοποίηση της συνείδησης. Μέσω της μακράς εισπνοής και εκπνοής της συνείδησης, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, εγείρεται η μεγάλη ευχαρίστηση της συνείδησης. Η ευφροσύνη, η μεγάλη ευφροσύνη, το γέλιο, η μεγάλη χαρά, η ικανοποίηση, η εξύψωση, η ικανοποίηση της συνείδησης... κ.λπ... βιώνοντας τη συνείδηση μέσω της εισπνοής... βιώνοντας τη συνείδηση μέσω της εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, εγείρεται η μεγάλη ευχαρίστηση της συνείδησης. Η ευφροσύνη, η μεγάλη ευφροσύνη, το γέλιο, η μεγάλη χαρά, η ικανοποίηση, η εξύψωση, η ικανοποίηση της συνείδησης - αυτή είναι η μεγάλη ευχαρίστηση της συνείδησης. Ευχαριστώντας τη συνείδηση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, η συνείδηση είναι ο νους, η εδραίωση είναι η μνήμη, η παρατήρηση είναι η γνώση. Η συνείδηση είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτή τη συνείδηση. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης μέσω της παρατήρησης του νου στον νου».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτή τη συνείδηση... κ.λπ...έτσι παρατηρεί αυτή τη συνείδηση. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Ευχαριστώντας τη συνείδηση, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... ευχαριστώντας τη συνείδηση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

178. Πώς εξασκείται: «συγκεντρώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «συγκεντρώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»; Ποια είναι η αυτοσυγκέντρωση; Μέσω της μακράς εισπνοής η αυτοσυγκέντρωση είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός, η οποία είναι η ευστάθεια της συνείδησης, η παραμονή, η εδραίωση, η μη διατάραξη, ο μη περισπασμός, η κατάσταση του μη διαταραγμένου νου, η νοητική ηρεμία, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η ορθή αυτοσυγκέντρωση. Μέσω της μακράς εκπνοής η αυτοσυγκέντρωση είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός... κ.λπ... συγκεντρώνοντας τη συνείδηση μέσω της εισπνοής... κ.λπ... συγκεντρώνοντας τη συνείδηση μέσω της εκπνοής η αυτοσυγκέντρωση είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός. Η οποία είναι η ευστάθεια της συνείδησης, η παραμονή, η εδραίωση, η μη διατάραξη, ο μη περισπασμός, η κατάσταση του μη διαταραγμένου νου, η νοητική ηρεμία, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή είναι η αυτοσυγκέντρωση. Συγκεντρώνοντας τη συνείδηση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, η συνείδηση είναι ο νους, η εδραίωση είναι η μνήμη, η παρατήρηση είναι η γνώση. Η συνείδηση είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτή τη συνείδηση. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης μέσω της παρατήρησης του νου στον νου».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτή τη συνείδηση... κ.λπ...έτσι παρατηρεί αυτή τη συνείδηση. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Συγκεντρώνοντας τη συνείδηση, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... συγκεντρώνοντας τη συνείδηση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

179. Πώς εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση θα εκπνεύσω»; Εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση από τη λαγνεία θα εισπνεύσω», εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση από τη λαγνεία θα εκπνεύσω». Εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση από το μίσος θα εισπνεύσω», εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση από το μίσος θα εκπνεύσω». Εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση από την αυταπάτη θα εισπνεύσω»... κ.λπ... απελευθερώνοντας τη συνείδηση από την αλαζονεία... απελευθερώνοντας τη συνείδηση από τη λανθασμένη άποψη... απελευθερώνοντας τη συνείδηση από τη σκεπτικιστική αμφιβολία... απελευθερώνοντας τη συνείδηση από τη νωθρότητα... απελευθερώνοντας τη συνείδηση από την ανησυχία... απελευθερώνοντας τη συνείδηση από την

αδιαντροπιά... Εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση από τον μη ηθικό φόβο θα εισπνεύσω», εξασκείται: «απελευθερώνοντας τη συνείδηση από τον μη ηθικό φόβο θα εκπνεύσω». Απελευθερώνοντας τη συνείδηση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, η συνείδηση είναι ο νους, η εδραίωση είναι η μνήμη... κ.λπ...

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτή τη συνείδηση... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτή τη συνείδηση. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Απελευθερώνοντας τη συνείδηση, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... απελευθερώνοντας τη συνείδηση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

Οκτώ γνώσεις παρατήρησης, και οκτώ αναλογισμοί εδραίωσης, τέσσερα θέματα από τις ομιλίες για την παρατήρηση του νου στη συνείδηση.

Ανάλυση της τέταρτης τετράδας

180. Πώς εξασκείται: «παρατηρώντας το παροδικό θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας το παροδικό θα εκπνεύσω»; «Παροδικό» - τι είναι παροδικό; Τα πέντε συναθροίσματα είναι παροδικά. Με ποια έννοια παροδικά; Με την έννοια της έγερσης και της παρακμής είναι παροδικά. Βλέποντας την έγερση των πέντε συναθροισμάτων πόσα χαρακτηριστικά βλέπει, βλέποντας την παρακμή πόσα χαρακτηριστικά βλέπει, βλέποντας την έγερση και την παρακμή πόσα χαρακτηριστικά βλέπει; Βλέποντας την έγερση των πέντε συναθροισμάτων βλέπει είκοσι πέντε χαρακτηριστικά, βλέποντας την παρακμή βλέπει είκοσι πέντε χαρακτηριστικά. Βλέποντας την έγερση και παρακμή των πέντε συναθροισμάτων βλέπει αυτά τα πενήντα χαρακτηριστικά.

Εξασκείται: «παρατηρώντας το παροδικό στην ύλη θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας το παροδικό στην ύλη θα εκπνεύσω». «Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... παρατηρώντας το παροδικό στο γήρας και τον θάνατο θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας το παροδικό στο γήρας και τον θάνατο θα εκπνεύσω». Παρατηρώντας το παροδικό, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, τα φαινόμενα είναι η εδραίωση, η μνήμη είναι η παρατήρηση, η γνώση. Τα φαινόμενα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης με παρατήρηση των νοητικών φαινομένων στα νοητικά φαινόμενα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα... κ.λπ... έτσι παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Παρατηρώντας το παροδικό, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... παρατηρώντας το παροδικό, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

Πώς εξασκείται: «παρατηρώντας το μη πάθος θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας το μη πάθος θα εκπνεύσω»; Έχοντας δει τον κίνδυνο στην ύλη, έχει γεννηθεί θέληση για το μη πάθος της ύλης, είναι αφοσιωμένος στην πίστη, και η συνείδησή του είναι καλά καθορισμένη. Εξασκείται: «παρατηρώντας το μη πάθος στην ύλη θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας το μη πάθος στην ύλη θα εκπνεύσω». Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... Έχοντας δει τον κίνδυνο στο γήρας και τον θάνατο, έχει γεννηθεί θέληση για το μη πάθος του γήρατος και του θανάτου, είναι αφοσιωμένος στην πίστη, και η συνείδησή του είναι καλά καθορισμένη. Εξασκείται: «παρατηρώντας το μη πάθος στο γήρας και τον θάνατο θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας το μη πάθος στο γήρας και τον θάνατο θα εκπνεύσω». Παρατηρώντας το μη πάθος μέσω της εισπνοής και εκπνοής, τα φαινόμενα είναι η εδραίωση, η μνήμη είναι η παρατήρηση, η γνώση. Τα φαινόμενα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης με παρατήρηση των νοητικών φαινομένων στα νοητικά φαινόμενα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα... κ.λπ...έτσι παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Παρατηρώντας το μη πάθος, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... παρατηρώντας το μη πάθος, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

Πώς εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση θα εκπνεύσω»; Έχοντας δει τον κίνδυνο στην ύλη, έχει γεννηθεί θέληση για την παύση της ύλης, είναι αφοσιωμένος στην πίστη, και η συνείδησή του είναι καλά καθορισμένη. Εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση στην ύλη θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση στην ύλη θα εκπνεύσω». Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... Έχοντας δει τον κίνδυνο στο γήρας και τον θάνατο, έχει γεννηθεί θέληση για την παύση του γήρατος και του θανάτου, είναι αφοσιωμένος στην πίστη, και η συνείδησή του είναι καλά καθορισμένη. Εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση στο γήρας και τον θάνατο θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση στο γήρας και τον θάνατο θα εκπνεύσω».

181. Με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας; Με πόσους τρόπους η άγνοια καταπαύει; Με πέντε τρόπους υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας. Με οκτώ τρόπους η άγνοια καταπαύει.

Με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας; Με την έννοια του παροδικού υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας, με την έννοια του πόνου υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας, με την έννοια του μη-εαυτού υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας, με την έννοια της καύσης υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας, με την έννοια της μεταβολής υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας - με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει κίνδυνος της άγνοιας.

Με ποιους οκτώ τρόπους η άγνοια καταπαύει; Με την παύση της πηγής η άγνοια καταπαύει, με την παύση της προέλευσης η άγνοια καταπαύει, με την παύση της γέννησης η άγνοια καταπαύει, με την παύση της παραγωγής η άγνοια καταπαύει, με την παύση της αιτίας η άγνοια καταπαύει, με την παύση της συνθήκης η άγνοια καταπαύει, με την έγερση της γνώσης η άγνοια καταπαύει, με την εδραίωση της παύσης η άγνοια καταπαύει - με αυτούς τους οκτώ τρόπους η άγνοια καταπαύει. Έχοντας δει τον κίνδυνο της άγνοιας με αυτούς τους πέντε τρόπους -με αυτούς τους οκτώ τρόπους έχει γεννηθεί θέληση για την παύση της άγνοιας, είναι αφοσιωμένος στην πίστη, και η συνείδησή του είναι καλά καθορισμένη. Εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση της άγνοιας θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση της άγνοιας θα εκπνεύσω».

Με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στις δραστηριότητες, με πόσους τρόπους οι δραστηριότητες καταπαύουν... κ.λπ... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στη συνείδηση, με πόσους τρόπους η συνείδηση καταπαύει... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στη νοητικότητα και υλικότητα, με πόσους τρόπους η νοητικότητα και υλικότητα καταπαύει... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στις έξι αισθητήριες βάσεις, με πόσους τρόπους οι έξι αισθητήριες βάσεις καταπαύουν... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στην επαφή, με πόσους τρόπους η επαφή καταπαύει... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στο αίσθημα, με πόσους τρόπους το αίσθημα καταπαύει... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στην επιθυμία, με πόσους τρόπους η επιθυμία καταπαύει... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στην προσκόλληση, με πόσους τρόπους η προσκόλληση καταπαύει... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στο γίνεσθαι, με πόσους τρόπους το γίνεσθαι καταπαύει... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στη γέννηση, με πόσους τρόπους η γέννηση καταπαύει... με πόσους τρόπους υπάρχει κίνδυνος στο γήρας και τον θάνατο, με πόσους τρόπους το γήρας και ο θάνατος καταπαύουν; Με πέντε τρόπους υπάρχει κίνδυνος στο γήρας και τον θάνατο, με οκτώ τρόπους το γήρας και ο θάνατος καταπαύουν.

Με ποιους πέντε τρόπους υπάρχει κίνδυνος στο γήρας και τον θάνατο; Με την έννοια του παροδικού υπάρχει κίνδυνος στο γήρας και τον θάνατο, με την έννοια του πόνου... κ.λπ... με την έννοια του μη-εαυτού... κ.λπ... με την έννοια της καύσης... κ.λπ... με την έννοια της μεταβολής υπάρχει κίνδυνος στο γήρας και τον θάνατο -με αυτούς τους πέντε τρόπους υπάρχει κίνδυνος στο γήρας και τον θάνατο.

Με ποιους οκτώ τρόπους καταπαύει το γήρας και ο θάνατος; Με την παύση της πηγής καταπαύει το γήρας και ο θάνατος, με την παύση της προέλευσης... κ.λπ... με την παύση της γέννησης... κ.λπ... με την παύση της παραγωγής... με την παύση της αιτίας... με την παύση της συνθήκης... με την έγερση της γνώσης... κ.λπ... με την εδραίωση της παύσης καταπαύει το γήρας και ο θάνατος - με αυτούς τους οκτώ τρόπους καταπαύει το γήρας και ο θάνατος. Έχοντας δει τον κίνδυνο στο γήρας και τον θάνατο με αυτούς τους πέντε τρόπους, με αυτούς τους οκτώ τρόπους έχει γεννηθεί θέληση για την παύση του γήρατος και του θανάτου, είναι αφοσιωμένος στην πίστη, και η συνείδησή του είναι καλά καθορισμένη. Εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση στο γήρας και τον θάνατο θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παύση στο γήρας και τον θάνατο θα εκπνεύσω». Παρατηρώντας την παύση μέσω της εισπνοής και εκπνοής, τα φαινόμενα είναι η εδραίωση, η μνήμη είναι η παρατήρηση, η γνώση. Τα φαινόμενα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη

είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης με παρατήρηση των νοητικών φαινομένων στα νοητικά φαινόμενα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα... κ.λπ...έτσι παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Παρατηρώντας την παύση, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής... κ.λπ... παρατηρώντας την παύση, μέσω της εισπνοής και εκπνοής, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης... κ.λπ... κατανοώντας ενοποιεί τις ικανότητες. Γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

182. Πώς εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση θα εκπνεύσω»; «Παραίτηση» - υπάρχουν δύο παραιτήσεις - η παραίτηση ως απάρνηση και η παραίτηση ως είσοδος. Απαρνείται την ύλη - παραίτηση ως απάρνηση. Η συνείδηση εισέρχεται στη Νιμπάνα που είναι η παύση της ύλης - παραίτηση ως είσοδος. Εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση στην ύλη θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση στην ύλη θα εκπνεύσω». Το αίσθημα... κ.λπ... την αντίληψη... τις δραστηριότητες... συνείδηση... το μάτι... κ.λπ... Απαρνείται το γήρας και τον θάνατο - παραίτηση ως απάρνηση. Η συνείδηση εισέρχεται στη Νιμπάνα που είναι η παύση του γήρατος και του θανάτου - παραίτηση ως είσοδος. Εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση στο γήρας και τον θάνατο θα εισπνεύσω», εξασκείται: «παρατηρώντας την παραίτηση στο γήρας και τον θάνατο θα εκπνεύσω». Παρατηρώντας την παραίτηση μέσω της εισπνοής και εκπνοής, τα φαινόμενα είναι η εδραίωση, η μνήμη είναι η παρατήρηση, η γνώση. Τα φαινόμενα είναι η εδραίωση, όχι η μνήμη· η μνήμη είναι και εδραίωση και μνήμη. Με αυτή τη μνήμη, με αυτή τη γνώση, παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα. Γι' αυτό λέγεται - «ανάπτυξη της εφαρμογής της μνήμης με παρατήρηση των νοητικών φαινομένων στα νοητικά φαινόμενα».

«Παρατηρεί» - πώς παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα; Παρατηρεί ως παροδικό, όχι ως μόνιμο... κ.λπ... παραιτεί, δεν λαμβάνει. Παρατηρώντας ως παροδικό, εγκαταλείπει την αντίληψη του μόνιμου... κ.λπ... παραιτώντας, εγκαταλείπει την προσκόλληση. Έτσι παρατηρεί αυτά τα φαινόμενα. «Διαλογιστική ανάπτυξη» - υπάρχουν τέσσερις διαλογιστικές αναπτύξεις. Εκεί είναι η διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της μη υπέρβασης των νοητικών καταστάσεων που γεννιούνται εκεί... κ.λπ... διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της επανειλημμένης άσκησης. Παρατηρώντας την παραίτηση, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης της εισπνοής και εκπνοής υπάρχει εξαγνισμός της ηθικής, με την έννοια του μη περισπασμού υπάρχει εξαγνισμός της συνείδησης, με την έννοια της ενόρασης υπάρχει εξαγνισμός της άποψης. Όποιος σκοπός της αυτοσυγκράτησης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη ηθική διαγωγή· όποιος σκοπός του μη περισπασμού υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη συνείδηση· όποιος σκοπός της ενόρασης υπάρχει εκεί, αυτή είναι η εξάσκηση στην ανώτερη σοφία - αυτές τις τρεις εξασκήσεις, στρέφοντας την προσοχή του εξασκείται, γνωρίζοντας εξασκείται... κ.λπ... συνειδητοποιώντας ό,τι πρέπει να συνειδητοποιηθεί εξασκείται.

Μέσω της εισπνοής και εκπνοής παρατηρώντας την παραίτηση, σε αυτόν που κατανοεί την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, τα

αισθήματα εγείρονται γνωστά, διαρκούν γνωστά, παρέρχονται γνωστά... κ.λπ... μέσω της εισπνοής και εκπνοής παρατηρώντας την παραίτηση, κατανοώντας την ενιαία εστίαση του νου και τον μη περισπασμό της συνείδησης, ενοποιεί τις ικανότητες, και κατανοεί το πεδίο, και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό· ενοποιεί τις δυνάμεις... ενοποιεί τους παράγοντες της φώτισης... ενοποιεί την οδό... ενοποιεί τα φαινόμενα, και κατανοεί το πεδίο, και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό.

«Ενοποιεί τις ικανότητες»: πώς ενοποιεί τις ικανότητες; Με τον σκοπό της αποφασιστικότητας ενοποιεί την ικανότητα της πίστης... κ.λπ... γι' αυτό λέγεται - «και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό».

Οκτώ γνώσεις παρατήρησης και οκτώ αναλογισμοί εδραίωσης, τέσσερα θέματα από τις ομιλίες για την παρατήρηση των νοητικών φαινομένων στα νοητικά φαινόμενα. Αυτές είναι οι τριάντα δύο γνώσεις του μνήμονα.

Ανάλυση της γνώσης του μνήμονα, πέμπτη.

6. Ανάλυση της εξάδας των κατηγοριών γνώσης

183. Ποιες είναι οι είκοσι τέσσερις γνώσεις μέσω της αυτοσυγκέντρωσης; Μέσω της μακράς εισπνοής η αυτοσυγκέντρωση είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός, μέσω της μακράς εκπνοής η αυτοσυγκέντρωση είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός... κ.λπ... απελευθερώνοντας τη συνείδηση μέσω της εισπνοής η αυτοσυγκέντρωση είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός, απελευθερώνοντας τη συνείδηση μέσω της εκπνοής η αυτοσυγκέντρωση είναι η ενιαία εστίαση του νου και ο μη περισπασμός. Αυτές είναι οι είκοσι τέσσερις γνώσεις μέσω της αυτοσυγκέντρωσης.

Ποιες είναι οι εβδομήντα δύο γνώσεις μέσω της διόρασης; Η μακρά εισπνοή με την έννοια της παρατήρησης ως παροδικό είναι διόραση, με την έννοια της παρατήρησης ως πόνος είναι διόραση, με την έννοια της παρατήρησης ως μη-εαυτός είναι διόραση, η μακρά εκπνοή με την έννοια της παρατήρησης ως παροδικό είναι διόραση, με την έννοια της παρατήρησης ως πόνος είναι διόραση, με την έννοια της παρατήρησης ως μη-εαυτός είναι διόραση... κ.λπ... απελευθερώνοντας τη συνείδηση κατά την εισπνοή, απελευθερώνοντας τη συνείδηση κατά την εκπνοή με την έννοια της παρατήρησης ως παροδικό είναι διόραση, με την έννοια της παρατήρησης ως πόνος είναι διόραση, με την έννοια της παρατήρησης ως μη-εαυτός είναι διόραση. Αυτές είναι οι εβδομήντα δύο γνώσεις μέσω της διόρασης.

Ποιες είναι οι οκτώ γνώσεις αποστασιοποίησης; Ο παρατηρών το παροδικό κατά την εισπνοή γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι - γνώση αποστασιοποίησης, ο παρατηρών το παροδικό κατά την εκπνοή γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι - γνώση αποστασιοποίησης... κ.λπ... ο παρατηρών την παραίτηση κατά την εισπνοή γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι - γνώση αποστασιοποίησης, ο παρατηρών την παραίτηση κατά την εκπνοή γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι - γνώση αποστασιοποίησης. Αυτές είναι οι οκτώ γνώσεις αποστασιοποίησης.

Ποιες είναι οι οκτώ γνώσεις προσαρμογής στην αποστασιοποίηση; Του παρατηρούντος το παροδικό κατά την εισπνοή η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση προσαρμογής στην αποστασιοποίηση, του παρατηρούντος το παροδικό κατά την εκπνοή η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση προσαρμογής

στην αποστασιοποίηση... κ.λπ... του παρατηρούντος την παραίτηση κατά την εισπνοή η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση προσαρμογής στην αποστασιοποίηση, του παρατηρούντος την παραίτηση κατά την εκπνοή η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου είναι η γνώση προσαρμογής στην αποστασιοποίηση - αυτές είναι οι οκτώ γνώσεις προσαρμογής στην αποστασιοποίηση.

Ποιες είναι οι οκτώ γνώσεις κατάπαυσης της αποστασιοποίησης; Του παρατηρούντος το παροδικό κατά την εισπνοή η σοφία του αναστοχασμού και της εδραίωσης είναι η γνώση κατάπαυσης της αποστασιοποίησης, του παρατηρούντος το παροδικό κατά την εκπνοή η σοφία του αναστοχασμού και της εδραίωσης είναι η γνώση κατάπαυσης της αποστασιοποίησης... κ.λπ... του παρατηρούντος την παραίτηση κατά την εισπνοή η σοφία του αναστοχασμού και της εδραίωσης είναι η γνώση κατάπαυσης της αποστασιοποίησης, του παρατηρούντος την παραίτηση κατά την εκπνοή η σοφία του αναστοχασμού και της εδραίωσης είναι η γνώση κατάπαυσης της αποστασιοποίησης - αυτές είναι οι οκτώ γνώσεις κατάπαυσης της αποστασιοποίησης.

Ποιες είναι οι είκοσι μία γνώσεις για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης; Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα, επειδή η άποψη περί ταυτότητας έχει εγκαταλειφθεί και εκριζωθεί, εγείρεται η γνώση για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης, επειδή η σκεπτικιστική αμφιβολία έχει εγκαταλειφθεί και εκριζωθεί, εγείρεται η γνώση για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης, της αγκίστρωσης σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες... κ.λπ... της υπολανθάνουσας τάσης για λανθασμένη άποψη, της υπολανθάνουσας τάσης για σκεπτικιστική αμφιβολία επειδή έχουν εγκαταλειφθεί και εκριζωθεί, εγείρεται η γνώση για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης, με την οδό της άπαξ επιστροφής του χονδροειδούς νοητικού δεσμού του ηδονικού πάθους... κ.λπ... του νοητικού δεσμού της αποστροφής, της χονδροειδούς υπολανθάνουσας τάσης για ηδονικό πάθος, της υπολανθάνουσας τάσης για αποστροφή επειδή έχουν εγκαταλειφθεί και εκριζωθεί, εγείρεται η γνώση για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης, με την οδό της μη-επιστροφής του νοητικού δεσμού του ηδονικού πάθους που συνοδεύεται από υπολανθάνουσες τάσεις... κ.λπ... του νοητικού δεσμού της αποστροφής, της υπολανθάνουσας τάσης για ηδονικό πάθος που συνοδεύεται από υπολανθάνουσες τάσεις, της υπολανθάνουσας τάσης για αποστροφή επειδή έχουν εγκαταλειφθεί και εκριζωθεί, εγείρεται η γνώση για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης, με την οδό της Αξιότητας, του πάθους για υλική μορφή... κ.λπ... του πάθους για άυλη ύπαρξη, της αλαζονείας, της ανησυχίας, της άγνοιας, της υπολανθάνουσας τάσης για αλαζονεία, της υπολανθάνουσας τάσης πάθους για ύπαρξη, της υπολανθάνουσας τάσης για άγνοια επειδή έχουν εγκαταλειφθεί και εκριζωθεί, εγείρεται η γνώση για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Αυτές είναι οι είκοσι μία γνώσεις για την ευδαιμονία της απελευθέρωσης. Σε αυτόν που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση της μνήμης επί της αναπνοής με δεκαέξι θέματα, εγείρονται αυτές οι διακόσιες και πλέον γνώσεις.

Ανάλυση της εξάδας των κατηγοριών γνώσης, έκτη.

Τέλος της πραγματείας για τη μνήμη επί της αναπνοής.

4. Πραγματεία για τις ικανότητες

1. Επεξήγηση της πρώτης ομιλίας

184. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκεί ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Μοναχοί». «Σεβάσμιε κύριε», απάντησαν εκείνοι οι μοναχοί στον Ευλογημένο. Ο Ευλογημένος είπε αυτό:

«Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες».

185. Με πόσους τρόπους εξαγνίζονται αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες; Με δεκαπέντε τρόπους εξαγνίζονται αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες.

Αποφεύγοντας τα άπιστα άτομα, ακολουθώντας, αναζητώντας, επισκεπτόμενος τα πιστά άτομα, ανασκοπώντας τις εμπνευστικές ομιλίες - με αυτούς τους τρεις τρόπους εξαγνίζεται η ικανότητα της πίστης. Αποφεύγοντας τα οκνηρά άτομα, ακολουθώντας, αναζητώντας, επισκεπτόμενος τα άτομα που καταβάλλουν έντονη ενεργητικότητα, ανασκοπώντας τις ορθές επίμονες προσπάθειες - με αυτούς τους τρεις τρόπους εξαγνίζεται η ικανότητα της ενεργητικότητας. Αποφεύγοντας τα επιλήσιμα άτομα, ακολουθώντας, αναζητώντας, επισκεπτόμενος τα μνήμονα άτομα, ανασκοπώντας τις εφαρμογές της μνήμης - με αυτούς τους τρεις τρόπους εξαγνίζεται η ικανότητα της μνήμης. Αποφεύγοντας τα μη αυτοσυγκεντρωμένα άτομα, ακολουθώντας, αναζητώντας, επισκεπτόμενος τα αυτοσυγκεντρωμένα άτομα, ανασκοπώντας τη διαλογιστική έκσταση και την απολύτρωση - με αυτούς τους τρεις τρόπους εξαγνίζεται η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Αποφεύγοντας τα άσοφα άτομα, ακολουθώντας, αναζητώντας, επισκεπτόμενος τα σοφά άτομα, ανασκοπώντας τη βαθιά πρακτική της γνώσης - με αυτούς τους τρεις τρόπους εξαγνίζεται η ικανότητα της σοφίας. Έτσι αποφεύγοντας αυτά τα πέντε άτομα, ακολουθώντας, αναζητώντας, επισκεπτόμενος τα πέντε άτομα, ανασκοπώντας τα πέντε σύνολα ομιλιών - με αυτούς τους δεκαπέντε τρόπους εξαγνίζονται αυτές οι πέντε πνευματικές ικανότητες.

Με πόσους τρόπους αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες, με πόσους τρόπους υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη των πέντε ικανοτήτων; Με δέκα τρόπους αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες, με δέκα τρόπους υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη των πέντε ικανοτήτων. Εγκαταλείποντας την απιστία αναπτύσσει την ικανότητα της πίστης, αναπτύσσοντας την ικανότητα της πίστης εγκαταλείπει την απιστία· εγκαταλείποντας την οκνηρία αναπτύσσει την ικανότητα της ενεργητικότητας, αναπτύσσοντας την ικανότητα της ενεργητικότητας εγκαταλείπει την οκνηρία· εγκαταλείποντας την αμέλεια αναπτύσσει την ικανότητα της μνήμης, αναπτύσσοντας την ικανότητα της μνήμης εγκαταλείπει την αμέλεια· εγκαταλείποντας την ανησυχία αναπτύσσει την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, αναπτύσσοντας την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης εγκαταλείπει την ανησυχία· εγκαταλείποντας την άγνοια αναπτύσσει την ικανότητα της σοφίας, αναπτύσσοντας την ικανότητα της σοφίας εγκαταλείπει την άγνοια. Με αυτούς τους δέκα τρόπους αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες, με αυτούς τους δέκα τρόπους υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη των πέντε ικανοτήτων.

Με πόσους τρόπους οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά; Με δέκα τρόπους οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Επειδή η απιστία έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς

εγκαταλειφθεί, η ικανότητα της πίστης έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά· επειδή η ικανότητα της πίστης έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά, η απιστία έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς εγκαταλειφθεί. Επειδή η οκνηρία έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς εγκαταλειφθεί, η ικανότητα της ενεργητικότητας έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά· επειδή η ικανότητα της ενεργητικότητας έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά, η οκνηρία έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς εγκαταλειφθεί. Επειδή η αμέλεια έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς εγκαταλειφθεί, η ικανότητα της μνήμης έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά· επειδή η ικανότητα της μνήμης έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά, η αμέλεια έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς εγκαταλειφθεί. Επειδή η ανησυχία έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς εγκαταλειφθεί, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά· επειδή η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά, η ανησυχία έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς εγκαταλειφθεί. Επειδή η άγνοια έχει εγκαταλειφθεί, η ικανότητα της σοφίας έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά· επειδή η ικανότητα της σοφίας έχει αναπτυχθεί, έχει αναπτυχθεί καλά, η άγνοια έχει εγκαταλειφθεί, έχει καλώς εγκαταλειφθεί. Με αυτούς τους δέκα τρόπους οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά.

186. Με πόσους τρόπους αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες, με πόσους τρόπους οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί και έχουν αναπτυχθεί καλά και έχουν καταπαυθεί και έχουν καταπαυθεί καλά; Με τέσσερις τρόπους αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες, με τέσσερις τρόπους οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί και έχουν αναπτυχθεί καλά και έχουν καταπαυθεί και έχουν καταπαυθεί καλά. Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες· τη στιγμή του καρπού της εισόδου στο ρεύμα οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί και έχουν αναπτυχθεί καλά και έχουν καταπαυθεί και έχουν καταπαυθεί καλά. Τη στιγμή της οδού της άπαξ επιστροφής αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες· τη στιγμή του καρπού της άπαξ επιστροφής οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί και έχουν αναπτυχθεί καλά και έχουν καταπαυθεί και έχουν καταπαυθεί καλά. Τη στιγμή της οδού της μη-επιστροφής αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες· τη στιγμή του καρπού της μη-επιστροφής οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί και έχουν αναπτυχθεί καλά και έχουν καταπαυθεί και έχουν καταπαυθεί καλά. Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες· τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί και έχουν αναπτυχθεί καλά και έχουν καταπαυθεί και έχουν καταπαυθεί καλά. Έτσι τέσσερις εξαγνισμοί της οδού, τέσσερις εξαγνισμοί του καρπού, τέσσερις εξαγνισμοί της εκρίζωσης, τέσσερις εξαγνισμοί της κατάπαυσης. Με αυτούς τους τέσσερις τρόπους αναπτύσσονται οι πέντε πνευματικές ικανότητες· με αυτούς τους τέσσερις τρόπους οι πέντε πνευματικές ικανότητες έχουν αναπτυχθεί και έχουν αναπτυχθεί καλά και έχουν καταπαυθεί και έχουν καταπαυθεί καλά.

Πόσων ατόμων υπάρχει ανάπτυξη των ικανοτήτων· πόσα άτομα έχουν αναπτυγμένες ικανότητες; Οκτώ ατόμων υπάρχει ανάπτυξη των ικανοτήτων· τρία άτομα έχουν αναπτυγμένες ικανότητες. Ποιων οκτώ ατόμων υπάρχει ανάπτυξη των ικανοτήτων; Των επτά ασκούμενων και του ενάρετου κοινού ανθρώπου -αυτών των οκτώ ατόμων υπάρχει ανάπτυξη των ικανοτήτων. Ποια τρία άτομα έχουν αναπτυγμένες ικανότητες; Μέσω της ακοής φωτισμένος, ο μαθητής του Τατχάγκατα που έχει

εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές έχει αναπτυγμένες ικανότητες, με την έννοια του αυτογεννημένου ο μεμονωμένα αυτοφωτισμένος έχει αναπτυγμένες ικανότητες, με την έννοια του αμέτρητου ο Τατχάγκατα, ο Άξιος, ο Πλήρως Αυτοφωτισμένος έχει αναπτυγμένες ικανότητες - αυτά τα τρία άτομα έχουν αναπτυγμένες ικανότητες. Έτσι αυτών των οκτώ ατόμων υπάρχει ανάπτυξη των ικανοτήτων· αυτά τα τρία άτομα έχουν αναπτυγμένες ικανότητες.

Ανάλυση της ομιλίας, πρώτη.

2. Επεξήγηση της δεύτερης ομιλίας

187. Προέλευση στη Σαβάττι. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Όποιοι ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, δεν κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, δεν είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, ούτε μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές ούτε μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι δεν διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής ή τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή. Όποιοι όμως ασκητές ή βραχμάνοι, μοναχοί, κατανοούν όπως πραγματικά είναι αυτών των πέντε ικανοτήτων την προέλευση και την πάροδο και την απόλαυση και τον κίνδυνο και τη διαφυγή, αυτοί, μοναχοί, είναι για μένα ασκητές ή βραχμάνοι, και μεταξύ των ασκητών θεωρούνται ασκητές και μεταξύ των βραχμάνων θεωρούνται βραχμάνοι· και αυτοί οι σεβάσμιοι διαμένουν έχοντας οι ίδιοι πραγματοποιήσει με άμεση γνώση στην παρούσα ζωή, έχοντας επιτύχει, τον σκοπό της ασκητικής ζωής και τον σκοπό της αφοσίωσης στην άγια ζωή».

188. Με πόσους τρόπους υπάρχει η προέλευση των πέντε ικανοτήτων· με πόσους τρόπους κατανοεί την προέλευση των πέντε ικανοτήτων; Με πόσους τρόπους υπάρχει η πάροδος των πέντε ικανοτήτων· με πόσους τρόπους κατανοεί την πάροδο των πέντε ικανοτήτων; Με πόσους τρόπους υπάρχει η απόλαυση των πέντε ικανοτήτων, με πόσους τρόπους κατανοεί την απόλαυση των πέντε ικανοτήτων; Με πόσους τρόπους υπάρχει ο κίνδυνος των πέντε ικανοτήτων· με πόσους τρόπους κατανοεί τον κίνδυνο των πέντε ικανοτήτων; Με πόσους τρόπους υπάρχει η διαφυγή από τις πέντε ικανότητες· με πόσους τρόπους κατανοεί τη διαφυγή από τις πέντε ικανότητες;

Με σαράντα τρόπους υπάρχει η προέλευση των πέντε ικανοτήτων· με σαράντα τρόπους κατανοεί την προέλευση των πέντε ικανοτήτων. Με σαράντα τρόπους υπάρχει η πάροδος των πέντε ικανοτήτων· με σαράντα τρόπους κατανοεί την πάροδο των πέντε ικανοτήτων. Με είκοσι πέντε τρόπους υπάρχει η απόλαυση των πέντε ικανοτήτων· με είκοσι πέντε τρόπους κατανοεί την απόλαυση των πέντε ικανοτήτων. Με είκοσι πέντε τρόπους υπάρχει ο κίνδυνος των πέντε ικανοτήτων· με είκοσι πέντε τρόπους κατανοεί τον κίνδυνο των πέντε ικανοτήτων. Με εκατόν ογδόντα τρόπους υπάρχει η διαφυγή από τις πέντε ικανότητες· με εκατόν ογδόντα τρόπους κατανοεί τη διαφυγή από τις πέντε ικανότητες.

[illegible]

μνήμης, η πάροδος της αναφορικής για τον σκοπό του μη περισπασμού είναι η πάροδος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, η πάροδος της αναφορικής για τον σκοπό της ενόρασης είναι η πάροδος της ικανότητας της σοφίας. Η πάροδος της επιθυμίας μέσω της αποφασιστικότητας είναι η πάροδος της ικανότητας της πίστης, η πάροδος της επιθυμίας μέσω της διαρκούς προσπάθειας είναι η πάροδος της ικανότητας της ενεργητικότητας, η πάροδος της επιθυμίας μέσω της εδραίωσης είναι η πάροδος της ικανότητας της μνήμης, η πάροδος της επιθυμίας μέσω του μη περισπασμού είναι η πάροδος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, η πάροδος της επιθυμίας μέσω της ενόρασης είναι η πάροδος της ικανότητας της σοφίας. Η πάροδος της προσοχής μέσω της αποφασιστικότητας είναι η πάροδος της ικανότητας της πίστης, η πάροδος της προσοχής μέσω της διαρκούς προσπάθειας είναι η πάροδος της ικανότητας της ενεργητικότητας, η πάροδος της προσοχής μέσω της εδραίωσης είναι η πάροδος της ικανότητας της μνήμης, η πάροδος της προσοχής μέσω του μη περισπασμού είναι η πάροδος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, η πάροδος της προσοχής μέσω της ενόρασης είναι η πάροδος της ικανότητας της σοφίας. Η μη εδραίωση στην ενότητα μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι η πάροδος της ικανότητας της πίστης, η μη εδραίωση στην ενότητα μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας είναι η πάροδος της ικανότητας της ενεργητικότητας, η μη εδραίωση στην ενότητα μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης είναι η πάροδος της ικανότητας της μνήμης, η μη εδραίωση στην ενότητα μέσω της δύναμης της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης είναι η πάροδος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, η μη εδραίωση στην ενότητα μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας είναι η πάροδος της ικανότητας της σοφίας.

Με αυτούς τους σαράντα τρόπους υπάρχει η πάροδος των πέντε ικανοτήτων· με αυτούς τους σαράντα τρόπους κατανοεί την πάροδο των πέντε ικανοτήτων.

Επεξήγηση της απόλαυσης

189. Με ποιους είκοσι πέντε τρόπους υπάρχει η απόλαυση των πέντε ικανοτήτων· με ποιους είκοσι πέντε τρόπους κατανοεί την απόλαυση των πέντε ικανοτήτων; Η μη παρουσία της απιστίας είναι η απόλαυση της ικανότητας της πίστης, η μη παρουσία του πυρετού της απιστίας είναι η απόλαυση της ικανότητας της πίστης, η αυτοπεποίθηση στη συμπεριφορά της αποφασιστικότητας είναι η απόλαυση της ικανότητας της πίστης, και η γαλήνια επίτευξη της διαμονής είναι η απόλαυση της ικανότητας της πίστης, η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την ικανότητα της πίστης, αυτή είναι η απόλαυση της ικανότητας της πίστης.

Η μη παρουσία της σκνηρίας είναι η απόλαυση της ικανότητας της ενεργητικότητας, η μη παρουσία του πυρετού της σκνηρίας είναι η απόλαυση της ικανότητας της ενεργητικότητας, η αυτοπεποίθηση στη συμπεριφορά της διαρκούς προσπάθειας είναι η απόλαυση της ικανότητας της ενεργητικότητας, και η γαλήνια επίτευξη της διαμονής είναι η απόλαυση της ικανότητας της ενεργητικότητας, η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την ικανότητα της ενεργητικότητας, αυτή είναι η απόλαυση της ικανότητας της ενεργητικότητας.

Η μη παρουσία της αμέλειας είναι η απόλαυση της ικανότητας της μνήμης, η μη παρουσία του πυρετού της αμέλειας είναι η απόλαυση της ικανότητας της μνήμης, η αυτοπεποίθηση στη συμπεριφορά της εδραίωσης είναι η απόλαυση της ικανότητας

της μνήμης, και η γαλήνια επίτευξη της διαμονής είναι η απόλαυση της ικανότητας της μνήμης, η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την ικανότητα της μνήμης, αυτή είναι η απόλαυση της ικανότητας της μνήμης.

Η μη παρουσία της ανησυχίας είναι η απόλαυση της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, η μη παρουσία του πυρετού της ανησυχίας είναι η απόλαυση της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, η αυτοπεποίθηση στη συμπεριφορά του μη περισπασμού είναι η απόλαυση της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, και η γαλήνια επίτευξη της διαμονής είναι η απόλαυση της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης, αυτή είναι η απόλαυση της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης.

Η μη παρουσία της άγνοιας είναι η απόλαυση της ικανότητας της σοφίας, η μη παρουσία του πυρετού της άγνοιας είναι η απόλαυση της ικανότητας της σοφίας, η αυτοπεποίθηση στη συμπεριφορά της ενόρασης είναι η απόλαυση της ικανότητας της σοφίας, και η γαλήνια επίτευξη της διαμονής είναι η απόλαυση της ικανότητας της σοφίας, η ευτυχία και η ευαρέσκεια που εγείρεται εξαρτώμενη από την ικανότητα της σοφίας, αυτή είναι η απόλαυση της ικανότητας της σοφίας.

Με αυτούς τους είκοσι πέντε τρόπους υπάρχει η απόλαυση των πέντε ικανοτήτων· με αυτούς τους είκοσι πέντε τρόπους κατανοεί την απόλαυση των πέντε ικανοτήτων.

Επεξήγηση του κινδύνου

190. Με ποιους είκοσι πέντε τρόπους υπάρχει κίνδυνος των πέντε ικανοτήτων· με ποιους είκοσι πέντε τρόπους κατανοεί τον κίνδυνο των πέντε ικανοτήτων; Η παρουσία της απιστίας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της πίστης, η παρουσία του πυρετού της απιστίας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της πίστης, με την έννοια του παροδικού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της πίστης, με την έννοια του πόνου υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της πίστης, με την έννοια του μη-εαυτού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της πίστης.

Η παρουσία της οκνηρίας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της ενεργητικότητας, η παρουσία του πυρετού της οκνηρίας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της ενεργητικότητας, με την έννοια του παροδικού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της ενεργητικότητας, με την έννοια του πόνου... κ.λπ... με την έννοια του μη-εαυτού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της ενεργητικότητας.

Η παρουσία της αμέλειας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της μνήμης, η παρουσία του πυρετού της αμέλειας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της μνήμης, με την έννοια του παροδικού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της μνήμης, με την έννοια του πόνου... κ.λπ... με την έννοια του μη-εαυτού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της μνήμης.

Η παρουσία της ανησυχίας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, η παρουσία του πυρετού της ανησυχίας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, με την έννοια του παροδικού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, με την έννοια του πόνου... κ.λπ... με την έννοια του μη-εαυτού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης.

Η παρουσία της άγνοιας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της σοφίας, η παρουσία του πυρετού της άγνοιας είναι ο κίνδυνος της ικανότητας της σοφίας, με την έννοια του παροδικού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της σοφίας, με την έννοια του πόνου υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της σοφίας, με την έννοια του μη-εαυτού υπάρχει κίνδυνος της ικανότητας της σοφίας.

Με αυτούς τους είκοσι πέντε τρόπους υπάρχει κίνδυνος των πέντε ικανοτήτων· με αυτούς τους είκοσι πέντε τρόπους κατανοεί τον κίνδυνο των πέντε ικανοτήτων.

Επεξήγηση της διαφυγής

191. Με ποιους εκατόν ογδόντα τρόπους υπάρχει η διαφυγή των πέντε ικανοτήτων· με ποιους εκατόν ογδόντα τρόπους κατανοεί τη διαφυγή των πέντε ικανοτήτων; Με τον σκοπό της αποφασιστικότητας η ικανότητα της πίστης είναι απαλλαγμένη από την απιστία, είναι απαλλαγμένη από τον πυρετό της απιστίας, είναι απαλλαγμένη από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και είναι απαλλαγμένη εξωτερικά από όλα τα σημάδια, με την απόκτηση πιο εξάισιας ικανότητας της πίστης από εκείνη είναι απαλλαγμένη από την προηγούμενη ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι απαλλαγμένη από την οκνηρία, είναι απαλλαγμένη από τον πυρετό της οκνηρίας, είναι απαλλαγμένη από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και είναι απαλλαγμένη εξωτερικά από όλα τα σημάδια, με την απόκτηση πιο εξάισιας ικανότητας της ενεργητικότητας από εκείνη είναι απαλλαγμένη από την προηγούμενη ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης η ικανότητα της μνήμης είναι απαλλαγμένη από την αμέλεια, είναι απαλλαγμένη από τον πυρετό της αμέλειας, είναι απαλλαγμένη από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και είναι απαλλαγμένη εξωτερικά από όλα τα σημάδια, με την απόκτηση πιο εξάισιας ικανότητας της μνήμης από εκείνη είναι απαλλαγμένη από την προηγούμενη ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης είναι απαλλαγμένη από την ανησυχία, είναι απαλλαγμένη από τον πυρετό της ανησυχίας, είναι απαλλαγμένη από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και είναι απαλλαγμένη εξωτερικά από όλα τα σημάδια, με την απόκτηση πιο εξάισιας ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης από εκείνη είναι απαλλαγμένη από την προηγούμενη ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης η ικανότητα της σοφίας είναι απαλλαγμένη από την άγνοια, είναι απαλλαγμένη από τον πυρετό της άγνοιας, είναι απαλλαγμένη από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και είναι απαλλαγμένη εξωτερικά από όλα τα σημάδια, με την απόκτηση πιο εξάισιας ικανότητας της σοφίας από εκείνη είναι απαλλαγμένη από την προηγούμενη ικανότητα της σοφίας.

192. Στο προκαταρκτικό στάδιο με τις πέντε ικανότητες μέσω της πρώτης διαλογιστικής έκστασης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην πρώτη διαλογιστική έκσταση με τις πέντε ικανότητες μέσω της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση με τις πέντε ικανότητες μέσω της τρίτης διαλογιστικής έκστασης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην τρίτη διαλογιστική έκσταση με τις πέντε ικανότητες μέσω της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση με τις πέντε ικανότητες μέσω της επίτευξης

του επιπέδου του άπειρου χώρου οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου με τις πέντε ικανότητες μέσω της επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης με τις πέντε ικανότητες μέσω της επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας με τις πέντε ικανότητες μέσω της επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της παροδικότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες.

Στην παρατήρηση της παροδικότητας με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης του πόνου οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση του πόνου με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης του μη-εαυτού οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση του μη-εαυτού με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της αποστασιοποίησης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση της αποστασιοποίησης με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης του μη πάθους οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση του μη πάθους με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της παύσης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση της παύσης με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της παραίτησης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση της παραίτησης με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της εξάλειψης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση της εξάλειψης με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της παρακμής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση της παρακμής με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της μεταβολής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση της μεταβολής με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση του μη κατευθυνόμενου με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης της κενότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση της κενότητας με τις πέντε ικανότητες μέσω της διόρασης των φαινομένων με ανώτερη σοφία οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες. Στη διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία με τις πέντε ικανότητες μέσω της γνώσης και ενόρασης των φαινομένων όπως πραγματικά είναι οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης του κινδύνου οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση του κινδύνου με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης του αναστοχασμού οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην παρατήρηση του αναστοχασμού με τις πέντε ικανότητες μέσω της παρατήρησης του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι

απελευθερωμένες. Στην παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων με τις πέντε ικανότητες μέσω της οδού της εισόδου στο ρεύμα οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες.

Στην οδό της εισόδου στο ρεύμα με τις πέντε ικανότητες μέσω της επίτευξης του καρπού της εισόδου στο ρεύμα οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην επίτευξη του καρπού της εισόδου στο ρεύμα με τις πέντε ικανότητες μέσω της οδού της άπαξ επιστροφής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην οδό της άπαξ επιστροφής με τις πέντε ικανότητες μέσω της επίτευξης του καρπού της άπαξ επιστροφής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην επίτευξη του καρπού της άπαξ επιστροφής με τις πέντε ικανότητες μέσω της οδού της μη-επιστροφής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην οδό της μη-επιστροφής με τις πέντε ικανότητες μέσω της επίτευξης του καρπού της μη-επιστροφής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην επίτευξη του καρπού της μη-επιστροφής με τις πέντε ικανότητες μέσω της οδού της Αξιότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες, στην οδό της Αξιότητας με τις πέντε ικανότητες μέσω της επίτευξης του καρπού της Αξιότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες.

Στην απάρνηση οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την ηδονική επιθυμία, στον μη θυμό οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τον θυμό, στην αντίληψη του φωτός οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τη νωθρότητα και την υπνηλία, στον μη περισπασμό οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την ανησυχία, στον προσδιορισμό των φαινομένων οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τη σκεπτικιστική αμφιβολία, στη γνώση οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την άγνοια, στη χαρά οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τη δυσαρέσκεια.

193. Στην πρώτη διαλογιστική έκσταση οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τα νοητικά εμπόδια, στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τον λογισμό και τον συλλογισμό, στην τρίτη διαλογιστική έκσταση οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αγαλλίαση, στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την ευτυχία και τη δυστυχία, στη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη της υλικής μορφής, την αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης και την αντίληψη της ποικιλομορφίας, στη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου, στη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης, στη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας.

Με την παρατήρηση της παροδικότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη του μόνιμου, με την παρατήρηση του πόνου οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη της

ευτυχίας, με την παρατήρηση του μη-εαυτού οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη του εαυτού, με την παρατήρηση της αποστασιοποίησης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την απόλαυση, με την παρατήρηση του μη πάθους οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τη λαγνεία, με την παρατήρηση της παύσης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την προέλευση, με την παρατήρηση της παραίτησης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τη λήψη, με την παρατήρηση της εξάλειψης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη της συμπαγότητας, με την παρατήρηση της παρακμής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τη συσσώρευση, με την παρατήρηση της μεταβολής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την αντίληψη του σταθερού, με την παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τα σημάδια, με την παρατήρηση του μη κατευθυνόμενου οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τη φιλοδοξία, με την παρατήρηση της κενότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την προσκόλληση. Με τη διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την προσκόλληση στη λήψη ουσιώδους υπόστασης, με τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την προσκόλληση στη σύγχυση, με την παρατήρηση του κινδύνου οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την προσκόλληση στην προσκόλληση, με την παρατήρηση του αναστοχασμού οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τη μη αναστοχαστικότητα, με την παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από την προσκόλληση στους δεσμούς.

Στην οδό της εισόδου στο ρεύμα οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τις νοητικές μολύνσεις που συνυπάρχουν με τη λανθασμένη άποψη, στην οδό της άπαξ επιστροφής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τις χονδροειδείς νοητικές μολύνσεις, στην οδό της μη-επιστροφής οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από τις νοητικές μολύνσεις που συνοδεύονται από υπολανθάνουσες τάσεις, στην οδό της Αξιότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες από όλες τις νοητικές μολύνσεις, σε όλους πράγματι αυτούς που έχουν εξαλείψει τις νοητικές διαφθορές, εδώ κι εκεί οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι απελευθερωμένες και καλά απελευθερωμένες και καταπαυμένες και καλά καταπαυμένες.

Με αυτούς τους εκατόν ογδόντα τρόπους υπάρχει η διαφυγή των πέντε ικανοτήτων· με αυτούς τους εκατόν ογδόντα τρόπους κατανοεί τη διαφυγή των πέντε ικανοτήτων.

Ανάλυση της ομιλίας, δεύτερη.

Πρώτο μέρος της απαγγελίας.

3. Επεξήγηση της τρίτης ομιλίας

194. Προέλευση στη Σαβάττχι. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης; Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας; Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης; Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης; Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Και πού, μοναχοί, πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας; Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες - εδώ πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας.»

Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με πόσους τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με πόσους τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με πόσους τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με πόσους τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με πόσους τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες;

Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες. Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες. Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες. Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες. Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες.

Επεξήγηση της απαρίθμησης των διακρίσεων

195. Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στον παράγοντα της εισόδου στο ρεύμα της συναναστροφής με ενάρετα άτομα, με τον σκοπό της επικράτησης της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με

τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· στον παράγοντα της εισόδου στο ρεύμα της ακοής της Άριστης Διδασκαλίας...στον παράγοντα της εισόδου στο ρεύμα της συνετής προσοχής... στον παράγοντα της εισόδου στο ρεύμα της πρακτικής της Διδασκαλίας σύμφωνα με τη Διδασκαλία, με τον σκοπό της επικράτησης της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας. Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες.

Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στην ορθή επίμονη προσπάθεια για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων, με τον σκοπό της επικράτησης της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης. Στην ορθή επίμονη προσπάθεια για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων... κ.λπ... στην ορθή επίμονη προσπάθεια για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων... κ.λπ... στην ορθή επίμονη προσπάθεια για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων, με τον σκοπό της επικράτησης της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης. Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες.

Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στην εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα, με τον σκοπό της επικράτησης της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς

την ικανότητα της ενεργητικότητας. Στην εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των αισθημάτων στα αισθήματα... κ.λπ... στην εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του νου στον νου... στην εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων στα νοητικά αντικείμενα, με τον σκοπό της επικράτησης της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας. Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες.

Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στην πρώτη διαλογιστική έκταση, με τον σκοπό της επικράτησης του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης. Στη δεύτερη διαλογιστική έκταση... κ.λπ... στην τρίτη διαλογιστική έκταση... στην τέταρτη διαλογιστική έκταση, με τον σκοπό της επικράτησης του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης. Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες.

Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες; Στην ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, με τον σκοπό της επικράτησης της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Στην ευγενή αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... στην ευγενή αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου... στην ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, με τον σκοπό της επικράτησης της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας

πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις πέντε πνευματικές ικανότητες.

Ενότητα της συμπεριφοράς

196. Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με πόσους τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων;

Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες... κ.λπ... στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης... στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις... στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με πόσους τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων; Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων. Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες... κ.λπ... στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης... στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις... στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων.

Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων; Στον παράγοντα της εισόδου στο ρεύμα της συναναστροφής με ενάρετα άτομα, με τον σκοπό της επικράτησης της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της πίστης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της σοφίας. Στον παράγοντα της εισόδου στο ρεύμα της ακοής της Άριστης Διδασκαλίας... κ.λπ... στον παράγοντα της εισόδου στο ρεύμα της συνετής προσοχής... στον παράγοντα της εισόδου στο ρεύμα της πρακτικής της Διδασκαλίας σύμφωνα με τη Διδασκαλία, με τον σκοπό της επικράτησης της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της πίστης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της σοφίας. Στους τέσσερις παράγοντες της εισόδου στο ρεύμα, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων.

Στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων; Στην ορθή επίμονη προσπάθεια για τη μη-έγερση των μη εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων, με τον σκοπό της επικράτησης της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της ενεργητικότητας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της πίστης. Στην ορθή επίμονη προσπάθεια για την εγκατάλειψη των εγερμένων κακών φαύλων νοητικών καταστάσεων... κ.λπ... στην ορθή επίμονη προσπάθεια για την έγερση των μη εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων... κ.λπ... στην ορθή επίμονη προσπάθεια για τη διάρκεια, τη μη φθορά, την αύξηση, την επέκταση, την ανάπτυξη και την εκπλήρωση των εγερμένων καλών νοητικών καταστάσεων, με τον σκοπό της επικράτησης της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της ενεργητικότητας... κ.λπ... στις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων.

Στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων; Στην εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του σώματος στο σώμα, με τον σκοπό της επικράτησης της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της μνήμης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της ενεργητικότητας. Στην εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των αισθημάτων στα αισθήματα... κ.λπ... στην εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης του νου στον νου... κ.λπ... στην εφαρμογή της μνήμης της παρατήρησης των νοητικών αντικειμένων στα νοητικά αντικείμενα, με τον σκοπό της επικράτησης της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της μνήμης... κ.λπ... στις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, μέσω της δύναμης της ικανότητας της μνήμης, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων.

Στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων; Στην πρώτη διαλογιστική έκσταση, με τον σκοπό της επικράτησης του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης· μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας

πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της μνήμης. Στη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... στην τρίτη διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... στην τέταρτη διαλογιστική έκσταση, με τον σκοπό της επικράτησης του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης... κ.λπ... στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων.

Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με ποιους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων; Στην ευγενή αλήθεια του υπαρξιακού πόνου, με τον σκοπό της επικράτησης της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της σοφίας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης. Στην ευγενή αλήθεια της προέλευσης του υπαρξιακού πόνου... κ.λπ... στην ευγενή αλήθεια της παύσης του υπαρξιακού πόνου... στην ευγενή αλήθεια της πρακτικής που οδηγεί στην παύση του υπαρξιακού πόνου, με τον σκοπό της επικράτησης της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της σοφίας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης. Στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με αυτούς τους είκοσι τρόπους πρέπει να αντιληφθεί κανείς τη συμπεριφορά των πέντε ικανοτήτων.

Επεξήγηση της διαμονής της πορείας

197. Η συμπεριφορά και η διαμονή έχουν κατανοηθεί και διεισδυθεί, ώστε οι νοήμονες σύντροφοι στην άγια ζωή να υποθέτουν για αυτόν που συμπεριφέρεται έτσι και διαμένει έτσι σε βαθιές καταστάσεις - «Σίγουρα αυτός ο σεβάσμιος έχει επιτύχει ή θα επιτύχει».

«Συμπεριφορά» σημαίνει οκτώ συμπεριφορές - η συμπεριφορά της στάσης του σώματος, η συμπεριφορά της αισθητήριας βάσης, η συμπεριφορά της μνήμης, η συμπεριφορά της αυτοσυγκέντρωσης, η συμπεριφορά της γνώσης, η συμπεριφορά της οδού, η συμπεριφορά της επίτευξης, η συμπεριφορά για το καλό του κόσμου. «Η συμπεριφορά της στάσης του σώματος» σημαίνει στις τέσσερις στάσεις του σώματος. «Η συμπεριφορά της αισθητήριας βάσης» σημαίνει στις έξι εσωτερικές και εξωτερικές αισθητήριες βάσεις. «Η συμπεριφορά της μνήμης» σημαίνει στις

τέσσερις εφαρμογές της μνήμης. «Η συμπεριφορά της αυτοσυγκέντρωσης» σημαίνει στις τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις. «Η συμπεριφορά της γνώσης» σημαίνει στις τέσσερις ευγενείς αλήθειες. «Η συμπεριφορά της οδού» σημαίνει στις τέσσερις ευγενείς οδούς. «Η συμπεριφορά της επίτευξης» σημαίνει στους τέσσερις καρπούς του ασκητισμού. «Η συμπεριφορά για το καλό του κόσμου» σημαίνει στους Τατχάγκατα, τους Άξιους, τους Πλήρως Αυτοφωτισμένους, εν μέρει στους Ατομικά Φωτισμένους, εν μέρει στους μαθητές. Η συμπεριφορά της στάσης του σώματος είναι αυτών που είναι τέλειοι στην ευχή, η συμπεριφορά της αισθητήριας βάσης είναι αυτών που έχουν φυλαγμένες τις θύρες στις ικανότητες, η συμπεριφορά της μνήμης είναι αυτών που διαμένουν με επιμέλεια, η συμπεριφορά της αυτοσυγκέντρωσης είναι αυτών που είναι αφοσιωμένοι στην ανώτερη συνείδηση, η συμπεριφορά της γνώσης είναι αυτών που είναι τέλειοι στην ανώτερη νοημοσύνη, η συμπεριφορά της οδού είναι αυτών που ασκούν ορθά, η συμπεριφορά της επίτευξης είναι αυτών που έχουν επιτύχει τον καρπό, η συμπεριφορά για το καλό του κόσμου είναι των Τατχάγκατα, των Άξιων, των Πλήρως Αυτοφωτισμένων, εν μέρει των Ατομικά Φωτισμένων, εν μέρει των μαθητών. Αυτές είναι οι οκτώ συμπεριφορές.

Άλλες οκτώ συμπεριφορές. Αποφασίζοντας με πίστη περπατά, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα περπατά, εγκαθιστώντας τη μνήμη περπατά, δημιουργώντας μη περισπασμό με αυτοσυγκέντρωση περπατά, κατανοώντας με σοφία περπατά, συνειδητοποιώντας με τη συμπεριφορά της συνείδησης περπατά, σε αυτόν που ασκεί έτσι οι καλές νοητικές καταστάσεις προοδεύουν - με τη συμπεριφορά της αισθητήριας βάσης περπατά, αυτός που ασκεί έτσι επιτυγχάνει διάκριση - με τη συμπεριφορά της διάκρισης περπατά - αυτές είναι οι οκτώ συμπεριφορές.

Άλλες οκτώ συμπεριφορές. Η συμπεριφορά της ενόρασης είναι της ορθής άποψης, η συμπεριφορά της εστίασης είναι του ορθού λογισμού, η συμπεριφορά της διάκρισης είναι της ορθής ομιλίας, η συμπεριφορά της προέλευσης είναι της ορθής πράξης, η συμπεριφορά της κάθαρσης είναι του ορθού βιοπορισμού, η συμπεριφορά της διαρκούς προσπάθειας είναι της ορθής προσπάθειας, η συμπεριφορά της εγκαθίδρυσης είναι της ορθής μνήμης, η συμπεριφορά του μη περισπασμού είναι της ορθής αυτοσυγκέντρωσης - αυτές είναι οι οκτώ συμπεριφορές.

«Διαμονή» σημαίνει αποφασίζοντας με πίστη διαμένει, αναλαμβάνοντας ενεργητικότητα διαμένει, εγκαθιστώντας τη μνήμη διαμένει, δημιουργώντας μη περισπασμό με αυτοσυγκέντρωση διαμένει, κατανοώντας με σοφία διαμένει.

«Κατανοημένο» σημαίνει ο σκοπός της αποφασιστικότητας της ικανότητας της πίστης έχει κατανοηθεί, ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της ικανότητας της ενεργητικότητας έχει κατανοηθεί, ο σκοπός της εγκαθίδρυσης της ικανότητας της μνήμης έχει κατανοηθεί, ο σκοπός του μη περισπασμού της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης έχει κατανοηθεί, ο σκοπός της ενόρασης της ικανότητας της σοφίας έχει κατανοηθεί.

«Διεισδυμένο» σημαίνει ο σκοπός της αποφασιστικότητας της ικανότητας της πίστης έχει διεισδυθεί, ο σκοπός της διαρκούς προσπάθειας της ικανότητας της ενεργητικότητας έχει διεισδυθεί, ο σκοπός της εγκαθίδρυσης της ικανότητας της μνήμης έχει διεισδυθεί, ο σκοπός του μη περισπασμού της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης έχει διεισδυθεί, ο σκοπός της ενόρασης της ικανότητας της σοφίας έχει διεισδυθεί. «Αυτόν που συμπεριφέρεται έτσι» σημαίνει αυτόν που

περπατά έτσι με πίστη, αυτόν που περπατά έτσι με ενεργητικότητα, αυτόν που περπατά έτσι με μνήμη, αυτόν που περπατά έτσι με αυτοσυγκέντρωση, αυτόν που περπατά έτσι με σοφία. «Αυτόν που διαμένει έτσι» σημαίνει αυτόν που διαμένει έτσι με πίστη, αυτόν που διαμένει έτσι με ενεργητικότητα, αυτόν που διαμένει έτσι με μνήμη, αυτόν που διαμένει έτσι με αυτοσυγκέντρωση, αυτόν που διαμένει έτσι με σοφία. «Νοήμονας» σημαίνει νοήμονας, διακριτικός, ευφυής, σοφός, τέλειος στην ανώτερη νοημοσύνη. «Σύντροφος στην άγια ζωή»: κοινή νομική πράξη, κοινή απαγγελία, ίδια εξάσκηση. «Σε βαθιές καταστάσεις» σημαίνει βαθιές καταστάσεις ονομάζονται οι διαλογιστικές εκστάσεις και οι απολυτρώσεις και οι αυτοσυγκεντρώσεις και οι διαλογιστικές επιτεύξεις και οι οδοί και οι καρποί και οι άμεσες γνώσεις και οι αναλυτικές γνώσεις. «Θα υπέθεταν» σημαίνει θα πίστευαν, θα αποφάσιζαν. «Σίγουρα» είναι κατηγορηματική δήλωση, δήλωση χωρίς αμφιβολία, δήλωση χωρίς αβεβαιότητα, δήλωση χωρίς διχογνωμία, δήλωση χωρίς δισταγμό, δήλωση υποχρεωτική, δήλωση αδιαμφισβήτητη, δήλωση καθιερωμένη - «σίγουρα». «Σεβάσμιος» είναι λέξη αγάπης, λέξη σεβασμού, λέξη ευσέβειας και υπακοής - «σεβάσμιος». «Έχει επιτύχει ή» σημαίνει έχει επιτύχει ή. «Θα επιτύχει ή» σημαίνει θα επιτύχει ή.

Ανάλυση της ομιλίας, τρίτη.

4. Επεξήγηση της τέταρτης ομιλίας

198. Προηγούμενη εισαγωγή. «Αυτές οι πέντε, μοναχοί, είναι ικανότητες. Ποια πέντε; Η ικανότητα της πίστης, η ικανότητα της ενεργητικότητας, η ικανότητα της μνήμης, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης, η ικανότητα της σοφίας - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι πέντε ικανότητες. Αυτές οι πέντε ικανότητες με πόσους τρόπους και με ποια έννοια πρέπει να αντιληφθεί κανείς; Αυτές οι πέντε ικανότητες με έξι τρόπους και με αυτή την έννοια πρέπει να αντιληφθεί κανείς - με την έννοια της κυριαρχίας, με την έννοια του αρχικού εξαγνισμού, με την έννοια της υπεροχής, με την έννοια του θεμελίου, με την έννοια της εξάντλησης, με την έννοια της εδραίωσης».

Επεξήγηση του νοήματος της κυριαρχίας

199. Πώς πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με τον σκοπό της κυριαρχίας; Σε αυτόν που εγκαταλείπει την απιστία, με τον σκοπό της επικράτησης της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την οκνηρία, με τον σκοπό της επικράτησης της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την αμέλεια, με τον σκοπό της επικράτησης της

της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης, με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης. Σε αυτόν που εγκαταλείπει την ηδονική επιθυμία μέσω της απάρνησης, με τον σκοπό της επικράτησης της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης.

Σε αυτόν που εγκαταλείπει τον θυμό μέσω του μη θυμού... κ.λπ... Σε αυτόν που εγκαταλείπει τη νωθρότητα και την υπνηλία μέσω της αντίληψης του φωτός... κ.λπ... Σε αυτόν που εγκαταλείπει όλες τις νοητικές μολύνσεις μέσω της οδού της Αξιότητας, με τον σκοπό της επικράτησης της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης· με τον σκοπό της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας... κ.λπ... Σε αυτόν που εγκαταλείπει όλες τις νοητικές μολύνσεις μέσω της οδού της Αξιότητας, με τον σκοπό της επικράτησης της ενόρασης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της σοφίας· μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της πίστης· με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της ενεργητικότητας· με τον σκοπό της εδραίωσης πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα της μνήμης· με τον σκοπό του μη περισπασμού πρέπει να αντιληφθεί κανείς την ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης. Έτσι πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με τον σκοπό της κυριαρχίας.

Επεξήγηση του νοήματος της αρχικής εξαγνίσεως

200. Πώς πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια του αρχικού εξαγνισμού; Με την έννοια της αποφασιστικότητας η ικανότητα της πίστης, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης από την απιστία ο εξαγνισμός της ηθικής - αρχικός εξαγνισμός της ικανότητας της πίστης. Με την έννοια της διαρκούς προσπάθειας η ικανότητα της ενεργητικότητας, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης από την οκνηρία ο εξαγνισμός της ηθικής - αρχικός εξαγνισμός της ικανότητας της ενεργητικότητας. Με την έννοια της εδραίωσης η ικανότητα της μνήμης, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης από την αμέλεια ο εξαγνισμός της ηθικής - αρχικός εξαγνισμός της ικανότητας της μνήμης. Με την έννοια του μη περισπασμού η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης από την ανησυχία ο εξαγνισμός της ηθικής - αρχικός εξαγνισμός της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης. Με την έννοια της ενόρασης η ικανότητα της σοφίας, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης από την άγνοια ο εξαγνισμός της ηθικής - αρχικός

εξαγνισμός της ικανότητας της σοφίας. Στην απάρνηση οι πέντε πνευματικές ικανότητες, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης από την ηδονική επιθυμία ο εξαγνισμός της ηθικής - αρχικός εξαγνισμός των πέντε ικανοτήτων. Στον μη θυμό οι πέντε πνευματικές ικανότητες, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης από τον θυμό ο εξαγνισμός της ηθικής - αρχικός εξαγνισμός των πέντε ικανοτήτων... κ.λπ... στην οδό της Αξιότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης από όλες τις νοητικές μολύνσεις ο εξαγνισμός της ηθικής - αρχικός εξαγνισμός των πέντε ικανοτήτων. Έτσι πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια του αρχικού εξαγνισμού.

Επεξήγηση του νοήματος της υπεροχής

201. Πώς πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια της υπεροχής; Για τη διαλογιστική ανάπτυξη της ικανότητας της πίστης εγείρεται θέληση -μέσω της θέλησης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Μέσω της θέλησης εγείρεται χαρά - μέσω της χαράς, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Μέσω της χαράς εγείρεται αγαλλίαση -μέσω της αγαλλίασης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Μέσω της αγαλλίασης εγείρεται γαλήνη - μέσω της γαλήνης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Μέσω της γαλήνης εγείρεται ευτυχία - μέσω της ευτυχίας, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Μέσω της ευτυχίας εγείρεται φως -μέσω του φωτός, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Μέσω του φωτός εγείρεται συγκίνηση -μέσω της συγκίνησης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Αφού συγκλονιστεί, αυτοσυγκεντρώνει τη συνείδηση - μέσω της αυτοσυγκέντρωσης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Στην έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση καταβάλλει διαρκή προσπάθεια καλά - μέσω της διαρκούς προσπάθειας, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Στην έτσι ενθαρρυσμένη συνείδηση παρατηρεί με αταραξία καλά -μέσω της αταραξίας, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Μέσω της αταραξίας η συνείδηση απελευθερώνεται από τις ποικιλόμορφες νοητικές μολύνσεις - μέσω της απολύτρωσης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της απελευθέρωσης αυτά τα φαινόμενα έχουν ενιαία λειτουργία - με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας, μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ανάπτυξης στρέφονται προς πιο εξαίσιμα από εκείνα - μέσω της στροφής, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της στροφής από εκείνα αποδεσμεύεται - μέσω της αποδέσμευσης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της αποδέσμευσης από εκείνα καταπαύουν - μέσω της παύσης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Μέσω της παύσης υπάρχουν δύο αποδεσμεύσεις - η αποδέσμευση της απάρνησης και η αποδέσμευση της εισόδου. Απαρνείται τις νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα - η αποδέσμευση της απάρνησης. Η συνείδηση εισέρχεται στο στοιχείο της παύσης- Νιμπάνα - η αποδέσμευση της εισόδου. Μέσω της παύσης αυτές είναι οι δύο αποδεσμεύσεις.

Για την εγκατάλειψη της απιστίας εγείρεται θέληση... κ.λπ...για την εγκατάλειψη του πυρετού της απιστίας εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων που έχουν σταθερή θέση στη λανθασμένη άποψη εγείρεται θέληση... για

την εγκατάλειψη των χονδροειδών νοητικών μολύνσεων εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων που συνοδεύονται από λανθάνουσες τάσεις εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη όλων των νοητικών μολύνσεων εγείρεται θέληση - μέσω της θέλησης, μέσω της πίστης, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερβολική... κ.λπ... Για τη διαλογιστική ανάπτυξη της ικανότητας της ενεργητικότητας εγείρεται θέληση... κ.λπ... για την εγκατάλειψη της οκνηρίας εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη του πυρετού της οκνηρίας εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων που έχουν σταθερή θέση στη λανθασμένη άποψη εγείρεται θέληση... κ.λπ... για την εγκατάλειψη όλων των νοητικών μολύνσεων εγείρεται θέληση... Για τη διαλογιστική ανάπτυξη της ικανότητας της μνήμης εγείρεται θέληση... κ.λπ... για την εγκατάλειψη της αμέλειας εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη του πυρετού της αμέλειας εγείρεται θέληση... κ.λπ... για την εγκατάλειψη όλων των νοητικών μολύνσεων εγείρεται θέληση... Για τη διαλογιστική ανάπτυξη της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης εγείρεται θέληση... κ.λπ... για την εγκατάλειψη της ανησυχίας εγείρεται θέληση, για την εγκατάλειψη του πυρετού της ανησυχίας εγείρεται θέληση... κ.λπ... για την εγκατάλειψη όλων των νοητικών μολύνσεων εγείρεται θέληση... Για τη διαλογιστική ανάπτυξη της ικανότητας της σοφίας εγείρεται θέληση... κ.λπ... για την εγκατάλειψη της άγνοιας εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη του πυρετού της άγνοιας εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων που έχουν σταθερή θέση στη λανθασμένη άποψη εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη των χονδροειδών νοητικών μολύνσεων εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη των νοητικών μολύνσεων που συνοδεύονται από λανθάνουσες τάσεις εγείρεται θέληση... για την εγκατάλειψη όλων των νοητικών μολύνσεων εγείρεται θέληση -μέσω της θέλησης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Μέσω της θέλησης εγείρεται χαρά - μέσω της χαράς, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Μέσω της χαράς εγείρεται αγαλλίαση - μέσω της αγαλλίασης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Μέσω της αγαλλίασης εγείρεται γαλήνη - μέσω της γαλήνης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Μέσω της γαλήνης εγείρεται ευτυχία - μέσω της ευτυχίας, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Μέσω της ευτυχίας εγείρεται φως - μέσω του φωτός, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Μέσω του φωτός εγείρεται συγκίνηση -μέσω της συγκίνησης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Αφού συγκλονιστεί, αυτοσυγκεντρώνει τη συνείδηση - μέσω της αυτοσυγκέντρωσης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Καταβάλλει διαρκή προσπάθεια καλά στην έτσι αυτοσυγκεντρωμένη συνείδηση - μέσω της διαρκούς προσπάθειας, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Στην έτσι ενθαρρυσμένη συνείδηση παρατηρεί με αταραξία καλά - μέσω της αταραξίας, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Μέσω της αταραξίας η συνείδηση απελευθερώνεται από τις ποικιλόμορφες νοητικές μολύνσεις - μέσω της απολύτρωσης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Λόγω της απελευθέρωσης αυτά τα φαινόμενα έχουν ενιαία λειτουργία - μέσω της διαλογιστικής ανάπτυξης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Λόγω της ανάπτυξης στρέφονται προς πιο εξαίσια από εκείνα -μέσω της στροφής, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Λόγω της στροφής από εκείνα αποδεσμεύεται - μέσω της αποδέσμευσης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Λόγω της αποδέσμευσης από εκείνα

καταπαύουν - μέσω της παύσης, μέσω της σοφίας, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική. Μέσω της παύσης υπάρχουν δύο αποδεσμεύσεις - η αποδέσμευση της απάρνησης και η αποδέσμευση της εισόδου. Απαρνείται τις νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα - η αποδέσμευση της απάρνησης. Η συνείδηση εισέρχεται στο στοιχείο της παύσης-Νιμπάνα - η αποδέσμευση της εισόδου. Μέσω της παύσης αυτές είναι οι δύο αποδεσμεύσεις. Έτσι πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια της υπεροχής.

Δεύτερο μέρος της απαγγελίας.

Επεξήγηση του νοήματος της αποφασιστικότητας

202. Πώς πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια του θεμελίου; Για τη διαλογιστική ανάπτυξη της ικανότητας της πίστης εγείρεται θέληση -μέσω της θέλησης, μέσω της πίστης, καθορίζει την ικανότητα της πίστης. Μέσω της θέλησης εγείρεται χαρά - μέσω της χαράς, μέσω της πίστης, καθορίζει την ικανότητα της πίστης... κ.λπ... έτσι πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια του θεμελίου.

Επεξήγηση του νοήματος της εξάντλησης

Πώς πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια της εξάντλησης; Με την έννοια της αποφασιστικότητας η ικανότητα της πίστης εξαντλεί την απιστία, εξαντλεί τον πυρετό της απιστίας. Με την έννοια της διαρκούς προσπάθειας η ικανότητα της ενεργητικότητας εξαντλεί την οκνηρία, εξαντλεί τον πυρετό της οκνηρίας. Με την έννοια της εδραίωσης η ικανότητα της μνήμης εξαντλεί την αμέλεια, εξαντλεί τον πυρετό της αμέλειας. Με την έννοια του μη περισπασμού η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης εξαντλεί την ανησυχία, εξαντλεί τον πυρετό της ανησυχίας. Με την έννοια της ενόρασης η ικανότητα της σοφίας εξαντλεί την άγνοια, εξαντλεί τον πυρετό της άγνοιας. Στην απάρνηση οι πέντε πνευματικές ικανότητες εξαντλούν την ηδονική επιθυμία. Στον μη θυμό οι πέντε πνευματικές ικανότητες εξαντλούν τον θυμό. Στην αντίληψη του φωτός οι πέντε πνευματικές ικανότητες εξαντλούν τη νωθρότητα και την υπνηλία. Στον μη περισπασμό οι πέντε πνευματικές ικανότητες εξαντλούν την ανησυχία... κ.λπ... στην οδό της Αξιότητας οι πέντε πνευματικές ικανότητες εξαντλούν όλες τις νοητικές μολύνσεις. Έτσι πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια της εξάντλησης.

Επεξήγηση του νοήματος της εδραίωσης

203. Πώς πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια της εδραίωσης; Αυτός με πίστη εδραιώνει την ικανότητα της πίστης στην αποφασιστικότητα, η ικανότητα της πίστης αυτού με πίστη εδραιώνεται στην αποφασιστικότητα. Αυτός με ενεργητικότητα εδραιώνει την ικανότητα της ενεργητικότητας στη διαρκή προσπάθεια, η ικανότητα της ενεργητικότητας αυτού με ενεργητικότητα εδραιώνεται στη διαρκή προσπάθεια. Ο μνήμων εδραιώνει την ικανότητα της μνήμης στην εδραίωση, η ικανότητα της μνήμης του μνήμονα εδραιώνεται στην εδραίωση. Ο αυτοσυγκεντρωμένος εδραιώνει την ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης στον μη περισπασμό, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης του αυτοσυγκεντρωμένου εδραιώνεται στον μη περισπασμό. Ο σοφός εδραιώνει την ικανότητα της σοφίας στην ενόραση, η ικανότητα της σοφίας του σοφού εδραιώνεται στην ενόραση. Ο ασκούμενος στον διαλογισμό εδραιώνει τις πέντε πνευματικές ικανότητες στην

απάρνηση, οι πέντε πνευματικές ικανότητες του ασκούμενου στον διαλογισμό εδραιώνονται στην απάρνηση. Ο ασκούμενος στον διαλογισμό εδραιώνει τις πέντε πνευματικές ικανότητες στον μη θυμό, οι πέντε πνευματικές ικανότητες του ασκούμενου στον διαλογισμό εδραιώνονται στον μη θυμό. Ο ασκούμενος στον διαλογισμό εδραιώνει τις πέντε πνευματικές ικανότητες στην αντίληψη του φωτός, οι πέντε πνευματικές ικανότητες του ασκούμενου στον διαλογισμό εδραιώνονται στην αντίληψη του φωτός. Ο ασκούμενος στον διαλογισμό εδραιώνει τις πέντε πνευματικές ικανότητες στον μη περισπασμό, οι πέντε πνευματικές ικανότητες του ασκούμενου στον διαλογισμό εδραιώνονται στον μη περισπασμό... κ.λπ... ο ασκούμενος στον διαλογισμό εδραιώνει τις πέντε πνευματικές ικανότητες στην οδό της Αξιότητας, οι πέντε πνευματικές ικανότητες του ασκούμενου στον διαλογισμό εδραιώνονται στην οδό της Αξιότητας. Έτσι πρέπει να αντιληφθεί κανείς τις ικανότητες με την έννοια της εδραίωσης.

Ανάλυση της ομιλίας, τέταρτη.

5. Σύνθεση των ικανοτήτων

204. Ο κοινός άνθρωπος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση; Ο ασκούμενος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση; Αυτός που είναι χωρίς πάθος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση; Ο κοινός άνθρωπος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με επτά τρόπους. Ο ασκούμενος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με οκτώ τρόπους. Αυτός που είναι χωρίς πάθος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με δέκα τρόπους.

Ο κοινός άνθρωπος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, με ποιους επτά τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση; Λόγω της προσοχής είναι επιδέξιος στην εδραίωση του αντικειμένου, είναι επιδέξιος στην εδραίωση του σημαδιού του ηρεμιστικού διαλογισμού, είναι επιδέξιος στην εδραίωση του σημαδιού της διαρκούς προσπάθειας, είναι επιδέξιος στην εδραίωση του μη περισπασμού, είναι επιδέξιος στην εδραίωση του φωτός, είναι επιδέξιος στην εδραίωση της ενθάρρυνσης, είναι επιδέξιος στην εδραίωση της αταραξίας - ο κοινός άνθρωπος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με αυτούς τους επτά τρόπους.

Ο ασκούμενος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, με ποιους οκτώ τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση; Λόγω της προσοχής είναι επιδέξιος στην εδραίωση του αντικειμένου, είναι επιδέξιος στην εδραίωση του σημαδιού του ηρεμιστικού διαλογισμού, είναι επιδέξιος στην εδραίωση του σημαδιού της διαρκούς προσπάθειας, είναι επιδέξιος στην εδραίωση του μη περισπασμού, είναι επιδέξιος στην εδραίωση του φωτός, είναι επιδέξιος στην εδραίωση της ενθάρρυνσης, είναι επιδέξιος στην εδραίωση της αταραξίας, είναι επιδέξιος στην εδραίωση της ενότητας - ο ασκούμενος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με αυτούς τους οκτώ τρόπους.

Αυτός που είναι χωρίς πάθος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, με ποιους δέκα τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση; Λόγω της προσοχής είναι επιδέξιος στην εδραίωση του αντικειμένου... κ.λπ... είναι επιδέξιος στην εδραίωση της ενότητας,

είναι επιδέξιος στην εδραίωση της γνώσης, είναι επιδέξιος στην εδραίωση της απελευθέρωσης - αυτός που είναι χωρίς πάθος που αναπτύσσει την αυτοσυγκέντρωση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με αυτούς τους δέκα τρόπους.

205. Ο κοινός άνθρωπος που αναπτύσσει τη διόραση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση; Ο ασκούμενος που αναπτύσσει τη διόραση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση; Αυτός που είναι χωρίς πάθος που αναπτύσσει τη διόραση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση, με πόσους τρόπους είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση;

Ο κοινός άνθρωπος που αναπτύσσει τη διόραση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με εννέα τρόπους, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση με εννέα τρόπους. Ο ασκούμενος που αναπτύσσει τη διόραση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με δέκα τρόπους, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση με δέκα τρόπους. Αυτός που είναι χωρίς πάθος που αναπτύσσει τη διόραση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με δώδεκα τρόπους, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση με δώδεκα τρόπους.

Ο κοινός άνθρωπος που αναπτύσσει τη διόραση, με ποιους εννέα τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση, με ποιους εννέα τρόπους είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση; Είναι επιδέξιος στην εδραίωση ως παροδικό, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση ως μόνιμο. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση ως πόνο, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση ως ευτυχία. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση ως μη-εαυτό, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση ως εαυτό. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση ως φθορά, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση ως συμπαγότητα. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση ως παρακμή, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση της συσσώρευσης. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση της μεταβολής, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση ως σταθερό. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση του χωρίς χαρακτηριστικά, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση του χαρακτηριστικού. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση του χωρίς πόθο, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση της φιλοδοξίας. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση της κενότητας, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση της εμμονής - ο κοινός άνθρωπος που αναπτύσσει τη διόραση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με αυτούς τους εννέα τρόπους, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση με αυτούς τους εννέα τρόπους.

206. Ο ασκούμενος που αναπτύσσει τη διόραση, με ποιους δέκα τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση, με ποιους δέκα τρόπους είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση; Είναι επιδέξιος στην εδραίωση ως παροδικό, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση ως μόνιμο... κ.λπ... είναι επιδέξιος στην εδραίωση της κενότητας, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση της εμμονής. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση της γνώσης, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση της άγνοιας - ο ασκούμενος που αναπτύσσει τη διόραση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με αυτούς τους δέκα τρόπους, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση με αυτούς τους δέκα τρόπους.

Αυτός που είναι χωρίς πάθος που αναπτύσσει τη διόραση, με ποιους δώδεκα τρόπους είναι επιδέξιος στην εδραίωση, με ποιους δώδεκα τρόπους είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση; Είναι επιδέξιος στην εδραίωση ως παροδικό, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση ως μόνιμο... κ.λπ... είναι επιδέξιος στην εδραίωση της γνώσης, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση της άγνοιας. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση της αποδέσμευσης, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση της δέσμευσης. Είναι επιδέξιος στην εδραίωση της παύσης, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση των δραστηριοτήτων -

αυτός που είναι χωρίς πάθος που αναπτύσσει τη διόραση, είναι επιδέξιος στην εδραίωση με αυτούς τους δώδεκα τρόπους, είναι επιδέξιος στη μη-εδραίωση με αυτούς τους δώδεκα τρόπους.

Λόγω της προσοχής, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση του αντικειμένου, ενοποιεί τις ικανότητες, και κατανοεί το πεδίο, και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό... κ.λπ... ενοποιεί τα φαινόμενα, και κατανοεί το πεδίο, και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό. «Ενοποιεί τις ικανότητες»: πώς ενοποιεί τις ικανότητες; Με τον σκοπό της αποφασιστικότητας ενοποιεί την ικανότητα της πίστης... κ.λπ... μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση του σημαδιού του ηρεμιστικού διαλογισμού, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση του σημαδιού της διαρκούς προσπάθειας, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση του μη περισπασμού, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση του φωτός, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της ενθάρρυνσης, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της αταραξίας, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της ενότητας, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της γνώσης, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της απελευθέρωσης.

Μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση ως παροδικό, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση ως μόνιμο, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση ως πόνο, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση ως ευτυχία, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση ως μη-εαυτό, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση ως εαυτό, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση ως φθορά, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση ως συμπαγότητα, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση ως παρακμή, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση της συσσώρευσης, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της μεταβολής, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση ως σταθερό, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση του χωρίς σημάδι, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση του σημαδιού, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση του χωρίς πόθο, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση της φιλοδοξίας, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της κενότητας, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση της εμμονής, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της γνώσης, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση της άγνοιας, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της αποδέσμευσης, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση της δέσμευσης, μέσω της επιδεξιότητας στην εδραίωση της παύσης, μέσω της επιδεξιότητας στη μη-εδραίωση των δραστηριοτήτων, ενοποιεί τις ικανότητες, και κατανοεί το πεδίο, και διεισδύει στη γαλήνη και τον σκοπό.

207. Η σοφία στην κυριαρχία των τριών ικανοτήτων με εξήντα τέσσερις τρόπους είναι η γνώση της εξάλειψης των νοητικών διαφθορών. Ποιων τριών ικανοτήτων; Της ικανότητας του «θα γνωρίσω το άγνωστο», της ικανότητας της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, της ικανότητας του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης.

Η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» πηγάζει σε πόσες καταστάσεις; Η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πηγάζει σε πόσες καταστάσεις; Η ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πηγάζει σε πόσες καταστάσεις; Η ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο» πηγάζει σε μία κατάσταση - την οδό της εισόδου στο ρεύμα. Η ικανότητα της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πηγάζει σε έξι καταστάσεις - τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, την οδό της άπαξ επιστροφής, τον καρπό της άπαξ επιστροφής, την οδό της μη-επιστροφής, τον καρπό της μη-επιστροφής, την οδό της Αξιότητας. Η ικανότητα

του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης πηγαίνει σε μία κατάσταση - τον καρπό της Αξιότητας.

Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, για την ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο», η ικανότητα της πίστης είναι συνοδεία αποφασιστικότητας, η ικανότητα της ενεργητικότητας είναι συνοδεία διαρκούς προσπάθειας, η ικανότητα της μνήμης είναι συνοδεία εδραίωσης, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης είναι συνοδεία μη περισπασμού, η ικανότητα της σοφίας είναι συνοδεία ενόρασης, η νοητική ικανότητα είναι συνοδεία συνειδητοποίησης, η ικανότητα ευαρέσκειας είναι συνοδεία διαπότισης, η ζωτική ικανότητα είναι συνοδεία κυριαρχίας της συνεχούς ροής. Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται, εκτός από την υλικότητα προερχόμενη από τη συνείδηση, είναι όλες καλές, είναι όλες χωρίς νοητικές διαφθορές, είναι όλες οδηγούσες στην απελευθέρωση, είναι όλες οδηγούσες στη μη-συσσώρευση, είναι όλες υπερκόσμιες, είναι όλες με αντικείμενο το Νιμπάνα. Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, για την ικανότητα του «θα γνωρίσω το άγνωστο», αυτές οι οκτώ ικανότητες είναι συνοδεία συγγεννημένου, είναι συνοδεία αμοιβαιότητας, είναι συνοδεία υποστήριξης, είναι συνοδεία σχετιζόμενου, είναι συνοδευόμενες, είναι συγγεννημένες, είναι συνδεδεμένες, είναι σχετιζόμενες. Αυτές ακριβώς είναι και οι τρόποι και οι συνοδείες αυτής.

Τη στιγμή του καρπού της εισόδου στο ρεύμα... κ.λπ...τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας, για την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, η ικανότητα της πίστης είναι συνοδεία αποφασιστικότητας... κ.λπ... η ζωτική ικανότητα είναι συνοδεία κυριαρχίας της συνεχούς ροής. Τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας, οι νοητικές καταστάσεις που γεννιούνται είναι όλες απροσδιόριστες, εκτός από την υλικότητα προερχόμενη από τη συνείδηση είναι όλες χωρίς νοητικές διαφθορές, είναι όλες υπερκόσμιες, είναι όλες με αντικείμενο το Νιμπάνα. Τη στιγμή του καρπού της Αξιότητας, για την ικανότητα του κατόχου της τελικής απελευθερωτικής γνώσης, αυτές οι οκτώ ικανότητες είναι συνοδεία συγγεννημένου. Αυτές ακριβώς είναι και οι τρόποι και οι συνοδείες αυτής. Έτσι αυτές οι οκτώ οκτάδες είναι εξήντα τέσσερις.

«Νοητικές διαφθορές»: ποιες είναι αυτές οι νοητικές διαφθορές; Νοητική διαφθορά της φιληδονίας, νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη, νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης, νοητική διαφθορά της άγνοιας. Πού εξαλείφονται αυτές οι νοητικές διαφθορές; Με την οδό της εισόδου στο ρεύμα η νοητική διαφθορά της λανθασμένης άποψης εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο. Η νοητική διαφθορά της φιληδονίας που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται, η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται, η νοητική διαφθορά της άγνοιας που οδηγεί στους κόσμους της αθλιότητας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της άπαξ επιστροφής η χονδροειδής νοητική διαφθορά της φιληδονίας εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται. Με την οδό της μη-επιστροφής η νοητική διαφθορά της φιληδονίας εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται, η συνυπάρχουσα νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται.

Με την οδό της Αξιότητας η νοητική διαφθορά της προσκόλλησης στην ύπαρξη εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο, η νοητική διαφθορά της άγνοιας εξαλείφεται χωρίς υπόλοιπο. Εδώ αυτές οι νοητικές διαφθορές εξαλείφονται.

208. Δεν υπάρχει τίποτε εδώ που να μην έχει δει, ούτε κάτι άγνωστο που να πρέπει να γνωσθεί·

όλα όσα υπάρχουν ως γνωστέα τα γνώρισε πλήρως, γι' αυτό ο Τατχάγκατα είναι ο παντεπόπτης».

«Παντεπόπτης»: με ποια έννοια παντεπόπτης; Δεκατέσσερις γνώσεις του Βούδα - η γνώση για τον υπαρξιακό πόνο είναι γνώση του Βούδα, η γνώση για την προέλευση του υπαρξιακού πόνου είναι γνώση του Βούδα... κ.λπ... η γνώση της παντογνωσίας είναι γνώση του Βούδα, η γνώση χωρίς εμπόδιο είναι γνώση του Βούδα. Αυτές είναι οι δεκατέσσερις γνώσεις του Βούδα. Από αυτές τις δεκατέσσερις γνώσεις του Βούδα, οκτώ γνώσεις είναι κοινές με τους μαθητές· έξι γνώσεις δεν είναι κοινές με τους μαθητές.

Όσο είναι το νόημα του υπαρξιακού πόνου του υπαρξιακού πόνου γνωστό, άγνωστο νόημα του υπαρξιακού πόνου δεν υπάρχει - παντεπόπτης. Ό,τι είναι παντεπόπτης, αυτό είναι η ικανότητα της σοφίας. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας η ικανότητα της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας η ικανότητα της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της εδραίωσης η ικανότητα της μνήμης, με τον σκοπό του μη περισπασμού η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης. Όσο είναι το νόημα του υπαρξιακού πόνου του υπαρξιακού πόνου έχει ιδωθεί, έχει γίνει γνωστό, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία· μη αγγιγμένο με τη σοφία νόημα του υπαρξιακού πόνου δεν υπάρχει - παντεπόπτης. Ό,τι είναι παντεπόπτης, αυτό είναι η ικανότητα της σοφίας. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας η ικανότητα της πίστης, με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας η ικανότητα της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της εδραίωσης η ικανότητα της μνήμης, με τον σκοπό του μη περισπασμού η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης. Όσο είναι το νόημα της προέλευσης της προέλευσης... κ.λπ... όσο είναι το νόημα της παύσης της παύσης... όσο είναι το νόημα της οδού της οδού... όσο είναι το νόημα της αναλυτικής γνώσης του νοήματος της αναλυτικής γνώσης του νοήματος... όσο είναι το νόημα της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων της αναλυτικής γνώσης των φαινομένων... όσο είναι το νόημα της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας της αναλυτικής γνώσης της γλώσσας... όσο είναι το νόημα της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας της αναλυτικής γνώσης της οξυδέρκειας... όσο είναι η γνώση της ανωτερότητας και κατωτερότητας των ικανοτήτων... όσο είναι η γνώση των κλίσεων και υπολανθανουσών τάσεων των όντων... όσο είναι η γνώση του διπλού θαύματος... όσο είναι η γνώση της επίτευξης μεγάλης συμπόνιας... ό,τι στον κόσμο μαζί με τους θεούς, μαζί με τον Μάρα, μαζί με τους Βράχμα, στη γενιά μαζί με τους ασκητές και βραχμάνους, μαζί με θεούς και ανθρώπους, έχει ιδωθεί, ακουστεί, αισθανθεί, γνωστεί, επιτευχθεί, αναζητηθεί, εξερευνηθεί με τον νου, αυτό έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία. Δεν υπάρχει κάτι που να μην έχει αγγιχθεί με τη σοφία - παντεπόπτης. Ό,τι είναι παντεπόπτης, αυτό είναι η ικανότητα της σοφίας. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας, με τον σκοπό της αποφασιστικότητας η ικανότητα της πίστης, με τον σκοπό της

διαρκούς προσπάθειας η ικανότητα της ενεργητικότητας, με τον σκοπό της εδραίωσης η ικανότητα της μνήμης, με τον σκοπό του μη περισπασμού η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης.

Πιστεύοντας καταβάλλει διαρκή προσπάθεια, καταβάλλοντας διαρκή προσπάθεια πιστεύει. Πιστεύοντας εγκαθιστά, εγκαθιστώντας πιστεύει. Πιστεύοντας αυτοσυγκεντρώνεται, αυτοσυγκεντρωνόμενος πιστεύει. Πιστεύοντας κατανοεί, κατανοώντας πιστεύει. Καταβάλλοντας διαρκή προσπάθεια εγκαθιστά, εγκαθιστώντας καταβάλλει διαρκή προσπάθεια. Καταβάλλοντας διαρκή προσπάθεια αυτοσυγκεντρώνεται, αυτοσυγκεντρωνόμενος καταβάλλει διαρκή προσπάθεια. Καταβάλλοντας διαρκή προσπάθεια κατανοεί, κατανοώντας καταβάλλει διαρκή προσπάθεια. Καταβάλλοντας διαρκή προσπάθεια πιστεύει, πιστεύοντας καταβάλλει διαρκή προσπάθεια. Εγκαθιστώντας αυτοσυγκεντρώνεται, αυτοσυγκεντρωνόμενος εγκαθιστά. Εγκαθιστώντας κατανοεί, κατανοώντας εγκαθιστά. Εγκαθιστώντας πιστεύει, πιστεύοντας εγκαθιστά. Εγκαθιστώντας καταβάλλει διαρκή προσπάθεια, καταβάλλοντας διαρκή προσπάθεια εγκαθιστά. Αυτοσυγκεντρωνόμενος κατανοεί, κατανοώντας αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτοσυγκεντρωνόμενος πιστεύει, πιστεύοντας αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτοσυγκεντρωνόμενος καταβάλλει διαρκή προσπάθεια, καταβάλλοντας διαρκή προσπάθεια αυτοσυγκεντρώνεται. Αυτοσυγκεντρωνόμενος εγκαθιστά, εγκαθιστώντας αυτοσυγκεντρώνεται. Κατανοώντας πιστεύει, πιστεύοντας κατανοεί. Κατανοώντας καταβάλλει διαρκή προσπάθεια, καταβάλλοντας διαρκή προσπάθεια κατανοεί. Κατανοώντας εγκαθιστά, εγκαθιστώντας κατανοεί. Κατανοώντας αυτοσυγκεντρώνεται, αυτοσυγκεντρωνόμενος κατανοεί.

Επειδή πίστεψε καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια, επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια πιστεύτηκε. Επειδή πίστεψε εγκαταστάθηκε, επειδή εγκαταστάθηκε πιστεύτηκε. Επειδή πίστεψε αυτοσυγκεντρώθηκε, επειδή αυτοσυγκεντρώθηκε πιστεύτηκε. Επειδή πίστεψε κατανοήθηκε, επειδή κατανοήθηκε πιστεύτηκε. Επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια εγκαταστάθηκε, επειδή εγκαταστάθηκε καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια. Επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια αυτοσυγκεντρώθηκε, επειδή αυτοσυγκεντρώθηκε καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια. Επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια κατανοήθηκε, επειδή κατανοήθηκε καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια. Επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια πιστεύτηκε, επειδή πίστεψε καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια. Επειδή εγκαταστάθηκε αυτοσυγκεντρώθηκε, επειδή αυτοσυγκεντρώθηκε εγκαταστάθηκε. Επειδή εγκαταστάθηκε κατανοήθηκε, επειδή κατανοήθηκε εγκαταστάθηκε. Επειδή εγκαταστάθηκε πιστεύτηκε, επειδή πίστεψε εγκαταστάθηκε. Επειδή εγκαταστάθηκε καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια, επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια εγκαταστάθηκε. Επειδή αυτοσυγκεντρώθηκε κατανοήθηκε, επειδή κατανοήθηκε αυτοσυγκεντρώθηκε. Επειδή αυτοσυγκεντρώθηκε πιστεύτηκε, επειδή πίστεψε αυτοσυγκεντρώθηκε. Επειδή αυτοσυγκεντρώθηκε καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια, επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια αυτοσυγκεντρώθηκε. Επειδή αυτοσυγκεντρώθηκε εγκαταστάθηκε, επειδή εγκαταστάθηκε αυτοσυγκεντρώθηκε. Επειδή κατανοήθηκε πιστεύτηκε, επειδή πίστεψε κατανοήθηκε. Επειδή κατανοήθηκε καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια, επειδή καταβλήθηκε διαρκής προσπάθεια κατανοήθηκε. Επειδή κατανοήθηκε εγκαταστάθηκε, επειδή εγκαταστάθηκε κατανοήθηκε. Επειδή κατανοήθηκε αυτοσυγκεντρώθηκε, επειδή αυτοσυγκεντρώθηκε κατανοήθηκε.

Ό,τι είναι ο οφθαλμός του Βούδα, αυτό είναι η γνώση του Βούδα, ό,τι είναι η γνώση του Βούδα, αυτό είναι ο οφθαλμός του Βούδα, με τον οποίο οφθαλμό ο Τατχάγκατα βλέπει τα όντα με λίγη σκόνη στα μάτια τους και με πολλή σκόνη στα μάτια τους, με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες, με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες, εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα, μερικά που βλέπουν τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν βλέπουν τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο.

Με λίγη σκόνη στα μάτια και με πολλή σκόνη στα μάτια: ένα άτομο με πίστη έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα άπιστο άτομο έχει πολλή σκόνη στα μάτια. Ένα άτομο που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα οκνηρό άτομο έχει πολλή σκόνη στα μάτια. Ένα μνήμον άτομο έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα επιλήσμον άτομο έχει πολλή σκόνη στα μάτια. Ένα αυτοσυγκεντρωμένο άτομο έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα μη αυτοσυγκεντρωμένο άτομο έχει πολλή σκόνη στα μάτια. Ένα σοφό άτομο έχει λίγη σκόνη στα μάτια, ένα άτομο που στερείται σοφίας έχει πολλή σκόνη στα μάτια.

Με οξείες ικανότητες και με αμβλείες ικανότητες: ένα άτομο με πίστη έχει οξείες ικανότητες, ένα άπιστο άτομο έχει αμβλείες ικανότητες... κ.λπ... ένα σοφό άτομο έχει οξείες ικανότητες, ένα άτομο που στερείται σοφίας έχει αμβλείες ικανότητες. Με καλές ιδιότητες και με κακές ιδιότητες: ένα άτομο με πίστη έχει καλές ιδιότητες, ένα άπιστο άτομο έχει κακές ιδιότητες... κ.λπ... ένα σοφό άτομο έχει καλές ιδιότητες, ένα άτομο που στερείται σοφίας έχει κακές ιδιότητες. Εύκολα διδασκόμενα και δύσκολα διδασκόμενα: ένα άτομο με πίστη είναι εύκολα διδασκόμενο, ένα άπιστο άτομο είναι δύσκολα διδασκόμενο... κ.λπ... ένα σοφό άτομο είναι εύκολα διδασκόμενο, ένα άτομο που στερείται σοφίας είναι δύσκολα διδασκόμενο.

Μερικά που βλέπουν τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, μερικά που δεν βλέπουν τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο: ένα άτομο με πίστη βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, ένα άπιστο άτομο δεν βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο. Ένα άτομο που καταβάλλει έντονη ενεργητικότητα βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, ένα οκνηρό άτομο δεν βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο... κ.λπ... ένα σοφό άτομο βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο, ένα άτομο που στερείται σοφίας δεν βλέπει τον φόβο στο σφάλμα και στον μεταθανάτιο κόσμο.

«Κόσμος» σημαίνει ο κόσμος των συναθροισμάτων, ο κόσμος των στοιχείων, ο κόσμος των αισθητήριων βάσεων, ο κόσμος της αποτυχημένης ύπαρξης, ο κόσμος της αποτυχημένης συνεχούς ύπαρξης, ο κόσμος της επιτυχημένης ύπαρξης, ο κόσμος της επιτυχημένης συνεχούς ύπαρξης.

Ένας κόσμος - όλα τα όντα υφίστανται με την τροφή. Δύο κόσμοι - η νοητικότητα και η υλικότητα. Τρεις κόσμοι - τα τρία αισθήματα. Τέσσερις κόσμοι - οι τέσσερις τροφές. Πέντε κόσμοι - τα πέντε συναθροίσματα της προσκόλλησης. Έξι κόσμοι - οι έξι εσωτερικές αισθητήριες βάσεις. Επτά κόσμοι - οι επτά σταθμοί συνείδησης. Οκτώ κόσμοι - οι οκτώ κοσμικές αντιξοότητες. Εννέα κόσμοι - οι εννέα κατοικίες των όντων. Δέκα κόσμοι - οι δέκα αισθητήριες βάσεις. Δώδεκα κόσμοι - οι δώδεκα αισθητήριες βάσεις. Δεκαοκτώ κόσμοι - τα δεκαοκτώ στοιχεία.

«Σφάλμα» σημαίνει όλες οι νοητικές μολύνσεις είναι σφάλμα, όλες οι κακές συμπεριφορές είναι σφάλμα, όλες οι νοητικές διαμορφώσεις είναι σφάλμα, όλες οι πράξεις που οδηγούν στην ύπαρξη είναι σφάλμα. Έτσι σε αυτόν τον κόσμο και σε αυτό το σφάλμα έντονη αντίληψη φόβου είναι εδραιωμένη, όπως απέναντι σε έναν φονιά με υψωμένο ξίφος. Με αυτούς τους πενήντα τρόπους αυτές τις πέντε πνευματικές ικανότητες γνωρίζει, βλέπει, γνωρίζει πλήρως, διεισδύει.

Συνδυασμός των ικανοτήτων, πέμπτος.

Τρίτο μέρος της απαγγελίας.

Τέλος της πραγματείας για τις ικανότητες.

5. Πραγματεία για την απολύτρωση

1. Σύνοψη

209. Προηγούμενη εισαγωγή. «Αυτές οι τρεις, μοναχοί, είναι οι απολυτρώσεις. Ποιοι τρεις; Η απολύτρωση της κενότητας, η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά, η απολύτρωση χωρίς πόθο - αυτές λοιπόν, μοναχοί, είναι οι τρεις απολυτρώσεις.

Επιπλέον, εξήντα οκτώ είναι οι απολυτρώσεις - η απολύτρωση της κενότητας, η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά, η απολύτρωση χωρίς πόθο· η απολύτρωση με εσωτερική ανάδυση, η απολύτρωση με εξωτερική ανάδυση, η απολύτρωση με ανάδυση από αμφοτέρα· τέσσερις απολυτρώσεις με εσωτερική ανάδυση, τέσσερις απολυτρώσεις με εξωτερική ανάδυση, τέσσερις απολυτρώσεις με ανάδυση από αμφοτέρα· τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις εσωτερικές αναδύσεις, τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις εξωτερικές αναδύσεις, τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις αναδύσεις από αμφοτέρα· τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της εσωτερικής ανάδυσης, τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της εξωτερικής ανάδυσης, τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της ανάδυσης από αμφοτέρα· η απολύτρωση «έναν υλικός βλέπει υλικές μορφές», η απολύτρωση «μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές», η απολύτρωση «είναι αφοσιωμένος μόνο στο ωραίο»· η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου, η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης, η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας· η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης της παύσης της αντίληψης και του αισθήματος· η απολύτρωση κατά τον χρόνο, η απολύτρωση μη κατά τον χρόνο· η προσωρινή απολύτρωση, η μη προσωρινή απολύτρωση· η κλωνιζόμενη απολύτρωση, η ακλόνητη απολύτρωση· η εγκόσμια απολύτρωση, η υπερκόσμια απολύτρωση· η απολύτρωση με νοητικές διαφθορές, η απολύτρωση χωρίς νοητικές διαφθορές· η σαρκική απολύτρωση, η πνευματική απολύτρωση· η πιο πνευματική από την πνευματική απολύτρωση, η κατευθυνόμενη απολύτρωση, η μη κατευθυνόμενη απολύτρωση, η απολύτρωση με κατάπαυση του κατευθυνόμενου· η δεμένη απολύτρωση, η αποδεσμευμένη απολύτρωση· η απολύτρωση της ενότητας, η απολύτρωση της ποικιλομορφίας, η απολύτρωση της αντίληψης, η απολύτρωση της γνώσης· η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή, η απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης, η απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση».

2. Πραγμάτευση

210. Ποια είναι η απολύτρωση της κενότητας; Εδώ ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, σκέφτεται έτσι: «Αυτό είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό». Αυτός εκεί δεν δημιουργεί εμμονή - η απολύτρωση της κενότητας. Αυτή είναι η απολύτρωση της κενότητας.

Ποια είναι η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά; Εδώ ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, σκέφτεται έτσι: «Αυτό είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό». Αυτός εκεί δεν δημιουργεί χαρακτηριστικό - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Αυτή είναι η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά.

Ποια είναι η απολύτρωση χωρίς πόθο; Εδώ ένας μοναχός, έχοντας πάει στο δάσος ή στη βάση ενός δένδρου ή σε μια άδεια οικία, σκέφτεται έτσι: «Αυτό είναι κενό από εαυτό ή από κάτι που ανήκει σε έναν εαυτό». Αυτός εκεί δεν δημιουργεί ευχή - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Αυτή είναι η απολύτρωση χωρίς πόθο.

Ποια είναι η απολύτρωση με εσωτερική ανάδυση; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις - αυτή είναι η απολύτρωση με εσωτερική ανάδυση. Ποια είναι η απολύτρωση με εξωτερική ανάδυση; Οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η απολύτρωση με εξωτερική ανάδυση. Ποια είναι η απολύτρωση με ανάδυση από αμφοτέρω; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί - αυτή είναι η απολύτρωση με ανάδυση από αμφοτέρω.

Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με εσωτερική ανάδυση; Η πρώτη διαλογιστική έκσταση εξέρχεται από τα νοητικά εμπόδια. Η δεύτερη διαλογιστική έκσταση εξέρχεται από τον λογισμό και τον συλλογισμό. Η τρίτη διαλογιστική έκσταση εξέρχεται από την αγαλλίαση. Η τέταρτη διαλογιστική έκσταση εξέρχεται από την ευτυχία και τη δυστυχία. Αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με εσωτερική ανάδυση.

Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με εξωτερική ανάδυση; Η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου εξέρχεται από την αντίληψη της υλικής μορφής, την αντίληψη της αισθητηριακής πρόσκρουσης, την αντίληψη της ποικιλομορφίας. Η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης εξέρχεται από την αντίληψη του επιπέδου του άπειρου χώρου. Η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας εξέρχεται από την αντίληψη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης. Η διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης εξέρχεται από την αντίληψη του επιπέδου της μηδαμινότητας. Αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με εξωτερική ανάδυση.

Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με ανάδυση από αμφοτέρω; Η οδός της εισόδου στο ρεύμα εξέρχεται από την άποψη περί ταυτότητας, τη σκεπτικιστική αμφιβολία, την αγκίστρωση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, την υπολανθάνουσα τάση για λανθασμένη άποψη, την υπολανθάνουσα τάση για σκεπτικιστική αμφιβολία, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Η οδός της άπαξ επιστροφής εξέρχεται από τους χονδροειδείς νοητικούς δεσμούς του ηδονικού πάθους, τους νοητικούς δεσμούς της αποστροφής, τις χονδροειδείς υπολανθάνουσες τάσεις για ηδονικό πάθος, τις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή, εξέρχεται από

τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Η οδός της μη-επιστροφής εξέρχεται από τους λεπτοφυείς νοητικούς δεσμούς του ηδονικού πάθους, τους νοητικούς δεσμούς της αποστροφής, τις λεπτοφυείς υπολανθάνουσες τάσεις για ηδονικό πάθος, τις υπολανθάνουσες τάσεις για αποστροφή, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Η οδός της Αξιότητας εξέρχεται από το πάθος για υλική μορφή, το πάθος για άυλη ύπαρξη, την αλαζονεία, την ανησυχία, την άγνοια, την υπολανθάνουσα τάση για αλαζονεία, την υπολανθάνουσα τάση πάθους για ύπαρξη, την υπολανθάνουσα τάση για άγνοια, εξέρχεται από τις ακόλουθες νοητικές μολύνσεις και τα συναθροίσματα, και εξέρχεται εξωτερικά από όλα τα σημάδια. Αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με ανάδυση από αμφότερα.

211. Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις εσωτερικές αναδύσεις; Για την επίτευξη της πρώτης διαλογιστικής έκστασης υπάρχει λογισμός και συλλογισμός και αγαλλίαση και ευτυχία και ενιαία εστίαση του νου, για την επίτευξη της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης... κ.λπ... για την επίτευξη της τρίτης διαλογιστικής έκστασης... κ.λπ... για την επίτευξη της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης υπάρχει λογισμός και συλλογισμός και αγαλλίαση και ευτυχία και ενιαία εστίαση του νου - αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις εσωτερικές αναδύσεις.

Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις εξωτερικές αναδύσεις; Για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου υπάρχει λογισμός και συλλογισμός και αγαλλίαση και ευτυχία και ενιαία εστίαση του νου, για τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... κ.λπ... για τη διαλογιστική επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας... κ.λπ... για την επίτευξη της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης υπάρχει λογισμός και συλλογισμός και αγαλλίαση και ευτυχία και ενιαία εστίαση του νου - αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις εξωτερικές αναδύσεις.

Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις αναδύσεις από αμφότερα; Για την επίτευξη της οδού της εισόδου στο ρεύμα υπάρχει παρατήρηση της παροδικότητας, παρατήρηση του πόνου, παρατήρηση του μη-εαυτού. Για την επίτευξη της οδού της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... για την επίτευξη της οδού της μη-επιστροφής... κ.λπ... για την επίτευξη της οδού της Αξιότητας υπάρχει παρατήρηση της παροδικότητας, παρατήρηση του πόνου, παρατήρηση του μη-εαυτού - αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις σε προσαρμογή με τις αναδύσεις από αμφότερα.

Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της εσωτερικής ανάδυσης; Η απόκτηση ή το επακόλουθο της πρώτης διαλογιστικής έκστασης, της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης... κ.λπ... της τρίτης διαλογιστικής έκστασης... κ.λπ... η απόκτηση ή το επακόλουθο της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης - αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της εσωτερικής ανάδυσης.

Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της εξωτερικής ανάδυσης; Η απόκτηση ή το επακόλουθο της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου, της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... κ.λπ... της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας... κ.λπ... η απόκτηση ή

το επακόλουθο της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης - αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της εξωτερικής ανάδυσης.

Ποιες είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της ανάδυσης από αμφοτέρα; Της οδού της εισόδου στο ρεύμα ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα, της οδού της άπαξ επιστροφής ο καρπός της άπαξ επιστροφής, της οδού της μη-επιστροφής ο καρπός της μη-επιστροφής, της οδού της Αξιότητας ο καρπός της Αξιότητας - αυτές είναι οι τέσσερις απολυτρώσεις με κατάπαυση της ανάδυσης από αμφοτέρα.

212. Πώς «ένας υλικός βλέπει υλικές μορφές» είναι απολύτρωση; Εδώ κάποιος στρέφει την προσοχή του εσωτερικά, ατομικά, στο μπλε χαρακτηριστικό, αποκτά την αντίληψη του μπλε. Αυτός λαμβάνει καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, το εξετάζει καλά, το καθορίζει καλά. Αυτός αφού έλαβε καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το εξέτασε καλά, αφού το καθόρισε καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εξωτερικά στο μπλε χαρακτηριστικό, αποκτά την αντίληψη του μπλε. Αυτός λαμβάνει καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, το εξετάζει καλά, το καθορίζει καλά. Αυτός αφού έλαβε καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το εξέτασε, αφού το καθόρισε καλά, το ασκεί επανειλημμένα, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί. Αυτός σκέφτεται: «Εσωτερικά και εξωτερικά αυτό και τα δύο είναι ύλη», είναι αντιλαμβανόμενος τις υλικές μορφές. Εδώ κάποιος στρέφει την προσοχή του εσωτερικά, ατομικά, στο κίτρινο χαρακτηριστικό... κ.λπ... στο κόκκινο χαρακτηριστικό... κ.λπ... στρέφει την προσοχή του στο λευκό χαρακτηριστικό, αποκτά την αντίληψη του λευκού. Αυτός λαμβάνει καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, το εξετάζει καλά, το καθορίζει καλά. Αυτός αφού έλαβε καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το εξέτασε καλά, αφού το καθόρισε καλά, κατευθύνει τη συνείδηση εξωτερικά στο λευκό χαρακτηριστικό, αποκτά την αντίληψη του λευκού. Αυτός λαμβάνει καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, το εξετάζει καλά, το καθορίζει καλά. Αυτός αφού έλαβε καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το εξέτασε καλά, αφού το καθόρισε καλά, το ασκεί επανειλημμένα, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί. Αυτός σκέφτεται: «Εσωτερικά και εξωτερικά αυτό και τα δύο είναι ύλη», είναι αντιλαμβανόμενος τις υλικές μορφές. Έτσι «ένας υλικός βλέπει υλικές μορφές» είναι απολύτρωση.

Πώς «μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές» είναι απολύτρωση; Εδώ κάποιος δεν στρέφει την προσοχή του εσωτερικά, ατομικά, στο μπλε χαρακτηριστικό, δεν αποκτά την αντίληψη του μπλε· κατευθύνει τη συνείδηση εξωτερικά στο μπλε χαρακτηριστικό, αποκτά την αντίληψη του μπλε. Αυτός λαμβάνει καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, το εξετάζει καλά, το καθορίζει καλά. Αυτός αφού έλαβε καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το εξέτασε καλά, αφού το καθόρισε καλά, το ασκεί επανειλημμένα, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί. Αυτός σκέφτεται: «Εσωτερικά είναι άυλο, εξωτερικά αυτό είναι ύλη», είναι αντιλαμβανόμενος τις υλικές μορφές. Εδώ κάποιος στρέφει την προσοχή του εσωτερικά, ατομικά, στο κίτρινο χαρακτηριστικό... κ.λπ... στο κόκκινο χαρακτηριστικό... κ.λπ... δεν στρέφει την προσοχή του στο λευκό χαρακτηριστικό, δεν αποκτά την αντίληψη του λευκού· κατευθύνει τη συνείδηση εξωτερικά στο λευκό χαρακτηριστικό, αποκτά την αντίληψη του λευκού. Αυτός λαμβάνει καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, το εξετάζει καλά, το καθορίζει καλά. Αυτός αφού έλαβε καλά εκείνο το χαρακτηριστικό, αφού το εξέτασε καλά, αφού το καθόρισε καλά, το ασκεί επανειλημμένα, το αναπτύσσει, το καλλιεργεί. Αυτός σκέφτεται: «Εσωτερικά είναι

άυλο, εξωτερικά αυτό είναι ύλη», είναι αντιλαμβανόμενος τις υλικές μορφές. Έτσι «μη αντιλαμβανόμενος εσωτερικά υλικές μορφές βλέπει εξωτερικά υλικές μορφές» είναι απολύτρωση.

Πώς «είναι αφοσιωμένος μόνο στο ωραίο» -απολύτρωση; Εδώ ένας μοναχός, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει· ομοίως τη δεύτερη, ομοίως την τρίτη, ομοίως την τέταρτη. Έτσι προς τα πάνω, προς τα κάτω, οριζοντίως, παντού, σε όλους τους εαυτούς, ολόκληρο τον κόσμο, με νου συνοδευόμενο από φιλικότητα, ευρύ, εξυψωμένο, απεριόριστο, χωρίς έχθρα, χωρίς κακία, έχοντας διαπεράσει, διαμένει. Επειδή έχει αναπτυχθεί η φιλικότητα, τα όντα δεν είναι αντιπαθητικά. Με νου συνοδευόμενο από συμπόνια... κ.λπ... επειδή έχει αναπτυχθεί η συμπόνια, τα όντα δεν είναι αντιπαθητικά. Με νου συνοδευόμενο από αλτρουιστική χαρά... κ.λπ... επειδή έχει αναπτυχθεί η αλτρουιστική χαρά, τα όντα δεν είναι αντιπαθητικά. Με νου συνοδευόμενο από αταραξία, έχοντας διαπεράσει μια κατεύθυνση, διαμένει... κ.λπ... επειδή έχει αναπτυχθεί η αταραξία, τα όντα δεν είναι αντιπαθητικά. Έτσι «είναι αφοσιωμένος μόνο στο ωραίο» -απολύτρωση.

213. Ποια είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου; Εδώ ένας μοναχός, με την πλήρη υπέρβαση των αντιλήψεων της υλικής μορφής, με την πάροδο των αντιλήψεων της αποστροφής, με τη μη προσοχή στις αντιλήψεις της ποικιλομορφίας, σκεπτόμενος «άπειρος είναι ο χώρος», έχοντας επιτύχει το επίπεδο του άπειρου χώρου, διαμένει - αυτή είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου.

Ποια είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης; Εδώ ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο του άπειρου χώρου, σκεπτόμενος «άπειρη είναι η συνείδηση», έχοντας επιτύχει το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, διαμένει - αυτή είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης.

Ποια είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας; Εδώ ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της άπειρης συνείδησης, σκεπτόμενος «δεν υπάρχει τίποτε», έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μηδαμινότητας, διαμένει - αυτή είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μηδαμινότητας.

Ποια είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης; Εδώ ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μηδαμινότητας, έχοντας επιτύχει το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, διαμένει - αυτή είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης.

Ποια είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης της παύσης της αντίληψης και του αισθήματος; Εδώ ένας μοναχός, έχοντας υπερβεί πλήρως το επίπεδο της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, έχοντας επιτύχει την παύση της αντίληψης και του αισθήματος, διαμένει - αυτή είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής επίτευξης της παύσης της αντίληψης και του αισθήματος.

Ποια είναι η απολύτρωση κατά περίοδο; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η απολύτρωση κατά περίοδο.

Ποια είναι η μη προσωρινή απολύτρωση; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις

καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η μη προσωρινή απολύτρωση.

Ποια είναι η προσωρινή απολύτρωση; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η προσωρινή απολύτρωση.

Ποια είναι η μη προσωρινή απολύτρωση; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η μη προσωρινή απολύτρωση.

Ποια είναι η κλωνιζόμενη απολύτρωση; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η κλωνιζόμενη απολύτρωση.

Ποια είναι η ακλόνητη απολύτρωση; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η ακλόνητη απολύτρωση.

Ποια είναι η εγκόσμια απολύτρωση; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η εγκόσμια απολύτρωση.

Ποια είναι η υπερκόσμια απολύτρωση; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η υπερκόσμια απολύτρωση.

Ποια είναι η απολύτρωση με νοητικές διαφθορές; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η απολύτρωση με νοητικές διαφθορές.

Ποια είναι η απολύτρωση χωρίς νοητικές διαφθορές; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η απολύτρωση χωρίς νοητικές διαφθορές.

Ποια είναι η σαρκική απολύτρωση; Η απολύτρωση συνδεδεμένη με την ύλη - αυτή είναι η σαρκική απολύτρωση.

Ποια είναι η πνευματική απολύτρωση; Η απολύτρωση συνδεδεμένη με το άυλο - αυτή είναι η πνευματική απολύτρωση.

Ποια είναι η πιο πνευματική από την πνευματική απολύτρωση; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η πιο πνευματική από την πνευματική απολύτρωση.

Ποια είναι η κατευθυνόμενη απολύτρωση; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η κατευθυνόμενη απολύτρωση. Ποια είναι η απολύτρωση χωρίς πόθο; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η μη κατευθυνόμενη απολύτρωση.

Ποια είναι η απολύτρωση με κατάπαυση του κατευθυνόμενου; Η απόκτηση ή το επακόλουθο της πρώτης διαλογιστικής έκστασης... κ.λπ... η απόκτηση ή το επακόλουθο της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης - αυτή είναι η απολύτρωση με κατάπαυση του κατευθυνόμενου.

Ποια είναι η δεμένη απολύτρωση; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η δεμένη απολύτρωση.

Ποια είναι η αποδεσμευμένη απολύτρωση; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η αποδεσμευμένη απολύτρωση.

Ποια είναι η απολύτρωση της ενότητας; Οι τέσσερις ευγενείς οδοί, οι τέσσερις καρποί του ασκητισμού και το Νιμπάνα - αυτή είναι η απολύτρωση της ενότητας.

Ποια είναι η απολύτρωση της ποικιλομορφίας; Οι τέσσερις διαλογιστικές εκστάσεις και οι τέσσερις άυλες διαλογιστικές επιτεύξεις - αυτή είναι η απολύτρωση της ποικιλομορφίας.

214. Ποια είναι η απολύτρωση της αντίληψης; Μπορεί μία απολύτρωση της αντίληψης να γίνει δέκα απολυτρώσεις της αντίληψης, δέκα απολυτρώσεις της αντίληψης να γίνουν μία απολύτρωση της αντίληψης, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης. Και πώς θα μπορούσε; Η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την αντίληψη του μόνιμου - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης του πόνου απελευθερώνεται από την αντίληψη της ευτυχίας - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης του μη-εαυτού απελευθερώνεται από την αντίληψη του εαυτού - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης της αποστασιοποίησης απελευθερώνεται από την αντίληψη της απόλαυσης - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης του μη πάθους απελευθερώνεται από την αντίληψη της λαγνείας - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης της παύσης απελευθερώνεται από την αντίληψη της προέλευσης - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης της παραίτησης απελευθερώνεται από την αντίληψη της λήψης - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια απελευθερώνεται από την αντίληψη των σημαδιών - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από την αντίληψη της φιλοδοξίας - απολύτρωση της αντίληψης. Η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από την αντίληψη της προσκόλλησης - απολύτρωση της αντίληψης. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση της αντίληψης να γίνει δέκα απολυτρώσεις της αντίληψης, δέκα απολυτρώσεις της αντίληψης να γίνουν μία απολύτρωση της αντίληψης, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την αντίληψη του μόνιμου - απολύτρωση της αντίληψης... κ.λπ... στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από την αντίληψη της προσκόλλησης - απολύτρωση της αντίληψης. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση της αντίληψης να γίνει δέκα απολυτρώσεις της αντίληψης, δέκα απολυτρώσεις της αντίληψης να γίνουν μία απολύτρωση της αντίληψης, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την αντίληψη του μόνιμου - απολύτρωση της αντίληψης... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από την αντίληψη της προσκόλλησης - απολύτρωση της αντίληψης. Έτσι μπορεί να είναι, μία απολύτρωση της αντίληψης γίνεται δέκα απολυτρώσεις της αντίληψης, δέκα απολυτρώσεις της αντίληψης γίνονται μία απολύτρωση της αντίληψης με βάση το θέμα και τη μέθοδο - αυτή είναι η απολύτρωση της αντίληψης.

215. Ποια είναι η απολύτρωση της γνώσης; Μπορεί μία απολύτρωση της γνώσης να γίνει δέκα απολυτρώσεις της γνώσης, δέκα απολυτρώσεις της γνώσης να γίνουν μία απολύτρωση της γνώσης, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης. Και πώς θα

μπορούσε; Η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με το μόνιμο - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση του πόνου είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με την ευτυχία - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση του μη-εαυτού είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με τον εαυτό - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση της αποστασιοποίησης είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με την απόλαυση - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση του μη πάθους είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με τη λαγνεία - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση της παύσης είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με την προέλευση - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση της παραίτησης είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με τη λήψη - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με τα σημάδια - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση του μη κατευθυνόμενου είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με τη φιλοδοξία - απολύτρωση της γνώσης. Η παρατήρηση της κενότητας είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με την προσκόλληση - απολύτρωση της γνώσης. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση της γνώσης να γίνει δέκα απολυτρώσεις της γνώσης, δέκα απολυτρώσεις της γνώσης να γίνουν μία απολύτρωση της γνώσης, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Στην ύλη η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με το μόνιμο - απολύτρωση της γνώσης... κ.λπ... στην ύλη η παρατήρηση της κενότητας είναι η γνώση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι· απελευθερώνεται από τη σύγχυση και την αγνωσία σχετικά με την προσκόλληση - απολύτρωση της γνώσης. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση της γνώσης να γίνει δέκα απολυτρώσεις της γνώσης, δέκα απολυτρώσεις της γνώσης να γίνουν μία απολύτρωση της γνώσης, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η γνώση όπως πραγματικά είναι, απελευθερώνεται από τη σύγχυση της αγνωσίας για το μόνιμο - απολύτρωση της γνώσης... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της κενότητας είναι η γνώση όπως πραγματικά είναι, απελευθερώνεται από τη σύγχυση της αγνωσίας για την προσκόλληση - απολύτρωση της γνώσης. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση της γνώσης να γίνει δέκα απολυτρώσεις της γνώσης, δέκα απολυτρώσεις της γνώσης να γίνουν μία απολύτρωση της γνώσης, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης - αυτή είναι η απολύτρωση της γνώσης.

216. Ποια είναι η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή; Μπορεί μία απολύτρωση που θα γίνει δροσερή να γίνει δέκα απολυτρώσεις που θα γίνουν δροσερές, δέκα απολυτρώσεις που θα γίνουν δροσερές να γίνουν μία απολύτρωση που θα γίνει δροσερή, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης. Και πώς θα μπορούσε; Η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με το μόνιμο - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση του πόνου είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με την ευτυχία - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση του μη-εαυτού είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με τον εαυτό - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση της αποστασιοποίησης είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με την απόλαυση - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση του μη πάθους είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με τη λαγνεία - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση της παύσης είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με την προέλευση - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση της παραίτησης είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με τη λήψη - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με τα σημάδια - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση του μη κατευθυνόμενου είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με τη φιλοδοξία - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Η παρατήρηση της κενότητας είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με την προσκόλληση - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση που θα γίνει δροσερή να γίνει δέκα απολυτρώσεις που θα γίνουν δροσερές, δέκα απολυτρώσεις που θα γίνουν δροσερές να γίνουν μία απολύτρωση που θα γίνει δροσερή, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Στην ύλη η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με το μόνιμο - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή... κ.λπ... στην ύλη η παρατήρηση της κενότητας είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας· απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση σχετικά με την προσκόλληση - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση που θα γίνει δροσερή να γίνει δέκα απολυτρώσεις που θα γίνουν δροσερές, δέκα απολυτρώσεις που θα γίνουν δροσερές να γίνουν μία απολύτρωση που θα γίνει δροσερή, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της παροδικότητας είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας, απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση για το μόνιμο - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή...

κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η παρατήρηση της κενότητας είναι η ανυπέρβλητη γνώση της δροσερότητας, απελευθερώνεται από την καύση, τον πυρετό και την αναστάτωση για την προσκόλληση - η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση που θα γίνει δροσερή να γίνει δέκα απολυτρώσεις που θα γίνουν δροσερές, δέκα απολυτρώσεις που θα γίνουν δροσερές να γίνουν μία απολύτρωση που θα γίνει δροσερή, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης - αυτή είναι η απολύτρωση που θα γίνει δροσερή.

217. Ποια είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης; Η απάρνηση λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει την ηδονική επιθυμία - διαλογιστική έκσταση. Αυτός που λάμπει απελευθερώνεται - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης. Αυτός που καίει απελευθερώνεται - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης. Αυτά που λάμπουν - φαινόμενα. Καίει - τις νοητικές μολύνσεις. Γνωρίζει αυτό που έχει λάμπει και αυτό που έχει καεί - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης. Ο μη θυμός λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει τον θυμό - διαλογιστική έκσταση. Αυτός που λάμπει απελευθερώνεται - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης. Αυτός που καίει απελευθερώνεται - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης. Αυτά που λάμπουν - φαινόμενα. Καίει - τις νοητικές μολύνσεις. Γνωρίζει αυτό που έχει λάμπει και αυτό που έχει καεί - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης. Η αντίληψη του φωτός λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει τη νωθρότητα και την υπνηλία - διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... ο μη περισπασμός λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει την ανησυχία - διαλογιστική έκσταση. Ο καθορισμός των φαινομένων λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει τη σκεπτικιστική αμφιβολία - διαλογιστική έκσταση. Η γνώση λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει την άγνοια - διαλογιστική έκσταση. Η χαρά λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει τη δυσαρέσκεια - διαλογιστική έκσταση. Η πρώτη διαλογιστική έκσταση λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει τα νοητικά εμπόδια - διαλογιστική έκσταση... κ.λπ... η οδός της Αξιότητας λάμπει - διαλογιστική έκσταση. Καίει όλες τις νοητικές μολύνσεις - διαλογιστική έκσταση. Αυτός που λάμπει απελευθερώνεται - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης. Αυτός που καίει απελευθερώνεται - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης. Αυτά που λάμπουν - φαινόμενα. Καίει - τις νοητικές μολύνσεις. Γνωρίζει αυτό που έχει λάμπει και αυτό που έχει καεί - απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης - αυτή είναι η απολύτρωση της διαλογιστικής έκστασης.

218. Ποια είναι η απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση; Μπορεί μία απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση να γίνει δέκα απολυτρώσεις της συνείδησης χωρίς προσκόλληση, δέκα απολυτρώσεις της συνείδησης χωρίς προσκόλληση να γίνουν μία απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης. Και πώς θα μπορούσε; Η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στο μόνιμο - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης του πόνου απελευθερώνεται από την προσκόλληση στην ευτυχία - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης του μη-εαυτού απελευθερώνεται από την προσκόλληση στον εαυτό - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης της αποστασιοποίησης απελευθερώνεται από την προσκόλληση στην απόλαυση - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης του μη πάθους απελευθερώνεται από την προσκόλληση στη λαγνεία - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης της παύσης απελευθερώνεται από

την προσκόλληση στην προέλευση - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης της παραίτησης απελευθερώνεται από την προσκόλληση στη λήψη - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια απελευθερώνεται από την προσκόλληση στα σημάδια - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από την προσκόλληση στη φιλοδοξία - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στην εμμονή - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση να γίνει δέκα απολυτρώσεις της συνείδησης χωρίς προσκόλληση, δέκα απολυτρώσεις της συνείδησης χωρίς προσκόλληση να γίνουν μία απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στο μόνιμο - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση... κ.λπ... στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στην εμμονή - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση να γίνει δέκα απολυτρώσεις της συνείδησης χωρίς προσκόλληση, δέκα απολυτρώσεις της συνείδησης χωρίς προσκόλληση να γίνουν μία απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στο μόνιμο - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στην εμμονή - απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση. Έτσι μπορεί μία απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση να γίνει δέκα απολυτρώσεις της συνείδησης χωρίς προσκόλληση, δέκα απολυτρώσεις της συνείδησης χωρίς προσκόλληση να γίνουν μία απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης.

Η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από πόσες προσκολλήσεις; Η γνώση της παρατήρησης του πόνου απελευθερώνεται από πόσες προσκολλήσεις; Η γνώση της παρατήρησης του μη-εαυτού απελευθερώνεται από πόσες προσκολλήσεις; Η γνώση της παρατήρησης της αποστασιοποίησης... κ.λπ... η γνώση της παρατήρησης του μη πάθους... η γνώση της παρατήρησης της παύσης... η γνώση της παρατήρησης της παραίτησης... η γνώση της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια... η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου... η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από πόσες προσκολλήσεις;

Η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από τρεις προσκολλήσεις. Η γνώση της παρατήρησης του πόνου απελευθερώνεται από μία προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης του μη-εαυτού απελευθερώνεται από τρεις προσκολλήσεις. Η γνώση της παρατήρησης της αποστασιοποίησης απελευθερώνεται από μία προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης του μη πάθους απελευθερώνεται από μία προσκόλληση. Η γνώση της παρατήρησης της παύσης απελευθερώνεται από τέσσερις προσκολλήσεις. Η γνώση της παρατήρησης της παραίτησης

απελευθερώνονται από τρεις προσκόλλησεις - από την προσκόλληση στις απόψεις, από την προσκόλληση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, από την προσκόλληση στη διδαχή για εαυτό. Και η γνώση της παρατήρησης του πόνου, και η γνώση της παρατήρησης της αποστασιοποίησης, και η γνώση της παρατήρησης του μη πάθους, και η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου - αυτές οι τέσσερις γνώσεις απελευθερώνονται από μία προσκόλληση - από την προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις. Και η γνώση της παρατήρησης της παύσης, και η γνώση της παρατήρησης της παραίτησης - αυτές οι δύο γνώσεις απελευθερώνονται από τέσσερις προσκόλλησεις - από την προσκόλληση στις ηδονικές ευχαριστήσεις, από την προσκόλληση στις απόψεις, από την προσκόλληση σε ηθικούς κανόνες και αυστηρότητες, από την προσκόλληση στη διδαχή για εαυτό - αυτή είναι η απολύτρωση της συνείδησης χωρίς προσκόλληση.

Πρώτο μέρος της απαγγελίας της πραγματείας για την απολύτρωση.

219. Αυτές οι τρεις πύλες προς την απολύτρωση οδηγούν στη διαφυγή από τον κόσμο. Μέσω της εξέτασης όλων των δραστηριοτήτων ως οριοθετημένων και περιορισμένων και μέσω της εισόδου της συνείδησης στο στοιχείο χωρίς σημάδια, μέσω της διέγερσης του νου σε όλες τις δραστηριότητες και μέσω της εισόδου της συνείδησης στο στοιχείο χωρίς πόθο, μέσω της εξέτασης όλων των φαινομένων ως ξένων και μέσω της εισόδου της συνείδησης στο στοιχείο της κενότητας - αυτές οι τρεις πύλες προς την απολύτρωση οδηγούν στη διαφυγή από τον κόσμο.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, πώς εδραιώνονται οι δραστηριότητες; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, πώς εδραιώνονται οι δραστηριότητες; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, πώς εδραιώνονται οι δραστηριότητες; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, οι δραστηριότητες εδραιώνονται ως φθορά· σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, οι δραστηριότητες εδραιώνονται ως κίνδυνος· σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, οι δραστηριότητες εδραιώνονται ως κενές.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, τι είναι άφθονο στη συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, τι είναι άφθονο στη συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, τι είναι άφθονο στη συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η συνείδηση έχει άφθονη αποφασιστικότητα. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η συνείδηση έχει άφθονη γαλήνη. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η συνείδηση έχει άφθονη γνώση.

Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, έχοντας άφθονη αποφασιστικότητα, ποια ικανότητα αποκτά; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, έχοντας άφθονη γαλήνη, ποια ικανότητα αποκτά; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, έχοντας άφθονη γνώση, ποια ικανότητα αποκτά; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, έχοντας άφθονη αποφασιστικότητα, αποκτά την ικανότητα της πίστης. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, έχοντας άφθονη γαλήνη, αποκτά την ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, έχοντας άφθονη γνώση, αποκτά την ικανότητα της σοφίας.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, που έχει άφθονη αποφασιστικότητα, ποια ικανότητα επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη, ποιος αναπτύσσει; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, που έχει άφθονη γαλήνη, ποια ικανότητα επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη, ποιος αναπτύσσει; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, που έχει άφθονη γνώση, ποια ικανότητα επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη, ποιος αναπτύσσει; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, που έχει άφθονη αποφασιστικότητα, η ικανότητα της πίστης επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Αυτός που είναι ορθά ασκούμενος, αυτός αναπτύσσει· δεν υπάρχει ανάπτυξη των ικανοτήτων για τον λανθασμένα ασκούμενο. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, που έχει άφθονη γαλήνη, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Αυτός που είναι ορθά ασκούμενος, αυτός αναπτύσσει· δεν υπάρχει ανάπτυξη των ικανοτήτων για τον λανθασμένα ασκούμενο. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, που έχει άφθονη γνώση, η ικανότητα της σοφίας επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Αυτός που είναι ορθά ασκούμενος, αυτός αναπτύσσει· δεν υπάρχει ανάπτυξη των ικανοτήτων για τον λανθασμένα ασκούμενο.

220. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, που έχει άφθονη αποφασιστικότητα, ποια ικανότητα επικρατεί; Στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες; Τον χρόνο της διείσδυσης ποια ικανότητα επικρατεί; Για τη διείσδυση πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία; Με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη; Με ποια έννοια υπάρχει διείσδυση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, που έχει άφθονη γαλήνη, ποια ικανότητα επικρατεί; Στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες; Τον χρόνο της διείσδυσης ποια ικανότητα επικρατεί; Για τη διείσδυση πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες

συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία; Με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη; Με ποια έννοια υπάρχει διείσδυση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, που έχει άφθονη γνώση, ποια ικανότητα επικρατεί; Στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες; Τον χρόνο της διείσδυσης ποια ικανότητα επικρατεί; Για τη διείσδυση πόσες ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία; Με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη; Με ποια έννοια υπάρχει διείσδυση;

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, που έχει άφθονη αποφασιστικότητα, η ικανότητα της πίστης επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τον χρόνο της διείσδυσης η ικανότητα της σοφίας επικρατεί. Για τη διείσδυση τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Διείσδυση με την έννοια της ενόρασης. Έτσι διεισδύοντας επίσης αναπτύσσει, αναπτύσσοντας επίσης διεισδύει. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, που έχει άφθονη γαλήνη, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τον χρόνο της διείσδυσης η ικανότητα της σοφίας επικρατεί. Για τη διείσδυση τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Διείσδυση με την έννοια της ενόρασης. Έτσι διεισδύοντας επίσης αναπτύσσει, αναπτύσσοντας επίσης διεισδύει. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, που έχει άφθονη γνώση, η ικανότητα της σοφίας επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Και τον χρόνο της διείσδυσης η ικανότητα της σοφίας επικρατεί. Για τη διείσδυση τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Διείσδυση με την έννοια της ενόρασης. Έτσι διεισδύοντας επίσης αναπτύσσει, αναπτύσσοντας επίσης διεισδύει.

221. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, ποια ικανότητα γίνεται υπερέχουσα; Λόγω της ισχύος ποιας ικανότητας είναι απελευθερωμένος διά της πίστης; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, ποια ικανότητα γίνεται υπερέχουσα; Λόγω της ισχύος ποιας ικανότητας είναι μάρτυρας του σώματος; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, ποια ικανότητα γίνεται υπερέχουσα; Λόγω της ισχύος ποιας ικανότητας έχει επιτύχει την ορθή άποψη;

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένος διά της πίστης. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρας του σώματος. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της σοφίας έχει επιτύχει την ορθή άποψη.

Πιστεύοντας απελευθερώνεται - απελευθερωμένος διά της πίστης. Λόγω του ότι έχει αγγιχθεί πραγματοποιεί - μάρτυρας του σώματος. Λόγω του ότι έχει ιδωθεί επιτυγχάνει - έχων επιτύχει την ορθή άποψη. Πιστεύοντας απελευθερώνεται - απελευθερωμένος διά της πίστης. Πρώτα βιώνει την επαφή της διαλογιστικής έκστασης, μετά πραγματοποιεί την παύση, τη Νιμπάνα - μάρτυρας του σώματος. «Οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία, η παύση είναι ευτυχία» έτσι έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία - έχων επιτύχει την ορθή άποψη. Αυτό το άτομο που είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, και αυτός που είναι μάρτυρας του σώματος, και αυτός που έχει επιτύχει την ορθή άποψη, αυτά τα τρία άτομα μπορεί να είναι και απελευθερωμένοι διά της πίστης και μάρτυρες του σώματος και έχοντες επιτύχει την ορθή άποψη, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης. Και πώς θα μπορούσε; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένος διά της πίστης. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένος διά της πίστης. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένος διά της πίστης. Έτσι αυτά τα τρία άτομα μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρας του σώματος. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρας του σώματος. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η ικανότητα αυτοσυγκέντρωσης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρας του σώματος. Έτσι αυτά τα τρία άτομα είναι μάρτυρες του σώματος μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της σοφίας έχει επιτύχει την ορθή άποψη. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της σοφίας έχει επιτύχει την ορθή άποψη. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της σοφίας έχει επιτύχει την ορθή άποψη. Έτσι αυτά τα τρία άτομα έχουν επιτύχει την ορθή άποψη μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας.

Αυτό το άτομο που είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, και αυτός που είναι μάρτυρας του σώματος, και αυτός που έχει επιτύχει την ορθή άποψη, έτσι μπορεί

αυτά τα τρία άτομα να είναι και απελευθερωμένοι διά της πίστης και μάρτυρες του σώματος και έχοντες επιτύχει την ορθή άποψη, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης. Αυτό το άτομο που είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, και αυτός που είναι μάρτυρας του σώματος, και αυτός που έχει επιτύχει την ορθή άποψη, μπορεί αυτά τα τρία άτομα... κ.λπ... άλλος να είναι ο απελευθερωμένος διά της πίστης, άλλος ο μάρτυρας του σώματος, άλλος ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη. Και πώς θα μπορούσε; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένος διά της πίστης. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρας του σώματος. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερέχουσα. Λόγω της ισχύος της ικανότητας της σοφίας έχει επιτύχει την ορθή άποψη. Αυτό το άτομο που είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, και αυτός που είναι μάρτυρας του σώματος, και αυτός που έχει επιτύχει την ορθή άποψη, έτσι μπορεί αυτά τα τρία άτομα να είναι και απελευθερωμένοι διά της πίστης και μάρτυρες του σώματος και έχοντες επιτύχει την ορθή άποψη, ανάλογα με το θέμα και τη μέθοδο επεξήγησης. Άλλος είναι ο απελευθερωμένος διά της πίστης, άλλος ο μάρτυρας του σώματος, άλλος ο έχων επιτύχει την ορθή άποψη.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα· λόγω της ισχύος της ικανότητας της πίστης, επιτυγχάνει την οδό της εισόδου στο ρεύμα· γι' αυτό λέγεται - «ακόλουθος βασιζόμενος στη πίστη». Τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη των τεσσάρων ικανοτήτων. Όποιοι επιτυγχάνουν την οδό της εισόδου στο ρεύμα μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης, όλοι αυτοί είναι ακόλουθοι βασιζόμενοι στη πίστη.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα· λόγω της υπεροχής της ικανότητας της πίστης, ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει πραγματωθεί· γι' αυτό λέγεται - «απελευθερωμένος διά της πίστης». Τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης οι τέσσερις ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Όποιοι μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης έχουν πραγματώσει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, όλοι αυτοί είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η ικανότητα της πίστης γίνεται υπερέχουσα· λόγω της υπεροχής της ικανότητας της πίστης, επιτυγχάνει την οδό της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... ο καρπός της άπαξ επιστροφής έχει πραγματωθεί... κ.λπ... επιτυγχάνει την οδό της μη-επιστροφής... ο καρπός της μη-επιστροφής έχει πραγματωθεί... κ.λπ... επιτυγχάνει την οδό της Αξιότητας... η Αξιότητα έχει πραγματωθεί· γι' αυτό λέγεται - «απελευθερωμένος διά της πίστης». Τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν... κ.λπ... είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης οι τέσσερις ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Όποιοι μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης έχουν πραγματώσει την Αξιότητα, όλοι αυτοί είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης γίνεται υπερέχουσα· λόγω της υπεροχής της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, επιτυγχάνει την οδό της εισόδου στο ρεύμα· γι' αυτό λέγεται - «μάρτυρας του σώματος». Τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη των τεσσάρων ικανοτήτων. Όποιοι μέσω της δύναμης της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης επιτυγχάνουν την οδό της εισόδου στο ρεύμα, όλοι αυτοί είναι μάρτυρες του σώματος.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης γίνεται υπερέχουσα· λόγω της υπεροχής της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης, ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει πραγματωθεί... κ.λπ... επιτυγχάνει την οδό της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... ο καρπός της άπαξ επιστροφής έχει πραγματωθεί... κ.λπ... επιτυγχάνει την οδό της μη-επιστροφής... κ.λπ... ο καρπός της μη-επιστροφής έχει πραγματωθεί... κ.λπ... επιτυγχάνει την οδό της Αξιότητας... κ.λπ... η Αξιότητα έχει πραγματωθεί· γι' αυτό λέγεται - «μάρτυρας του σώματος». Τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης οι τέσσερις ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Όποιοι μέσω της δύναμης της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης έχουν πραγματώσει την Αξιότητα, όλοι αυτοί είναι μάρτυρες του σώματος.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική, λόγω της ισχύος της ικανότητας της σοφίας αποκτά την οδό της εισόδου στο ρεύμα· γι' αυτό λέγεται - «ακόλουθος βασιζόμενος στη Διδασκαλία». Τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν... κ.λπ... είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη των τεσσάρων ικανοτήτων. Όποιοι μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας αποκτούν την οδό της εισόδου στο ρεύμα, όλοι αυτοί είναι ακόλουθοι βασιζόμενοι στη Διδασκαλία.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική, λόγω της ισχύος της ικανότητας της σοφίας ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα έχει πραγματωθεί· γι' αυτό λέγεται - «έχων επιτύχει την ορθή άποψη». Τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν... κ.λπ... είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας οι τέσσερις ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Όποιοι μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχουν πραγματοποιήσει τον καρπό της εισόδου στο ρεύμα, όλοι αυτοί είναι έχοντες επιτύχει την ορθή άποψη.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η ικανότητα της σοφίας γίνεται υπερβολική, λόγω της ισχύος της ικανότητας της σοφίας αποκτά την οδό της άπαξ επιστροφής... κ.λπ... ο καρπός της άπαξ επιστροφής έχει πραγματωθεί... κ.λπ... επιτυγχάνει την οδό της μη-επιστροφής... κ.λπ... ο καρπός της μη-επιστροφής έχει πραγματωθεί... κ.λπ... επιτυγχάνει την οδό της Αξιότητας... κ.λπ... η Αξιότητα έχει πραγματωθεί· γι' αυτό λέγεται - «έχων επιτύχει την ορθή άποψη». Τέσσερις ικανότητες την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Μέσω της

δύναμης της ικανότητας της σοφίας οι τέσσερις ικανότητες έχουν αναπτυχθεί, έχουν αναπτυχθεί καλά. Όποιοι μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχουν πραγματοποιήσει την Αξιότητα, όλοι αυτοί είναι έχοντες επιτύχει την ορθή άποψη.

222. Όποιοι έχουν αναπτύξει ή αναπτύσσουν ή θα αναπτύξουν την απάρνηση, έχουν επιτύχει ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν, έχουν φτάσει ή φτάνουν ή θα φτάσουν, έχουν αποκτήσει ή αποκτούν ή θα αποκτήσουν, έχουν διεισδύσει ή διεισδύουν ή θα διεισδύσουν, έχουν συνειδητοποιήσει ή συνειδητοποιούν ή θα συνειδητοποιήσουν, έχουν αγγίξει ή αγγίζουν ή θα αγγίξουν, έχουν επιτύχει ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν κυριαρχία, έχουν επιτύχει ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν τελειότητα, έχουν επιτύχει ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν αυτοπεποίθηση, όλοι αυτοί μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρες του σώματος, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχουν επιτύχει την ορθή άποψη.

Όποιοι τον μη θυμό... κ.λπ... την αντίληψη του φωτός... τον μη περισπασμό... τον καθορισμό των φαινομένων... τη γνώση... τη χαρά... την πρώτη διαλογιστική έκσταση... τη δεύτερη διαλογιστική έκσταση... την τρίτη διαλογιστική έκσταση... την τέταρτη διαλογιστική έκσταση... την επίτευξη του επιπέδου του άπειρου χώρου... την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας... την επίτευξη του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης... την παρατήρηση της παροδικότητας... την παρατήρηση του πόνου... την παρατήρηση του μη-εαυτού... την παρατήρηση της αποστασιοποίησης... την παρατήρηση του μη πάθους... την παρατήρηση της παύσης... την παρατήρηση της παραίτησης... την παρατήρηση της εξάλειψης... την παρατήρηση της παρακμής... την παρατήρηση της μεταβολής... την παρατήρηση της κατάστασης χωρίς σημάδια... την παρατήρηση του μη κατευθυνόμενου... την παρατήρηση της κενότητας... τη διόραση των φαινομένων με ανώτερη σοφία... τη γνώση και ενόραση των φαινομένων όπως πραγματικά είναι... την παρατήρηση του κινδύνου... την παρατήρηση του αναστοχασμού... την παρατήρηση του τέλους του κύκλου των επαναγεννήσεων... την οδό της εισόδου στο ρεύμα... την οδό της άπαξ επιστροφής... την οδό της μη-επιστροφής... την οδό της Αξιότητας...

Όποιοι τις τέσσερις εφαρμογές της μνήμης... τις τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες... τις τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης... οι πέντε πνευματικές ικανότητες... τις πέντε δυνάμεις... τους επτά παράγοντες της φώτισης... την ευγενή οκταμελή οδό... όποιοι τις οκτώ απολυτρώσεις έχουν αναπτύξει ή αναπτύσσουν ή θα αναπτύξουν, έχουν επιτύχει ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν, έχουν φτάσει ή φτάνουν ή θα φτάσουν, έχουν αποκτήσει ή αποκτούν ή θα αποκτήσουν, έχουν διεισδύσει ή διεισδύουν ή θα διεισδύσουν, έχουν συνειδητοποιήσει ή συνειδητοποιούν ή θα συνειδητοποιήσουν, έχουν αγγίξει ή αγγίζουν ή θα αγγίξουν, έχουν επιτύχει κυριαρχία ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν, έχουν επιτύχει τελειότητα ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν, έχουν επιτύχει αυτοπεποίθηση ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν, όλοι αυτοί μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρες του σώματος, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχουν επιτύχει την ορθή άποψη.

Όποιοι τις τέσσερις αναλυτικές γνώσεις έχουν φτάσει ή φτάνουν ή θα φτάσουν... κ.λπ... όλοι αυτοί μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι

απελευθερωμένοι διά της πίστης, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρες του σώματος, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχουν επιτύχει την ορθή άποψη.

Όποιοι τις τρεις αληθινές γνώσεις έχουν διεισδύσει ή διεισδύουν ή θα διεισδύσουν... κ.λπ... όλοι αυτοί μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρες του σώματος, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχουν επιτύχει την ορθή άποψη.

Όποιοι τις τρεις εξασκήσεις έχουν εξασκηθεί ή εξασκούνται ή θα εξασκηθούν, έχουν συνειδητοποιήσει ή συνειδητοποιούν ή θα συνειδητοποιήσουν, έχουν αγγίξει ή αγγίζουν ή θα αγγίξουν, έχουν επιτύχει κυριαρχία ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν, έχουν επιτύχει τελειότητα ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν, έχουν επιτύχει αυτοπεποίθηση ή επιτυγχάνουν ή θα επιτύχουν, όλοι αυτοί μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρες του σώματος, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχουν επιτύχει την ορθή άποψη.

Όποιοι τον υπαρξιακό πόνο κατανοούν πλήρως, την προέλευση εγκαταλείπουν, την παύση συνειδητοποιούν, την οδό αναπτύσσουν, όλοι αυτοί μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρες του σώματος, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχουν επιτύχει την ορθή άποψη.

Με πόσους τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες; Με πόσους τρόπους διεισδύει στις αλήθειες; Με τέσσερις τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες. Με τέσσερις τρόπους διεισδύει στις αλήθειες. Στην αλήθεια του υπαρξιακού πόνου διεισδύει με τη διείσδυση της πλήρους κατανόησης, στην αλήθεια της προέλευσης διεισδύει με τη διείσδυση της εγκατάλειψης, στην αλήθεια της παύσης διεισδύει με τη διείσδυση της πραγμάτωσης, στην αλήθεια της οδού διεισδύει με τη διείσδυση της ανάπτυξης. Με αυτούς τους τέσσερις τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες. Με αυτούς τους τέσσερις τρόπους διεισδύοντας στις αλήθειες, μέσω της δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρας του σώματος, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχει επιτύχει την ορθή άποψη.

Με πόσους τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες; Με πόσους τρόπους διεισδύει στις αλήθειες; Με εννέα τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες, με εννέα τρόπους διεισδύει στις αλήθειες. Στην αλήθεια του υπαρξιακού πόνου διεισδύει με τη διείσδυση της πλήρους κατανόησης, στην αλήθεια της προέλευσης διεισδύει με τη διείσδυση της εγκατάλειψης, στην αλήθεια της παύσης διεισδύει με τη διείσδυση της πραγμάτωσης, στην αλήθεια της οδού διεισδύει με τη διείσδυση της ανάπτυξης. Η διείσδυση της άμεσης γνώσης όλων των φαινομένων, η διείσδυση της πλήρους κατανόησης όλων των δραστηριοτήτων, η διείσδυση της εγκατάλειψης όλων των φάσεων, η διείσδυση της ανάπτυξης των τεσσάρων οδών, η διείσδυση της πραγμάτωσης της παύσης. Με αυτούς τους εννέα τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες. Με αυτούς τους εννέα τρόπους διεισδύοντας στις αλήθειες, μέσω της

δύναμης της ικανότητας της πίστης είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, μέσω της δύναμης της ικανότητας αυτοσυγκέντρωσης είναι μάρτυρας του σώματος, μέσω της δύναμης της ικανότητας της σοφίας έχει επιτύχει την ορθή άποψη.

Δεύτερο μέρος της απαγγελίας.

223. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, πώς εδραιώνονται οι δραστηριότητες; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, πώς εδραιώνονται οι δραστηριότητες; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, πώς εδραιώνονται οι δραστηριότητες; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, οι δραστηριότητες εδραιώνονται ως φθορά. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, οι δραστηριότητες εδραιώνονται ως κίνδυνος. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, οι δραστηριότητες εδραιώνονται ως κενές.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, τι είναι άφθονο στη συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, τι είναι άφθονο στη συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, τι είναι άφθονο στη συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η συνείδηση έχει άφθονη αποφασιστικότητα. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η συνείδηση έχει άφθονη γαλήνη. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η συνείδηση έχει άφθονη γνώση.

Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, έχοντας άφθονη αποφασιστικότητα, ποια απολύτρωση αποκτά; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, έχοντας άφθονη γαλήνη, ποια απολύτρωση αποκτά; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, έχοντας άφθονη γνώση, ποια απολύτρωση αποκτά; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, έχοντας άφθονη αποφασιστικότητα, αποκτά την απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, έχοντας άφθονη γαλήνη, αποκτά την απολύτρωση χωρίς πόθο. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, έχοντας άφθονη γνώση, αποκτά την απολύτρωση μέσω της κενότητας.

224. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, που έχει άφθονη αποφασιστικότητα, ποια απολύτρωση επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη, ποιος αναπτύσσει; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, που έχει άφθονη γαλήνη, ποια απολύτρωση επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη, ποιος αναπτύσσει;

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, που έχει άφθονη αποφασιστικότητα, η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Αυτός που είναι ορθά ασκούμενος, αυτός αναπτύσσει· δεν υπάρχει ανάπτυξη της απολύτρωσης για τον λανθασμένα ασκούμενο. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, που έχει άφθονη γαλήνη, η απολύτρωση χωρίς πόθο επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Αυτός που είναι ορθά ασκούμενος, αυτός αναπτύσσει· δεν υπάρχει ανάπτυξη της απολύτρωσης για τον λανθασμένα ασκούμενο. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, που έχει άφθονη γνώση, η απολύτρωση της κενότητας επικρατεί. Στη διαλογιστική ανάπτυξη δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία. Διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας. Αυτός που είναι ορθά ασκούμενος, αυτός αναπτύσσει· δεν υπάρχει ανάπτυξη της απολύτρωσης για τον λανθασμένα ασκούμενο.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, που έχει άφθονη αποφασιστικότητα, ποια απολύτρωση επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, τον χρόνο της διείσδυσης ποια απολύτρωση επικρατεί, για τη διείσδυση πόσες απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη, με ποια έννοια υπάρχει διείσδυση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, που έχει άφθονη γαλήνη, ποια απολύτρωση επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, τον χρόνο της διείσδυσης ποια απολύτρωση επικρατεί, για τη διείσδυση πόσες απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη, με ποια έννοια υπάρχει διείσδυση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, που έχει άφθονη γνώση, ποια απολύτρωση επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη πόσες απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, τον χρόνο της διείσδυσης ποια απολύτρωση επικρατεί, για τη διείσδυση πόσες απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, με ποια έννοια υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη, με ποια έννοια υπάρχει διείσδυση;

225. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, που έχει άφθονη

αποφασιστικότητα, η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, και τον χρόνο της διείσδυσης η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά επικρατεί, για τη διείσδυση δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας, διείσδυση με την έννοια της ενόρασης, έτσι διεισδύοντας επίσης αναπτύσσει, αναπτύσσοντας επίσης διεισδύει. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, που έχει άφθονη γαλήνη, η απολύτρωση χωρίς πόθο επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, και τον χρόνο της διείσδυσης η απολύτρωση χωρίς πόθο επικρατεί, για τη διείσδυση δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας, διείσδυση με την έννοια της ενόρασης, έτσι διεισδύοντας επίσης αναπτύσσει, αναπτύσσοντας επίσης διεισδύει. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, που έχει άφθονη γνώση, η απολύτρωση της κενότητας επικρατεί, στη διαλογιστική ανάπτυξη δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, και τον χρόνο της διείσδυσης η απολύτρωση της κενότητας επικρατεί, για τη διείσδυση δύο απολυτρώσεις την ακολουθούν, είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες, έχουν ενιαία λειτουργία, διαλογιστική ανάπτυξη με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας, διείσδυση με την έννοια της ενόρασης, έτσι διεισδύοντας επίσης αναπτύσσει, αναπτύσσοντας επίσης διεισδύει.

226. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, ποια απολύτρωση είναι ισχυρή; Λόγω της ισχύος ποιας απολύτρωσης είναι απελευθερωμένος διά της πίστης; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, ποια απολύτρωση είναι ισχυρή; Λόγω της ισχύος ποιας απολύτρωσης είναι μάρτυρας του σώματος; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, ποια απολύτρωση είναι ισχυρή; Λόγω της ισχύος ποιας απολύτρωσης είναι έχων επιτύχει την ορθή άποψη;

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά είναι ισχυρή. Λόγω της ισχύος της απολύτρωσης χωρίς χαρακτηριστικά είναι απελευθερωμένος διά της πίστης. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η απολύτρωση χωρίς πόθο είναι ισχυρή. Λόγω της ισχύος της απολύτρωσης χωρίς πόθο είναι μάρτυρας του σώματος. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η απολύτρωση της κενότητας είναι ισχυρή. Λόγω της ισχύος της απολύτρωσης της κενότητας είναι έχων επιτύχει την ορθή άποψη.

Πιστεύοντας απελευθερώνεται - απελευθερωμένος διά της πίστης. Λόγω του ότι έχει αγγιχθεί πραγματοποιεί - μάρτυρας του σώματος. Λόγω του ότι έχει ιδωθεί επιτυγχάνει - έχων επιτύχει την ορθή άποψη. Πιστεύοντας απελευθερώνεται - απελευθερωμένος διά της πίστης. Πρώτα βιώνει την επαφή της διαλογιστικής

έκστασης, μετά πραγματοποιεί την παύση, τη Νιμπάνα - μάρτυρας του σώματος. «Οι δραστηριότητες είναι ταλαιπωρία, η παύση είναι ευτυχία» έτσι έχει γνωστεί, έχει ιδωθεί, έχει αντιληφθεί, έχει πραγματωθεί, έχει αγγιχθεί με τη σοφία - έχων επιτύχει την ορθή άποψη... κ.λπ... όποιοι έχουν αναπτύξει ή αναπτύσσουν ή θα αναπτύξουν την απάρνηση... κ.λπ... όλοι αυτοί μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς χαρακτηριστικά είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς πόθο είναι μάρτυρες του σώματος, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης της κενότητας έχουν επιτύχει την ορθή άποψη.

Όποιοι τον μη θυμό... την αντίληψη του φωτός... τον μη περισπασμό... όποιοι τον υπαρξιακό πόνο κατανοούν πλήρως, την προέλευση εγκαταλείπουν, την παύση συνειδητοποιούν, την οδό αναπτύσσουν, όλοι αυτοί μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς χαρακτηριστικά είναι απελευθερωμένοι διά της πίστης, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς πόθο είναι μάρτυρες του σώματος, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης της κενότητας έχουν επιτύχει την ορθή άποψη.

Με πόσους τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες; Με πόσους τρόπους διεισδύει στις αλήθειες; Με τέσσερις τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες. Με τέσσερις τρόπους διεισδύει στις αλήθειες. Διεισδύει στην αλήθεια του υπαρξιακού πόνου με τη διείσδυση της πλήρους κατανόησης, διεισδύει στην αλήθεια της προέλευσης με τη διείσδυση της εγκατάλειψης. Διεισδύει στην αλήθεια της παύσης με τη διείσδυση της πραγμάτωσης. Διεισδύει στην αλήθεια της οδού με τη διείσδυση της ανάπτυξης. Με αυτούς τους τέσσερις τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες. Με αυτούς τους τέσσερις τρόπους διεισδύοντας στις αλήθειες, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς σημάδια είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς πόθο είναι μάρτυρας του σώματος, μέσω της δύναμης της απελευθέρωσης μέσω της κενότητας έχει επιτύχει την ορθή άποψη.

Με πόσους τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες; Με πόσους τρόπους διεισδύει στις αλήθειες; Με εννέα τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες. Με εννέα τρόπους διεισδύει στις αλήθειες. Διεισδύει στην αλήθεια του υπαρξιακού πόνου με τη διείσδυση της πλήρους κατανόησης... κ.λπ... και η διείσδυση της πραγμάτωσης της παύσης. Με αυτούς τους εννέα τρόπους υπάρχει η διείσδυση στις αλήθειες. Με αυτούς τους εννέα τρόπους διεισδύοντας στις αλήθειες, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς σημάδια είναι απελευθερωμένος διά της πίστης, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς πόθο είναι μάρτυρας του σώματος, μέσω της δύναμης της απελευθέρωσης μέσω της κενότητας έχει επιτύχει την ορθή άποψη.

227. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, ποια φαινόμενα γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι; Πώς υπάρχει ορθή ενόραση; Πώς μέσω της επαγωγής από αυτό όλες οι δραστηριότητες ως παροδικές έχουν ιδωθεί καλά; Πού εγκαταλείπεται η αβεβαιότητα; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, ποια φαινόμενα γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι; Πώς υπάρχει ορθή ενόραση; Πώς μέσω της επαγωγής από αυτό όλες οι δραστηριότητες ως πόνος έχουν ιδωθεί καλά; Πού εγκαταλείπεται η αβεβαιότητα; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, ποια φαινόμενα γνωρίζει και βλέπει όπως πραγματικά είναι; Πώς υπάρχει ορθή ενόραση; Πώς μέσω της επαγωγής από αυτό όλα τα φαινόμενα ως μη-εαυτός έχουν ιδωθεί καλά; Πού εγκαταλείπεται η αβεβαιότητα;

Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό γνωρίζει και βλέπει το χαρακτηριστικό όπως πραγματικά είναι· γι' αυτό λέγεται - ορθή ενόραση. Έτσι μέσω της επαγωγής από αυτό όλες οι δραστηριότητες ως παροδικές έχουν ιδωθεί καλά. Εδώ εγκαταλείπεται η αβεβαιότητα. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο γνωρίζει και βλέπει την εξέλιξη όπως πραγματικά είναι· γι' αυτό λέγεται - ορθή ενόραση. Έτσι μέσω της επαγωγής από αυτό όλες οι δραστηριότητες ως πόνος έχουν ιδωθεί καλά. Εδώ εγκαταλείπεται η αβεβαιότητα. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό γνωρίζει και βλέπει το χαρακτηριστικό και την εξέλιξη όπως πραγματικά είναι· γι' αυτό λέγεται - ορθή ενόραση. Έτσι μέσω της επαγωγής από αυτό όλα τα φαινόμενα ως μη-εαυτός έχουν ιδωθεί καλά. Εδώ εγκαταλείπεται η αβεβαιότητα.

Και η γνώση όπως πραγματικά είναι και η ορθή ενόραση και η υπέρβαση της αβεβαιότητας, αυτά τα φαινόμενα έχουν διαφορετικό νόημα και διαφορετική φρασεολογία ή έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική; Και η γνώση όπως πραγματικά είναι και η ορθή ενόραση και η υπέρβαση της αβεβαιότητας, αυτά τα φαινόμενα έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, τι εμφανίζεται ως κίνδυνος; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, τι εμφανίζεται ως κίνδυνος; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, τι εμφανίζεται ως κίνδυνος; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, το χαρακτηριστικό εμφανίζεται ως κίνδυνος. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η εξέλιξη εμφανίζεται ως κίνδυνος. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, το χαρακτηριστικό και η εξέλιξη εμφανίζονται ως κίνδυνος.

Η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου και η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο και η αποστασιοποίηση, αυτά τα φαινόμενα έχουν διαφορετικό νόημα και διαφορετική φρασεολογία ή έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική; Η σοφία στην εγκαθίδρυση του φόβου και η γνώση σχετικά με τον κίνδυνο και η αποστασιοποίηση, αυτά τα φαινόμενα έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική.

Η παρατήρηση του μη-εαυτού και η παρατήρηση της κενότητας, αυτά τα φαινόμενα έχουν διαφορετικό νόημα και διαφορετική φρασεολογία ή έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική; Η παρατήρηση του μη-εαυτού και η παρατήρηση της κενότητας, αυτά τα φαινόμενα έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, τι αναστοχαζόμενος εγείρεται η γνώση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, τι αναστοχαζόμενος εγείρεται η γνώση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, τι αναστοχαζόμενος εγείρεται η γνώση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, αναστοχαζόμενος το χαρακτηριστικό εγείρεται η γνώση. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, αναστοχαζόμενος την εξέλιξη εγείρεται η γνώση. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, αναστοχαζόμενος το χαρακτηριστικό και την εξέλιξη εγείρεται η γνώση.

Η επιθυμία για απελευθέρωση και η παρατήρηση του αναστοχασμού και η ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες, αυτά τα φαινόμενα έχουν διαφορετικό

νόημα και διαφορετική φρασεολογία ή έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική; Η επιθυμία για απελευθέρωση και η παρατήρηση του αναστοχασμού και η ουδετερότητα προς τις δραστηριότητες, αυτά τα φαινόμενα έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική.

Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, από πού εξέρχεται η συνείδηση, πού εισέρχεται η συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, από πού εξέρχεται η συνείδηση, πού εισέρχεται η συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, από πού εξέρχεται η συνείδηση, πού εισέρχεται η συνείδηση; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η συνείδηση εξέρχεται από το χαρακτηριστικό, η συνείδηση εισέρχεται στο χωρίς χαρακτηριστικά. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η συνείδηση εξέρχεται από την εξέλιξη, η συνείδηση εισέρχεται στη μη-εξέλιξη. Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η συνείδηση εξέρχεται από το χαρακτηριστικό και την εξέλιξη, η συνείδηση εισέρχεται στο χωρίς χαρακτηριστικά, στη μη-εξέλιξη, στην παύση, στο στοιχείο του Νιμπάννα.

Η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από το εξωτερικό και τα φαινόμενα της αλλαγής καταγωγής, αυτά τα φαινόμενα έχουν διαφορετικό νόημα και διαφορετική φρασεολογία ή έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική; Η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από το εξωτερικό και τα φαινόμενα της αλλαγής καταγωγής, αυτά τα φαινόμενα έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική.

Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, με ποια απολύτρωση απελευθερώνεται; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, με ποια απολύτρωση απελευθερώνεται; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, με ποια απολύτρωση απελευθερώνεται; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό απελευθερώνεται με την απολύτρωση χωρίς σημάδια. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο απελευθερώνεται με την απολύτρωση χωρίς πόθο. Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό απελευθερώνεται με την απελευθέρωση μέσω της κενότητας. Η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα και η γνώση της οδού, αυτά τα φαινόμενα έχουν διαφορετικό νόημα και διαφορετική φρασεολογία ή έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική; Η σοφία στην ανάδυση και έξοδο από αμφότερα και η γνώση της οδού, αυτά τα φαινόμενα έχουν το ίδιο νόημα και μόνο η φρασεολογία είναι διαφορετική.

228. Με πόσους τρόπους οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές; Με πόσους τρόπους οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε μία στιγμή; Με τέσσερις τρόπους οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές. Με επτά τρόπους οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε μία στιγμή.

Με ποιους τέσσερις τρόπους οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές; Με την έννοια της κυριαρχίας, με την έννοια του θεμελίου, με την έννοια της σταθερής απόφασης, με την έννοια της εξόδου. Πώς με την έννοια της κυριαρχίας οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές; Σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό, η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά επικρατεί· σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως πόνο, η απολύτρωση χωρίς

πόθο επικρατεί· σε αυτόν που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό, η απολύτρωση της κενότητας επικρατεί. Έτσι με την έννοια της κυριαρχίας οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές.

Πώς με την έννοια του θεμελίου οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό καθορίζει τη συνείδηση μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς χαρακτηριστικά· αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο καθορίζει τη συνείδηση μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς πόθο· αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό καθορίζει τη συνείδηση μέσω της δύναμης της απολύτρωσης της κενότητας. Έτσι με την έννοια του θεμελίου οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές.

Πώς με την έννοια της σταθερής απόφασης οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό κατευθύνει τη συνείδηση μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς χαρακτηριστικά· αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο κατευθύνει τη συνείδηση μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς πόθο· αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό κατευθύνει τη συνείδηση μέσω της δύναμης της απολύτρωσης της κενότητας. Έτσι με την έννοια της σταθερής απόφασης οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές.

Πώς με την έννοια της εξόδου οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό εξέρχεται προς την παύση, τη Νιμπάνα, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς χαρακτηριστικά· αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο εξέρχεται προς την παύση, τη Νιμπάνα, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης χωρίς πόθο· αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό εξέρχεται προς την παύση, τη Νιμπάνα, μέσω της δύναμης της απολύτρωσης της κενότητας. Έτσι με την έννοια της εξόδου οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές. Με αυτούς τους τέσσερις τρόπους οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε διαφορετικές στιγμές.

Με ποιους επτά τρόπους οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε μία στιγμή; Με την έννοια της σύνθεσης, με την έννοια της επίτευξης, με την έννοια της απόκτησης, με την έννοια της διείσδυσης, με την έννοια της πραγμάτωσης, με την έννοια του αγγίγματος, με την έννοια της πλήρους συνειδητοποίησης. Πώς με την έννοια της σύνθεσης, με την έννοια της επίτευξης, με την έννοια της απόκτησης, με την έννοια της διείσδυσης, με την έννοια της πραγμάτωσης, με την έννοια του αγγίγματος, με την έννοια της πλήρους συνειδητοποίησης οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε μία στιγμή; Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως παροδικό απελευθερώνεται από το σημάδι - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Από αυτό που απελευθερώνεται, εκεί δεν κατευθύνει πόθο - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Όπου δεν κατευθύνει πόθο, από αυτό είναι κενός - η απολύτρωση της κενότητας. Από αυτό που είναι κενός, από εκείνο το σημάδι είναι χωρίς σημάδι - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Έτσι με την έννοια της σύνθεσης, με την έννοια της επίτευξης, με την έννοια της απόκτησης, με την έννοια της διείσδυσης, με την έννοια της πραγμάτωσης, με την έννοια του αγγίγματος, με την έννοια της πλήρους συνειδητοποίησης οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε μία στιγμή.

Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως πόνο απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία -η απολύτρωση χωρίς πόθο. Όπου δεν κατευθύνει πόθο, από αυτό είναι κενός -η απολύτρωση της κενότητας. Από αυτό που είναι κενός, από εκείνο το σημάδι είναι χωρίς σημάδι - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Με όποιο χαρακτηριστικό είναι χωρίς χαρακτηριστικά, εκεί δεν κατευθύνει - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Έτσι με την έννοια της σύνθεσης, με την έννοια της επίτευξης, με την έννοια της απόκτησης, με την έννοια της διείσδυσης, με την έννοια της πραγμάτωσης, με την έννοια του αγγίγματος, με την έννοια της πλήρους συνειδητοποίησης οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε μία στιγμή.

Αυτός που στρέφει την προσοχή του ως μη-εαυτό απελευθερώνεται από την προσκόλληση - η απολύτρωση της κενότητας. Από αυτό που είναι κενός, από εκείνο το σημάδι είναι χωρίς σημάδι - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Με όποιο χαρακτηριστικό είναι χωρίς χαρακτηριστικά, εκεί δεν κατευθύνει - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Όπου δεν κατευθύνει πόθο, από αυτό είναι κενός -η απολύτρωση της κενότητας. Έτσι με την έννοια της σύνθεσης, με την έννοια της επίτευξης, με την έννοια της απόκτησης, με την έννοια της διείσδυσης, με την έννοια της πραγμάτωσης, με την έννοια του αγγίγματος, με την έννοια της πλήρους συνειδητοποίησης οι τρεις απολυτρώσεις υπάρχουν σε μία στιγμή. Με αυτούς τους επτά τρόπους οι τρεις απολυτρώσεις συμβαίνουν σε μία στιγμή.

229. Υπάρχει απολύτρωση, υπάρχει πύλη, υπάρχει πύλη προς την απολύτρωση, υπάρχει αντίθετο της απολύτρωσης, υπάρχει προσαρμογή στην απολύτρωση, υπάρχει τέλος του κύκλου των επαναγεννήσεων της απολύτρωσης, υπάρχει διαλογιστική ανάπτυξη της απολύτρωσης, υπάρχει κατάπαυση της απολύτρωσης.

Ποια είναι η απολύτρωση; Η απολύτρωση της κενότητας, η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά, η απολύτρωση χωρίς πόθο. Ποια είναι η απολύτρωση της κενότητας; Η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στο μόνιμο - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης του πόνου απελευθερώνεται από την προσκόλληση στην ευτυχία - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης του μη-εαυτού απελευθερώνεται από την προσκόλληση στον εαυτό - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης της αποστασιοποίησης απελευθερώνεται από την προσκόλληση στην απόλαυση - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης του μη πάθους απελευθερώνεται από την προσκόλληση στη λαγνεία - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης της παύσης απελευθερώνεται από την προσκόλληση στην προέλευση - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης της παραίτησης απελευθερώνεται από την προσκόλληση στη λήψη - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια απελευθερώνεται από την προσκόλληση στα σημάδια - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από την προσκόλληση στη φιλοδοξία - η απολύτρωση της κενότητας. Η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από όλες τις προσκολλήσεις - η απολύτρωση της κενότητας.

Στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στο μόνιμο - η απολύτρωση της κενότητας... κ.λπ... στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από όλες τις προσκολλήσεις - η απολύτρωση της κενότητας. Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις

δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από την προσκόλληση στο μόνιμο - η απολύτρωση της κενότητας... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από όλες τις προσκολλήσεις - η απολύτρωση της κενότητας. Αυτή είναι η απολύτρωση της κενότητας.

Ποια είναι η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά; Η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από το σημάδι του μόνιμου - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης του πόνου απελευθερώνεται από το σημάδι της ευτυχίας - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης του μη-εαυτού απελευθερώνεται από το σημάδι του εαυτού - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης της αποστασιοποίησης απελευθερώνεται από το σημάδι της απόλαυσης - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης του μη πάθους απελευθερώνεται από το σημάδι της λαγνείας - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης της παύσης απελευθερώνεται από το σημάδι της προέλευσης - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης της παραίτησης απελευθερώνεται από το σημάδι της λήψης - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια απελευθερώνεται από όλα τα σημάδια - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από το σημάδι της φιλοδοξίας - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από το σημάδι της προσκόλλησης - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά.

Στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από το σημάδι του μόνιμου - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά... κ.λπ... στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια απελευθερώνεται από όλα τα σημάδια - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Στην ύλη η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από το σημάδι της φιλοδοξίας - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από το σημάδι της προσκόλλησης - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από το σημάδι του μόνιμου - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από όλα τα σημάδια - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από το σημάδι της φιλοδοξίας - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από το σημάδι της προσκόλλησης - η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά. Αυτή είναι η απολύτρωση χωρίς χαρακτηριστικά.

Ποια είναι η απολύτρωση χωρίς πόθο; Η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία του μόνιμου - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης του πόνου απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία της ευτυχίας - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης του

μη-εαυτού απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία του εαυτού - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης της αποστασιοποίησης απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία της απόλαυσης - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης του μη πάθους απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία της λαγνείας - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης της παύσης απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία της προέλευσης - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης της παραίτησης απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία της λήψης - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης της κατάστασης χωρίς σημάδια απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία των σημαδιών - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από όλες τις φιλοδοξίες - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία της προσκόλλησης - η απολύτρωση χωρίς πόθο.

Στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία του μόνιμου - η απολύτρωση χωρίς πόθο... κ.λπ... στην ύλη η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από όλες τις φιλοδοξίες - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Στην ύλη η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία της προσκόλλησης - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Στο αίσθημα... κ.λπ... στην αντίληψη... στις δραστηριότητες... στη συνείδηση... στο μάτι... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της παροδικότητας απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία του μόνιμου - η απολύτρωση χωρίς πόθο... κ.λπ... στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης του μη κατευθυνόμενου απελευθερώνεται από όλες τις φιλοδοξίες - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Στο γήρας και τον θάνατο η γνώση της παρατήρησης της κενότητας απελευθερώνεται από τη φιλοδοξία της προσκόλλησης - η απολύτρωση χωρίς πόθο. Αυτή είναι η απολύτρωση χωρίς πόθο. Αυτή είναι η απολύτρωση.

230. Ποια είναι η πύλη; Όσες άμεμπτες καλές ιδιότητες που οδηγούν στη φώτιση γεννιούνται εκεί, αυτή είναι η πύλη.

Ποια είναι η πύλη προς την απολύτρωση; Αυτό που είναι το αντικείμενο εκείνων των φαινομένων, η παύση, το Νιμπάνα, αυτή είναι η πύλη προς την απολύτρωση. Απολύτρωση και πύλη είναι η πύλη προς την απολύτρωση, αυτή είναι η πύλη προς την απολύτρωση.

Ποιο είναι το αντίθετο της απολύτρωσης; Οι τρεις φαύλες ρίζες είναι αντίθετες της απολύτρωσης, οι τρεις κακές συμπεριφορές είναι αντίθετες της απολύτρωσης, όλες οι φαύλες νοητικές καταστάσεις είναι αντίθετες της απολύτρωσης, αυτό είναι το αντίθετο της απολύτρωσης.

Ποια είναι η προσαρμογή στην απολύτρωση; Οι τρεις καλές ρίζες είναι προσαρμογές στην απολύτρωση, οι τρεις καλές συμπεριφορές είναι προσαρμογές στην απολύτρωση, όλες οι καλές νοητικές καταστάσεις είναι προσαρμογές στην απολύτρωση, αυτή είναι η προσαρμογή στην απολύτρωση.

Ποια είναι η μεταλλαγή της απολύτρωσης; Μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης, μεταλλαγή της γνώσης, μεταλλαγή της απολύτρωσης, μεταλλαγή της αλήθειας. Αντιλαμβανόμενος εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή της αντίληψης. Σκεπτόμενος εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - νοητική μεταλλαγή. Συνειδητοποιώντας εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή της συνείδησης. Κάνοντας γνώση

εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή της γνώσης. Αφήνοντας
εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή της απολύτρωσης. Με
την έννοια του αληθούς εξέρχεται από τον κύκλο των επαναγεννήσεων - μεταλλαγή
της αλήθειας.

Όπου υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, εκεί υπάρχει νοητική μεταλλαγή· όπου
υπάρχει νοητική μεταλλαγή, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης· όπου υπάρχει
μεταλλαγή της αντίληψης και νοητική μεταλλαγή, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της
συνείδησης· όπου υπάρχει μεταλλαγή της συνείδησης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της
αντίληψης και νοητική μεταλλαγή. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική
μεταλλαγή και μεταλλαγή της συνείδησης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της γνώσης·
όπου υπάρχει μεταλλαγή της γνώσης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης,
νοητική μεταλλαγή και μεταλλαγή της συνείδησης. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της
αντίληψης, νοητική μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης και μεταλλαγή της
γνώσης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της απολύτρωσης· όπου υπάρχει μεταλλαγή της
απολύτρωσης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική μεταλλαγή,
μεταλλαγή της συνείδησης και μεταλλαγή της γνώσης. Όπου υπάρχει μεταλλαγή της
αντίληψης, νοητική μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης, μεταλλαγή της γνώσης
και μεταλλαγή της απολύτρωσης, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αλήθειας· όπου
υπάρχει μεταλλαγή της αλήθειας, εκεί υπάρχει μεταλλαγή της αντίληψης, νοητική
μεταλλαγή, μεταλλαγή της συνείδησης, μεταλλαγή της γνώσης και μεταλλαγή της
απολύτρωσης. Αυτή είναι η μεταλλαγή της απολύτρωσης.

Ποια είναι η διαλογιστική ανάπτυξη της απολύτρωσης; Η εξάσκηση, η ανάπτυξη, η
καλλιέργεια της πρώτης διαλογιστικής έκστασης· η εξάσκηση, η ανάπτυξη, η
καλλιέργεια της δεύτερης διαλογιστικής έκστασης· η εξάσκηση, η ανάπτυξη, η
καλλιέργεια της τρίτης διαλογιστικής έκστασης· η εξάσκηση, η ανάπτυξη, η
καλλιέργεια της τέταρτης διαλογιστικής έκστασης· η εξάσκηση, η ανάπτυξη, η
καλλιέργεια της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου· της
διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της άπειρης συνείδησης... κ.λπ... «έχω
επιτύχει την επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας»... η εξάσκηση, η ανάπτυξη,
η καλλιέργεια της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-
μη-αντίληψης· η εξάσκηση, η ανάπτυξη, η καλλιέργεια της οδού της εισόδου στο
ρεύμα· η εξάσκηση, η ανάπτυξη, η καλλιέργεια της οδού της άπαξ επιστροφής· η
εξάσκηση, η ανάπτυξη, η καλλιέργεια της οδού της μη-επιστροφής· η εξάσκηση, η
ανάπτυξη, η καλλιέργεια της οδού της Αξιότητας· αυτή είναι η διαλογιστική
ανάπτυξη της απολύτρωσης.

Ποια είναι η κατάπαυση της απολύτρωσης; Η απόκτηση ή το επακόλουθο της πρώτης
διαλογιστικής έκστασης, η απόκτηση ή το επακόλουθο της δεύτερης διαλογιστικής
έκστασης, της τρίτης διαλογιστικής έκστασης... κ.λπ... της τέταρτης διαλογιστικής
έκστασης... της διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου του άπειρου χώρου... «έχω
επιτύχει την επίτευξη του επιπέδου της άπειρης συνείδησης»... «έχω επιτύχει την
επίτευξη του επιπέδου της μηδαμινότητας»... η απόκτηση ή το επακόλουθο της
διαλογιστικής επίτευξης του επιπέδου της μήτε-αντίληψης-μήτε-μη-αντίληψης, της
οδού της εισόδου στο ρεύμα ο καρπός της εισόδου στο ρεύμα, της οδού της άπαξ
επιστροφής ο καρπός της άπαξ επιστροφής, της οδού της μη-επιστροφής ο καρπός
της μη-επιστροφής, της οδού της Αξιότητας ο καρπός της Αξιότητας, αυτή είναι η
κατάπαυση της απολύτρωσης.

6. Πραγματεία για τον προορισμό

231. Στην επιτυχία του προορισμού, σε αυτό που σχετίζεται με γνώση, πόσων ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, των πλούσιων βραχμάνων, των πλούσιων οικοδεσποτών, των θεών της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, σε αυτό που σχετίζεται με γνώση, πόσων ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Των θεών της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, πόσων ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Των θεών της άυλης σφαίρας ύπαρξης, πόσων ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση;

Στην επιτυχία του προορισμού, σε αυτό που σχετίζεται με γνώση, οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση. Των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, των πλούσιων βραχμάνων, των πλούσιων οικοδεσποτών, των θεών της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, σε αυτό που σχετίζεται με γνώση, οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση. Των θεών της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση. Των θεών της άυλης σφαίρας ύπαρξης, οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση.

232. Στην επιτυχία του προορισμού, σε αυτό που σχετίζεται με γνώση, ποιων οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Τη στιγμή της παρόρμησης της καλής πράξης τρεις ρίζες είναι καλές· εκείνη τη στιγμή είναι συγγεννημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - οι δραστηριότητες έχουν επίσης ως συνθήκη την καλή ρίζα. Τη στιγμή της προσκόλλησης δύο ρίζες είναι φαύλες· εκείνη τη στιγμή είναι συγγεννημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - οι δραστηριότητες έχουν επίσης ως συνθήκη τη φαύλη ρίζα. Τη στιγμή της σύλληψης τρεις ρίζες είναι απροσδιόριστες· εκείνη τη στιγμή είναι συγγεννημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «με τη νοητικότητα και υλικότητα επίσης ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση επίσης ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα».

Τη στιγμή της σύλληψης τα πέντε συναθροίσματα είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης. Τη στιγμή της σύλληψης οι τρεις ζωτικές δραστηριότητες είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης η νοητικότητα και η υλικότητα είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα δεκατέσσερα φαινόμενα είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης τα τέσσερα άυλα συναθροίσματα είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι συγγεννημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης οι τρεις ρίζες

είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης η νοητικότητα και η συνείδηση είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα δεκατέσσερα φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα είκοσι οκτώ φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Στην επιτυχία του προορισμού, σε αυτό που σχετίζεται με γνώση, αυτών των οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση.

Των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, των πλούσιων βραχμάνων, των πλούσιων οικοδεσποτών, των θεών της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, σε αυτό που σχετίζεται με γνώση, ποιων οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Τη στιγμή της παρόρμησης της καλής πράξης τρεις ρίζες είναι καλές· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «οι δραστηριότητες έχουν επίσης ως συνθήκη την καλή ρίζα». Τη στιγμή της προσκόλλησης δύο ρίζες είναι φαύλες· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «οι δραστηριότητες έχουν επίσης ως συνθήκη τη φαύλη ρίζα». Τη στιγμή της σύλληψης τρεις ρίζες είναι απροσδιόριστες· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «με τη νοητικότητα και υλικότητα επίσης ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση επίσης ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα».

Τη στιγμή της σύλληψης τα πέντε συναθροίσματα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης. Τη στιγμή της σύλληψης οι τρεις ζωτικές δραστηριότητες είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης η νοητικότητα και η υλικότητα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα δεκατέσσερα φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης τα τέσσερα άυλα συναθροίσματα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης οι τρεις ρίζες είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης η νοητικότητα και η συνείδηση είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα δεκατέσσερα φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα είκοσι οκτώ φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες.

Των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, των πλούσιων βραχμάνων, των πλούσιων οικοδεσποτών, των θεών της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, σε αυτό που σχετίζεται με γνώση, αυτών των οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση.

Των θεών της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, ποιων οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Τη στιγμή της παρόρμησης της καλής πράξης οι τρεις ρίζες είναι καλές... κ.λπ... των θεών της λεπτοφυούς υλικής σφαίρας ύπαρξης, αυτών των οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση.

Των θεών της άυλης σφαίρας ύπαρξης, ποιων οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Τη στιγμή της παρόρμησης της καλής πράξης τρεις ρίζες είναι καλές· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «οι δραστηριότητες έχουν επίσης ως συνθήκη την καλή ρίζα». Τη στιγμή της προσκόλλησης δύο ρίζες είναι φαύλες· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «οι δραστηριότητες έχουν επίσης ως συνθήκη τη φαύλη ρίζα». Τη στιγμή της σύλληψης τρεις ρίζες είναι απροσδιόριστες· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «και εξαιτίας της συνθήκης της νοητικότητας η συνείδηση, και εξαιτίας της συνθήκης της συνείδησης η νοητικότητα».

Τη στιγμή της σύλληψης τα τέσσερα άυλα συναθροίσματα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης οι πέντε πνευματικές ικανότητες είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης οι τρεις ρίζες είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης η νοητικότητα και η συνείδηση είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα δεκατέσσερα φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Των θεών της άυλης σφαίρας ύπαρξης, αυτών των οκτώ ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση.

233. Στην επιτυχία του προορισμού, σε αυτό που είναι ασυσχέτιστο με γνώση, πόσων ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, των πλούσιων βραχμάνων, των πλούσιων οικοδεσποτών, των θεών της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, σε αυτό που είναι ασυσχέτιστο με γνώση, πόσων ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση;

Στην επιτυχία του προορισμού, σε αυτό που είναι ασυσχέτιστο με γνώση, έξι ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση. Των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, των πλούσιων βραχμάνων, των πλούσιων οικοδεσποτών, των θεών της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, σε αυτό που είναι ασυσχέτιστο με γνώση, έξι ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση.

Στην επιτυχία του προορισμού, σε αυτό που είναι ασυσχέτιστο με γνώση, ποιων έξι ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Τη στιγμή της παρόρμησης της καλής πράξης δύο ρίζες είναι καλές· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες

για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - οι δραστηριότητες έχουν επίσης ως συνθήκη την καλή ρίζα. Τη στιγμή της προσκόλλησης δύο ρίζες είναι φαύλες· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - οι δραστηριότητες έχουν επίσης ως συνθήκη τη φαύλη ρίζα. Τη στιγμή της σύλληψης δύο ρίζες είναι απροσδιόριστες· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «με τη νοητικότητα και υλικότητα επίσης ως συνθήκη υπάρχει συνείδηση, με τη συνείδηση επίσης ως συνθήκη υπάρχει νοητικότητα και υλικότητα».

Τη στιγμή της σύλληψης τα πέντε συναθροίσματα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης τα τέσσερα πρωταρχικά υλικά στοιχεία είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης. Τη στιγμή της σύλληψης οι τρεις ζωτικές δραστηριότητες είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης η νοητικότητα και η υλικότητα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα δεκατέσσερα φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης τα τέσσερα άυλα συναθροίσματα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης οι τέσσερις ικανότητες είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης οι δύο ρίζες είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης η νοητικότητα και η συνείδηση είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα δώδεκα φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι σχετιζόμενες συνθήκες. Τη στιγμή της σύλληψης αυτά τα είκοσι έξι φαινόμενα είναι συγγενημένες συνθήκες, είναι συνθήκες αμοιβαιότητας, είναι συνθήκες υποστήριξης, είναι ασυσχέτιστες συνθήκες. Στην επιτυχία του προορισμού, σε αυτό που είναι ασυσχέτιστο με γνώση, αυτών των έξι ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση.

Των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, των πλούσιων βραχμάνων, των πλούσιων οικοδεσποτών, των θεών της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, σε αυτό που είναι ασυσχέτιστο με γνώση, ποιων έξι ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση; Τη στιγμή της παρόρμησης της καλής πράξης δύο ρίζες είναι καλές· εκείνη τη στιγμή είναι συγγενημένες συνθήκες για τη γεννημένη βούληση. Γι' αυτό λέγεται - «και εξαιτίας της συνθήκης της καλής ρίζας οι δραστηριότητες... κ.λπ... των πλούσιων ευγενών της πολεμικής κάστας, των πλούσιων βραχμάνων, των πλούσιων οικοδεσποτών, των θεών της ηδονικής σφαίρας ύπαρξης, σε αυτό που είναι ασυσχέτιστο με γνώση, αυτών των έξι ριζών εξαιτίας της συνθήκης υπάρχει επαναγέννηση.»

Τέλος της πραγματείας για τον προορισμό.

7. Πραγματεία για την πράξη

234. Υπήρχε πράξη, υπήρχε επακόλουθο πράξης. Υπήρχε πράξη, δεν υπήρχε επακόλουθο πράξης. Υπήρχε πράξη, υπάρχει επακόλουθο πράξης. Υπήρχε πράξη, δεν υπάρχει επακόλουθο πράξης. Υπήρχε πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο πράξης. Υπήρχε πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο πράξης. [Παρελθούσα πράξη]

Υπάρχει πράξη, υπάρχει επακόλουθο πράξης. Υπάρχει πράξη, δεν υπάρχει επακόλουθο πράξης. Υπάρχει πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο πράξης. Υπάρχει πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο πράξης. [Παρούσα πράξη]

Θα υπάρξει πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο πράξης. Θα υπάρξει πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο πράξης. [Μελλοντική πράξη]

235. Υπήρχε καλή πράξη, υπήρχε επακόλουθο της καλής πράξης. Υπήρχε καλή πράξη, δεν υπήρχε επακόλουθο της καλής πράξης. Υπήρχε καλή πράξη, υπάρχει επακόλουθο της καλής πράξης. Υπήρχε καλή πράξη, δεν υπάρχει επακόλουθο της καλής πράξης. Υπήρχε καλή πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο της καλής πράξης. Υπήρχε καλή πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της καλής πράξης.

Υπάρχει καλή πράξη, υπάρχει επακόλουθο της καλής πράξης. Υπάρχει καλή πράξη, δεν υπάρχει επακόλουθο της καλής πράξης. Υπάρχει καλή πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο της καλής πράξης. Υπάρχει καλή πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της καλής πράξης.

Θα υπάρξει καλή πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο της καλής πράξης. Θα υπάρξει καλή πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της καλής πράξης.

Υπήρχε φάυλη πράξη, υπήρχε επακόλουθο της φάυλης πράξης. Υπήρχε φάυλη πράξη, δεν υπήρχε επακόλουθο της φάυλης πράξης. Υπήρχε φάυλη πράξη, υπάρχει επακόλουθο της φάυλης πράξης. Υπήρχε φάυλη πράξη, δεν υπάρχει επακόλουθο της φάυλης πράξης. Υπήρχε φάυλη πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο της φάυλης πράξης. Υπήρχε φάυλη πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της φάυλης πράξης.

Υπάρχει φάυλη πράξη, υπάρχει επακόλουθο της φάυλης πράξης. Υπάρχει φάυλη πράξη, δεν υπάρχει επακόλουθο της φάυλης πράξης. Υπάρχει φάυλη πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο της φάυλης πράξης. Υπάρχει φάυλη πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της φάυλης πράξης.

Θα υπάρξει φάυλη πράξη, θα υπάρξει επακόλουθο της φάυλης πράξης. Θα υπάρξει φάυλη πράξη, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της φάυλης πράξης.

Υπήρχε επιλήψιμη πράξη... κ.λπ... υπήρχε ανεπίληπτη πράξη... κ.λπ... υπήρχε σκοτεινή πράξη... κ.λπ... υπήρχε φωτεινή πράξη... κ.λπ... υπήρχε πράξη με ευτυχισμένες συνέπειες... κ.λπ... υπήρχε πράξη με επώδυνες συνέπειες... κ.λπ... υπήρχε πράξη με ευτυχισμένο επακόλουθο... κ.λπ... υπήρχε πράξη με επώδυνο επακόλουθο, υπήρχε επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Υπήρχε πράξη με επώδυνο επακόλουθο, δεν υπήρχε επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Υπήρχε πράξη με επώδυνο επακόλουθο, υπάρχει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Υπήρχε πράξη με επώδυνο επακόλουθο, δεν υπάρχει επακόλουθο της

πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Υπήρχε πράξη με επώδυνο επακόλουθο, θα υπάρξει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Υπήρχε πράξη με επώδυνο επακόλουθο, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο.

Υπάρχει πράξη με επώδυνο επακόλουθο, υπάρχει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Υπάρχει πράξη με επώδυνο επακόλουθο, δεν υπάρχει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Υπάρχει πράξη με επώδυνο επακόλουθο, θα υπάρξει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Υπάρχει πράξη με επώδυνο επακόλουθο, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο.

Θα υπάρξει πράξη με επώδυνο επακόλουθο, θα υπάρξει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο. Θα υπάρξει πράξη με επώδυνο επακόλουθο, δεν θα υπάρξει επακόλουθο της πράξης με επώδυνο επακόλουθο.

Τέλος της πραγματείας για την πράξη.

8. Πραγματεία για την ψευδαίσθηση

236. Προηγούμενη εισαγωγή. «Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις ψευδαισθήσεις της αντίληψης, ψευδαισθήσεις της σκέψης, ψευδαισθήσεις της άποψης. Ποιοι τέσσερις; Στο παροδικό, μοναχοί, 'μόνιμο' είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης. Στον υπαρξιακό πόνο, μοναχοί, 'ευτυχία' είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης. Στον μη-εαυτό, μοναχοί, 'εαυτός' είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης. Στο μη ελκυστικό, μοναχοί, 'ελκυστικό' είναι ψευδαίσθηση της αντίληψης, ψευδαίσθηση της σκέψης, ψευδαίσθηση της άποψης. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις ψευδαισθήσεις της αντίληψης, ψευδαισθήσεις της σκέψης, ψευδαισθήσεις της άποψης.

«Υπάρχουν, μοναχοί, αυτές οι τέσσερις μη-ψευδαισθήσεις της αντίληψης, μη-ψευδαισθήσεις της σκέψης, μη-ψευδαισθήσεις της άποψης. Ποιοι τέσσερις; Στο παροδικό, μοναχοί, 'παροδικό' είναι μη-ψευδαίσθηση της αντίληψης, μη-ψευδαίσθηση της σκέψης, μη-ψευδαίσθηση της άποψης. Στον υπαρξιακό πόνο, μοναχοί, 'υπαρξιακός πόνος' είναι μη-ψευδαίσθηση της αντίληψης, μη-ψευδαίσθηση της σκέψης, μη-ψευδαίσθηση της άποψης. Στον μη-εαυτό, μοναχοί, 'μη-εαυτός' είναι μη-ψευδαίσθηση της αντίληψης, μη-ψευδαίσθηση της σκέψης, μη-ψευδαίσθηση της άποψης. Στο μη ελκυστικό, μοναχοί, 'μη ελκυστικό' είναι μη-ψευδαίσθηση της αντίληψης, μη-ψευδαίσθηση της σκέψης, μη-ψευδαίσθηση της άποψης. Αυτές, μοναχοί, είναι οι τέσσερις μη-ψευδαισθήσεις της αντίληψης, μη-ψευδαισθήσεις της σκέψης, μη-ψευδαισθήσεις της άποψης».

«Αυτοί που αντιλαμβάνονται το μόνιμο στο παροδικό, και την ευτυχία στον υπαρξιακό πόνο·

και τον εαυτό στον μη-εαυτό, το ελκυστικό στο μη ελκυστικό·

τα όντα πληγωμένα από λανθασμένη άποψη, διανοητικά διαταραγμένα, με διεστραμμένη αντίληψη.

«Αυτοί οι άνθρωποι δεμένοι στις νοητικές δεσμεύσεις του Μάρα, χωρίς ασφάλεια από τις νοητικές δεσμεύσεις·

τα όντα πηγαίνουν στην περιπλάνηση στον κύκλο των επαναγεννήσεων, οδηγούμενα σε γέννηση και θάνατο.

«Όταν όμως οι Βούδες εγείρονται στον κόσμο, οι φέροντες το φως· αυτοί διακηρύσσουν αυτή τη Διδασκαλία, που οδηγεί στη γαλήνη από τον υπαρξιακό πόνο.

«Αφού τους άκουσαν, οι σοφοί, ανακτώντας τον νου τους· είδαν το παροδικό ως παροδικό, είδαν τον υπαρξιακό πόνο ως υπαρξιακό πόνο.

«Τον μη-εαυτό ως μη-εαυτό, το μη ελκυστικό είδαν ως μη ελκυστικό· υιοθετώντας την ορθή άποψη, ξεπέρασαν κάθε υπαρξιακό πόνο».

Αυτές οι τέσσερις ψευδαισθήσεις έχουν εγκαταλειφθεί ή δεν έχουν εγκαταλειφθεί από το άτομο τέλειο στην ορθή άποψη; Μερικές έχουν εγκαταλειφθεί, μερικές δεν έχουν εγκαταλειφθεί; Στο παροδικό 'μόνιμο' - η ψευδαίσθηση της αντίληψης, η ψευδαίσθηση της σκέψης, η ψευδαίσθηση της άποψης έχουν εγκαταλειφθεί. Στον υπαρξιακό πόνο 'ευτυχία' - η αντίληψη εγείρεται, η σκέψη εγείρεται, η ψευδαίσθηση της άποψης έχει εγκαταλειφθεί. Στον μη-εαυτό 'εαυτός' - η ψευδαίσθηση της αντίληψης, η ψευδαίσθηση της σκέψης, η ψευδαίσθηση της άποψης έχουν εγκαταλειφθεί. Στο μη ελκυστικό 'ελκυστικό' - η αντίληψη εγείρεται, η σκέψη εγείρεται, η ψευδαίσθηση της άποψης έχει εγκαταλειφθεί. Σε δύο θέματα έξι ψευδαισθήσεις έχουν εγκαταλειφθεί. Σε δύο θέματα δύο ψευδαισθήσεις έχουν εγκαταλειφθεί, τέσσερις ψευδαισθήσεις δεν έχουν εγκαταλειφθεί. Σε τέσσερα θέματα οκτώ ψευδαισθήσεις έχουν εγκαταλειφθεί, τέσσερις ψευδαισθήσεις δεν έχουν εγκαταλειφθεί.

Τέλος της πραγματείας για την ψευδαίσθηση.

9. Πραγματεία για την οδό

237. «Οδός»: με ποια έννοια οδός; Τη στιγμή της οδού της εισόδου στο ρεύμα, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη της λανθασμένης άποψης, είναι οδός και αιτία για την υποστήριξη των συγγεννημένων φαινομένων, είναι οδός και αιτία για την εξάντληση των νοητικών μολύνσεων, είναι οδός και αιτία για τον εξαγνισμό της αρχής της διείσδυσης, είναι οδός και αιτία για τον καθορισμό της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την κάθαρση της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την επίτευξη της διάκρισης, είναι οδός και αιτία για την περαιτέρω διείσδυση, είναι οδός και αιτία για την πλήρη συνειδητοποίηση των αληθειών, είναι οδός και αιτία για την εδραίωση στην παύση.

Με τον σκοπό της εφαρμογής ο ορθός λογισμός είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη του λανθασμένου λογισμού, είναι οδός και αιτία για την υποστήριξη των συγγεννημένων φαινομένων, είναι οδός και αιτία για την εξάντληση των νοητικών μολύνσεων, είναι οδός και αιτία για τον εξαγνισμό της αρχής της διείσδυσης, είναι οδός και αιτία για τον καθορισμό της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την κάθαρση της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την επίτευξη της διάκρισης, είναι οδός και αιτία για την περαιτέρω διείσδυση, είναι οδός και αιτία για την πλήρη συνειδητοποίηση των αληθειών, είναι οδός και αιτία για την εδραίωση στην παύση.

Με τον σκοπό της διάκρισης η ορθή ομιλία είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη της λανθασμένης ομιλίας, είναι οδός και αιτία για την υποστήριξη των συγγενημένων φαινομένων, είναι οδός και αιτία για την εξάντληση των νοητικών μολύνσεων, είναι οδός και αιτία για τον εξαγνισμό της αρχής της διείσδυσης, είναι οδός και αιτία για τον καθορισμό της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την κάθαρση της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την επίτευξη της διάκρισης, είναι οδός και αιτία για την περαιτέρω διείσδυση, είναι οδός και αιτία για την πλήρη συνειδητοποίηση των αληθειών, είναι οδός και αιτία για την εδραίωση στην παύση.

Με τον σκοπό της προέλευσης η ορθή πράξη είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη της λανθασμένης πράξης, είναι οδός και αιτία για την υποστήριξη των συγγενημένων φαινομένων, είναι οδός και αιτία για την εξάντληση των νοητικών μολύνσεων, είναι οδός και αιτία για τον εξαγνισμό της αρχής της διείσδυσης, είναι οδός και αιτία για τον καθορισμό της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την κάθαρση της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την επίτευξη της διάκρισης, είναι οδός και αιτία για την περαιτέρω διείσδυση, είναι οδός και αιτία για την πλήρη συνειδητοποίηση των αληθειών, είναι οδός και αιτία για την εδραίωση στην παύση.

Με τον σκοπό της κάθαρσης ο ορθός βιοπορισμός είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη του λανθασμένου βιοπορισμού... κ.λπ... με τον σκοπό της διαρκούς προσπάθειας η ορθή προσπάθεια είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη της λανθασμένης προσπάθειας... κ.λπ... με τον σκοπό της εδραίωσης η ορθή μνήμη είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη της λανθασμένης μνήμης... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη της λανθασμένης αυτοσυγκέντρωσης, είναι οδός και αιτία για την υποστήριξη των συγγενημένων φαινομένων, είναι οδός και αιτία για την εξάντληση των νοητικών μολύνσεων, είναι οδός και αιτία για τον εξαγνισμό της αρχής της διείσδυσης, είναι οδός και αιτία για τον καθορισμό της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την κάθαρση της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την επίτευξη της διάκρισης, είναι οδός και αιτία για την περαιτέρω διείσδυση, είναι οδός και αιτία για την πλήρη συνειδητοποίηση των αληθειών, είναι οδός και αιτία για την εδραίωση στην παύση.

Τη στιγμή της οδού της άπαξ επιστροφής, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη του χονδροειδούς νοητικού δεσμού του ηδονικού πάθους, του νοητικού δεσμού της αποστροφής, της χονδροειδούς υπολανθάνουσας τάσης για ηδονικό πάθος, της υπολανθάνουσας τάσης για αποστροφή, είναι οδός και αιτία για την υποστήριξη των συγγενημένων φαινομένων, είναι οδός και αιτία για την εξάντληση των νοητικών μολύνσεων, είναι οδός και αιτία για τον εξαγνισμό της αρχής της διείσδυσης, είναι οδός και αιτία για τον καθορισμό της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την κάθαρση της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την επίτευξη της διάκρισης, είναι οδός και αιτία για την περαιτέρω διείσδυση, είναι οδός και αιτία για την πλήρη συνειδητοποίηση των αληθειών, είναι οδός και αιτία για την εδραίωση στην παύση.

Τη στιγμή της οδού της μη-επιστροφής, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη του νοητικού δεσμού του ηδονικού πάθους που συνοδεύεται από υπολανθάνουσες τάσεις, του νοητικού δεσμού της αποστροφής, της

υπολανθάνουσας τάσης για ηδονικό πάθος που συνοδεύεται από υπολανθάνουσες τάσεις, της υπολανθάνουσας τάσης για αποστροφή, είναι οδός και αιτία για την υποστήριξη των συγγενημένων φαινομένων, είναι οδός και αιτία για την εξάντληση των νοητικών μολύνσεων, είναι οδός και αιτία για τον εξαγνισμό της αρχής της διείσδυσης, είναι οδός και αιτία για τον καθορισμό της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την κάθαρση της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την επίτευξη της διάκρισης, είναι οδός και αιτία για την περαιτέρω διείσδυση, είναι οδός και αιτία για την πλήρη συνειδητοποίηση των αληθειών, είναι οδός και αιτία για την εδραίωση στην παύση.

Τη στιγμή της οδού της Αξιότητας, με τον σκοπό της ενόρασης η ορθή άποψη... κ.λπ... με τον σκοπό του μη περισπασμού η ορθή αυτοσυγκέντρωση είναι οδός και αιτία για την εγκατάλειψη του πάθους για υλική μορφή, του πάθους για άυλη ύπαρξη, της αλαζονείας, της ανησυχίας, της άγνοιας, της υπολανθάνουσας τάσης για αλαζονεία, της υπολανθάνουσας τάσης πάθους για ύπαρξη, της υπολανθάνουσας τάσης για άγνοια, είναι οδός και αιτία για την υποστήριξη των συγγενημένων φαινομένων, είναι οδός και αιτία για την εξάντληση των νοητικών μολύνσεων, είναι οδός και αιτία για τον εξαγνισμό της αρχής της διείσδυσης, είναι οδός και αιτία για τον καθορισμό της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την κάθαρση της συνείδησης, είναι οδός και αιτία για την επίτευξη της διάκρισης, είναι οδός και αιτία για την περαιτέρω διείσδυση, είναι οδός και αιτία για την πλήρη συνειδητοποίηση των αληθειών, είναι οδός και αιτία για την εδραίωση στην παύση.

Η οδός της ενόρασης είναι η ορθή άποψη, η οδός της εφαρμογής είναι ο ορθός λογισμός, η οδός της διάκρισης είναι η ορθή ομιλία, η οδός της προέλευσης είναι η ορθή πράξη, η οδός της κάθαρσης είναι ο ορθός βιοπορισμός, η οδός της διαρκούς προσπάθειας είναι η ορθή προσπάθεια, η οδός της εδραίωσης είναι η ορθή μνήμη, η οδός του μη περισπασμού είναι η ορθή αυτοσυγκέντρωση. Η οδός της εδραίωσης είναι ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, η οδός της διερεύνησης είναι ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η οδός της διαρκούς προσπάθειας είναι ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας, η οδός της διάχυσης είναι ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης, η οδός της γαλήνης είναι ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης, η οδός του μη περισπασμού είναι ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, η οδός του αναστοχασμού είναι ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας.

Η ακλόνητη οδός απέναντι στην απιστία είναι η δύναμη της πίστης, η ακλόνητη οδός απέναντι στην οκνηρία είναι η δύναμη της ενεργητικότητας, η ακλόνητη οδός απέναντι στην αμέλεια είναι η δύναμη της μνήμης, η ακλόνητη οδός απέναντι στην ανησυχία είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η ακλόνητη οδός απέναντι στην άγνοια είναι η δύναμη της σοφίας. Η οδός της αποφασιστικότητας είναι η ικανότητα της πίστης, η οδός της διαρκούς προσπάθειας είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, η οδός της εδραίωσης είναι η ικανότητα της μνήμης, η οδός του μη περισπασμού είναι η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης, η οδός της ενόρασης είναι η ικανότητα της σοφίας.

Με την έννοια της κυριαρχίας οι ικανότητες είναι οδός, με την έννοια του ακλόνητου οι δυνάμεις είναι οδός, με την έννοια της εξόδου οι παράγοντες της φώτισης είναι οδός, με την έννοια της αιτίας οι παράγοντες της οδού είναι οδός, με την έννοια της εδραίωσης οι εφαρμογές της μνήμης είναι οδός, με την έννοια της

επίμονης προσπάθειας οι ορθές επίμονες προσπάθειες είναι οδός, με την έννοια της επιτυχίας οι βάσεις πνευματικής δύναμης είναι οδός, με την έννοια του αληθούς οι αλήθειες είναι οδός, με την έννοια του μη περισπασμού η νοητική ηρεμία είναι οδός, με την έννοια της παρατήρησης η διόραση είναι οδός, με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός είναι οδός, με την έννοια της μη υπέρβασης ο συνδυασμός είναι οδός, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης ο εξαγνισμός της ηθικής είναι οδός, με την έννοια του μη περισπασμού ο εξαγνισμός της συνείδησης είναι οδός, με την έννοια της ενόρασης ο εξαγνισμός της άποψης είναι οδός, με την έννοια της απελευθέρωσης η απολύτρωση είναι οδός, με την έννοια της διείδυσης η αληθινή γνώση είναι οδός, με την έννοια της απάρνησης η απελευθέρωση είναι οδός, με την έννοια της εκρίζωσης η γνώση της εξάλειψης είναι οδός, η θέληση με την έννοια της ρίζας είναι οδός, η προσοχή με την έννοια της προέλευσης είναι οδός, η επαφή με την έννοια της σύνθεσης είναι οδός, το αίσθημα με την έννοια της σύγκλισης είναι οδός, η αυτοσυγκέντρωση με την έννοια του επικεφαλής είναι οδός, η μνήμη με την έννοια της κυριαρχίας είναι οδός, η σοφία με την έννοια του ανώτερου από αυτά είναι οδός, η απελευθέρωση με την έννοια της ουσίας είναι οδός, η Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο με την έννοια του τελικού στόχου είναι οδός.

Τέλος της πραγματείας για την οδό.

10. Πραγματεία για την αφρόκρεμα

238. «Αυτή η άγια ζωή, μοναχοί, είναι σαν την κρέμα που πρέπει να πιεί. Ο Διδάσκαλος είναι παρών· υπάρχει τριπλή κρέμα. Όταν ο Διδάσκαλος είναι παρών, υπάρχει η κρέμα της διδασκαλίας, η κρέμα της αποδοχής, η κρέμα της άγιας ζωής».

Ποια είναι η κρέμα της διδασκαλίας; Η διακήρυξη, η διδασκαλία, η περιγραφή, η θεμελίωση, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση των τεσσάρων ευγενών αληθειών, των τεσσάρων εφαρμογών της μνήμης... κ.λπ... των τεσσάρων ορθών επίμονων προσπαθειών... των τεσσάρων βάσεων πνευματικής δύναμης... των πέντε ικανοτήτων... των πέντε δυνάμεων... των επτά παραγόντων της φώτισης... η διακήρυξη, η διδασκαλία, η περιγραφή, η θεμελίωση, η αποκάλυψη, η ανάλυση, η διασαφήνιση της ευγενούς οκταμελούς οδού - αυτή είναι η κρέμα της διδασκαλίας.

Ποια είναι η κρέμα της αποδοχής; Οι μοναχοί, οι μοναχές, οι λαϊκοί ακόλουθοι, οι λαϊκές ακόλουθοι, οι θεοί, οι άνθρωποι, ή οποιοιδήποτε άλλοι γνώστες - αυτή είναι η κρέμα της αποδοχής.

Ποια είναι η κρέμα της άγιας ζωής; Αυτή ακριβώς η ευγενής οκταμελής οδός, δηλαδή - ορθή άποψη, ορθός λογισμός, ορθή ομιλία, ορθή πράξη, ορθός βιοπορισμός, ορθή προσπάθεια, ορθή μνήμη, ορθή αυτοσυγκέντρωση - αυτή είναι η κρέμα της άγιας ζωής.

239. Η ουσία της αποφασιστικότητας είναι η ικανότητα της πίστης, η απιστία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της απιστίας, πίνει την ουσία της αποφασιστικότητας της ικανότητας της πίστης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, η οκνηρία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της οκνηρίας, πίνει την ουσία της διαρκούς προσπάθειας της ικανότητας της ενεργητικότητας - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της εδραίωσης είναι η ικανότητα της μνήμης, η αμέλεια είναι το

κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της αμέλειας, πίνει την ουσία της εδραίωσης της ικανότητας της μνήμης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία του μη περισπασμού είναι η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης, η ανησυχία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της ανησυχίας, πίνει την ουσία του μη περισπασμού της ικανότητας της αυτοσυγκέντρωσης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της ενόρασης είναι η ικανότητα της σοφίας, η άγνοια είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της άγνοιας, πίνει την ουσία της ενόρασης της ικανότητας της σοφίας - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας.

Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην απιστία είναι η δύναμη της πίστης, η απιστία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της απιστίας, πίνει την ουσία του ακλόνητου της δύναμης της πίστης απέναντι στην απιστία - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία είναι η δύναμη της ενεργητικότητας, η οκνηρία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της οκνηρίας, πίνει την ουσία του ακλόνητου της δύναμης της ενεργητικότητας απέναντι στην οκνηρία - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια είναι η δύναμη της μνήμης, η αμέλεια είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της αμέλειας, πίνει την ουσία του ακλόνητου της δύναμης της μνήμης απέναντι στην αμέλεια - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η ανησυχία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της ανησυχίας, πίνει την ουσία του ακλόνητου της δύναμης της αυτοσυγκέντρωσης απέναντι στην ανησυχία - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια είναι η δύναμη της σοφίας, η άγνοια είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της άγνοιας, πίνει την ουσία του ακλόνητου της δύναμης της σοφίας απέναντι στην άγνοια - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας.

Η ουσία της εδραίωσης είναι ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, η αμέλεια είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της αμέλειας, πίνει την ουσία της εδραίωσης του παράγοντα φώτισης της μνήμης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της διερεύνησης είναι ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η άγνοια είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της άγνοιας, πίνει την ουσία της διερεύνησης του παράγοντα φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας, η οκνηρία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της οκνηρίας, πίνει την ουσία της διαρκούς προσπάθειας του παράγοντα φώτισης της ενεργητικότητας - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της διάχυσης είναι ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης, ο πυρετός είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι του πυρετού, πίνει την ουσία της διάχυσης του παράγοντα φώτισης της αγαλλίασης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της γαλήνης είναι ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης, η αδράνεια είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της αδράνειας, πίνει την ουσία της γαλήνης του παράγοντα φώτισης της γαλήνης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία του μη περισπασμού είναι ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, η ανησυχία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της ανησυχίας, πίνει την ουσία του μη περισπασμού του παράγοντα φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία του αναστοχασμού είναι ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας,

η μη αναστοχαστικότητα είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της μη αναστοχαστικότητας, πίνει την ουσία του αναστοχασμού του παράγοντα φώτισης της αταραξίας - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας.

Η ουσία της ενόρασης είναι η ορθή άποψη, η λανθασμένη άποψη είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της λανθασμένης άποψης, πίνει την ουσία της ενόρασης της ορθής άποψης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της εμφύτευσης είναι ο ορθός λογισμός, ο λανθασμένος λογισμός είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι του λανθασμένου λογισμού, πίνει την ουσία της εμφύτευσης του ορθού λογισμού - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της διάκρισης είναι η ορθή ομιλία, η λανθασμένη ομιλία είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της λανθασμένης ομιλίας, πίνει την ουσία της διάκρισης της ορθής ομιλίας - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της προέλευσης είναι η ορθή πράξη, η λανθασμένη πράξη είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της λανθασμένης πράξης, πίνει την ουσία της προέλευσης της ορθής πράξης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της κάθαρσης είναι ο ορθός βιοπορισμός, ο λανθασμένος βιοπορισμός είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι του λανθασμένου βιοπορισμού, πίνει την ουσία της κάθαρσης του ορθού βιοπορισμού - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι η ορθή προσπάθεια, η λανθασμένη προσπάθεια είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της λανθασμένης προσπάθειας, πίνει την ουσία της διαρκούς προσπάθειας της ορθής προσπάθειας - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία της εδραίωσης είναι η ορθή μνήμη, η λανθασμένη μνήμη είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της λανθασμένης μνήμης, πίνει την ουσία της εδραίωσης της ορθής μνήμης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας. Η ουσία του μη περισπασμού είναι η ορθή αυτοσυγκέντρωση, η λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση είναι το κατακάθι· αφού απορρίψει το κατακάθι της λανθασμένης αυτοσυγκέντρωσης, πίνει την ουσία του μη περισπασμού της ορθής αυτοσυγκέντρωσης - αυτό είναι το πόσιμο της ουσίας.

240. Υπάρχει ουσία, υπάρχει εκλεκτό, υπάρχει κατακάθι. Η ουσία της αποφασιστικότητας είναι η ικανότητα της πίστης, η απιστία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας, η οκνηρία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της εδραίωσης είναι η ικανότητα της μνήμης, η αμέλεια είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία του μη περισπασμού είναι η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης, η ανησυχία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της ενόρασης είναι η ικανότητα της σοφίας, η άγνοια είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό.

Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην απιστία είναι η δύναμη της πίστης, η απιστία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία είναι η δύναμη της ενεργητικότητας, η οκνηρία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της

απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια είναι η δύναμη της μνήμης, η αμέλεια είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης, η ανησυχία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια είναι η δύναμη της σοφίας, η άγνοια είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό.

Η ουσία της εδραίωσης είναι ο παράγοντας φώτισης της μνήμης, η αμέλεια είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της διερεύνησης είναι ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων, η άγνοια είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας, η οκνηρία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της διάχυσης είναι ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης, ο πυρετός είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της γαλήνης είναι ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης, η αδράνεια είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία του μη περισπασμού είναι ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης, η ανησυχία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία του αναστοχασμού είναι ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας, η μη αναστοχαστικότητα είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό.

Η ουσία της ενόρασης είναι η ορθή άποψη, η λανθασμένη άποψη είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της εμφύτευσης είναι ο ορθός λογισμός, ο λανθασμένος λογισμός είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της διάκρισης είναι η ορθή ομιλία, η λανθασμένη ομιλία είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της προέλευσης είναι η ορθή πράξη, η λανθασμένη πράξη είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της κάθαρσης είναι ο ορθός βιοπορισμός, ο λανθασμένος βιοπορισμός είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι η ορθή προσπάθεια, η λανθασμένη προσπάθεια είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία της εδραίωσης είναι η ορθή μνήμη, η λανθασμένη μνήμη είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος,

γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό. Η ουσία του μη περισπασμού είναι η ορθή αυτοσυγκέντρωση, η λανθασμένη αυτοσυγκέντρωση είναι το κατακάθι· όποια γεύση του νοήματος, γεύση της Διδασκαλίας, γεύση της απελευθέρωσης υπάρχει εκεί - αυτό είναι το εκλεκτό.

Η ουσία της ενόρασης είναι η ορθή άποψη... η ουσία της εμφύτευσης είναι ο ορθός λογισμός... η ουσία της διάκρισης είναι η ορθή ομιλία... η ουσία της προέλευσης είναι η ορθή πράξη... η ουσία της κάθαρσης είναι ο ορθός βιοπορισμός... η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι η ορθή προσπάθεια... η ουσία της εδραίωσης είναι η ορθή μνήμη... η ουσία του μη περισπασμού είναι η ορθή αυτοσυγκέντρωση.

Η ουσία της εδραίωσης είναι ο παράγοντας φώτισης της μνήμης... η ουσία της διερεύνησης είναι ο παράγοντας φώτισης της διερεύνησης των φαινομένων... η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι ο παράγοντας φώτισης της ενεργητικότητας... η ουσία της διάχυσης είναι ο παράγοντας φώτισης της αγαλλίασης... η ουσία της γαλήνης είναι ο παράγοντας φώτισης της γαλήνης... η ουσία του μη περισπασμού είναι ο παράγοντας φώτισης της αυτοσυγκέντρωσης... η ουσία του αναστοχασμού είναι ο παράγοντας φώτισης της αταραξίας.

Η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην απιστία είναι η δύναμη της πίστης... η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην οκνηρία είναι η δύναμη της ενεργητικότητας... η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην αμέλεια είναι η δύναμη της μνήμης... η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην ανησυχία είναι η δύναμη της αυτοσυγκέντρωσης... η ουσία του ακλόνητου απέναντι στην άγνοια είναι η δύναμη της σοφίας.

Η ουσία της αποφασιστικότητας είναι η ικανότητα της πίστης... η ουσία της διαρκούς προσπάθειας είναι η ικανότητα της ενεργητικότητας... η ουσία της εδραίωσης είναι η ικανότητα της μνήμης... η ουσία του μη περισπασμού είναι η ικανότητα της αυτοσυγκέντρωσης... η ουσία της ενόρασης είναι η ικανότητα της σοφίας.

Με την έννοια της κυριαρχίας οι ικανότητες είναι ουσία, με την έννοια του ακλόνητου οι δυνάμεις είναι ουσία, με την έννοια της εξόδου οι παράγοντες της φώτισης είναι ουσία, με την έννοια της αιτίας η οδός είναι ουσία, με την έννοια της εδραίωσης οι εφαρμογές της μνήμης είναι ουσία, με την έννοια της επίμονης προσπάθειας οι ορθές επίμονες προσπάθειες είναι ουσία, με την έννοια της επιτυχίας οι βάσεις πνευματικής δύναμης είναι ουσία, με την έννοια του αληθούς οι αλήθειες είναι ουσία, με την έννοια του μη περισπασμού η νοητική ηρεμία είναι ουσία, με την έννοια της παρατήρησης η διόραση είναι ουσία, με την έννοια της ενιαίας λειτουργίας ο ηρεμιστικός και διορατικός διαλογισμός είναι ουσία, με την έννοια της μη υπέρβασης ο συνδυασμός είναι ουσία, με την έννοια της αυτοσυγκράτησης ο εξαγνισμός της ηθικής είναι ουσία, με την έννοια του μη περισπασμού ο εξαγνισμός της συνείδησης είναι ουσία, με την έννοια της ενόρασης ο εξαγνισμός της άποψης είναι ουσία, με την έννοια της απελευθέρωσης η απολύτρωση είναι ουσία, με την έννοια της διείσδυσης η αληθινή γνώση είναι ουσία, με την έννοια της απάρνησης η απελευθέρωση είναι ουσία, με την έννοια της εκρίζωσης η γνώση της εξάλειψης είναι ουσία, με την έννοια της καταπράυνσης η γνώση της μη-έγερσης είναι ουσία, η θέληση με την έννοια της ρίζας είναι ουσία, η προσοχή με την έννοια της προέλευσης είναι ουσία, η επαφή με την έννοια της σύνθεσης είναι ουσία, το αίσθημα με την έννοια της σύγκλισης είναι ουσία, η αυτοσυγκέντρωση με την έννοια του

επικεφαλής είναι ουσία, η μνήμη με την έννοια της κυριαρχίας είναι ουσία, η σοφία με την έννοια του ανώτερου από αυτά είναι ουσία, η απελευθέρωση με την έννοια της ουσίας είναι ουσία, η Νιμπάνα βασισμένη στο αθάνατο με την έννοια του τελικού στόχου είναι ουσία.

Τέταρτο μέρος της απαγγελίας.

Τέλος της πραγματείας για την αφρόκρεμα.

Μεγάλο κεφάλαιο, πρώτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Γνώση και άποψη και εισπνοές, ικανότητα με πέμπτη την απολύτρωση·
Προορισμός, πράξη και ψευδαισθήσεις, οδός με την ουσία αυτά τα δέκα.

Αυτό τοποθετήθηκε από τους φύλακες της συλλογής, ασύγκριτο, πρώτο, έξοχο.

Το κεφάλαιο του εξαίρετου.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 18. Η οδός της αναλυτικής γνώσης. 1. Το μεγάλο κεφάλαιο έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org